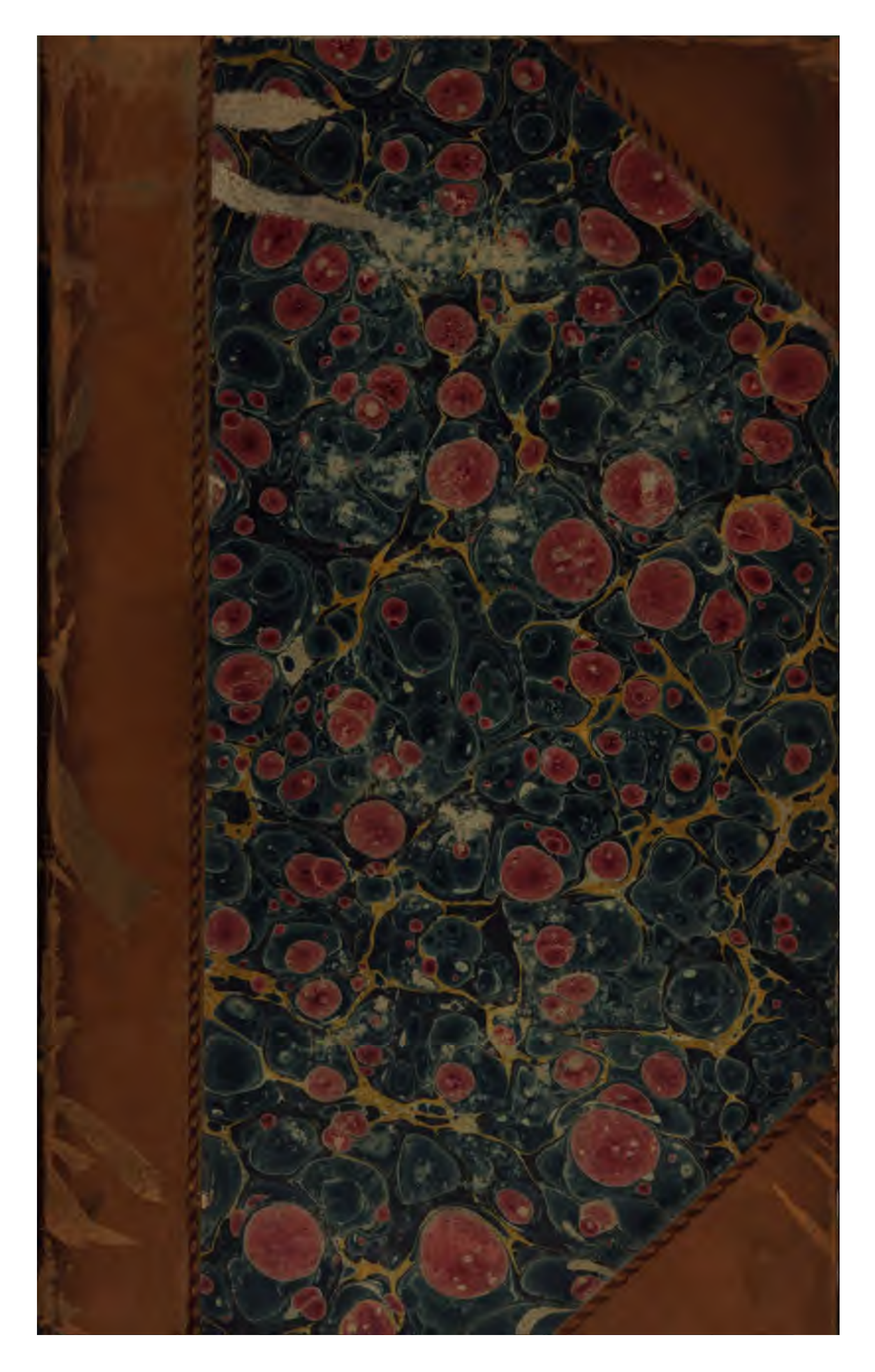
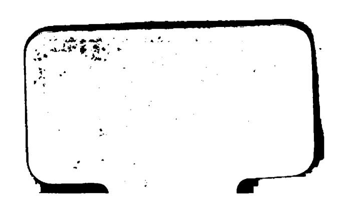
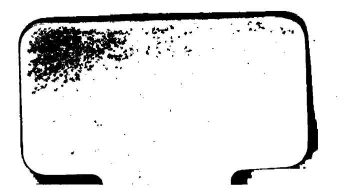

לְשׁוֹן רַבָּנָן

(Leschon Rabbanan)

oder

gedrängtes, vollständiges

aramäisch-chaldäisch-rabbinisch-deutsches

Wörterbuch,

als Hilfsmittel zur Erlernung

des

Thalmuds, der Thargumim und Midraschim.

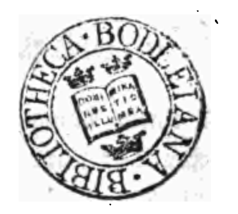
Mit vielen Erläuterungen in einem Anhange und einer vollständigen Sammlung hebräischer und rabbinischer Abbreviaturen

von

Dr. J. H. Dessauer.

Neue mit einem Nachtrage von Verbesserungen und Zusätzen versehene Ausgabe.

Erlangen,
Verlag von J. J. Palm und Ernst Enke.
1849.

BIBLIOTHECA · BODLEIANA ·

Vorrede.

Das Studium des Thalmuds und der Midraschim ist schon deßwegen mit großen Schwierigkeiten verbunden, weil sie nicht in der rein hebräischen, sondern in der sogenannten rabbinischen Sprache geschrieben sind. Diese Sprache entstand bei den Israeliten in der Zeit der Gefangenschaft, wo sie anfiengen mit andern Völkern nähern Umgang zu pflegen. und in ihre Muttersprache nach und nach eine Menge syrischer, chaldäischer, arabischer, persischer, griechischer, spanischer und lateinischer Wörter aufzunehmen. Daraus läßt sich leicht auf den großen Wörterreichthum der rabbinischen Sprache, aber auch auf ihre Mannigfaltigkeiten und Anomalien schließen. Dessen ungeachtet haben es Viele in der Kenntniß des Thalmuds sehr weit gebracht, und zwar einzig und allein dadurch, daß sie die Erlernung desselben zu ihrer ausschließlichen Lebensaufgabe machten und sich daher von frühester Jugend bis ins höchste Alter nur mit dessen Studium beschäftigten. Ein solcher Rabbiner verstand daher auch nichts als den Thalmud, er konnte in der Regel weder seine Muttersprache noch eine andere lesen und schreiben, und kümmerte sich überhaupt um keine Wissenschaft, die nicht in seinem Thalmude enthalten war. Auf solche Weise ist es daher nicht zu verwundern, daß die rabbinische Sprache auch ohne Wörterbuch erlernt und verstanden wurde. Anders verhält es sich aber jetzt; man fordert von einem Rabbiner mehr als einseitige Thalmudkenntniß, er soll wissenschaftlich gebildet seyn, und zu diesem Behufe ein Gymnasium und eine Universität besucht haben. Er kann aus diesem Grunde nur sehr

wenig Zeit auf Thalmudstudium verwenden und erst in seinen akademischen Jahren bleibt ihm etwas mehr Muße hiezu. Darum ist ihm die rabbinische Sprache eine fremde und es ist ihm eben so wie dem christlichen Theologen fast unmöglich, dieselbe ohne Wörterbuch zu erlernen. Dasselbe Verhältniß findet auch bei dem israelitischen Jugendlehrer statt. Der Mangel eines Schul- oder Handwörterbuchs über den Thalmud wird daher um so fühlbarer, da wir nur folgende ausführliche, sehr theuere und theils vergriffene Wörterbücher besitzen:

1. ערוך Von Nathan bar Jechiel, geb. 1106 in Rom, das Wörterbuch erschien aber erst 1515;
2. מוסף הערוך Eine starke Vermehrung des obigen von dem spanischen Arzte Mussaphia. Amsterd. 1655;
3. **Lexicon chald. Thalmud. et Rabbinicum** von J. Buxtorf 1640 und
4. Rabbinisch-aramäisch-deutsches Wörterbuch von M. J. Landau. Prag 1819, 5 Thl.

Ausser diesen gibt es noch einige kleine Versuche, die aber den Namen Lexikon nicht verdienen. Es dürfte daher um so mehr das gegenwärtige Handwörterbuch ein Bedürfniß seyn, da Nro. 1 u. 2 ohne deutsche Uebersetzung, nicht vollständig und fast ganz vergriffen sind, und Nro. 3 zwar vollständiger und in lateinischer Sprache geschrieben, aber ebenfalls, wie die obigen beiden, nur noch durch Antiquare zu haben und seine Besitzerlangung zu den seltenen Fällen zu rechnen ist. Diesem Mangel suchte zwar M. J. Landau durch sein in Nro. 4. bezeichnetes, nicht interpunktirtes und mit vielen Anmerkungen versehenes Wörterbuch abzuhelfen; allein eben diese Anmerkungen über Archäologie, Geschichte, Geographie und Kunst, die man leicht in andern billigern Werken wiederfinden kann, haben dem Lexikon eine

solche Ausdehnung gegeben, daß es ein 5 Bände starkes Werk ausmacht und 17 fl. 30 kr. kostet. Ein viel zu hoher Preis für arme Studirende, und doch sollte, wie oben gesagt wurde, jeder jüdische und christliche Theolog und jeder israel. Lehrer im Besitze eines thalmudischen Wörterbuches seyn, das eine getreue deutsche Uebersetzung der interpunktirten rabbinischen Wörter und Gedrängtheit mit Vollständigkeit und Deutlichkeit verbindet, dabei auch billigen Preises zu haben ist.

Diese Aufgabe zu lösen, benützte ich die vier vorgenannten Wörterbücher, ergänzte die Mängel der frühern, theils durch Verbesserungen der spätern, theils durch eigene Zusätze, und behielt besonders die deutsche Wortübersetzung des Landauerischen Aruchs da bei, wo sie genau nach Buxtorf und Mussaphia, und überhaupt getreu, treffend und dem Sinne des thalmudischen Wortes entsprechend war. Hingegen Hunderte von Wörtern — und besonders die zahlreichen rabbinischen Partikeln — die Landauer entweder gar nicht aufgenommen, oder nicht übersetzt, oder auf ein gar nicht vorhandenes oder nicht übersetztes Wort hingewiesen hatte, wurden von mir aufgenommen, ergänzt und übersetzt, so daß ein Wort, welches in den früher vorhandenen Wörterbüchern oder im Thalmud, den Midraschim und Thargumim vorkommt, in diesem Wörterbuche nicht vermißt werden dürfte. Um aber auch bei einer solchen Reichhaltigkeit von Wörtern einen billigen Preis stellen zu können, mußten alle Citaten, die nur das Werk vertheuern und auch in so fern unnöthig sind, weil die Commentatoren ohnehin den Inhalt der ganzen Stelle erklären, aber keine Wortübersetzung geben, wegbleiben; ausserdem wurden die Wörter interpunktirt, das Genus der Nennwörter angezeigt und dem Werke ein Anhang beigegeben, welcher die Eintheilung des Thalmuds, den kurzen Inhalt jedes einzelnen Theils desselben, dessen Metho-

denlehre und die Erklärung der technischen Ausdrücke, nebst der Angabe der berühmtesten Rabbinerschulen und der, sich in jener Zeit gebildeten, verschiedenen Sekten der Juden und endlich die Erklärung der in rabbinischen Schriften sehr häufig vorkommenden Abbreviaturen, enthält. Zur Bequemlichkeit und zum Nutzen des Studirenden erscheint neben diesem Werke ein vollständiges Paradigmen der regelmäßigen und unregelmäßigen Verba, der männlichen und weiblichen Nennwörter, nebst einer Tabelle über die Personal- und Possessivpronomen der chaldäischen Sprache, durch deren Erlernung verbunden mit der Kenntniß der hebräischen Sprachregeln, es gewiß ein Leichtes seyn wird, jedes beliebige Wort in seiner Stammform aufzufinden, und sollte dieselbe auch durch Prosthesis, Epenthesis und Paragoge noch so unkenntlich seyn. Dem Wißbegierigen wird es auch erfreulich seyn, neben den im Aruch angegebenen Wurzelwörtern von zwei Stammbuchstaben wo es oft sehr schwer fällt, einen Unterschied zu finden, einen **Radix** von drei Buchstaben beigesetzt zu sehen, und wo dieß nicht der Fall ist, merke man sich nur, daß die Verba לא u. לה mit ָ, die Verba עע, פי, פא u. פנ meistens mit ַ interpunktirt wurden. Irrungen zu vermeiden, muß ich noch bemerken, daß den meisten Wörtern, welche Mussaphia mit Bestimmtheit, als aus der griechischen Sprache abstammend, angiebt, das Zeichen (gr.) beigesetzt wurde. — Möchte der Liebhaber der rabbinischen Sprache durch praktische Versuche von der Brauchbarkeit dieses Handwörterbuchs sich überzeugen, und ob es auch besser seyn könnte — alles Menschliche ist unvollkommen — er wird es vielleicht dennoch nicht ganz unbefriedigt aus Händen legen. —

Baiersdorf, im September 1837.

Der Verfasser.

א

אא Aa (Ausruf, Stille gebietend).

אָאֲרָא m. die Schicht, (perſ.) von Stein, Holz, u. ſ. w.

אָב m. Vater, Haupt.

אַבָּא Abba, (E. N.) und Vater.

אַב m. der 5te Monat.

אֵב m. Frucht (R. אבב)

אב m. Beſchwörer, Zauberer.

אָבָא f. (ſ. טמיא) Todtenbein.

אַבָּא f. Wald, waldige Gebirge.

אָבוֹב m. Orgel (ſ. ארדבליס)

אָבִיב m. Aehrenfrucht, Aehrenmonat, Aehre.

אֲבָבִית f. Schauer.

אָבוֹב רוֹעֶה m. (ſ. חוטרא) Hirtenſtab.

אַבְגִינוֹס von edlem Geſchlechte (gr.)

אָבֵד m. der, das Verlorne.

אַבְדוּמָה f. eine Art Nilfiſch (gr.)

אוֹבְדָן m. Untergang.

אִיבָּא f. Haus.

אַבְדֹן (E. N.) Abdon.

אֶבְדוֹקֹס gut erzogen (gr.)

אַבְהוֹנוּס m. Wald-Eſel.

אִבּוֹ m. Brachvogel, Ibis (ſ. אבניתא)

אַבְזָקָת f. (ſ. ברק) Wurm.

אָבָזֵר m. (arab. Abazar) Gewürz.

אַבְהַטּוּס m. (ſ. אַבְהוֹנוּס) Waldeſel.

אַבַּט m. Badewanne (gr.)

אַבְטְלָאוֹת f. (ſ. אפרכיות) Provinzen, Städte.

אַבְטִינַס Aftinus (Rauchwerker).

אַבְטִיוֹנַס m. Hauptmann, Stadtvogt, Landvogt.

אַבַטוֹמְטוּס m. Zufall, Ungefähr (gr.)

אֲבִידָן (Abidan), Name eines Oberhaupts der Zaducäer.

אַבִּיר m. Vater, Patrizier (ſyr.)

אֶבְיוֹן m. Dürftiger, Bedrückter.

אֶבְיוֹנוֹת f. kleine Beere, Kaper.

אבויין f. Hacken, Pflugschaaren.
אבל in der That, fürwahr.
אבל dennoch.
אבל m. Trauer.
אבול m. Thor.
אבלא f. Laugenkorb (s. אכלא)
אבלא f. Deckel (s. אכלא)
אבולא f. Pforte, Thüre (gr.)
אבולאי m. Pförtner, Thürhüter.
אבולי m. Rathsherr.
אבולין m. Vornehme.
אבלינא f. Haselnußbaum (gr.)
אבלוסמוס m. eingesetzte, eingewirkte Stücke.
אבמוסוס wohlunterrichtet, gelehrt (gr.)
אבן גליון f. Evangelium, frohe Botschaft.
אבן תקומה f. (s. תקומת) Erhaltungsstein.
אבן שואבת f. (s. שואבת) Magnetstein.
אבן מסמא f. (s. מסמא) Ruhestein.
אבן שעות f. (s. שעת) Stundenzeiger.
אבן טועין (s. טועין) Irrstein.
אבן המנוגעת f. Aussatzstein.
אבניתא f. (s. אבו) Ibis.

אבס mästen.
אבוס Napf, Topf.
אביסנא f. Schwere, Last, Gewicht.
אבסקנטיה f. Gehorsam, Willfährigkeit.
אבעיא f. Periode (Untersuchung, Bitte).
אבץ f. Zinn.
אבק m. Staub, zuw. Geruch.
אבק m. Fackel.
אביק m. Hahn, Canal.
אבקתא f. Oeffnung, Loch.
אבר f. Blei.
אבר m. Glied, Bein.
אברא gewiß.
אברא f. Schwungfeder.
אביר m. Mächtiger, Held.
אברואדי m. Thürme, Festung.
אברדגני m. Boten (Katheder).
אברהם Abraham.
אברוורי m. kleiner Schlauch.
אברורי m. Aushauung, Umhauung (Nahrung, den Wachsthum der Bäume zu befördern).
אברז m. (Abazir) Gewürz.
אברזין m. feines Gold (gr.)
אברזין m. lederne Decke.
אברך beugt das Knie.
אברנים halbroh, halb gebraten.

אבודנקי m. Laube (s. כרנקי)
אברקין m. Pluderhosen.
אברושי m. fette Oliven.
אברושך Gericht von Mehl, Honig und Oel.
אברתא Isop (s. איזבין)
אבשונא f. gedörrte Körner.
אבשא f. Herlinge, wilde Beere.
אג m. Kornelkirschbaum.
אגא heilig, — unrein (gr.)
אגגא f. Gefäß, Behältniß, Schlauch.
אגאה f. Ziegenfell (gr.)
אגגיא m. Kleidung.
אגב אסטס augustus (heilig).
ארגבין m. Becher, Pokal.
אגד binden.
איגוד m. Gelenk, Band.
אגד m. Krücke, Stab, Stütze.
אגדנא f. Absynth, Wermuth.
אגדותא f. Krieg.
אגיא f. Beet.
איגיא f. Untergewand.
אגוז m. Nuß.
אגטרגטיא f. Wasserfall (Cataracta), Strudel, auch Schutzgatter, Fallthüre.
אגיטין m. Schreibtafel, Billet.
אגיא Weg, Straße, Furche (gr.)
אגל m. Tropfen.

אגומין laßt uns gehen (gr.)
אגם m. Schilf, Rohr.
אגם m. Mensch.
אגמא f. Angst, Qual.
אגמיא f. Sumpf.
אגון m. Kampf, Streit (Agonie).
אגן m. Henkel, Griff, Kreis.
אגן m. Becken, Kessel.
אגכינה vom Lamme.
אגס m. Birn, Pflaume.
אגסטדן m. Miethling.
אגוסטלא (s. אגבסטס) August.
אגסטריון m. Gottesdienst, Privilegium, Ceremoniell, Weihe (gr.)
אגף m. Schloß, Riegel.
אגף m. Flügel.
אגר m. Verdienst, Lohn.
אגר sammeln.
אגר m. Altar.
אגר miethen, dingen.
אגרת f. Spalte.
אגריאון m. Wild.
אגורא f. Festung, Batterie.
אגר m. Dach.
אגר m. Agger, Anhöhe.
אגרטין m. ungemischter reiner Wein (gr.)
אגרטמין Handelsrichter.
אגרייסין m. (s. אגריאון) Wild.

אגרמי m. Steuereinnehmer.
אגריסין wild, ungezähmt.
אגרמי m. Steuereinnehmer.
אגרנימון m. Marktmeister, Marktrichter (gr.)
אגרוף m. Faust.
אגריפס ungeschrieben (gr.)
אגריקוס m. Landmann, Provinzvorsteher.
אגרת f. Kundmachung, Brief.
אגרות f. Verschreibung.
אגרת ein böser Dämon, Igaroth.
אגשתון verhärtet.
אד schleudern, werfen, wälzen.
אד m. Dunst, Nebel, Wolke.
אוד m. Ofenkrücke (Feuer zu schüren).
איד m. Festtag, (iron.) Tag der Angst.
אידא welches, welcher.
אדבעא f. Finger.
אודדא f. Feder (s. אודדא)
אדדא f. Fischgräte.
אדוותא f. Welle, Woge.
אדין darauf, damals.
אדך verlöschen.
אידך anderswo, etwas anders.
אדכי m. Haufe, Schicht.
אדילי m. (s. ארזילי) Wallfisch.
אדם m. Mensch, Menschengeschlecht.
אדם roth.

אדמדמני f. Vermillon, Zinnober.
אדן m. Schimpanese.
אדן m. Zelt (s. אפדניה), Fußgestell, Feldbett.
אדן f. Ohr.
אידן m. Weide (s. אורייבא)
אדנא f. Becken, Wanne (s. אגן)
אדני m. Sonnenwende.
אדק m (s. ארק) Gießkanne.
אדק hangen, anfassen, gebunden seyn.
אדק schauen.
אדרכקי m. Oberhäupter (auch אדרכקי) Vornehme, Volkshäupter.
אדר m. Ceder.
אדרא f. Cedermast (gr.).
אדיר mächtig, stark.
אדר springen, eilen, rennen.
אדר f. Fell, Haut, Leder (gr.)
אדרינמים m. Wohnzimmer, Saal.
אדר f. (s. אודדא) Feder.
אדר f. (s. אדדא) Fischgräte.
אדר m. Tenne, freier Platz.
אדר m. Sitz, Gefäß, Stuhl (gr.)
אדרבא im Gegentheile.
אדריבא f. pers. (s. ארדב) ein Maaß.
אדרגזריא m. Oberrichter.
אדרזדא groß, vornehm, richtig.
אדרכתא f. (s. טירפא) Pfandrecht.

אַדְרִיוֹנְטוֹס m. Wipfel.

אַדְרַמֶּלֶךְ Adramelech, Götze der Sippharener, eine Pferdegestalt.

אַדְרִימוֹן (s. אַרִימוֹן) einsam.

אַדְרוֹן m. Zimmer (gr.)

אַדְרִיכָל m. Baumeister.

אַדְרָע f. Arm.

אַדְרוֹקְפִּיקוֹס wassersüchtig.

אַדְרוֹרוֹסְטוֹן m. Rosenwasser (gr.)

אָהֵב m. Freund, Geliebter, Liebling.

אֲהוּבָה f. Geliebte.

אֲהָל f. Salzkraut.

אֹהֶל m. Zelt, Wohnung.

אָהָן m. unreife Traube, Feige, Dattel.

אֲהֵן er, derselbe.

אֲהֵרֵי m. die Reuße.

אַהֲרֹן Aaron (v. הרה) E. N.

אַהֲוַרְיְדָא m. Stallmeister.

אַו gelüsten, wünschen.

אוֹגְנֶסְטוֹי edel (s. אבגינוס)

אַוָּז m. Ente, Gans.

אֲוָדָל m. Eingang, Angang.

אוֹם m. Stamm, Wurzel.

אֲוָרָךְ m. Herberge, Zimmer.

אוּכָא (s. בגדא) (E. N.)

אַוְכַּבְרָא m. fürstlicher Agent (pers.)

אוֹס m. (s. אס) Nase.

אַוְרַקִי m. Glanz, Strahl (gr.)

אֲוִיר m. Aër Luft.

אֲוֵירָא f. Schicht (s. אארא)

אֲוַרְיָא f. Abendseite, Occident.

אַוּרְרִי faul, unthätig.

אוֹרַשְׁנָא f. Phönix.

אֲוַשׁ erschallen, ertönen, bersten.

אוֹשְׁיָא f. Grundmauer.

אוֹתִיָא f. Trappgans (gr.)

אַוְתֵּיאוֹס sogleich, auf der Stelle (gr.)

אַוְתְּנְטִיָא f. Macht, Ansehen, Würde, Authentia.

אָז einst.

אָזָא f. der schwarze Adler.

אָזָה Name eines Gewichts.

אָזָא zünden, entzünden.

אֵזוֹבִיוֹן m. Isop (gr.)

אַזְגָא f. Glas (s. זגא)

אִיזְגַדִּיךְ m. Bote.

אִיזְגַדִּיךְ m. Erdscholle, kleine Klippen.

אָזְדָא gehen, verschwinden (wie אזל)

אִזְדַּבְבִּיר rinnen, überfließen.

אִזְדַקּוֹר springen, hüpfen.

אִיזוּדָה welches.

אִידְיָא f. Dörner.

אַזְכִּיר (R. זכר) gedenken.

אָזַל gehen.

אֶזֶל m. Netz, Garn.

אָזַל spinnen, weben.

אזמל m. Messer (gr.)
אזמרגדין m. (s. זמרגדין) Smaragd.
אזן m. Rüstung, Geräthschaft.
אזן m. Wagschale (s. ארגקל)
אזדבקא f. Ausgaben.
אזקפא f. Nachen, Kahn (gr.)
אזור m. Gurt, Gürtel.
אזתרודי m. Winkel, Ecke.
אח verbinden, fügen, nähen.
אח m. Freund, Bruder.
אחות f. Schwester, Verwandte.
אח f. Feuertopf.
אח m. Futter (s. אספסתא)
אחאב König Ahab.
אחב m. Oheim.
אחד erfassen.
אחברתא f. Genossin.
אחודא f. Besitz.
אחויה f. Anzeige.
אחורנא Weidengebüsch, Gras, Heu, Futter (s. אספסתא)
אחז zurückhalten.
אחז König von Juda, Ahas.
אחיה Ahija. (E. N.)
אחילו f. Fieber.
אחימן Ahiman. (E. N.)
אחמרדה f. Edelstein (s. חמרתא)
אחמר (Achamer) arab. roth.

אחמתא f. Pult.
אחר nach, hinter, zurück.
אחר säumen, vorbeigehen. (Pael)
אחר nach, nachher, darauf.
אחרים Acharäer (Schüler des Achar).
אחריות f. Obligation, Versprechung für Schaden, Sicherheitsverheißung (letzte Stütze).
אחר begatten (bei den Kameelen).
אטא (siehe זימא) sieben.
אטבא f. Rahm, Zange, Wagenleiter.
אטבח Atbah kabal. A. B. C.
אטד m. Hagedorn (der südl. Strauch.)
אטו deßwegen, darum.
אטט m. Distel.
אטיקס m. Atikos (E. N.)
אטיפי m. Grübchen (Augen im Käse).
אטל steinigen.
אטלטין m. Kämpfer (gr.)
אטליס (ז) m. Markt, Fleischmarkt.
אטליטין m. Athlet, Kämpfer.
אטליא Italia, Italien.
אטלקי (eine Münze) Italicus. —
אטם m. Verstopfung.
אטם verstopfen, verschließen.
אטמא f. Seite, Flanke.
איטם m. Reihe, Ordnung.
אטמיטון unschätzbar (gr.)

אטימוס fertig, bereit (gr.)

אטון m. Seil, Strick.

אטני m. Behältniß.

אטונס m. Thunfisch, thinnus (gr.)

אטפא f. kleiner Graben.

אטפח genesen (s. אתפח)

אטקטקא unordentlich (gr.)

אטרג m. Parad. Apfel (s. אתרג)

אטרוניא f. Unwille.

אטרון m. Tyrann, Herrscher (s. טירון)

אטריך m. Itrium, dünner Honigkuchen (gr.)

אטרונגא Marschall.

אי wenn, wann.

אידיתא f. Kornfeld.

איבו m. (s. אבור) Raubvögel.

איריא f. Dorn.

איכא es ist.

איל m. Widder, Meerkrebs.

אילת Eila, Seehafen in Idumäa.

אילה Ela (eigner Name).

אילה־דספינתא Schiffsbock, Pfahl.

אילונית unfruchtbar, untüchtig, haarlos.

אימא f. Spinnrocken.

איים in Furcht setzen.

איין (s. עיין) schauen.

אידריא (Verbum אידר) lehren, vortragen.

איידינך m. Wolle, Gewand (gr.)

אישי m. Herr.

אית ist, sind.

אך nur, allein, aber (Artikel der Einschränkung).

אך m. Schmerz, Jammer.

אכבא m. Hahn.

אכוזן m. Schwanz, Gemächte, Hintere.

אכדין wie denn, auf welche Art.

אכורנקי u. אכורנקי Laube (s. כורנקי)

אכדן m. Hinterbacken.

אכטא f. lederner Schlauch.

אכאטים m. Achat. —

אכטו die Zahl acht (gr.)

אכמא m. Hahn (s. זרזיר)

אכל essen, speisen, verzehren.

אכלא f. das Hinschwinden durch eine Krankheit, die Krankheit selbst.

אכל verzehren, verhauen.

אכלת f. Umfang des Raums.

אכל verhauen.

אכל donnern, brüllen.

אכלא f. (s. אבלא) Laugenkorb.

אכלא f. (s. אבלא) Deckel.

אכל verläumden (אכל קרציך)

אכלבאי Getraidekammer (gr.)

אכלוסא m. das Volk, die Menge.

אכלסון m. Kichererbse (gr.)

אכלושין m. Lastträger.

אכם schwarz.

אכמורתא f. ein schwarzes, Wolle ähnliches, Moos.

אכמות wie oben.

אכמר m. Speichel.

אכנגרי m. Tafeldecker, Tafelmeister.

אכסא einfältig, albern.

אכסגרין m. Brühe von Essig und Salzfische.

אכסדרא f. bedeckter Gang, Gallerie vor dem Hause, wo man sitzen kann.

אכסיומא f. Ehre, Würde (gr.)

אכסלגס m. Baumwollenstoff (gr.)

אכסן m. Axt, Beil, Nagel (gr.)

אכסניא f. Gastfreundschaft, Bewirthung, Herberge.

אכסנאי פרכא m. Quartiermeister (s. פירכא) (gr.)

אכספטיאס m. Makrele.

אכסר m. Schaden, Verlust.

אכסוריא f. Verbannungsort (gr.)

אכף m. Sattel.

אכפת f. (Aufbürdung).

אכצן m. Beschwerlichkeit, Müdigkeit.

אכר m. Bauer, Pflüger, Landmann.

אכה m. (s. ריפתא) Laib Brod.

אכרוע f. Springkraut (n. A. Kümmel).

אכתי noch (wie das hebr. עוד)

אל mit nichten, nicht.

אלא wehklagen.

אלא aber, doch.

אלבן m. Libanus, Weihrauch.

אלה f. Schwert, Schleuder.

אלה f. die Feldfrucht.

אלה f. Eiche.

אלה f. Kraft, Vermögen.

אלה f. Wurm, Made (gr.)

אלו siehe, da.

אלו wenn, wenn doch, wenn nicht.

אלוא f. Alvah (persisch), Galgant, Aloe.

אלוגלוגין m. Elogium, schriftliches Verzeichniß, Titel, Ueberschrift.

אלוגין (w. oben).

אלורי wenn doch.

אלוס m. Aloe (s. אלוא).

אלון m. Terebinthe, Eiche.

אלון ganz, allein (gr.)

אלותא (s. אלים) kräftig.

אלות f. Grundveste.

אלטין m. Fichte, Palme (gr.)

אלטיך m. eine Art Baumfrucht (gr.)

אלטיכסייא f. Wahrheit (gr.)

אַלְטִיס m. Weg.
אֵלְיָאס m. Sonne (gr.)
אֵלָיו zu ihm, hier in (rab.) cabal. Bedeutung.
אַלְיָה f. Ohrläppchen.
אֵלִיָּהוּ Elijahu (Prophet).
אַלְיָיה beklagen, bedauern (gr.)
אַלְיוֹן m. Daumen (Allex.)
אֵלְיִיסְטוֹן durch die Sonne gereift.
אֶלֶיוּתְרוֹפּוֹלִיס Eleuthropolis (Stadt in Judäa, soviel als Freistadt).
אֵלְיִירִין grau.
אַלְיוּרִין m. Badewirth.
אֵלֶּךְ diese.
אַלַּכְסוֹן schief, schräg (gr.)
אַלְלִית f. ein musikalisches Instrument.
אֲלֶכְּסַנְדְּרִיָא Alexandria, Alexandrien.
אֲלַל m. Ader, Pulsader, Flechse.
אַלְלָא f. Sack (ein Maaß).
אָלַם verstummen, stumm.
אַלָּם stark.
אֲלֻמָּא f. Bund, Garbe.
אַלְמָא so, daher, darum.
אַלּוּם m. Alumen, Alaun.
אַלְמוֹג m. Koralle.
אִלְמָלֵי wann auch, wäre nicht.
אַלְמַן m. Hafen (gr.)
אַלְמָנָה f. Wittwe.
אַלְמָן m. Wittwer.
אֵלֶּךְ diese.
אַלְנְטִית f. Linteus, leinwandenes Tuch.
אַלְנְטִית f. Trank (Oel, Wein und Wasser).
אַלְנְסְתִּין griechisch, nach griechischer Art und Sitte.
אַלוּנְכִּי m. Lanze (gr.)
אַלְנְקִי m. Tragbahre, Polster.
אֲלִיס kauen (s. עלס)
אֱלָס Elisa. (E. N.)
אַלְסוֹס m. Wald, Hain, Gebethaus (gr.)
אָלוֹסְרִיקוֹן Holosericus, ganz seiden (gr.)
אֶלְעָזָר Elcaser. (E. N.)
אָלֶף (der Buchstab) Aleph.
אֶלֶף Tausend.
אַלְפָא der, das Erste (gr.)
אַלְפָא f. Schiff.
אוּלְפָן m. Lehre.
אַלְפָבֵיתִין m. Alphabet.
אִלְפַּס m. Tiegel, Pfanne.
אַלְצָן m. Hunger.
אַלְצְרִין m. (eine Art Baumfrucht).
אַלְקְטִיּוֹת f. Sommerwohnung.
אֲלִיקֵי f. Muth, Hülfe, Kraft (gr.)
אַלְקַפְּטָא m. Vicekönig.

אַלָר m. Schneidinstrument.
אַלְרְיָא f. (s. דלריא) Melancholie.
אַלְרְיָא f. Kopfbinde, Gürtel.
אַלְרְיָא Hilaria, Frohsinn, Heiterkeit.
אַלֻשׁ Alus, Hauptstadt Arabiens in der Gegend von Petra.
אַלַת f. Stock, Knüttel, Ruder.
אַלִיתָא f. Name eines unverbrennbaren Thieres.
אַלִיתָא f. Späne (gr.)
אַלְתַר sogleich.
אַלְתָּת Name eines Fisches.
אַם f. Furcht.
אִם wenn, weil.
אֵם f. Mutter, Stütze.
אַם f. Maaß, Maaßstab.
אַם f. das männliche Glied.
אַם f. Gebährmutter.
אֵימָא ich werde sagen.
אַמְבוּהָא f. Versammlung, Menge.
אַמְבָטִי f. (s. אבט) Wanne.
אַמְבַטּוֹס unerreichbar, unbesteigbar, steil.
אמבל m. (s. עכבל) Klöpfel.
אַמְבוֹרְיָא f. der erhabene, hervorstehende Theil, Zinne, Spitze.
אַמְבַט m. Behältniß.
אַמְגוֹזָא Nuß.
אַמְגוֹשָׁא m. Zauberer. (gr.)
אֲמַד schätzen, messen.
אוֹמֶד ungefähr.
אַמְדְלָא f. Gartenleiter.
אַמְטוּל wegen.
אַמְיתָא f. Nebel.
אַמְיַנְטוֹן unverderbt, unverbrennbar (gr.)
אַמוֹלוֹגִין m. Geständniß, Versprechen (gr.)
אַמְלִיך m. Mantel, Oberkleid.
אַמְלְתְרָא f. Stubendecke, Querbalken (gr.)
אמם m. Form.
אָמָן m. Handwerker, Künstler, Arbeiter, Wirker.
אָמֵן Amen.
אָמָן m. Ecke, Seite.
אָמַן nähren, erziehen.
אָמוֹן Amon, der Hauptgötze der Egyptier.
אֱמוּנָה f. Wahrheit, Redlichkeit (legal.)
אֲמָנָה Amana, der Name eines Theils des Libanongebirges.
אַמוֹנְיָא f. Eintracht (gr.)
אֲמָנוֹס Amanus, ein Arm vom Berge Taurus.
אַמְפִּלְיָא f. (s. אנפליא) Socke.

אמפולי m. (Mapalia) Bude, Pult, Kassa, Geldbörse, Beutel.
אמפומיות offen.
אמפר m. Kaufmann (gr.)
אמפרטור m. Imperator, Feldherr, Kaiser.
אמץ Augen zudrücken.
אמץ roh (gr.)
אמצע Mitte.
אמקסירוס m. halbverdorrt (gr.)
אמר m. Schaf, Ziege, Lamm.
אמר (s. מרא) erzürnen.
אמר f. Saum, Rand, Franse.
אמר zahm (gr.)
אמרי emoritische (heidnische) Sitte.
אמר sagen, sprechen, reden.
אמר m. Geißel (gr.)
אמר m. Frohnvogt (Lehrer, Emir).
אימרא f. Tag (gr.)
אמריא (s. מרא) erzürnen.
אמרכל m. Wortführer, Sprecher.
אמרפל Amraphel (König von Sinar).
אמש vorige Nacht, gestern.
אמת f. Wahrheit. Zusammengezogen (für אמנת)
אמיתא Münze, Montha (gr.)
אמתור (s. אם) Glied.

אמתלא f. Anspielung, Denkzeichen (משל)
אמתנכין m. Urheber, Stammvater (gr.)
אן nicht, nicht vorhanden.
אן f. Ohr, Lappe, Lungenhäutchen.
אן ich.
אן f. der Kauf, die Pachtung, der Preiß.
אן m. Klagender, Trauernder.
אן wo?
אן ists nicht so?
אנא dieser, diese.
אנבא f. Risse.
אנבא f. Frucht.
אנבג m. ein viertel Maaß (s. כבג)
אנבולי f. Grundlage, Lager.
אנבטאות f. Wand, Mauer.
אנבל m. Hämmerchen, Schlägel in der Glocke.
אנבדרקאות f. Bürde, Bündel, Pack.
אנבד wenig.
אנבלא Bote, Verkündiger, Engel (gr.)
אנברא f. eine kleine Münze.
אנגרוטינא f. Frohn, Steuer.
אנגריא f. Frohndienst, Angaria.
אנגפרטים m. Lastträger (gr.)

אנדרייגין m. ein Getränk od. Brühe aus Wein und Carum od. Salzfisch (gr.)
אנדכתרי m. Pinsel, Stricknadel.
אנדיסקי m. Notar (auch Patent).
אנדיפי m. Stirne, Schläfe.
אנדיקין m. Richter, Rechtliebender.
אנדרוגינוס m. Mannweib, Zwitter (gr.)
אנדרטא f. Bildsäule (gr.)
אנדרולמוס Pest (unter den Menschen) (gr.)
אנדרמוסיאה f. wie oben.
אנדרונא f. Wohnstube (gr.)
אנדרפתא Name eines Vogels.
אנחותא f. (s. נחותא) Spahn, Latte.
אנטובין m. Intubus, Endivie (gr.)
אנטגרפין m. Abschrift, Exemplar (gr.)
אנטידיקוס m. Gegner, Widersacher (gr.)
אנטוכיא Antiochia.
אנטיכי f. Becken (s. מוליר)
אנטל ein viertel Maaß (gr.)
אנטלר m. (Beamte) Curator (gr.)
אנטיכיא f. Frauenbadmantel.
אנטמיסיון Würde, Verdienst.
אנטוס wirklich, in Wahrheit (gr.)
אנטיפטר Antipatris (gr.) E. N.

אנטפטא m. Proconsul (gr.)
אנטיקיסר m. Anticaesar, Vicekaiser (gr.)
אנטרין m. Stütze, Strebepfeiler (gr.)
אניין m. Fäden, Bänder.
אניצי m. Bündel, Büschel.
אנייקי m. (s. תובל) Aehre.
אנך m. Onyx (gr.)
אנלגין m. Lesepult (gr.)
אנמלין m. (Getränk von Wein und Honig) (gr.)
אנמירינון m. Myrthenwein (gr.)
אנונה f. Annona, Lebensmittel, Bedarf.
אננקי m. Zwang, Nothwendigkeit (gr.)
אנס unterdrücken, drängen.
אנס m. Zwang.
אנוס m. Fürst, König (gr.)
אנפי gesucht.
אנפליא f. Impilia, Filzschuh (gr.)
אנפילוגוס bezweifelte, bestrittene Sache (gr.)
אנפלון m. Gallerie, Halle, Vorsaal (gr.)
אנפק m. (Viertel) Maaß.
אנפקינון m. Omphacinus, Oel oder Saft (gr.)
אנפורא f. Amphora, Gefäß von einem gewissen Maaße.

אנפריא f. neue Gefäße, Handelswaare.
אנפריות f. Einkunft, Zins, Tribut (gr.)
אנך m. Nagel.
אניציך m. Strang.
אנקא f. Hals, Genick.
אנקא (eine Münze) Anika.
אנקה f. (s. נקה) Kameel.
אנקטמיך m. hölzerner, geschnitzter Esel, Stelzen (gr.)
אנקיא f. Uncia, Unze.
אנקיות f. sowohl Schale als Haken, (gr.)
אנקל Wagschüssel, Haken, Spange.
אנקלי m. der Arm, der Ellbogen, Bekleidung des Ellbogens (gr.)
אנקלי m. (s. אסטמכא) Magenmund.
אנקלרוסיס m. Aufruf, Ruf, Vorforderung (gr.)
אנקליטון m. Zurückberufung (gr.)
אנקלימא f. Widerruf (gr.)
אנקלימון m. Verbrechen, Beschädigung (gr.)
אנקלמוס m. Stadtschreiber, Kanzelist.
אנקוס Masse, Größe, Umfang (gr.)
אנש m. Abtheilung.
אנת du.

אנתא f. Mehlteig, Oelkuchen.
אנתוסאי Sinaeus. Die Stämmlinge des Sini, Canaans 8ter Sohn.
אנתיקיך m. Einsatz, Ladung (gr.)
אנתרופוס m. Mann, Mensch (gr.)
אסי אסה אסא אס heilen.
אס m. Nase, Nasenloch.
אסא f. Myrthe.
אסא m. Greis.
אסובי gerade machen, richten.
אסובא f. Isop.
אסבוה schlagen, hauen.
אסגניטריך edelen Geschlechts.
אסדה f. Esseda, ein zweirädiger Wagen.
אסד m. Kopfkissen.
אסדה f. Rachen.
אסיט m. Asotus, Schlemmer, Schwelger.
אסטבל m. (s. אצטבל) Standort.
אסטגיות f. Dach (gr.)
אסטגנינך f. Sternerzeugung, Einfluß der Sterne (gr.)
אסטדיה f. ein Schauplatz zu Rom, Stadium.
אסטווה f. Gallerie, Säulenplatz (gr.)
אסטווה f. Säule.

אִסְטְטִיבָה f. Station, Standquartier.
אִסְטִיט m. Bogenschütz.
אִסְטְטִיוֹן m. Stellung, Lage, Statio.
אִסְטַכְטוֹן m. Stacta, Myrrhenöl (gr.)
אִסְטְכִיוֹן m. ein Gewand.
אִסְטוֹלֵי m. Brief, Sendschreiben (gr.) Epistola.
אִסְטְלִית f. Stola, ein langes Kleid (gr.)
אִסְטְמָא f. Stahl (gr.)
אִסְטְמָא f. Hauptschmuck.
אִסְטוֹמְכָא f. Stomachus, Magenmund (gr.)
אִסְטְמְמִיתָה f. Siegelring.
אִסְטְנִיס schwach, kränklich (gr.)
אִסְטִס m. Isatis, Waid (gr.)
אִיסְטִיס m. Sitz (gr.)
אִסְטִיסִיס f. Aufruhr (gr.)
אִסְטְסִיאָלִית aufrühreriſch (gr.)
אִסְטְפְנִינִין m. Pastinake (gr.)
אִיסְטְרוֹבִיל m. (ein sich drehendes Körper) (gr.)
אִסְטְרִיבִיל m. die Frucht einer Art Kiefer, oder Fichte (gr.)
אִסְטְרַטְיָא m. Kriegsheer (gr.)
אִסְטְרָט m. Strata, Straße (auch אִסְטְרָטוֹלוֹס)
אִסְטְרַטִיגָא m. Feldherr, Minister.
אִיסְטְרַטִיגוֹס m. Krieger.
אִסְטְרוֹלוֹג m. Sterndeuter, Astrolog (gr.)
אִסְטְרוֹפוֹמְטָא f. Thürangel (gr.)
אָסִי m. Arzt.
אָסְיָא f. Asien.
אִסְיָא f. Feld, Vermögen, Eigenthum (gr.)
אִסְכְדִיָה f. Schiff, Floß, Flöße (gr.)
אִסְכָלָה f. Scala, Leiter, Stiege.
אִסְכוֹלָא f. Schule.
אִסְכִימָא f. Schema, Gestalt, Beschaffenheit (gr.)
אִסְכְרָה f. Halsentzündung, Bräune (gr.)
אִסְכוּפָא f. Schwelle.
אָסָל Brettchen, Assula.
אִסְלָא f. Sella, Stuhl, Sessel.
אָסַל verabscheuen.
אִסְלְטִין m. Saltus, Forst, Waldung.
אַסְמַכְתָּא f. Genehmigung, Prüfung, Stütze.
אָסִימוֹן ohne Zeichen, ohne Gepräge (gr.)
אַסְמָן m. Silber und Gold.
אָסְנָא m. Strauch.
אִסְנְיָא f. Brombeerstrauch.
אֲסִתָּא f. Mörser, Mörtelpfanne.

אֲסִיסְנָא f. (s. סיסנא) Sennesblätter.
אֲסַף m. Findling.
אַסְפּוֹגִית f. kleiner Kuchen.
אַסְפְּדִיכָא f. Quecksilber (arab.)
אַסְפַּטִּי m. eine Art von Schwert (gr.), Spate.
אַסְפַּטְיָה f. Hospitia, Aufenthalt an einem fremden Orte.
אַסְפַּלְיָא f. Sicherheit (gr.)
אַסְפַּלִידָא f. Höhle, Gruft (gr.)
אַסְפְּלָנִית f. Splenium, Pflaster.
אַסְפַּמְיָא f. Hispania, Spanien.
אַסְפַּנְדְּמוֹן m. Ulme, Rüstbaum (gr.)
אַסְפַּנְיָן Hispania, spanisch.
אַסְפַּנְקִי f. Gurt, Gürtel.
אַסְפַּסְתָּא f. Futter.
אַסְפְּקָא f. Schale, Trinkgeschirr.
אַסְפַּקְלַטּוֹר m. Speculator, Kundschafter.
אַסְפַּקְלַרְיָא f. Specularia, Spiegel.
אַסְפַּקְסִיטִירָן vortrefflich.
אַסְפַּקִיסִין Speciosus, ansehnlich.
אַסְפַּר m. eine gewisse Anzahl schwerbewaffneter Soldaten (gr.)
אַסְפַּר m. Saphir.
אַסְפַּרְגוֹס m. Spargel (gr.)
אַסְפַּרְגְּלִין m. Spargel.
אַסְפַּרְוָדָה f. (s. אספר) Truppe.
אַסְפַּרְטָן m. Spartum, Seil, Strick (aus der spanischen Pflanze Esparto).
אַסְפְּרִי m. kleine Münze.
אַסְפַּרְקְמִין m. Arzenei, Aromata (gr.)
אַסְפְּרוֹן m. ein Meerfisch.
אַסְפַּרְנָא eifrig.
אַסְפִּירָס m. Fuß, Ferse, Knöchel (gr.)
אַסְפְּרִיסָא Sparus, Speer.
אַסְפָּתִי (ן) (s. אספטי) Spate.
אַסְקַטְלָא f. Scutella, Schale, Schüsselchen (gr.)
אַסְקוֹטְלָא f. Riemen, Knüttel (gr.)
אַסְקוֹלוֹסְטִיכָא m. Scholasticus, Schulgelehrter.
אַסְקוֹנְדְּרִין m. Bretspielsteine.
אַסְקַפָּא f. (s. איסקפא) kleines Schiff.
אַסְקַפִּי Decke, Hülle (gr.)
אַסְקַפְּטִי wie oben (gr.)
אַסְקָרָה f. Springwürmer, Grashüpfer.
אַסְקְרִיטָאִין m. Röhre, Kanäle.
אַסְקְרִיטָן m. geröstetes Brot, Kuchen.
אַסְקַרְיָא Mastbaum.
אַסְקַרְטוּרִי m. Secretarius, Geheimschreiber.

אָסַר binden.

אִסָּר m. Assarius, eine römische Münze.

אֱמָר m. Befehl,

אֱסָר m. Band, Gefängniß, Feste, Enthaltungsgelübde, Verbot.

אִסְרָט m. (s. אסטרט) Straße.

אִסְרָטִיוֹן m. (s. אסטרטיא) Kriegsheer.

אָסִיתָא f. Mörser.

אֶסְתָּא f. Schwelgerin (gr.)

אִסְתְּוִירָא f. Säule, Mastbaum (s. אסטוא)

אֶסְתֵּהַר (s. אסתר) Esther.

אִסְתַּוְרָא f. Gang, Schritt, Knöchel, Hüftbein.

אִסְתַּלְגִינִית f. Schaar, Heer.

אִסְתְּנָא f. Boreas, Nordwind.

אִסְתְּנִיד (s. סתגר u. אסתנס) kränklich.

אִסְתַּנְדְּרָא m. Resident.

אִסְתְּנִס schwach, kränklich (gr.)

אִסְתּוֹנַנְסִיךְ m. Polizeiverwalter (gr.)

אִסְתְּקַד (siehe סרי) schauen.

אִסְתַּקְטוֹן (s. אסתכטון) Myrthenöl.

אִסְתְּרָא Stater (eine Münze) (gr.)

אַסְתְּרָא Stern (gr.)

אִסְתְּרוֹקְלִיו Istrocon (ein Galinenwerk).

אִסְתַּרְתְּגִיךְ m. (s. אסטרטיגא) Feldherr.

אָע m. Baum, Holz.

אַעִיתָא f. Gitterfenster.

אַף auch.

אָפָא f. Otter.

אַפַּדְנָא Pallast, Zelt.

אַפְדְּיִנִי m. Stirnbinde.

אֲפֻדַּת f. Ueberzug einer Statue.

אֲפֵזְיִנִי m. (s. אפדיינִי) Stirnbinde.

אִפְזִים springen, hüpfen.

אִפַּחַז (s. פחז) aufblasen.

אֶפְטָא sieben (gr.)

אִפְּטַיָּא f. Amt, Consulat (gr.)

אִפְטוֹנִיאוֹת (s. פרטכון) Eunuch.

אַפּוֹטְנִיוֹתָא f. Apotheca, Behältniß (gr.)

אַפּוֹטֵיקוֹן wie oben.

אַפְטְרָא f. Beweisgrund.

אַפּוֹטַרְכָא Patriarch, der vornehmste Bischof (gr.)

אַפּוֹטְרוֹפּוֹס m. Aufseher, Verwalter, Vormund, Statthalter.

אָפֵי m. Holzstückchen, Stöcke, Stäbe.

אֲפִי m. Art, Weise, Meinung.

אָפְיָא f. Macht, Stärke.

אִפְיָטְרוֹס m. Pferdarzt (gr.).

אפיומות m. Pusus, Knabe (gr.).

אפיין m. Aphia, eine Art von kleinen Häringen.

אפיון m. Opium, Mohnsaft (gr.)

אפך entfliehen.

אפכי m. Quittung, Apocha (gr.)

אפכיות (wie oben).

אפוכי f. das Anhalten, Zurückhalten.

אפל spät, spätzeitig.

אפילו wenn, auch.

אפליון m. Vorsaal (gr.)

אפליון m. Untergang (gr.)

אפיליון m. Pileum, Filzhut (s. פלידס) (gr.)

אפיליון m. (wie oben) Toga.

אפלייה (s. פלא) spalten.

אפליקתא (s. פליקט) gewebt.

אפמא f. Oeffnung, Fenster.

אפומטא f. Erscheinung (s. פמט)

אפמיא Apamia, Namen von sechs Städten in Asien.

אפימנימא f. Denkschrift, Erklärung (gr.)

אפנדה f. Funda, Katze, Beutel.

אפנטור m. (s. פנגניד) Pantherstein.

אפנים m. Räder (s. כרוב)

אפניך m. Kichererbse.

אפונס m. (s. אקונס) ein Fisch.

אפנקריסין m. (s. פנקריסין) Kaper.

אפנתא f. (s. פנתא u. אפנדא) Beutel.

אפנתי entgegen gehend, treffend.

אפס aufhören, enden.

אפסטולי f. Epistola, Epistel, Brief.

אפיסטילית f. Epistilium, Architrabe, Hauptbalken (gr.)

אפסניא f. Kost, Sold, Proviant; Vorrath (gr.)

אפסנתין m. Wermuth (gr.)

אפסקימא f. (s. אפקימא) Palmzweig.

אפסר m. Zaum, Halfter (gr.)

אפסתקיתא f. Mantelsack des Reiters (gr.)

אפסקטין m. eine Baumfrucht.

אפעה f. (s. אפא) Drache.

אפיפירות f. Papierschiff (gr.)

אפופלסמון m. Opobalsamum, Saft oder Gummi des Balsambaums (s. בלסמון)

אפפין spinnen, weben (gr.)

אפופסין m. Ausspruch (gr.)

אפיפודין m. Fußschemel (gr.)

אפיפיור m. Vater (s. פיפירא)

אפץ m. Galläpfel.

אֲפַק verschließen, zudecken.
אֲפִיצְטְלִין m. Pastillum, Mehlkügelchen, Brödchen.
אֲפִקְטְפִיזִין m. Brechmittel.
אֲפִקְלְטוּדִין bunt, gewebt, gestickt (s. פלקטון) (gr.)
אֲפִקְלִין m. Richter, Beurtheiler (gr.)
אַפִקְיִמָא f. Palmzweig (s. כנרא)
אֲפִיקוֹמָן m. Nachtisch, Dessert.
אֲפִקְסִינוֹן m. (s. אבפקינון) Oel.
אֲפִיקוֹדִין frei, erlaubt (gr.)
אֲפִיקוֹרוֹס m. Epicurus.
אֲפִקֵירוֹס m. Epikeros, Name der Bewohner einer kleinen Provinz in Syrien.
אֲפִיקְרִיסִין m. Unterkleid, Kutte, Toga.
אַפְקוּתָא f. Wipfel, Gipfel, Spitze.
אֵפֶר m. Asche, Staub.
אֶפֶר m. Wiese.
אֲפַרְגִיאָה wohlfeil, gering (gr.)
אֲפָרֵד (s. פרד) getrennt.
אַפְרוֹדִיטִי Aphrodite (E.N.) (gr.)
אֲפְרוֹדְכְסוֹס (s. פרדכסוס) wunderbar.
אֲפַרְהֲבָג m. (s. פרהבג) Vorgesetzter aus einem andern Volke.
אֲפַרְוָדִין m. Wächter, Hüter.
אַפְרִיְזָא f. (s. לופתא) Zusammenfügung.
אֲפִירָטִין m. Korsar, Seeräuber (gr.)
אַפְרְטוֹסוֹת f. Vorbereitung, Zurüstung.
אַפְרְיָא f. Stärke, Kraft.
אַפְרִייָא f. Baumfrüchte (gr.)
אֲפִרְיוֹן m. (s. פריון) Tragsessel.
אַפַרְכְיָא f. Provinz (gr.)
אֲפַרְכוֹס m. Gouverneur, Statthalter, Regent (gr.)
אֲפַרְסְמוֹן m. Balsam (gr.)
אֲפַרְסֵק m. Persica, Pfirsichbaum.
אַפְרִיקִי Africa.
אֲפֶרֶשׁ unendlich, gränzenlos (gr.)
אֶפְרָת Ephratha, der alte Name d. a. Bethlehems und seiner Umgebung.
אַפְשַׁח (s. פשח) einfallen.
אַפְשִׂי m. mein Wille.
אַפְשׂ m. (Wille, Verlangen).
אֶפְשָׁר es ist möglich, es kann seyn, im Falle.
אַפְתָּא f. Boden (die Speise).
אַפְתָּא f. Brodwerk, Mehlspeise.
אַפּוּתָא f. Stirne.
אַפְתָּא f. Spalte, Schnitt.
אַפְתִי f. Dämmerung.

אֲפִּתִיסִיס m. Angriff, Nachstellung (gr.)

אַפּוּתֵק m. Apotheca, Vorraths-kammer, Behältniß.

אַפּוֹתֵק m. unbewegl. Pfand (gr.)

אָץ pressen, drängen, stoßen.

אִצָא Verlust, Nachtheil.

אֲצָא f. Riedgras.

אֶצְבַּע f. Finger, Zehe.

אַצְוָדָא f. Moos.

אַצְוַרְתָּא f. Backtrog.

אִצְטַבֵּל m. Stabulum, Stand-ort, Stall.

אִצְטַגְנִין m. (s. in אסטגנינו) Einfluß der Sterne.

אִצְטְכַדַיי unfruchtbar (gr.)

אִצְטְדִין m. Stadium, ein Längenmaaß (gr.)

אִצְטְטִיבָה f. (s. in אסטטיבה) Standquartier.

אִצְטְרִיכָא f. Bedürfnisse.

אֲצִי f. Reihe (אוּצְיָתָא)

אָצֵל Atzel (E. N.)

אֲצַל trennen, Niph. ausfließen.

אִצְפָּא f. Dattelkern (s. צִיפָּא)

אֲצִיץ m. Nachtgeschirr, Becken (s. צִיץ)

אֲצַר m. Schatzkammer, Magazin, der Vorrath selbst (s. כלם)

אֲצַרְבְּמוֹטָא f. (s. איסטרופומטא) Thürangel.

אֲקָא f. (s. איקרא) Thurm.

אֲקוּבִיטוֹן m. Accubitum, Polster, Polstersitz.

אִקְטוּרִין m. Octuriones, Feldherren.

אֲקִי ruhig! stille! (gr.)

אוֹקִי (s. קאי) sich fußen.

אַקְיוּם m. Werth, Würde, Preis (gr.)

אוֹקְיָנוּס m. Oceanus, Weltmeer.

אַקְלְבּוּסְתָא f. (s. קליבוסתא) Hüftbein.

אַקְלִידָא f. (s. קלידא) Schlüssel.

אַקְלִימָא f. Klima.

אִקְלִיטָא f. Volksversammlung, Kirche (gr.)

אַקְלְפִּרִין m. Lanzenträger, Soldaten, Knappen.

אִיקוּמְנֵי m. Welt, Erdkreis (gr.)

אִקְמַת Affe.

אֲקַן wieder grün werden, die Stärke erlangen.

אֲקָן f. Fischreuse, Netz.

אֶקוֹנוֹמוֹס m. Oeconomus, Verwalter (gr.)

אֲקוֹנִין m. Bild, Ebenbild, Gleichniß, Symbol.

אֲקוּבָס m. (eine Art Fische, die ausser ihrem Elemente die Schuppen verlieren).

אַקְסִיגְרוֹן m. (s. אכסיגרון) Brühe rc.

אֲקָסַל m. Aloeholz (gr.)

אִקְפַּח (s. קפח) abhauen.

אֲקוּפֵי m. Fasern, Zoten an der Wolle.

אַקָּפוּת f. Umgebung.

אַקַקְיָא f. Acacia, Akazien.

אַקְרָא f. Thurm, Castell (gr.)

אַקְרְפִּטָא f. Vierfuß, Krippe.

אַקְרוֹקִיתָא f. Krokodill (gr.)

אַקוּשָׁא hart, schwer.

אֹר m. Tageslicht.

אוֹר m. Leuchter, Licht, Feuer, offenbar.

אָר abpflücken, sammeln, nemlich von Baumfrüchten (R. ארה)

אֵר (s. אוריא) lehren (R. איר)

אֹר (s. אדר) Fell rc. (gr.)

אֲרָא m. Vogelheerd, Lockheerd, Area.

אִרָא f. Wolle, Garn (gr.)

אֲרִאֵל Sphynx, Held (überirdisches Wesen).

אֲרָב f. Backtrog.

אֲרַב lauern, nachstellen.

אֲרֵב m. Finsterniß, Dunkelheit, Nachstellung (gr.)

אֲרָב f. Weide, Thränen-Weide.

אֲרָב f. Schiff, Kahn.

אֲרָב f. Gitter, Fenster.

אַרְבֵּל Arbela, Name mehrerer Städte in Palästina.

אַרְבְּלָא f. Sieb, Durchschlag.

אַרְבַּע vier.

אָרַג (s. רגג) wünschen, sehnen.

אַרְגֵּבַל m. Mauerer, Steinmetz.

אַרְגַּז m. Kiste, Sarg.

אֶרְגָּטִים m. Arbeiter (gr.)

אֶרְגַּלְיָא f. Werkzeuge (gr)

אַרְגָּמָן m. Purpur.

אַרְגְּנָטִיךְ m. Argonaut (gr.)

אַרְגֶּנְטִין m. Argentum, Silber.

אַרְגַּסְטוֹס f. ein Wind, den wir den Nordwest nennen (gr.)

אֲרַד f. Schwamm, Morchel.

אֲרוֹד m. Waldesel.

אֲרוֹד m. Tenne, Scheune.

אַרְדַּב f. ein persisches und egyptisches Maaß (gr.)

אַרְדִּבְלִיס Wasserorgel (gr.)

אַרְדִּכַל m. Baukünstler (gr.)

אֲרְדְּעָנָא m. Frosch.

אַרְדְּפָנֵי m. (s. הרדפני) Lorbeer.

אֲרֵי siehe da!
אֲרוּם weil.
אֲרָז m. Zeder (s. אדרא)
אַרְזוֹבִין m. (s. מרזב) Hammer.
אַרְזָלָא f. Bett, Lager (s. ערסלא)
אַרְזָלָא f. Reh, Gazelle.
אַרְזִילָא (s. אדרלי) Wallfisch.
אֹרֶז m. Reis (gr.)
אַרְזַן groß, auch der Name eines Ortes.
אַרְזַף m. Hammer.
אֹרַח m. Stange, Traggestelle, Hebel.
אֹרַח gehen, wandeln, (bestimmen).
אֹרֵחַ m. Wanderer, Gast, Weiserregel (Zeitbestimmung).
אַרְטְלַאי m. Maulthiere.
אַרְטְסִיס Aufgeblasenheit, Stolz.
אֲרֵי weil.
אֻרְיָא f. Futterstall, Krippe.
אַרְיָא (s. ארב) lauern.
אַרְיוֹךְ m. Held.
אַרְיוֹן m. Gränze, Ende (gr.)
אַרְיוֹסְטוֹ heilig, das heilige Kraut, Eisenkraut.
אֲרַךְ schicklich, passend (wie das chaldäische ערך)
אֲרַךְ heilen, schicklich seyn.
אֲרַךְ lang seyn, lang dauern, lang machen, langsam.
אֲרַךְ verweilen.
אַרְכֵי m. Obrigkeit (gr.)
אַרְכוֹן m. Herrscher, Oberhaupt (ארכונטיס)
אַרְכֵיוֹן m. Archiv, Archium (gr.)
אַרְכִיאַטוֹס m. Archiatrus, Oberarzt, Leibarzt (gr.)
אַרְכִיטוֹקְטוֹס m. Architectus, Architekt, Baumeister, Baudirector (gr.)
אַרְכִילִיסְטוֹס m. Oberhaupt einer Räuberbande (gr.)
אַרְכִיסְטְרַטִיגוֹס m. Oberfeldherr, Oberdirector (gr.)
אַרְכוּבָה f. Knie, Kniescheibe.
אַרְכִילוֹסְטוֹסִין m. guter Rath.
אַרְכוֹלִיפוֹרִין m. Adjutant Offizier.
אַרְכְּבְתָּא f. Wall, Damm, Bollwerk.
אַרְכִּיזִיקִי m. Gerichtsvorsitzer (gr.)
אַרְבֵּל (ארבל s.) Name mehrerer Städte in Palästina.
אַרְכוֹנִיס m. (s. ארכון) Herrscher.
אַרְכִיסְטְרִיס m. Tänzer, Springer (gr.)
אַרְלוֹגִין m. Stundenzeiger (gr.)
אֲרָם Aram (E. N.)
אֲרָם syrisch, aramäisch.

אַרְמְלָא f. Wittwe (s. אלמנה)
אַרְמִילוּס Romulus (s. רמוס)
אַרְיָמָא f. einsamer Ort (gr.)
אַרִימוֹן einsam, verlassen (gr.)
אָרוֹן c. Lade, Arche, Kiste.
אֹרֶן m. Ornus, wilde Aesche, Eberäsche.
אַרְנָמִס m. Ornatus, Schmuck, Zierde.
אַרְנוֹן m. Vase.
אַרְנוֹן m. Beitrag, Steuer (gr.)
אַרְנָסָא f. Spuhl (arab.)
אַרְנְבָק f. Schafpelz (lederner Beutel) (gr.)
אֶרֶס m. Gift, Geifer.
אִירוּס m. Iris Schwertlilie (gr.)
אֵרוּס m. Pauke, Trommel.
אֵרִיס m. Wächter, Hüter (gr.)
אַרְסָה f. Kette, Fessel.
אַרִסְטוֹפָן Aristophanos (E.N.)
אַרִסְטוֹן m. Frühstück, Collation.
אַרִסְקוֹנְס m. Herrscher, Tyrann, Despot.
אַרַע c. Erde, das Untere, der Boden.
אַרַע stoßen, treffen, begegnen, anfallen; sich ereignen.
אַרְעָא f. Erde.
אַרְעִי m. der Untere.
אַרְעִיתָא f. Unglücksfälle (Hornisse).
אַרְפָּכַס m. Richter (gr.)
אַרְפַס schadhaft (s. רפס)
אֶרֶץ c. Erde.
אַרַק m. Handfaß, Henkel.
אַרְקְלִין m. Orakel, Göttersprüche.
אַרְקוֹלִיס Hercules (E.N.) (gr.)
אַרְקַפְטָא m. (s. אלקפטא) Vicekönig.
אַרְקָתָא f. Riemen, Gürtel.
אַרְקָתָא f. Gelbsucht.
אֵרֶד m. eine Art Waffe.
אַרִישׁ m. Besitz.
אֲרִישׁ m. Gasterei, Schmaus.
אֲרוּת f. Augentrost.
אֲרַת f. Sumpf, Teich.
אַרְתוֹקוֹפִיוֹן m. Bäckerladen (gr.)
אֵשׁ c. Feuer.
אֹשׁ m. Grundveste, Grundpfeiler.
אִישׁ m. Mann, Gatte.
אִשָּׁה f. Weib, Gattin.
אָשִׁישָׁא m. Greis, Alter.
אָשַׁד ausgießen.
אֲשַׁבּוּרָך m. Graben, Grube.
אַשְׁדָּת f. Axe.
אַשְׁדְּיָא f. Spindel, Rocken, Spille.
אַשׁוּרִיד f. weibliche Scham (s. שוח)

אַשְׁדּוּר Aschchur (E. N.)
אַשְׁוִיתָן f. Stücke, Scherben, Splitter, Trümmer.
אֶשֶׁךְ m. Gemächt, Hode.
אַשְׁכַּבְתָּא m. Schlächter, Fleischer.
אֶשְׁכּוֹל f. Stengel, Sträußchen.
אַשְׁכַּף m. Schuhmacher.
אַשְׁכַּף m. eine Heuschreckenart (hebräisch סלעם)
אֶשְׁכָּר m. Joch, Paar (ein Morgen).
אַשְׁכְּרוּעַ m. Buxbaum.
אֶשֶׁל m. Tamariske (arab.)
אַשְׁלָא m. Seil, Tau.
אַשְׁלָג m. Seifenkraut.
אַשְׁלָג m. Perlsand.
אָשָׁם m. Schuld, Schuldopfer, das durch Unrecht an sich gebrachte.
אַשִׁימָא kahl.
אַשְׁמַאי unbemerkt, unbekannt, unberühmt.
אַשְׁמַן hart, stark, fest.
אַשְׁמַן m. Schatten, Finsterniß, Schwärze, Dämmerung.
אַשְׁוָן m. dunkles Gemach.
אַשְׁפָּה f. Mist, Staub.
אַשָּׁף m. Zauberer, Astrolog.
אֻשְׁפִּיז m. Hospes, Gast, Wirth.
אֻשְׁפָּר m. Schneider.
אַשְׁקְלוֹן Ascalon (E. N.)
אַשְׁקַלְתָּא f. Annahme, Kaufcontract, Uebernahme.
אַשְׁקוּקָא v. (s. שׁוּק) Markt.
אַשַּׁר bestätigen.
אַשַּׁר glauben, borgen, sicher stellen (Pael)
אַשַּׁר Glück auf! he!
אַשַּׁר (s. אתיר) assyrisch.
אֹשֶׁר m. Heil, Glück.
אֲשִׁישָׁ f. Kuchen.
אֲשִׁישָׁ f. Traubensyrup.
אַשְׁשָׁ m. (s. חסיסי) Kleien.
אֵשַׁשׁ beharren, stark seyn.
אֲשִׁישׁ f. Trauben, Rosinkuchen.
אֵשֶׁת f. (s. אשה) Frau.
אַשָּׁת f. Maulwurf.
אֲשִׁיתָא f. Grundmauer (s. אשיא)
אַשְׁתַּיָאמָא m. Kanzler, Secretair, Siegelbewahrer.
אִישְׁתָּדָא f. dieses Jahr.
אֶשְׁתַּדּוּר m. Empörung, Kampf.
אִשְׁתּוֹמֵם starr, betäubt.
אֶשְׁתָּקַד f. voriges Jahr.
אַשְׁתִּיתָא Astita (E. N.)
אֵת Zeichen des Accus.
אַת (s. יאת) nützen.
אֵת mit, in, an, auf.
אוֹת f. Mahl, Zeichen.

אָתָה kommen, gehen, betreffen.

אַתִּיטְרוֹן m. (siehe תאטר) Theater.

אַתְּלִיטִין m. (s. אתליטין) Kämpfer.

אַתְּכְלָא f. Traube.

אַתּוּן c. Ofen, Esse.

אֵתָן m. Kraft, Macht, fest.

אַתְּנָא Athen (E. N.)

אֶתְנָן m. Lohn, Buhlerlohn.

אַתּוּנִית f. Leinwand (gr.)

אַתְנָסִיאָה f. Unsterblichkeit (gr.)

אֲתַר m. Ort, Gegend.

אַתּוּר Aturia, Assyrien.

אֶתְרוֹג m. Paradiesapfel.

אִתְרְגוּשָׁא f. Getös, lärmende Volksmenge.

אֶתְרוֹנְגָא f. Orange, auch Pomeranze.

אִתְּתָא f. Weib, Gattin.

ב

בָּא kommen, eingehen.

בָּאָג f. Pagus, Dorf, Feld, Thal, Acker (auch בָּגָד)

בָּאדָן Badan, Name einer Stadt oder Gegend.

בְּאֵר f. Brunnen.

בָּאֵלָה f. Wald, Wüste (oder der eig. Name eines Waldes).

בַּאֲרַג schmackhaft, herrlich, trefflich.

בְּאֵשׁ übel, bös seyn, schlecht handeln, mißfallen.

בָּב f. Thür, Thor, Eingang.

בִּיב m. Höhle, Röhre.

בְּבוּ f. Feindschaft, Haß.

בְּבוּאָה f. Wiederschein, Schattenbild.

בָּבִי Babus (E. N.)

בְּבֵי m. (s. אמפירטור) Feldherr, Kaiser.

בְּבִיָא f. Pfanne, Tiegel.

בְּבַל verwirrt, verworren.

בָּבֶל Babel, Babylon.

בִּבַר m. Vivarium, Thierbehältniß, Thiergarten.

בְּבִירִי m. Fiber, Biber.

בְּבִיתָא f. Pupille (das Bild das sich im Augapfel spiegelt).

בְּבִיתָא f. Einweihung, Einwässerung (wie das hebr. משרה Maceratio).

בֶּגֶד c. Kleid, Gewand.

בְּגִדָא Ecbatana (E. N.)

בַּגְלַאי m. Schleuder.

בִּגְלַל wegen, weil.

בְּגִין (ſ. גִּין) wegen.
בְּגַן ſchreien (ſ. עגן)
בְּגַר mannbar werden.
מַגְרוֹנְדִי m. Rolle (ſ. גּוֹנְדָּר)
בַּד keltern, preſſen) R. בדד)
בֵּית הַבַּד m. die Preſſe, Kelter.
בַּדָּד m. Kelterer, Preſſer.
בַּד allein, beſonders.
בַּד m. weißes feines Linnen.
בַּד m. Stange.
בַּד Lügen erſinnen (R. בדא)
בַּד erſinnen, erdichten (R. בדא)
בְּדוֹבַר rückwärts, Rückſeite.
בְּדַד graben.
בְּדִיד m. Grabſchrift.
בְּדַד geflickt, beſchmutzt.
בְּדַח freuen, ergötzen.
בְּדִיָא f. Matte, Decke.
בְּדַל trennen, ſcheiden, ſondern.
בְּדִיל wegen, weil.
בְּדֹלַח m. Bdellium, ein ſehr geſchätztes Baumharz.
בְּדוֹלְקִי m. Orakel.
בְּדִין m. Python (ſ. אוֹב) (gr.)
בְּדַס m. Matratze, Decke (Leinwand).
בְּדַק unterſuchen, erforſchen.
בֶּדֶק f. Kanal, Fluß, Teich, Waſſer, Graben, Weiher.

בִּדְקָא f. Stockwerk.
בַּדֵּד zerſtreuen (Pael)
בְּהָה ſchreien, rufen (gr.)
בְּהַל eilen, bewegt werden, Ithpeel erſchrecken.
בְּהֵמָה f. Thier, Vieh.
בְּהַק leuchten, glänzen.
בּוֹכִיָה f. Spinne.
בֹּהַק weißer Hautausſchlag.
בְּהַת ſich ſchämen, zur Schande werden.
בְּוָאת f. (ſ. אוֹתִיא) Trappgans.
בּוֹ בְּיוֹם Tagesordnung.
בּוּל m. Scholle, Klöße (gr.)
בּוּל Stück (Handvoll, Erzeugniß).
בּוּל Erzeugnißmonat (Regen).
בּוּר m. Unwiſſender.
בְּוָתָא f. Ente, (ſ. כּוֹאת) Trappgans.
בַּז m. Bruſt.
בָּז verſchmähen, verachten (R. בזה)
בָּז verwerfen, herabſetzen.
בַּז erbeuten, rauben (R. בזז)
בַּז m. Ritz, Spalte.
בַּזָּז ſchamhaft, ſchüchtern.
בִּזָּא f. Beute (ſ. שׁוֹדְבָא)
בְּזָבַז m. (ſ. בּוֹזֵן) Schale.
בְּזַבְזָ Basbasim (Name eines Dämons).

ביזאי m. Falke.

בזבנא m. Brückenzolleinnehmer, Zöllner.

בזוא f. Bündel.

בזה also (kabal. Anspielung auf die Zahl 14).

בזך m. Pfanne, Schale.

בזל m. Grenze, Markstein.

בזע spalten.

בזק streuen, werfen, ausstreuen.

בזר säen (arab.) wie פזר streuen)

בזרא f. Saame.

בזר streuen, zerstreuen.

בזתא f. Bisotta, Sabbathgrenze.

בחל übereifern, geizig seyn.

בחר wählen, erwählen, auswählen, prüfen.

בחירות da Haft vorgezogen.

בחש mischen, mengen.

בחש suchen, forschen, verlangen.

בחש m. Arm, Ellenbogen.

בחש m. glühende Asche.

בחשא f. Kochlöffel.

בט aussprechen (R. בטא)

בט umschauen, mit den Blicken auffassen (R. נבט)

בט m. Domroche (gr.)

בט verpfändet (aram) (s. פרוזבל)

בט f. Tiefe (gr.)

בטד m. Finger, Klauen (s. בטרי)

בטח m. Schwelle, Rinne.

בטט leuchten, funkeln.

בטט m. (s. בט) Tiefe (gr.)

בטל aufhören, feiern, hindern.

בטם m. Terebinthe (s. אלה)

בטך m. Pistazie.

בטך m. Zither.

בטך f. Geschwulst.

בטך (Name eines Vogels).

בטרי m. Klauen (Finger).

בטש ausschlagen.

בטיתא f. Beere (s. אבירנה)

בי אבא רבה Großvaterhaus.

בי אבידן Haus des Abidon (s. אבידן)

ביבר הבו Barhabos Haus.

ביגזרתא zwischen Rohrwände.

בי דוגי m. Fischpfanne.

בי דודי m. (s. כירי) ein Gefäß.

ביאה f. Geschrey, Wehe!

ביונתא f. Einsicht, Verstand.

ביכה f. Plaudertasche.

ביין m. Palmzweig (gr.)

בין f. Getreideförmchen.

בין f. Haar.

בין sowohl.

בינא f. Weide.

בינא f. Blut-Igel.

בֵּיר f. Graben, Brunnen.
בֵּיעָא f. Freude, Fröhlichkeit.
בִּירָה f. Burg.
בַּיְשָׁן schüchtern, bescheiden, blöde.
בַּיִת m. Haus, Zelt, Hütte.
בֵּית אָב m. Stammhaus.
בֵּית אֵל Bethel (E. N.)
בֵּית אִילָן m. Baumschule.
בֵּית אֶצְבַּע m. Handschuh.
בֵּית בְּלַע m. Schlund.
בֵּית בַּמְיָא Götzentempel.
בֵּית בַּעַל Thal.
בֵּית בֹּשֶׁת Schamtheil.
בֵּית גַּלְיָא Tempel der Aglaia (Schönheit).
בֵּית גִּלְגּוּל Wendelstraße.
בֵּית דְּמַח Schlachthaus.
בֵּית חֲלַף Behältniß für die Schlachtmesser.
בֵּית חֵץ Köcher.
בֵּית יַד Handschuh.
בֵּית כִּסֵּא Leibstuhl, Abtritt.
בֵּית כַּפֹּרֶת das Allerheiligste.
בֵּית לָגִין f. Lagena, Flaschenfutter (gr.)
בֵּית מַיִם Urinhaus.
בֵּית נֵר Schlüssel, Beutel.
בֵּית סְאָה Strichsaat.
בֵּית שְׂאוֹר Backtrog.

בֵּית עֲלִיָּה oberes Stockwerk.
בֵּיתפַּאגִי ein kleines Dorf bei Jerusalem.
בֵּית פַּךְ der Ort, wo die Oelflasche hingestellt wird.
בֵּית פְּרַס Vorhof des Grabes.
בֵּית צְבַע Handfaß, Henkel.
בֵּית צַוָּאר Halskragen.
בֵּית רוֹבַע Quadrat (Aussaat).
בֵּית שַׁעַר Vorhalle.
בֵּית שֹׁקַע Lampenrinne.
בֵּית תְּבַל Gewürzdose.
בֵּיתָא der zweite Buchstabe des griechischen Alphabets (gr.)
בֵּיתוּסִין Bajethäer (E. N.)
בֵּיתוֹר Bither (s. בתר) E. N.
בֵּייתוֹת f. Hausthiere.
בַּךְ bestürzt seyn (weinen).
בְּכָא f. (Strauch), Baum.
בְּכִיאָר m. Weberschiff.
בְּכָךְ f. Mörserkeule.
בְּכוֹר m. Erstling.
בְּכָרָא f. Wall, Anhöhe, Vormauer, Brustwehr.
בְּכָרְיָא f. wilde Narde, Haselwurz (gr.)
בְּכוּשְׁרוֹת f. Thränen und Gesang.
בַּל mischen, mengen (R. בלל).

בְּלִי m. Rathsherr (f. בּוּלֵי) (gr.)
בּוּלֵי m. Rathsherr, Rathsversammlung (gr.)
בַּל m. Tuch, Gewand.
בַּל m. Herz.
בִּלְבֵּל m. Verwirrung.
בַּלְבֵּס m. (f. בלפס) Zwiebel.
בִּלְגָּה Bilga (E. N.) (f. מְרָיִם)
בַּלְדָּר m. Postreiter, Courier.
בַּלְזָם m. Tanz, Ball (gr.)
בַּלֻט m. Terebinthe, Kastanien.
בְּלַט hervorragen (von erhabener Arbeit).
בַּלְיוּט m. Rathsherr (gr.)
בְּלִיַּעַל m. Zügelloser, Gemeiner.
בַּלוֹלִין m. Fenster.
בְּלַם binden, zuschnüren (von Zaum und Gebiß) (arab.)
בְּלַם Maulkorb, Nasenschloß.
בְּלַם widersetzen, ausschlagen.
בּוּלְמוֹס m. Heißhunger (gr.)
בַּלָּן m. Bader (gr.)
בְּלָן m. Pfeil, Wurfspieß (gr.)
בְּלָן m. Velum, Vorhang.
בְּלָן m. Siegelring.
בְּלָנִי m. Dattel, jede eichelförmige Frucht (gr.)
בַּלְנְטִיָא f. Beutel, Sack (gr.)
בַּלְנְרִי m. Balneatis, zum Bade gehörig, Servietten.
בְּלַס vilis, feil, schlecht, gemein, verächtlich, verworfen.
בְּלֹס m. (das Geworfene), Senkblei, Pfeil, Wurfspieß (gr.)
בְּלִסְטְרָא f. eine Art grobes Geschütz, Wurfgeschoß (gr.)
בְּלַסְמוֹן m. Balsam (gr.)
בְּלַסְפִימִיסוֹן m. Gotteslästerer, Schmäher (von Blasphemie).
בֶּלַע Bela (E. N.)
בֶּלַע m. Schlund.
בִּלְעָם Volkverschlinger (E. N.)
בְּלַפְּסִין Zwiebel, Knoblauch (gr.)
בְּלָר f. Haarlocke, Flechte.
בְּלָר m. (f. בלנרי) Badtuch.
בְּלָר m. Tribut, Ertrag.
בְּלָר m. kleine Erdscholle (gr.)
בְּלַשׁ suchen, forschen.
בַּלָּשָׁן m. Spürholz, Untersuchungsstock.
בַּלָּשִׁין m. Untersucher, Beschauer.
בַּלֶּשֶׁת Kohorte, Kundschafter, Legion.
בְּלָתָא f. Fetzen, Lappen.
בָּם in diesem (Inhalt).
בָּמָה f. Altar, Höhe (pers.)
בִּמָּה f. Rednerbühne, Richterstuhl.

בן פְּקוּעָה Frucht der Geschlachteten.
בן צִיּוֹן Zionides.
בן קַמְצַר Camzarides (ein Kalligraph).
בן תְּמַלְיוֹן Grund-Element, Beiname des Neptun.
בּוֹנְיָא f. (s. כביא) ein Raubvogel.
בְּנִיָּה f. Bad, Balneum.
בְּנָכֵי f. Graben.
בֵּנָנִי Mittelding, Mittler.
בְּנַס zürnen, wüthen.
בְּנְפִיקִין m. Gefälligkeit, beneficium.
בְּנָרִי (s. כנר) Handfaß.
בְּנָרְסַאי (s. דרדסין) Strümpfe.
בְּנוֹת שֶׁבַע f. } Arten von Feigen.
בְּנוֹת שׁוּחַ f. } Arten von Feigen.
בְּנוֹת שִׁקְמָה f. } Arten von Feigen.
בְּנִיתָא f. Bonetfisch.
בְּנָיְתָא f. Flechtung, Erbauung.
בַּס f. Geschirr (Vase).
בַּס f. Unkraut.
בִּסְטְיָא f. Kleidung, Vestis.
בַּסְיָא f. Passus, Schritt, Gang.
בַּסְלִיאוּס m. König.
בַּסְלְקִי f. Basilice, königliches Gebäude.
בְּסַם berauscht seyn.

בָּמֹס f. (s. במה) Altar.
בָּמוֹת f. (s. במה) Altar von Holz.
בן einsehen, begreifen, verstehen.
בֵּן sowohl — als.
בֵּן m. Kind, Sprosse, Sohn.
בֵּן bauen, erbauen. (R. בנה)
בֵּן אַלְמָנָה Wittwenkind, Waise.
בֵּן אֶלְעָשָׂה Alasaides (Eidam, Judas des Heiligen).
בֵּן אַרְזָא Arsaides (ein Virtuose).
בֵּן בּוֹנְיס Bonisides (E. N.)
בֵּן בְּטִיחַ Batiachides (E. N.)
בֵּן בְּרִית m. Bundesgenosse, Religionsverwandter.
בֵּן גֵּג Eingeweide.
בֵּן דָּן Danaides.
בֵּן הַנְּפַל Nauplius, Meerschaalthiere.
בֵּן הַנְּפִילִים ein Sohn des Neptun.
בֵּן כּוֹבְדִי Cobeides (E. N.)
בֵּן מְרוֹן Lamm (s. אמר)
בֵּן נֹחַ Noachides.
בֵּן נָצֵר Nazarides.
בֵּן סַטְדָא Sadaides.
בֵּן עוֹף Geflügel.
בֵּן עַזַּאי Sohn des Asai.
בֵּן עֵרֶל unbesonnen.
בֵּן פָּנָיו des Mannes Gesicht.

בְּסַם m. Süßigkeit, Naschwerk.
בֹּסֶם m. Spezereien.
בָּסִס f. Basis, Fuß, Grund.
בְּסֵס (s. פס) niedertreten.
בְּסִיסְטְאוֹת f. (s. כסיסטאות) eine Klafter.
בֹּסֶר m. unreife Trauben.
בְּסַר m. Fleisch.
בְּסַר verachten, gering schätzen.
בְּסַר verkündigen (Pael).
בְּסָרָא f. Verkündigung.
בְּסָתָן c. Garten (pers.)
בְּסָתְקָא f. Bienenkorb.
בְּסַתְּרְקֵי m. Hausgeräthe.
בְּעַ freuen, frohlocken, jubeln.
בְּעַ verlangen, fühlen, empfinden.
בְּעַ suchen, bitten (R בעא)
בֻּעַ f. Geschwulst.
בְּעַ f. (s. גלל) weisser Marmor, (מַבְּעָה dasselbe).
בֵּעַ m. Ey.
בַּעֲבוּעַ c. Wasserblase.
בַּעַד m. Signalfeuer.
בְּעַט ausschlagen, stampfen.
בְּעַיָא (E. N.) eines Zöllners.
בַּעַל m. Herr, Gatte, Buhle.
בַּעַלְגֶּבֶר m. Langgliedriger, hinsichtlich der Ruthe.
בַּעַל דִּלְדּוּלִין m. Warzigen.

בַּעַל זִמּוּרָה m. Sänger.
בַּעַל כִּיסִין m. Kapitalist.
בַּעַל נֶפֶשׁ herzlich, gemüthlich, fromm, barmherzig.
בַּעַל הַקּוֹרָה (s. קורה) gestützt.
בְּעֹמְדִם
בָּא / עַם / דָּם } Kommt die Nation, so schweigen sie (die Engel), (Wortspiel Ez. 1, 25).
בְּעִיץ m. Zinn, Werk, gemischtes Metall.
בְּעַר verbrennen, verzehren.
בִּעֵר m. Wegschaffung.
בְּעַשׁ stinken, schlimm seyn.
בִּפְרִיעַ schnell, unverzüglich.
בַּץ hervorbrechen, fließen.
בֵּץ m. Ey, Masse.
בַּץ befeuchten (R. בצץ)
בִּיצָה f. Sumpf, Teich.
בּוּץ m. Byssus.
בֵּץ acht, Bes. (8 Unzen).
בֵּץ forschen, suchen.
בְּצִין m. Licht, Flamme.
בְּצִין m. Angel, Axe.
בְּצִית f. Boot, Kahn.
בָּצָל m. Zwiebel.
בְּצַע vertheilen, vergleichen.
בְּצַע brechen, zerbrechen.
בְּצַע Sumpf, Teich, Pfütze.

בָּצֵק חָרֵשׁ m. tauber Teig (d. h. ungesäuerter).

בְּצַק צִפּוֹרֶן m. Nägelschmutz.

בְּצַר umzogen, umflossen.

בְּצַר abschneiden, lösen.

בְּצַר (s. גזר) umzäunen.

בַּצֹּרֶת f. Dürre, Zurückbleiben des Regens.

בְּק anschließen (ausgießen).

בְּק untersuchen, nachsuchen.

בֹּק m. irdener Pokal (gr.)

בָּקָא f. Mücke, Fliege.

בָּקָא f. Hüftbein.

בְּקִי erfahren.

בְּקְיָא Name eines Ortes.

בְּקִיָּא f. Huflattich.

בְּקִיוֹן m. (s. לוליון) Schwätzer.

בְּקִינוֹס m. Trompete (gr.)

בְּקֻלָּס m. Baculus, Stock.

בִּקְעָ f. Thal, Ebene.

בְּקִיעַ m. Spalt, Riß, Rinne.

בְּקַע spalten, zerreißen.

בְּקַר untersuchen, suchen, besuchen (nur Pael).

בָּקֵר freigebend, frei.

בְּקַר m. Rind, Heerde, Stall.

בְּקַר züchtigen, strafen.

בַּקָּרוּת f. Leichtsinn, Unbesonnenheit.

בְּקַת f. Nachbarschaft, Nähe, Enge.

אַבְקָתָא ledig, frei.

בַּר m. Freiheit.

בַּר absondern, wählen, reinigen, läutern (R. ברר)

בַּר aussen, auswärts.

בַּר gesund, frisch, stark.

בָּר schöpfen, forschen, gründen.

בֹּר m. Grube, Zisterne.

בַּר erheitern, fromm seyn (R. ברר)

בַּר אַדְיָא Eispflanze.

בַּר אַדְיָא Schneefink.

בַּר אוּשְׁפַּרְתִּי Sohn der Asphorata.

בַּר בִּטְנִי m. Leibesfrucht.

בַּר גַּזָא m. der schwarze Adler.

בַּר הַדְיָא m. (s. שוריכרא) der Würgvogel.

בַּר הַמְדוֹדִי m. Töpfer (s. דוד)

בַּר יוֹכְנִי m. fabelhafter Vogel.

בַּר יוֹמֵיהּ m. Ephemere, was nur einen Tag währet.

בַּר לוֹעָא der hart schlingt.

בַּר מַחְוָנִיתָא m. (s. סנטר) Wächter.

בַּר מְחִים תְּנוּרֵי m. Ofenheitzer.

בַּר נַפְחָא m. Sohn des Schmiedes.

בַּר כַּפְדָּא Blaßhuhn, Rohrhenne.
בַּר כְּפָלֵי m. Sohn des Einsturzes.
בַּר נִירָא m. kleines Joch.
בַּר סִיסֵי mit Traurigkeit, Unmuth (s. בכס)
בַּר סִיסִין (Name des Besitzers u. der Besitzung).
בַּר פַּחְתֵּי m. Fürst.
בַּר פַּיְילֵי Phiolides (E. N.)
בַּר קַשָּׁא Kassaides (E. N.)
בַּר שָׁאן m. Wahnsinniger.
בַּר שְׁטְיָא m. Blödsinniger.
בַּר שְׁבְיָא m. Abschuß, Ablauf.
בַּר שׁוּרָא m. kleines Gemäuer.
בַּר סְפִינָה m. Schiffswasserbehälter.
בַּר קָטָן m. Kessel.
בַּר הַגּוֹלָה m. Schöpfbrunnen.
בַּר זִיקָא m. Grube (wasserlos).
בַּרְבֵּל vermischen.
בַּרְבְּרִיָא f. **Barbaria**, Barbarei.
בְּרְגָּן m. **Burgus**, Burg, Kastell, Festung.
בַּרְגַּר m. Bauer, Landmann.
בַּרְדָּל m. Bordell.
בַּרְדְּלָס m. Panther (gr.), (gefleckte Schlange).
בַּרְדַּנִיקוֹס m. Britte.

בַּרְדָּס m. Ruhr, Durchfall.
בַּרְדָּס m. (s. בדס) Matratze.
בַּרְדַּק hervorragen.
בּוּרְדְּקַאי m. Bäcker.
בְּרִידְקָיָא f. grüne Gewänder.
בִּרְזָא f. Loch, Oeffnung, Stich, Fuge.
בְּרַז durchbohren.
בִּרְזָא f. Riemen, Zügel.
בְּרֵיז m. Beet.
בַּרְזֵל m. Herrscher, Führer.
בַּרְזֵל fortbewegen.
בַּרְזִינָא f. Kelch, kleines Becherchen (ein gewisses Maaß).
בַּרְזִית m. Oelgesalbter.
בַּרְחָא m. Bock, Ziege.
בְּרֵיחַ m. Mühlstein.
בַּרְטְיָא f. Spieß, Lanze.
בִּרְיוֹנֵי m. Freibeuter (gr.)
בְּרַךְ segnen, die Knie beugen.
בְּרַךְ einsetzen (ein Gewächs zur Fortpflanzung).
בֶּרֶךְ m. Pflugschar (auch das Holz worin die Pflugschar eingefaßt ist).
בְּרַךְ brüten.
בְּרִיכָה f. Brut.
בֵּרָךְ f. Leerheit, Unwissenheit.
בְּרֵךְ f. Fischteich, Wasserbehälter.
בְּרַךְ f. Ueberfluß, Friede.

בְּרְכַיִיךְ m. Armschmuck.

בְּרֶכְסִין m. Regen (gr.)

בּוּרְלָא f. Beryll (gr.)

בּוּרְלָא f. (s. בלר) Serviette.

בְּרַם aber, sondern, nur, fürwahr.

בַּרְמָא Parma (s. אספרסיא)

בִּרַן Pallast, Burg (wie das hebräische בירה)

בְּרַן m. Schiff, Kahn, Nachen.

בְּרַן fremd, verlassen, allein, abgesondert.

בַּרְנָט m. Kochgeschirr (לרטיא)

בַּרְנַק f. weites Frauengewand, Mantel.

בַּרְסִי m. Gerber, Fellbereiter.

בִּרְסָס m. Schnupfen, Katharr.

בּוֹרְסִיף Borsippa, Stadt in Babylonien.

בְּרַץ anhäufen, aufhäufen.

בְּרֶץ m. Grund, Boden (eines Gefäßes).

בִּרְצוּץ m. Aufsatz eines Kopfputzes.

בְּרַק f. Staar an den Augen.

בְּרַק leuchten, funkeln, blitzen, blenden.

בְּרַק weiß, glänzend.

בַּרְקָא Schimmel, weißer Esel.

בַּרְקָא f. Haar.

בִּרְקָא f. (s. בדקא) Stockwerk.

בִּרְקִין m. (s. אַבַרְקִין) Pluderhosen.

בָּרוּר auserwählt.

בְּרֵרִי (s. שברירי) Strahlenbrechung.

בְּרַת (s. בנות שבע) eine Art Feige.

בְּרָת Tanne, Fichte, Cypresse (hebräisch ברוש)

בְּרִית f. Bund, Gesetz, Bundesbuch.

בְּרִית f. Binde, Kette, Schnur.

בּוֹרִית f. Borith, Seife, Kali, Salzkraut.

בִּרְתִּידָא f. Bahre, Tragsessel.

בִּשְׁבִיל wegen.

בָּשׁ schlecht, übel, böse.

בְּשַׁל kochen, verkochen.

בְּשַׁךְ (s. שאק) Beule.

בַּשְׁקַר untersuchen, nachsuchen.

בְּשַׂר m. Fleisch (Körper).

בְּשַׁשׁ säumen, zaudern, Zukost, als Butter, Eier rc.

בֹּשֶׁשׁ (s. בית הבשת) Schamtheil.

בְּשׁוּת zornig, entrüstet.

בַּת אֲחוּתוֹ f. Schwestertochter.

בָּת übernachten (R. בות)

בַּת f. Dach.
בַּת schnell, plötzlich.
בַּת endigen (R. בתת)
בַּת אַרְעָא f. Blase, Blatter (am Fußballen).
בַּת בֵּרְתָא f. Zisternchen.
בַּת חוֹרִין f. die Freie (eine Unholdin).
בַּת מְזָגָא f. viell. Rebhuhn.
בַּת נִירָא f. Weberfaden.
בַּת עֵינָא f. Loch, Oeffnung.
בַּת צִידְעָא f. Vorderhaar, Stirnlocke.
בַּת קִבְרַיָּיא f. Krähe (Tochter des Grabes).
בַּת קוֹל f. Tochter der Stimme, Echo.
בַּת תִּידָא f. (s. תידא) Geruch.
בְּתוּל jungfräulich, unbearbeitet.
בְּתוּלָה צַלְיָינִית f. Betschwester.
בְּתוּלַת וֶרֶד f. Rosenknospe.
בְּתוּלוֹת f. Zwillinge.
בָּתַר hernach.
בֵּיתְתוֹר, בֵּיתָר, בֵּתַר Bethor (E. N.); siehe den Anhang Nro. II.
בְּתְרָא f. Traubenstengel (Botrus).

ג

גָּא f. Stolz, Schmuck.
גָּא f. Thal.
גָּאוֹבָאִי Gohäa (ein Hafen im pers. Meerbusen).
גְּאַל erlösen, retten, befreien, wiederkaufen.
גְּאַל m. Befleckung, Verunreinigung.
גְּאַלְקָא m. Sack.
גֵּב trocken.
גַּב auf, mit, von.
גַּב m. Erhöhung, Wölbung, Bauch, Rücken, Grube.
גְּבַב erheben, einfordern (R. גבא)
גַּבָּאִי m. Forderer.
גְּבַב lesen, sammeln, einsammeln.
גְּבָבָא f. Halm, (Aehre.)
גֵּבָב f. Fell, Schur (Bündel).
גֵּבַב hochmüthig, stolz.
גַּב m. Rücken, Oberfläche, Hügel, Höhe.
גַּב m. Stück, Splitter, Brett, Cisterne.
גֻּבָב m. Kinngrübchen.
גֵּב m. Teich, Sumpf.
גּוֹב f. Zugheuschrecke.
גֵּבַב m. Auswuchs, hoher Rücken.
גַּב bei, mit.

גב m. Grube, (Löwengrube).
גב (s. כף) decken.
גבבא Gibba, Höcker.
גבה lang, hoch, eine zu hohe Stirne.
גבחת f. Erhöhung, Höcker.
גבחת f. Glatze (am Vorderkopfe).
גביא m. Auserlesener, Erwählter.
גבל kneten, treten, einweichen (begrenzen).
גבל c. Grenze, Gebiet.
גבל Gabala, eine Stadt.
גבלית f. Grube, Kornbehältniß.
גבן gerinnen, käsen.
גבינה f. Käse.
גבן m. Augenbraune.
גבן m. Höcker, Rücken.
גביני כרוז m. Ausrufer.
גביע (s. גבן) Höcker.
גבעל m. Halm, Blüthenkelch.
גבר m. Mann, Ehrenmann, Held.
גבר m. Hahn.
גבשוש f. Hügel.
גבתא Gabata, Speisegeschirr, Schüssel.
גג m. Dach, Oberfläche (s. צריך)
גגמין m. ungenießbare Erbsen.
גגית f. Becken, Wanne, Kessel, Faß.

גגית f. Sieb (Kufe).
גד m. Glück, Fortuna.
גד anziehen, führen, leiten (R. גוד)
גד m. Tragbare, Stab.
גד schneiden, brechen, reißen, zerhauen, (nähen), einschneiden, drängen (R. גדד)
גד f. Mauer, Wand, Zaun.
גד f. Latte, Brett.
גד f. Ufer.
גד m. Coriander.
גד m. Absynth (s. אגדנא)
גד f. Schlauch.
גד m. Ader, Nerve, Sehne, Fiber, Faden, Band, Fessel (auch für: männliches Glied).
גדי m. Böckchen.
גדיאן eine Art Heuschrecken.
גדבר m. (גזבר) Schatz.
גדיגוד m. Höhle, Käfich.
גדגדניות Coriander, Zottenblume (Kirschen), (s. הינדקוקי)
גדידיך m. Scheerer.
גדל m. Daumen.
גדל groß, vorzüglich, rühmlich, fest, stark seyn.
גדל schaffen, herstellen, zusammendrehen, binden.

גְּדִיל m. Flechtwerk, gedrehter Faden, Strick, Band.

גְּדִיל m. Tischtuch, Serviette.

גְּדִם verstümmelt.

גְּדָמָא f. Stumpf, Stummel.

גְּדִיךְ m. Zauberformel.

גְּדַךְ bringen, reichen, darreichen.

גְּדַכְּפָא f. Schloß, Riegel.

גְּדַף lästern, höhnen, schimpfen, spotten.

גַּדְפָּא f. Feder, Flügel, Fittig.

גְּדַר sich erheben, groß denken (wie גדל)

גְּדַר m. Kleinvieh.

גְּדֵר c. Umzäunung, Mauer.

גְּדַר schneiden, brechen, vermauern (arab.)

גַּדְרוֹן m. Esel (gr.)

גְּדָרָא f. Zweig, Ast.

גְּדִשׁ m. Garbe, Haufe.

גְּדַשׁ anschwellen, aufhäufen, anhäufen.

גְּדִשׁ m. Führer.

גְּהָה hervorstehen, herausrücken, fliehen.

גְּהָה verbessern, heilen (R. גְּהָה)

גְּהָא klagen, winseln (gr.)

גְּהָא f. Kanal, Rinne.

בַּר גּוּהָא Rinne.

גְּהִיא roth.

גְּהוֹט (s. גהיט) ausstreichen.

גְּהַץ bleichen.

גְּהַץ freuen (Pael).

גְּהַק rülpsen.

גְּהַר m. Jaspis.

גְּהַרְק m. Reitwagen (Thron).

גַו גֹו in Mitte, mitten darin, in.

גַּוָּאז m. Eunuch, Verschnittener.

גְּוִיָּה f. Leib, Körper, Leichnam.

גְּוִיָּה f. Schamglied.

גְּוִיל m. Quaderstein.

גְּוָל m. Geflecht, Gewebe (siehe כדל)

גְּוַן färben (Pael).

גְּוַן m. Farbe.

גֶּוֶן m. Art, Weise.

גְּוָנְבָא f. Aehnlichkeit.

גֵּז m. Eule, Falke.

גֵּז m. Schatz (gr.)

גַּז schneiden, trennen, sondern, scheeren (R. גזז), (auch wie das hebräische גזז)

גָּז durchgehen, vorübergehen (R. גוז)

גַּז ausgleichen, vergleichen.

גָּז m. (s. קְזַר פְּמִיג) Büttel.

גַּז davon abnehmen.

גָּז m. Käfer, Biene, Wespe.

גְּזָא f. Zweig.

גזב m. (s. כזיב) Kostbamünze.

גזבר m. Schatzmeister, Rentmeister.

גזוזטר m. Exostra, Schatzbewahrer (gr.)

גזיזא f. Schneide, Messer, Sichel.

גזיזין m. Stückchen, Splitter.

גזיזתא f. Schneckengang.

גזל rauben, entreißen, wegreißen.

גוזמא f. Uebertreibung, Hyperbel.

גזם abschneiden, abreißen.

גזם drohen, rächen.

גזום m. Rächer, Feind.

גזע m. Stamm, Baumstamm.

גזף m. Zorn.

גזרה f. Einschnitt.

גזרה f. Holzscheit, Stück, Hälfte.

גזרה f. Entscheidung, Ausspruch, Beschluß, Fatum, das Beschlossene, Verfügte.

גזר klein, unansehnlich, gering.

גזרפיתין m. Büttel, Häscher.

גזית f. Behauen der Steine.

גח streiten, wortwechseln.

גח hervorbrechen (R. גוח)

גחט ausstreichen.

גח (s. גה) hervorstehen.

גחך lachen, scherzen, spotten.

גיחוך m. das Lachen, der Spott,

גחכן m. Spötter, Höhner.

גחילכא f. (s. כחילכא) Schwarzspecht.

גחן sich bücken.

גחר roth.

גט m. Scheidebrief.

גטש m. Unflath.

גיא o. Thal (s. הפם)

גיב antworten.

גיידר m. (s. גדרון) Esel.

גייס Heer, Cohorte (Pl. ־ות)

גייף sich körperlich vermengen (s. גיף)

גייפא m. Ehebrecher.

גייפתא f. Ehebrecherin.

גיית f. Thal.

גיל m. Halm.

גיל m. Schlägel, Klöpfel.

גיל m. Gleichheit. (בר גיל Schicksalsgefährte).

גל m. Thor, Pforte.

גל m. Welle, Fluth, Woge.

גל m. Haufe, Trümmer, Ruine.

גל m. Umwurf, Hülle, Kleid.

גל sich herumwälzen, wandern (R. גלל)

[illegible]ל offen, sichtbar (R. גלה)

גלה offenbaren, Aph., ins Exil führen.

גלל m. Deckel.

גָלָל m. weißer Marmor.
גָלָל m. Koth, Excrement.
גָלָל m. Kügelchen.
גְלִילָא Galilaea (E. N.)
גַלְגַל rund herum drehen, wirbeln.
גַלְגַל m. süße Olive.
גַלְגַל walken, rollen.
גַלְגַל m. Globe, Rad, Walze, Sphäre.
גַלְגַל m. Augapfel, Walze.
גַלְגַל m. (s. בית גלגל) Weg.
גֻלְגֹל f. Kopfgeld, Schädel, Wirbel.
גַלְגַל m. Spindel, Spuhle.
גַלְגַל m. (s. גבגל) Gegenkraft.
גְלַאקְסִינוֹן m. Zobel, Wiesel.
גְלַב den Bart scheeren.
גְלָב m. Scheermesser.
גַלָּב m. Bartscheerer.
גְלָבָא m. Spelt.
גְלַבְּטוֹן in Metall oder Stein gegraben, gestochen, geschnitten (gr.)
גְלַבַּק m. Augentrost (s. ארת)
גְלַג erzählen.
גְלוּגְדְקָא f. Lectica, Sänfte.
גַלְגַס m. Spieß (Helm).
גוּלְגִיקוֹן m. Handschuh.
גֶלֶד m. Rinde, Kruste, Haut, Fell.
גְלַד enthäuten, schälen.
גְלַדַאי lederner Riemen.
גְלַד m. Gelatio, Gefrierung, Frost, Eis.
גְלָדָן m. Schwertfisch.
גְלַדְקְיָא f. (s. גְלוּגְדְקָא) Sänfte.
גְלֵדוֹר Helle, Glanz, Klarheit.
גַלְחִי (eine Stadt in Sodom).
גְלַמוּדְרִי m. (s. אא) Ausrufer.
גַלְיָא Gallia, Frankreich.
גַלְיָא f. (s. בית גליא) Göttin Aglaia).
גְלִיוֹן m. Rolle, Pergamentrolle (der leere Raum an den Seiten der Schrift).
גְלִיוֹר m. Galearius, Knappe, Waffenträger.
גָלְיַת Goliath (E. N.) (unverschämt).
גְלָל m. Geschäft.
גְלֶד m. Schuppe.
גֹלֶם m. ungestaltete Masse, Klumpen, Unform, daher auch: ungebildeter roher Mensch.
גְלָם m. aufgethürmte Masse, Hügel.
גְלָם m. Thal, Ebene.
גְלָם m. Matte, Decke.
גְלָם m. Waffe.
גַלְמוּדָה f. Entwöhnte.

גלמדרג m. Kalkmasse.
גלמיש m. Ceder.
גְלִינִי m. Meeresstille (gr.)
גְלסְטַר m. Schloß, Riegel.
גְלסְקָא Wecken, runder Kuchen (gr.)
גְלסְקָם f. Kiste, Kasten, Sarg (gr.)
גְלַע entblößen (nach Jarchi: benetzen).
גִלְעָד Gilead (E. N.)
גַלְעַן m. (s. גַרְעַן) Körner.
גִלְפָא f. Faß.
גְלַף stechen, graben, schnitzen (gr.)
גְלַפְקְרָא m. Kotze, Kutte.
גְלַשׁ sieden, heiß machen.
גְלַשׁ kahlköpfig.
גְלִתָא f. (s. גל Toga.
גַם abschneiden, abhauen, trennen, theilen (sinken).
גַם f. Grube, Furche.
גָמָת Γ (Gamma) (gr.)
גְמָא schlürfen, schlucken, trinken Pael.
גְמָעָה f. Schluck, Trunk.
גֹמֶא m. Schilf, Pappyrusstaude.
גַמְגַם (s. מגמגם) stammeln.
גְמַד zusammenziehen, schrumpfen, einschrumpfen.

גֹמֶד m. (Spanne), Ellenbogen. (s. גרמידא)
גֹמֶד m. Elle (Aschschaufel), Stab, Maaß.
גַמְדָא Gamda (E. N. eines Rabbinen).
גֶמֶז f. Gemmas, Knospe.
גֶמֶז Sycomore (s. שקמה)
גְמוּז Gammace, Stadt in Persien.
גְמַטְרִיָא f. Geometria, Meßkunde (gr.)
גְמַל m. Schiffspatron.
גָמָל m. Kameel.
גְמְלָא f. Brücke.
גָמַל m. Joch, Gespann.
גַמְלָך groß.
גַמַּךְ m. Maulkorb (gr.)
גְמַךְ m. Faden.
גָמִס f. Hochzeit, hochzeitlich, Ehecontract (gr.)
גְמַע verschlucken, verschlingen.
גְמַר vollenden, beschließen, (Dessert), Rauchwerk.
גְמַר lernen, lehren.
גְמַר m. Ueberlieferung, Tradition.
גְמַר sättigen, (die Begierde), befriedigen, (die Wollust).
גְמַר m. Karfunkel.

גְּמַר vollkommen, überaus prächtig.

גְּמַשׁ bücken, beugen.

גַּן c. Garten, Baumgarten.

גַּנָּאָה m. Gärtner.

גַּן ruhen, ausruhen.

גַּן weil, wegen.

גַּן schänden, verhöhnen (R. גנה)

גַּן c. Abtheilung, Gartenbeet.

גְּנַב stehlen.

גְּנַב m. Schwanz, Schweif.

גְּנִבָא f. Decke.

גְּנִבָּר m. Juniperus, Wachholder.

גַּנָּג m. Jäger((gr.)

גִּנְגִּידְיוֹן m. Gingidium, Drehkraut, Zirmet.

גַּנְגִּילְיוֹן m. Widerkraft, Gegenkraft, Entgegenstrebung.

גַּנְגַּן f. Bettelsack.

גַּנְדָּא f. Ganda, rabbinischer Ornat (von schwarzer Farbe).

גַּנְדָּא f. Cohorte, Wache.

גַּנְדַּל link, krumm, unregelmäßig, ungeschickt.

גַּנְדַּר walzen, rollen.

גַּנְדְּרָז m. Zinne, Verzäunung.

גַּנְדְּרִיפַס m. der die Wolfswuth hat, Kynanthropie (gr.)

גַּנְדְּרִיתָא (s. גנדרז) Verzäunung.

גְּנַז verbergen, bewahren, aufhäufen.

גְּנַח dröhnen, schluchzen, keuchen, husten.

גְּנַח wandeln, schreiten, einhergehen.

גְּנַח kastriren.

גְּנַךְ m. Fleischklumpen.

גְּנֻנָּא f. Trauzelt (Ehebett).

גְּנַךְ m. grobe Kleien.

גְּנַךְ Genus (s. גנס)

גְּנַנָּא f. Harpun.

גֵּנֵס Genus, Stamm, Geschlecht, Herkunft (gr.)

גִּנֵּסַר m. Genesar, Fürstengarten.

גְּנַת (s. גרממיא) Germanien.

גְּנָתָא f. (s. גנדא) Cohorte.

גַּס groß.

גַּס stolz, aufgeblasen, empfindlich, vollblütig (sanguinisch).

גַּס דְּרוּחַ m. Stolzer, Aufgeblasener.

גַּס sich brüsten, hochmüthig seyn.

גַּס in Todeszügen liegen (röcheln siehe דלוריא)

גַּס entleeren (durchblasen).

גַּס m. (s. חוּגְסִי) Springhahn.

גַּס m. Seite.
גִּס m. Schwager.
גִּיסָה f. Schwägerin.
גַּס (s. גּוֹא) Zweig.
גֶּסֶס m. Gaesum, kleines Geschoß (gr.)
גּוֹסֵס m. Sterbender, Röchelnder.
גִּסְטָא f. Seite, Brust.
גִּסְטָר m. bauchiges Gefäß, Stück, Bauch (siehe עצירץ), Theil, Bruchstück.
גִּסְטָר m. Form.
גִּסְטְרָא Kriegslager, Castra.
גִּסְטְרוֹן m. Zinn (gr.)
גִּסְפָּן m. Sessel, Stuhl.
גָּע brüllen, schreien (R. גָּעָה)
גַּעְגַּע m. Anhänglichkeit.
גַּעְגַּע hinstreben.
גַּעְגַּעְא f. Magnet.
גְּעַל werfen, wegwerfen.
גָּף zusammenstoßen (R. גּפף)
גָּף verschließen (גוף)
גּוּף der Körper, das Ich, der (äussere) Mensch.
גּוּף גָּדוֹל m. Nahrung.
גּוּף נָקִי m. physische Reinheit.
גּוּף m. Weltkörper.
גַּף (s. גּיוף) körperlich vermengen.
גַּף m. Höhe, Rücken, Körper.

גַּף umarmen.
גַּף m. Flügel, Rand, Seite, Strand (Ohr des Gefäßes).
גַּפָּא Giove, Jovis, Jupiter.
גַּפָּא f. Gartenleiter.
גֶּפֶן m. Schrift, Buchstaben.
גֻּפְנָן m. wilde Weinbeere.
גֶּפֶס m. Gyps (gr.)
גֶּפֶת f. Oeltrester, Oeldrüsen (Hefen oder Bodensatz des Oels).
גֻּפְתִּית Aegypten, Coptis (gr.)
גֵּץ m. Funke.
גֵּץ Ξ Xi, 14te Buchstabe des griech. Alphabets.
גֵּץ kurz, klein.
גֵּצֵר f. (s. גסטרא) Lager.
גֵּר m. Proselyt.
גּוּר wohnen.
גֵּר m. Gäscht, Schaum, Oberhefen.
גֵּר kratzen, reiben, schaben, ziehen, sägen, schneiden, zersägen (R. גרר)
גֵּר (s. גּירף) fleischlich vermengen.
גֵּר anreitzen, aufregen (R. גרר)
גֵּר in der Nachbarschaft wohnen, sich aufhalten (R. גור)
גֵּר m. Pfeil.
גֵּר m. Weinlaub (Leinsamen.)

גּוּר jung (bei Thieren, als der Löwe).

גַר m. Kalk.

גַּר Hügel, Steinhaufen.

גְּרַר ziehen, heranziehen.

גְּרַר brennen, sengen.

גְּרַר die gekaute Speise.

גְּרַב rauben, an sich reißen.

גְּרַב m. Fußbekleidung.

גְּרַב m. Krug.

גַּרְבֵּל wälzen, drehen, wenden.

גַּרְבִיתָא f. (s. אִכְתְּנָא) Nordwind.

גְּרַבְתָּן (s. בעל גבר) langgliederig.

גְּרַג erregen, anregen.

גַּרְגִי m. (s. עקל) Sack.

גְּרְגְבָסִין m. Kleien, (Gypsmasse).

גַּרְגֵל m. (s. גרגר) Körner.

גַּרְגְּלָד m. Kopfkohl, Hauptkohl (siehe לפת)

גַּרְגַּר m. Rauke, weißer Senf.

גַּרְגַּר m. Beere (von der Olive).

גַּרְגְּרָן m. Schlemmer (Verschlinger).

גַּרְגֶּרֶת f. Hals, Gurgel.

גְּרוֹגֶרֶת f. (Olive) trockene Feigen.

גַּרְגְּרוֹת Gargaroth (E. N.)

גַּרְגִּשְׁתָּא f. Thon, Töpfererde.

גַּרְגִּיתָא f. Grube, Cisterne, Born.

גַּרְגְּתְנִי m. Fistel, Korb.

גְּרַד zusammenziehen, kratzen, schaben (s. גרד).

גְּרַד trocken, kahl.

גְּרַד f. Wurzelstamm.

גְּרְדָא Zoten (herabhängende Fäden).

גַּרְדָא allein.

גַּרְדִּיוֹן Gordianos (Münze dieses Kaisers).

גַּרְדְּלְקִי m. Höhle (s. גדיגור)

גְּרָדָם m. Gradus, Stufe.

גַּרְדֵּם brechen, theilen.

גִּירְדוּם Theil, Stück.

גְּרִידָם m. Stück (in Form eines Brodes).

גַּרְדִּן m. Weber (gr.)

גְּרָדָן grindig, krätzig.

גַּרְדְּקִי Gerdica (E. N.)

גַּרְדִּיתָא f. (s. גרד) Wurzel.

גַּרְדָה f. Gurgel.

גְּרִיוָא f. Maaß.

גְּרִיזָם m. eine Art wälscher Salat (gr.)

גַּרְזְקִי m. (s. גרדלקי) Höhle.

גְּרַט f. Gerumpel, Trödel (gr.)

גֶּרֶם m. Bein, Knochen.

גְרַם wegen (selbst), meinet-, deinet-, seinetwegen u. s. w.

גְרַם verursachen, Gelegenheit geben, zuziehen.

גְרַם abirren.

גְרַם überwiegen, übermessen.

גַרְמֵד m. (s. גֹּמֶד Spanne.

גַרְמְטִיוֹן m. Schrift, Beschreibung (gr.);

גַרְמַמְיָא Germania.

גְרְמָן m. Schmied, Scheidekünstler (Schmelzwage).

גְרְמַן (weiß).

גְרָמֹס m. Skrupel, der 24ste Theil einer Unze.

גֹרֶן f. Tenne, Dreschplatz.

גְרַס zerstoßen, zermalmen, zerschlagen.

גְרִיס m. Graupe, zermalmte Hülsenfrucht.

גְרַס lesen, studiren.

גְרָסָן m. Ersparniß.

גְרַע abnehmen, abziehen, fallen (im Werthe), verschlimmern, abschlagen, verringern.

גְרַע kernen, Kerne treiben.

גרוע גַרְעִינָא Traubenkorn.

גְרַע Aderlassen, Blut abnehmen.

גְרַע scheeren (das Haar abnehmen).

גְרַף zusammenkehren, scharren, zusammenfassen, arabisch: wegschwemmen.

מַגְרֵיפָה f. die Fege.

גְרָף m. Nachtgeschirr.

גַרְפִּית f. Zweig, Reis.

גְרִיץ m. Weitzenkuchen (gr.)

גְרַק m. unreife Beere.

גְרְתָא (Name eines Vogels).

גַרְתִּיקוֹן m. (s. קרס) Polirzeug.

גָשׁ m. Scholle, Erdscholle, Staub.

גָשׁ erreichen (R. גוש)

גַשׁ stoßen, ringen (R. גשש)

גָשְׁחָלָב (E. N. einer Gegend).

גַשֵּׁשׁ spähen, suchen, untersuchen.

גָשׁוּשׁ m. Spürholz.

גַשֵּׁשׁ schindeln.

גַשִּׁישִׁין m. Schindeln.

גַשֵּׁשׁ stoßen, schlagen, werfen.

גֶשֶׁם m. Leib, Körper.

גֹשֶׁם f. Pfoste.

גֶשֶׁם m. Regen.

גַשְׁמוּת f. das Körperliche.

גַשָׁף (s. כשף) verändert.

גַשְׁפַנְקָא f. Siegelring (s. חמרתא)

גַשְׁפָק m. (eine Art dichtgewirkter Zeug.

גשקר m. Seidenwerg (Kleien).
גשר m. (s. כשר) Bohle, Balken.
גשר m. Brücke.
גשושא f. Betastung, Berührung.
גשתא f. Heber, Weinheber.
גת f. Kelter, Kufe, Wanne.
גת f. Gewalt.
גת f. Heerde, Vieh.
גת Gath (E. N.)
גתיות f. Kelterinnen.

ד

דא alsdann.
דא diese, dieses.
דאר m. bewohnte Gegend (n. E. Schildkröte).
דאת grünen.
דב fließen, rinnen (R. דוב)
דב lauern, langsam gehen (R. דבב)
דבא herbeischaffen, zufließen.
דבדבן m. Kirschen, Koriander.
דבב anfeinden.
דבב langsam fließen, schleichen, säuseln.
דבב m. (זבוב) Fliege.
דבב m. (s. רבב) Fett, Pech.

דבח schlachten, opfern.
דביון m. Taubenmist.
דבלה f. runder Feigenkuchen.
דבלה f. wilde Feige.
דבלל dünn.
דבק ankleben, anhangen.
דבקא f. Vogelleim.
דבק m. Achsel, Schulter.
דבר m. Wort, Rede, Sache, Ding, Gegenstand.
דבר m. Verheißung, Gesetz, Sprache.
דבר m. Buch, pers.
דבר m. Hürde, Trift.
דבר leiten, herrschen, anführen.
דבר reden, plaudern.
דבר lenken, erfinden, führen.
דברתא f. Beute.
(מדברנותא f. kluger Anschlag).
דבש m. Bienenhonig, süßer Traubensyrup.
דבשק m. Sumpf.
דג m. Fisch.
דגל streiten, entgegnen, läugnen, lügen.
דגלא m. Lügner.
דגלא f. Gabel.
דגמא f. Probe (gr.)
דגן m. Getreide.

דְּגָן m. zwei Winkel (gr.)
דְּגַר versammeln, aufhäufen.
דְּגַר herabspringen.
דָּגַת f. Fischerkahn.
דַּד langsam führen, gehen (R. דדה)
דַּד rinnen, fließen.
דַּד m. Topf, Kessel.
דְּדַב m. Fliege.
דדוּרִין m. Butte, Tragkorb.
דְּדְבָאוֹת f. Telegraph, Wachthaus.
דְּדָנִים Dodanim (E. N.)
דְּדָנִין m. Kienholz, Kienfackel.
דְּהָא dunkel.
דְּהָא weil.
דְּהַב m. Gold.
דְּהַךְ verlachen, spotten.
דְּהַן fett, feist werden.
(דִּהְנָא, דּוּהַן f. Oel).
דְּוָא sehen, schauen.
דָּוִד David (E. N.)
דְּוָה trauern, schmerzen.
(דְּוָנָא, דְּוָן, דְּוָיָא Schmerz, Trauer.
דָּוָה f. Fluß (von Weibern).
(מַדְוָה Blutgang.)
דּוֹל schöpfer.
דַּוְלָא f. Eimer, Schöpfkrug.
דַּוְקָא nur allein.
דַּוָּר m. Briefsammler, Briefpost.
דַּוְשַׁר m. Gewohnheit.
דות f. Zisterne.
דַּח abwaschen, reinigen (R. דוח)
דַּח treiben, stoßen (R. דוח)
דְּחַד ermuntern, ergötzen, erfreuen.
דַּחְוָה f. Beischläferin.
דְּחַךְ spotten.
דְּחַל fürchten.
(דַּחְלִיל m. Popanz, Vogelscheuche).
דֹּחַן m. Moorhirse.
דְּחַס stoßen, drängen, pressen.
דְּחַף antreiben.
דְּחַק drängen, drücken.
דְּטַגְמָאא f. Verordnung, Befehl.
דְּטוֹלְמוֹס verwegen, kühn, dreist. (gr.)
דַּי genug, hinreichend, hinlänglich.
דִּי welcher.
דְּיאוּ f. Dies, Tag.
דֵּיבָא m. Wolf.
דִּיגְרַת Tigerstrom (E. N.).
דְּיוֹ m. Tinte (schwarze Farbe).
דִּיוֹ f. der Weihe.
דְּיוֹזְגִי zweifach, doppelt.
דְּיוֹמַר m. Doppelhöhle.
דְּיוֹמַד m. Doppelsäule.
דְּיוֹסְמַר doppelseitig.
דְּיוֹסְקִיא f. Doppelsack.

דיופי mit zwei Löchern.
דיופוטא f. Fußteppich.
דיופלי m. Duumviri, Zweiherren, Zweirichter in Rom.
דיופלוסטון m. Doppelgallerie.
דיופרא zwei mal tragend (von der Frucht).
דיו פרצוף m. mit doppeltem Gesichte.
דייקא statt.
דיוקן m. Ebenbild, Bild.
דיותק Familie (s. זקף)
דייט Haus, Stube, Aufenthalt, Gutachten, Schiedsrichteramt.
דייטרוט gebrechselt, gedrehet, gestochene Figuren enthaltend (gr.)
דייל m. Diener, Staatsdiener.
דיומן m. Ziel, Zweck.
דימורון m. Maulbeerabguß (gr.)
דיין m. Richter, rechten, streiten.
דייסא f. Zukost.
דייספק m. Sänfte.
דייצופי f. (eine Art Turteltaube).
דייקטסא m. Wegweiser.
דייקלריא f. Kette, Gehänge.
דייר m. Fremder, Eingewanderter.
דית schwitzen.
דיית m. niederbeugen, sich bücken (Pael).

דייתקא f. Vertrag, Testament (gr.), (auch דיתקי)
דיכר m. Denat.
דך zermalmen, zerstoßen (R. דוך)
דך rein (wie זך)
דך f. Stelle, Stand.
דך m. (s. דכוס) Herzog.
דך dieser.
דכמה f. Prüfung, Probe (gr.)
דכן m. Anhöhe, Bühne, Stufe.
דכן m. Behälter (gr.)
דכוס m. Herzog, Heerführer, Dux.
דכסמן m. Cisterne (gr.)
דכסן doppelt (gr.)
דכסן m. Ehre, Ruhm (gr.)
דכסטוס zweiseitig, geschabt, geglättet (gr.)
דכסיא Staffette (Klepper).
דכיפת f. Wiedehopf, Berghahn.
דכר m. Widder.
דכר männlich.
דכר denken, sich erinnern.
רודכר m. Wahrsager, Ariolus.
דכריך wutmig.
דלא schöpfen, heben, ausbreiten, tragen.
דלית f. zweigenreiche Rebe (die sich zu einer Weinlaube ausbildet).

דל knotig, zottig.

דַל mager, ohnmächtig, schwach, arm.

דָל Trumm, Faden.

דלב m. Kastanienbaum.

דלהכי obgleich, darum.

דלחן (s. די) sofort.

דלח fürchten.

דלוחה Furcht.

דלטור Delator, Angeber, Beschuldigung.

דלכון der Eurige.

דלכן wo nicht, wenn nicht, wenn nur nicht.

דלמא vielleicht, etwa.

דלמטיקון Dalmatica, eine dalmatische Kleidung (gr.)

דלניה f. Schmuck.

דלס f. Dolus, Betrug (gr.)

דלסקום (s. גלסקום) Kissen

דלע f. Kürbis (s. קיקיון)

דלף träufeln, thränen.

דלפה f. Dachtraufe.

דלפן m. Delphin (gr.)

דלפק delphischer Tisch von weißem Marmor und dreifüßig (gr.)

דלק brennen.

דלריא f. Melancholie, Irrsinn.

דלת f. Thür, Thor, Pforte.

דם Verdacht erregen.

דָם m. Werth, Geld.

דַם m. Blut.

דָם gleichen, ähneln (R. דמה)

דמא m. Dämon (gr.)

דמאי Pöbel (gr.) (dem Volke gehörig).

דמדום röthlich.

דמדמניות f. rothe Weinbeeren, Rebensaft (von rother Farbe).

דמה Dämon (gr.)

דמך ruhen, schlafen.

דמנו m. Domine, Herr.

דמנקי m. (s. דמוכלי) Kohlentopf.

דומוס m. Behausung, Bau, Gebäude (gr.)

דימוס m. Schrecken, Furcht (gr.)

דמס m. Gebäude (gr.)

דמס f. Staatsangelegenheit, Volkseigenthum (gr.)

דמס f. Staatseinkünfte, Revenuen (gr.)

דמס m. Volk, Pöbel (gr.)

דמס m. Vergebung, Nachsicht, Amnestie.

דמס schweigen (Pael).

דמס m. Geflecht von Stricken (gr.)

דמסן m. Generalpächter (gr.)

דְּמַע vermischen, vermengen (die Hebe).
דָּן rechten, richten, schließen, walten (R. דון)
דָּן dieses.
דַּנְבָא m. Schwanz, Schweif.
דִּנַג Dinaga (Tochter des Rabbi Nachman).
דַּנְדְּנָה f. Krausemünze.
דְּנַח scheinen, aufgehen (von der Sonne).
דּוֹנְטִיב m. Geschenk, Donativa.
דִּנָמִיס m. Vermögen, Macht (gr.)
דְּנִסְטָא m. Danista, Darleiher, Wucherer (gr.)
דָּנִק (der sechste Theil der Drachme) (s. מעה)
דְּנַק seufzen.
דִּינָר m. Denarius, eine Silbermünze.
דְּסְטוֹרִין m. Gärtnerantheil.
דִּסְקָא f. Brief, Edikt, Vorladung.
דִּסְקַס m. Schüssel, Teller, flache Scheibe (gr.)
דִּסְקוֹפְלִין m. Unterricht, Zuchtlehre, Disciplin.
דִּסְקַר m. (s. דסקס) Schüssel.

דִּסְקַרְתָּא Discarta, ein Ort in Persien.
דִּסְתּוֹדָר m. (s. סודר) Tuch.
דִּסְתָּן (s. דסתנא) Knöchlein.
דַּסְתַּק m. Heft, Griff.
דַּסְתּוּרִין m. (s. דסטורין) Gärtnerantheil.
דַּע wissen, erfahren, einsehen, kennen (R. ידע)
דְּעַךְ zermalmen, zerstoßen.
דַּעֲדַק dünn.
דְּעַךְ verlöschen.
דְּעַךְ einstecken.
דַּף m. Brett, Fach, Latte.
דַּף m. Blatt.
דִּפְטָא (s. טפיט) Teppich.
דְּפְלִימָטַר m. Behältniß (gr.)
דִּפְלָן doppelt, zweifach.
דְּפַן m. Rippe, Seite, Seitenbrett.
דְּפַן schlagen, hauen, stoßen, einstoßen.
דַּפְנָן m. Lorbeer, Lorbeerbaum (gr.)
דַּפְנֵי Daphne, eine Vorstadt von Antiochia.
דְּפַס m. (s. טפס) Bild, Druck.
דְּפַק m. Bahre.
דְּפַק m. Ader, Senne, Nerve, Puls.

דִּפְּרִן m. Doppelgabe (gr.)
דִּפְתַּר m. Fell, Pergament.
דָּץ einstecken (s. דִּיעַץ)
דֵּץ m. (s. תְּרִיס) Schild.
דָּץ springen, hüpfen, tanzen (R. דּוּץ)
דָּץ m. Gemse.
דַּק dünn, klein.
דַּק zermalmen, schlagen, beim Weben (R. דָּקַק)
דָּק beobachten, schauen (R. דּוּק)
דִּקְדּוּק m. (Beobachtung), Feinheit, Genauigkeit.
דֹּק m. Flor, Mahl, Schleier (als feines Häutchen über die Augenlieder).
דְּקָא weil, denn.
דְּקָא f. Balken (gr.)
דְּקָא f. enger Eingang.
דִּקְיוֹן m. Gerechtigkeit (gr.)
דְּקִיתָא f. fetter Rindsdarm.
דִּקְלָא f. Krug, Körbchen.
דִּיקוּלָאֵי m. Korbflechter.
דְּקַל f. Grütze.
דְּקַל Palme (s. דְּקַר)
דְּקַל aufwallen, blasen, werfen.
דִּקְלִיקוֹס m. Advocat.
דִּקוּמְנָא f. Decumanus, die 10te Legion.

דִּקְן c. Bart.
דִּקִינָר m. Decenarius, der über 200 Mann commandirt.
דְּקַר Palme (s. דְּקַל)
דֶּקֶר m. Grabscheit, Spieß, Spaten.
דְּקָר f. Decuria, eine Anzahl von 10 Dingen.
דְּקַר Decara (ein Fluß).
דְּקוֹר m. Korb.
דַּקְרְטִים zweifüßig, gerade, aufrecht.
דַּקְרַךְ m. Strahl.
דַּקְרַךְ m. zweispitzige Gabel.
דִּקְרַךְ m. Bälkchen.
דָּר düngen.
דְּיוֹר m. Dünger.
דָּר wohnen (R. דּוּר)
דָּר tragen, führen, kreisen (R. דּוּר)
(מַדְרָא f. Knute, Peitsche.
דַּר werfen, zerstreuen.
דּוֹר m. Reihe, Kreis, Schmerz.
דּוֹר m. Gürtel.
דּוֹר m. Abtheilung.
דּוֹר m. Zeitgenosse.
דּוֹר m. Geschlecht, Zeitalter.
דֹּר f. Wurm.
דֵּר m. Kreis, Krone.

דָּרְבָן m. Stachel (Pl. ות)
דָּרִיבָן m. Wächter.
דַּרְגָּ f. Stufe, Leiter.
דָּרָג f. Schlucht, Höhle.
דַּרְגוֹן m. Lanzenträger, Leibwache (gr.)
דַּרְגֵּשׁ m. Lager, Sopha.
דרד m. Hefen.
דַּרְדֵּג gießen.
דַּרְדוּגָא f. Guß.
דַּרְדְּסִין m. Strümpfe.
דַּרְדַּע m. Perle.
דַּרְדַּק m. Knabe, Bube.
דַּרְדַּר m. Dorn, Unkraut.
דַּרְדָּר m. Faß.
דּוֹרִיָּה f. Geschenk (gr.)
דֶּרֶךְ m. Weg, Ort, Weise, Sitte.
דָּרַךְ treten (die Kelter) spannen.
דַּרְכּוֹן Dareikos, eine persische Goldmünze (gr.)
דַּרְכּוֹן m. Drachenwurz.
דַּרְלְמוֹס Pest (s. אכדרלימוס)
דָּרוֹם m. Süd, Mittag.
דְּרֹמְלִיס m. Laufbahn, Wettrennen (gr.)
דַּרְמֶשֶׂק Damascus.
דַּרְמַסְקָן m. damascener Pflaumen.
דָּרַךְ m. Wurm.

דרך m. Geschenk (gr.)
דְּרִיכוֹן m. (von Eichen) Baumwolle (gr.)
דַּרְנִיקוֹס m. Riese (gr.)
דָּרַס drücken, treten (s. גרמה)
דָּרַס zertreten.
דְּרָסָה f. Zertretung, Stampfe.
דְּרַע f. der Arm, Saame.
דְּרִפְּתִּק f. Zaun, Schranken, Hecke.
דַּרְצִין m. Zimmt.
דָּרַק sprengen, streuen.
דְּרוֹקָא f. Heer, Haufe.
דַּרְקוֹן m. Drache, Schlange (gr.)
דְּרָקֵט saftlos, trocken.
דְּרָדָא f. Grund, Hauptsache.
דַּרְדְּיָא f. Bauchfluß, Durchfall, Diarrhoe (gr.)
דְּרוֹר (ein ägyptischer Zugvogel), Duuri.
דָּרַשׁ forschen, untersuchen, prüfen, lehren, fordern, befragen.
דָּרַת f. Gehöft, Vorhof, Villa.
דָּשׁ schweigen.
דָּשׁ gewohnt werden, sich gewöhnen.
דָּשׁ dreschen, stampfen.
דָּשׁ niedertreten, mit Füßen treten (R. דוש)

דָּשָׁא m. Thüre, Pforte.
דָּשָׁן m. Asche.
דִּשָׁן m. Geschenk.
דָּשְׁנָא m. Kammerheuschrecke.
דִּשְׂרָא f. Spelt, Rocken.
דִּשְׁתְּנָא schwer, lästig, schmerzhaft, schmerzvoll (gr.)
דִּתְאָה f. das junge Grün der Pflanze.
דִּתָבְרַיָא m. Richter (perf.), Datouber soviel wie תפתיא)
דְּתַן m. Fettigkeit.

ה

הָא hier ist, siehe, also.
הֵא dieser, die, so wie, gleich wie.
הָאִידְנָא nun, jetzt.
הֵאיך wie?
הָאן wo?
הֲבַאי m. Hyperbel, Uebertreibung.
הַב geben (R. יהב)
הַבְהֵב sengen, brennen.
הַבְהֵב schütteln, rütteln.
הִבָאי m. Dorn.
הַבְטַח sicher (s. בטח)
הֲבַל rauchen, dampfen (Hauch).
הֲבַל schnell, geschwind.

הַבְלִילָא f. Speiseröhre, Magenmund.
הֲבַר f. Ton, Schall, Wiederhall, Echo.
הֲבַר m. Dunkel, Nebel, Finsterniß.
הַגָּה denken, aussprechen, ersinnen.
הֲגָה f. Dornstrauch.
הֲגָדוֹם (Namen eines Sängers) Aguthon.
הֲגְמוֹן m. Oberhaupt, Anführer, Regent, Oberherrschaft (gr.)
הִגֵן m. junges Kameel.
הִגֵן m. (s. אגן) Becken.
הגן edel, von edler Abkunft (gr.)
הֲגַן m. Anker.
הָגִין bequem, schicklich, passend, anständig.
הָגָר Hager (E. N.)
הֲגַרְבֵי zusammenziehen (s. רגב)
הַגְשִׁישׁ (s. גשש) suchen.
הֲדָא zusammen, mit, bei.
הָדָא dießmal.
הָדָה dieser, diese, dieses.
הדו Indien.
הַדְיָא allein, abgesondert (gr.)
הֲדַיָב Hadiava, eine assyrische Landschaft.

הדיוט m. gemeiner Mensch, Unwissender (gr.)
הדיון m. Lust, Vergnügen (gr.)
הדם in Stücken, zerschneiden.
הדסקא f. (eine Art Fußbekleidung).
הדסטב Hadastabi, eine Art Zeichenspiele (kab.)
הדפה f. (s. הדף) Schönheit.
הדק zusammenschlagen, fügen.
הדר ehren, schmücken.
הדר und.
הדר wiederholen, aufwärmen, wandern.
הדר darauf, nachher.
מהדורא f. Wiederholung.
מהדורי das Hausiren (s. סחר)
דכנתא, הדורי Gekröse, Gedärme.
הדור m. Wasser (gr.)
הדריינא (der römische Kaiser (Hadrian).
הדריינא m. (Wasser und Wein) (gr.)
הדרניקוס m. (s. דרניקוס) Riese.
הדרס m. (eine kleine Münze).
הדרקון m. Wassersucht (gr.)
הה m. Matte.
הו (Er), Gott.

הוא sein.
הואיל weil, nachdem.
הויא f. Wesen, Substanz.
הודייא f. Bereitwilligkeit.
הונא f. Verstand, Einsicht.
הוך gehen, Fut. יהך
הוילך (ein Wort wie הדסטב) kab. Wortabkürzung.
הזמי m. Dornstrauch, Distel.
הזמת f. Bund, Bündel.
הזר (s. חזר) Dornen.
הטם (s. מחם) fehlgebären.
הטב m. Filz.
הטליס frei, unbesorgt (gr.)
הטכי m. Filzschuh.
הטריות f. Spelt- od. Waizengraupen.
היא das ist.
היא he! siehe da!
הידא wie da?
הידי damals, darauf.
היידי siehe da!
הידין dann, wo dann.
היך wie? wie denn?
היכל m. Pallast, Tempel.
היכדין wie so? also.
היכי wohin.
היכנא so wie.
היכן wo, woher, wohin.
הילכך daher.

הֵיכְמָא so wie.
הֵיכְנָא eben so.
הַיְינוּ das ist.
הַךְ der, die, das.
הָכָא hier.
הָכְדֵין also.
הָכִי also.
הַכְלוֹס m. (s. אכלסון) nicht Kicher, sondern eine Baumfrucht, die kühlend und gesund ist.
הָכֵן so, also.
הָכָר (s. אבקתא) Loch.
הָלָא bemühen, ermuntern.
הַלְבְשׁוּשׁ m. Wunde, Geschwür. (gr.)
הָלָה (s. מדורלתא) Sieb.
הָלָה ein Anderer.
הַלְוַאי wenn doch, daß doch.
הָלְזוּ m. Behältniß.
הַלְמָתָא f. (s. לְמָאָה) Eidere.
הַלְיוֹנֵי hallob, hurrah.
הַלְיִיסְטוֹן (s. אַלְיִסְטוֹן) durch die Sonne gereift.
הֲלָךְ f. Gang, Art, Vortheil, Ordnung, Recht.
הֲלָךְ m. Steuer, Zins, Weggeld, Zoll.
הָלְכָא hier, da.
הַלְלָא m. Lobgesang, Kranzelt.

הָלֵם (s. חלם) passend.
הַלְמָה f. (s. קינדס) Strauch.
הַלְמִי m. Salzlak, Salzbrühe (gr.)
הַלְמָךְ m. (s. חלמך) Dotter.
הַלָּךְ diese.
הָלֵנִי Helena (E. N.)
הַלְקָט f. Scheidewand.
הַלְקֵט m. Tasche.
הֲמַם verwirren, ängstigen.
הֲמִיָה f. Gebrause, Geächze.
הֲמַיִין m. Gürtel.
הַמִּיוֹנוֹס m. Maulesel (gr.)
הַמַּלְטָא f. Maltha, Kitt, Mörtel.
הַמַּלְתָא f. Ingwer.
הֲמִינָא f. Hemina, Hälfte (gr.)
הַמְלִיָא E. N. einer Stadt.
הַמַּלְיָא f. Eintracht, Harmonie. (gr.)
הַמְנִיכָא f. Halsschmuck.
הִמְנוֹן Hymne, Hochgesang. (gr.)
הַמְבַק m. Gabel, gabelförmig.
הֲמִסוֹר halb (gr.)
הַמְסִיוֹן m. Blutstein.
הַמְצָא (s. חמצא) Unterleibsfett.
הַמְצָתָא glatt.
הֲמַר m. Fleischfurwgat.
הֲמַר m. Rausch (Werk) (s. חמר)

הַמְרוֹד (s. מרוד) widerspenstig.

הַן sanft, langsam, leise.

הֵן leicht seyn, zuwege bringen.

הֵן ja, ja wohl, also.

הֵן eins (gr.)

הֵן der, dieser.

הִנּוּן sie (plur.)

הֲנָאָה f. Nutzen, Vortheil, Gewinn.

הִנְדָּא f. Wicke.

הִנְדְּבִי f. Endivie, Wegwarte.

הִנְדָּז m. arab. Geometrie.

הִנְדּוּי (siehe הדו) Indien.

הִנְדְּוָיִין m. indische Zeuge.

הִנְדְּיוֹסִין m. Widersacher.

הִנְדָּק f. (s. מדיתא) Kuchen.

הִנְדִּיקֵי (s. הדו) Indien.

הִנְדְּקוּקֵי f. Dreiblatt, Wiesenklee (s. גִדְגְּדָנִיּוֹת)

הִנֵּה siehe!

חֲנַי Hunia, ein Ort.

הִנְכִּיָה unterworfen, schuldig (gr.)

הִנְמָא gesetzmäßig (gr.)

הַנְפָּק m. Bestätigung.

הָנֵץ m. (s. הדרם) kleine Münze.

הַנְקִי (s. נקי) frei.

הַנְתּוּבִין m. Balken.

הֵסֵם (s. חסם) verschließen.

הֵסֵת (s. שבועת היסת) [illegible],

הַפַּג lustwandlen.

הֶפְיָא f. Büschel, Bündel.

הַפִּיָא f. das Sieden, Schäumen.

הַפִּיימְרוֹס m. Statue.

הֵפֶךְ im Gegentheil.

הָפַךְ umwenden, umkehren.

הַפְצִי m. Kicher, Hülsenfrucht.

הַפַּרְכּוֹס m. Befehlshaber, Gouverneur, Hyparchus (gr.)

הֶפְרֵשׁ m. Unterschied.

הַפָּתֵק m. (s. אפתק) Apotheke.

הֵץ m. Blatt, Zweig (Palme).

הַר m. Berg.

הָרַג tödten, morden.

הַרְגַּז m. Hode (gr.)

הַרְגִּילִין Origanum, Dosten, ein Pflanzengeschlecht (gr.)

הַרְדִּי m. Latten.

הַרְדּוּלִים m. (s. אַרְדְּבָלִים) Wasserorgel.

הֵרוֹדוֹס Herodes (E.N.)

הֲרְדִּיפָה f. (s. רדף) Verfolgung.

הַרְדְּפְנִי f. Lorbeer, Unholdskraut, Rose (gr.)

הָרָה schwanger werden, empfangen.

הַרְהֵן pfänden.

הַרְדֵּן m. Uringeschirr (gr.)

הִרְהֵר denken.

הִרְהוּר Gedanke.

הַרְזְפָא f. Meerrettig, (Bertram).
הַרְזֵק verschließen.
הַרְזְקָא f. Pforte, Thüre.
הֶרֶי m. Schaden, Verlust (gr.)
הֲרֵי siehe da! sie.
הֶרֶךְ m. (s. חרך) Gitterfenster.
הֶרְמִין Hermes, Merkur (gr.)
הַרְמַךְ (s. בר שׂניא) Abschuß.
הַרְמֹן Harmonia, Uebereinstimmung (Erlaubniß).
הֶרְמֹן Harmon (Berg).
הַרְנוּגָא f. Arnica, Schmeerblume, Wolverlei.
הַרְנוּגָא f. (s. חרנא) Name eines Vogels.
הַרְנֵי (s. אדשי) Sonnenwende (eine Pflanze).
הַרְסְנָא f. Backfisch.
הַרְפַּתְקֵי m. Geschick, Beschluß.
הֶרֶק (s. חרק) Vertreter.
הֶרֶת f. (s. רת) Bärmutter.
הֹשֵׁנִי m. Bündel.
הוֹשַׁעְנָא f. Hosiana, Heil (Weide).
הַשְׁתָּא jetzt, gegenwärtig.
הַתְלִיטִיס (s. אתליטיך) Athlet.
הָתָם dort.

ו

וָאלֵי Valeo, gelten, wirken.
וָאנִי Van, der größte See in Großarmenien.
וְגוֹמֵר und so weiter.
וָדָה bekennen.
וָדָה Vah, juchhe, he.
וַדַי gewiß, bestimmt.
וָוַי Via, ach (gr.)
וָו m. Vau, Haken (in Form dieses Buchstabens).
וַוי (s. וה) ach!
וְמִיב m. Schamglied.
וְדָא und dieses.
וִילוֹן f. Velum, Vorhang, Hülle.
ויתור überflüssig.
וְזַר tragen, daher Vezir, Geschäftsträger.
וְכִי wie nun.
וְכוּלֵי und so weiter (s. וגומר)
וְלָאו etwa nicht?
וְלָס Velus (E. N. eines berühmten Rabbi).
וַיס beflecken, besudeln.
וֶסֶת f. Gewohnheit, Regel (Weiberregel).
וָעַד bestimmen, den Ort, die Zeit.
וַעוּדוֹת f. Gewicht (als Zuwage, Zugabe).

וְרָד m. Rose.
וְרִידִין m. Adern, Nerven, Sennen.
וַרְדוֹנָא Vordonia (eine Stadt im lacedämonischen Gebiete).
וַורְדִינֵי m. Rosen.
בְּנֵי וַורְדִינֵי m. Dotnen.
וַרְשְׁכָא f. Stirnbinde.
וֶשֶׁט m. Speiseröhre, Kehle, Schlund.
וְתָא f. Weihe.
וְתָן m. Nerve, Puls.
וְתַס sogleich, auf der Stelle.
וַתִּק berühmt, geehrt seyn, im guten Rufe stehen (gr.)
וְתִק schwindsüchtig (gr.)
וַתִּקָא f. Zukost.
וִיתּוֹר m. Verlust, Ueberfluß.
וַתְּרוֹן m. Verschwender, Freigebiger.
וְתַשׁ (s. אותיאוס) sogleich, auf der Stelle.

ז

זָאזָא f. Zweig, Moos.
זָאר vorübergehen.
זָב (Samenfluß), fließen (R. זוב)
זְבִזְגָא f. Schildkröte.
זִבְדְּנָא f. Trauer, Klage.
זֶבַח m. Schlachtopfer.
זֶבֶל m. Mist, Dünger.
זְבִיל m. Behältniß.
זַבְלְגָן m. Triefäugiger.
זֹבֶן m. (זכב) Schamglied.
זְבַן kaufen, erwerben.
זִבּוּרָא f. Biene, Wespe.
זִבּוּרִית f. (gering), Trift, Weide.
זִבּוּרִית f. Handhabe, Griff.
זַג m. (Weinbeere), Kern.
זָג m. Glied, Schale.
זוּג f. Paar, Joch, Gespann.
זֹג m. Scheere.
זַג m. Schritt.
זְגָא liegen, legen, sitzen.
זוֹגָא f. Bett, Sessel, Stuhl.
זְגָא f. Toga.
זַגַג (זכך) rein, lauter.
זַגָּג m. Glasarbeiter.
זְגוּגִיתָא f. Glas.
זַגְדוֹס ungleiches Paar.
זַגְדָּא f. Gluckhenne.
זַד ein Gericht bereiten (R. זוד)
זדדיזד zusammengesetztes kabbalistisches Wort, welches nach dem summarischen Inhalt der Buchstaben Länge und Breite der Schaubrotlage beträgt.

זָדַנְ (s. מִדְּנְדְּדִיךְ) stottern.
זְדָא f. Schweiß.
זְהָה f. Schimmer, Helle.
זְהָה hochmüthig seyn.
זְהַב vergoldet, roth werden.
זְהָבִי m. Goldschmied.
זְהָיִין m. lockere Gesellen, Wüstlinge.
זְהַם besudeln, beflecken, schmutzig ekelhaft seyn, Unflath, Schweiß.
זִהֲמָא f. Schweiß.
זְהוֹר(ית) f. Scharlach, Karmosin.
זְהַר f. Schimmer, Glanz.
זֹהַר f. Mond.
זְהַר f. Geistesgegenwart, Vorsicht.
זְהָרָא m. Grundsteuereinnehmer.
זִהֲרָא f. Gift.
זוֹגָא f. (s. זודא) Scheere.
זָוָא f. Scheere, Doppelmesser.
זָוָא Sava (E. N.)
זָוָג m. Joch, Gespann.
זְוָדָא f. Lebensreisevorrath, daher Sterbekleider.
זְוָדָא Sack, Vorrathsbeutel, Speise.
זוּז m. Zeus, eine Münze mit Zeus Bilde.
זוּזָא m. Ligurienstein (Opal).
זְוִי f. Erker, Watte.

זָוִיק angeschwollen, aufgeblasen, voll.
זְוָקָן m. Angeschwollener.
זָוִיר m. Schielender.
זָוִית f. Winkel.
זָז zünden, glänzen, strahlen (s. זואא) (R. זוז)
זָז (s. תזז) böse, dämonisch.
זָח verrücken (R. זוח)
זָחַל fließen.
זָחֵל m. Heuschrecke.
זָחַל glänzen.
זֵט Grund.
זֵט lebe! (gr.)
זֵיבָא sieben.
זְמִיזְמוֹם lebendig todt, d. h. moralisch todt.
זְמוֹמִי Erwählte, Auserlesene (s. זעמוזם)
זְמִימָא f. Untersuchung, Frage.
זְטַר klein, jung, gering.
זַיְדָן m. Jäger.
זִיו m. Glanz, Heiterkeit, gesunde Gesichtsfarbe.
זִיוָן m. Buchstabenzeichen.
זִיז m. Brett, Balken, Anhang, Dach (s. גזוזטר)
זִיז m. Motte, Wurm.
זִיז m. Simurgh, ein sehr großer Vogel.

זִיק m. Schaden, Kerker.
זַיִן m. Waffe, Wappen.
זִיךְ (s. זוז) Zeus.
זִיוְף m. Heuchler.
זִיוְכָן zeanīsche Goldmünze.
זִירָא f. Presse, Kneipe (von זיר)
זַךְ rein, lauter, schuldlos seyn (R. זכך, זכה)
זַךְ jäten (R זכך)
זַכַּי schuldlos.
זְכוּ f. Gerechtigkeit, Recht, Unschuld, Reinheit.
זְכוּכִית f. Glas.
זְכַר gedenken, in Andenken bringen.
זְכַר männlich.
זְכַר m. (s. דכירר) Wahrsager.
זַל gehen (R. אזל)
זַל niedrig, schlecht, gering.
זְלַג fließen.
זְלַדְקָן dünnbartig.
זְלַח fließen, sprühen.
זְלַטּוּ f. (s. זלתא) Handkorb.
זְלַע m. Kürbisflasche.
זְלַף träufeln, tröpfeln.
זְלִיקָא f. Ranke.
זְלָקְפָא f. der Kropf des Vogels.
זְלַשְׁפַּט (s. לולשפט) E. N. eines Ortes.
זַלְתָּא f. Handkorb, Korb.

זַם m. Anschlag, List.
זַמַם sich vornehmen zum Nachtheil eines andern, nachstellen.
זַמַם zäumen.
זַמְבְּלִיגָא f. Zeder (s. אדרי)
זִמָּה f. Unzucht, Laster, Schandthat.
זַמְזְמִי m. Pfeife, Flöte.
זְמִיה Nasenloch.
זְמִיוֹן n. Strafe, Geldstrafe (gr.)
זְמַלְסְטַר f. Suppenlöffel, Brühe, Schaufel (gr.)
זְמִנִין zuweilen.
זֻמְן m. Brühe (gr.)
זְמַן bestimmen, anordnen, Pael. bereiten, bestellen, Ithpa. bereiten, zusammenkommen.
זְמַן m. bestimmte Zeit, Mal.
זְמַן bereit, fertig.
זְמָר m. Gesang, Saitenspiel.
זַמָּר m. Sänger.
זַמֵּר den Weinstock beschneiden.
זְמֹר f. Weinranke.
זְמֹר f. Reis.
זְמֹר faul, verfault.
זְמַרְגְּדִין m. Smaragd.
זְמַרְגַּד ein Berg (E. N.)
זְמִית f. Brühe (gr.)
זַן f. Gürtel (gr.)

זן nähren, weiden, speisen (R. זון)

זן Waffe (Hure).

זנא huren, Abgötterei treiben.

זנא m. Hurer.

זנו f. Hurerei.

זנב abstumpfen, beschneiden. Pael.

זנב m. Schweif, Ende, Ecke.

זנב m. Spitze, Anhang.

זנגביל m. Ingwer.

זנדוקא m. Wächter, Hüter.

זנוח Sonicha (eine Stadt).

זנם m. Vergehen (Staatsverbrechen).

זנן m. Zizania, Lolch, abgearteter Waizen.

זנס f. Gürtel (wie זן)

זנק hervorspringen, hervorrieseln.

זנר Gürtel (s. זנס)

זסטא f. Gürtel (gr.)

זע zittern, erschrecken, bewegt werden (Donnergeroll) (R. זוע)

זע Hiph. הזיע schwitzen (R. זיע)

זעה f. Schweiß, (jede tröpfelnde Flüssigkeit).

זעמוט m. Erwähler, Magnat.

זעף m. Zorn (der Elemente).

זעפרנא Safran (s. כרכם)

זעיר klein, wenig, gering.

זעירא f. Kindheit, Minderjährigkeit.

זף borgen, leihen (R. זוף)

זף verfälschen.

זף m. (Form) Griffel.

זף m. Augenlid.

זפלא Saffe (eine Münze).

זפק m. Kropf.

זפת f. Pech (gr.)

זק m. (Komet), Brandfackel, brennende Fackel.

זק verbinden, vereinigen, verknüpfen, fesseln (R. זקק)

זק m. Schlauch, Pfeil.

זק m. Wind, Geist, Wetter.

זק Schaden leiden, verursachen.

זק m. Fessel, Fußeisen.

זקן alt werden, bejahrt seyn; Greis, Bart, Kinn.

זקן ehrwürdig, weise.

זקף aufrichten, aufhängen.

זקף bürsten, striegeln. (מזקפתא f. Striegel).

זקזק m. Funke.

זקר springen, hüpfen.

זקתא Sikata (ein Thier).

זקתא f. Stab, Stock, Ochsenstachel.

זָר m. Ast, Zweig (Strohbündel).
זָר schwingen, umherstreuen (R. זרה)
זָר verscheuchen (R. זרה)
זָר aufhalten, abhalten, zurückhalten (R. זגר)
זֵר m. Krone, Kranz.
זָר (s. זירא) auspressen.
זַרְבּוּב f. Schnabel am Gefäße, Gosse, Rinne.
זָרַב eingeengt seyn (fließen).
זַרְגּוֹן m. Weinranke.
זָרַד Zweige behauen, Bäume ausschneiden.
זֵירוּד Behauung.
זָרָד m. Reis, Zweig.
זֵרֵד m. zerstoßener Waizen.
זַרְד m. Hanf.
זָרַד (s. זריד) schielen.
זַרְדָּא f. Panzer, Harnisch (von kleinen eisernen Ringelchen).
זַרְדְּתָא f. Sperberbaum.
זָרַז ermuthigen, aufmuntern.
זַרְזִיז m. Schurz.
זְרָז m. Gurt, Gürtel, Band, Bündel.
זַרְזִיף m. Platzregen.
זְרִיז m. (s. זריד) Waizen.
זַרְזִיר m. Staar, Krähe.
זַרְזִיר m. Ringer, Kämpfer.
זָרַח zeitigen, aufgehen (von der Sonne).
זַרְנִיךְ (eine Art Arsenik) Auripigmentum.
זַרְנָק m. Schlauch.
זֶרַע m. (s. דבר) Schrift.
זְרוֹעַ f. Arm, Hand.
זֶרֶף m. Geschwulst, Wärze.
זָרַף entzünden.
זָרַף fassen, ergreifen.
זָרַק werfen, schleudern.
זַרְקְתָא f. Wurfwaffe, Schleuder.
זֶרֶת f. Spanne (der kleine Finger).
זַיְתָא f. Olivenöl.
זִיתוּס m. Gerstensaft, Bier (gr.)
זֵתִים m. (plur. Oliven).

ח

חֻבָּא m. Busen, Schooß.
חָבַב lieben (Ps.)
חָב verbergen, verhehlen (R. חבה)
חָבִיב lieb, theuer, verwandt.
חֻבָּה Hoba, Name eines Vogels.
חָבָה Haba (Gattin des Rabbi Huna).
חֲבוּלָה f. Verbrechen.

חָבַט schütteln, schlagen, klopfen, rütteln, ausklopfen.
חָבָט m. Schlag, Stoß.
חָבָט m. Riemenschleife, Strippe.
חוּבְטָא f. Bauch, Unterleib.
חָבִית f. Faß.
חָבַל verderben; verletzen, weh! vernichten, zerstören. Ithpa untergehen, zu Grunde gehen.
חָבַל m. Hauch.
חָבַל f. Haufe, Menge, Masse, Bündel.
חָבַל m. Strick, Seil.
חֲבַל pfänden, auspfänden.
חַבָּלָא m. Verderben.
חֲבֹל m. Pfand, Unterpfand.
חֲבוּלָה f. dasselbe.
חֲבַל m. Verletzung.
חִבֵּל m. Schaben.
חִבֵּל m. Wucherzins.
חֲבַל weh, ach.
חֲבַס zerbrechen, zertreten, zerstoßen.
חֲבַץ pressen, ausdrücken.
חוּבְצָא f. Butter.
חָבִץ m. Mehlbrei, Brei.
חֲבִצָא f. Masse, Haufe.
חֲבַק m. Gurt.
חָבַר vereinigen, zusammenrotten, verbinden (Pael).
חַבָּר m. Gesellschafter, Gefährte, Genosse.
חֶבֶר m. Gemeinde, Gesellschaft, Versammlung.
חָבָר Name einer Gegend.
חָבַר Geister bannen, beschwören.
חֲבֵרָה f. Gefährte.
חַבּוּרָה f. Beule, Strieme.
חֲבַרְבַּר m. buntfarbige Schlange.
חֲבַרְבַּר verblenden.
חֲבוּשׁ m. Quitte.
חֲבַשׁ binden, fesseln.
חֲבַת f. Pfanne.
חַג sich im Kreise herumdrehen; fangen, feiern (R. חגג)
חָגָב m. Heuschrecke.
חָגְלַת (E. N.) Chaglath.
חַגְּתִי m. (s. טפוא) Springhahn.
חָגָר Stadt und Wüste, Hagar, im steinigten Arabien.
חָגַר schwanken, wanken.
חֲגָרָה f. Verzäunung.
חַד, חָדָה, חָדָא einer, e, es.
חַד scharf, fem. חַדָּא
חֲדָה sich freuen.
חֶדְוָה f. Freude.
חֲדִי m. Brust, plur חַדְיִן
חֲדָיָב (חַדְיַיב) eine assyrische Landschaft.

חֲדַל aufhören, ablassen, abstehen, aufgeben.

חֲדַם treten.

חֲדַסַר elf.

חֲדַק (s. הֲדַק) zusammenschlagen.

חִדְק m. Stückchen, Theilchen.

חֶדֶק m. Dorn, Dornstrauch.

חֶדֶר (Gebärmutter) inneres Gemach.

חֲדַרְךְ (streng und milde).

חֲדְרוֹנָא f. Schlange (s. חורדין)

חֹדֶשׁ m. Neumond.

חָדָשׁ neu, frisch.

חֲדַת neu seyn.

חֲוָא anzeigen, melden, verkündigen (Pael).

חֵוָא, חֵיוְתָא f. Thier.

חוד Räthsel aufgeben.

חודין Räthsel.

חֲוָא Pael leben.

חוֹטֶף Chotoph (E. R.)

חִוְיָא Schlange.

חוליא Süßigkeit.

חֲוָק m. Stufe, Staffel.

חִוָּר weiß, rein.

חִוַּרְתָּא f. die Weiße.

חוּוַרְתָּא weißes Mehl.

חִוַּרְוַר m. der weiße Staar.

חִוְרָא f. Krätze.

חֲוָר hundert.

חֲוָרָא f. (s. חֲוָרָא) Kleien.

חֲוַרְוָלִין m. Lattich.

חֲוַרְיָתָא f. Storch (s. חיור)

חַז greifen.

חֲזָא sehen, schauen.

חֲזָא auserſehen.

חֶזְוָא m. Gesicht, Erscheinung, Gestalt.

חֲזוֹת f. Anblick.

חֲזָז f. Grind, Flechte.

חֲזִיז m. Wetterleuchten.

חֲזִיזָ Hasisa (ein Dorf).

חֲזִיז m. Sprosse (s. חזין) Gras.

חֲזַם ausscheiden (einen Büschel binden).

חֲזוֹר herum.

חֲזָן m. Sprosse, Gras.

חַזָּן m. Wächter, Aufseher, Vorbeter, Vorleser.

חֲזָנָא f. Art (s. ...) Weil.

חֲזַק befestigen, sich bemächtigen, stärken.

חֲזַר umkehren, zurückgehen.

חֲזָר m. Dorn, Distel, Nessel.

חֲזָרָא f. Kleien.

חֲזוּר m. Apfel (kugelförmig).

חֲזַרְדָּר m. Holzapfel.

חֲזֶרֶת f. Lattich (s. חזרזלין)

חָח m. Dornstrauch.

חָח m. Kette, Fessel.

חָט zusammennähen, ausbessern (R. חוט)

חָט (s. מחט) putzen.

חֲטָא zart, sanft, fein, schwach, sich verzärteln, erholen, lustwandeln.

חֲטָא fehlen, sündigen.

חֲטַב auszeichnen, preisen.

חִטָּה f. Drüse, Waizenkorn.

חֲטָה f. Zahn.

חַטִּי entsündigen.

חֲטַט zusammennähen (s. חָט)

חֲטַט eingraben, ausgraben, einhauen, aushauen.

חֲטִי m. Sünde.

חֲטִיטָה f. Ausgrabung, Stich.

חֲטָטִין m. Schäbigkeiten.

חֲטִיטוּם m. Brustschild.

חֲטָלִים Hatulim, Name einer Weingegend.

חֹטֶם m. Nasenring (zur Bändigung der Thiere).

חֲטַף wegschaffen.

חֲטָפָא f. Abschabung, Glättung.

חֲטָפִיתָא f. Schwalbe.

חֲטַר verzäunen.

חֲטָרָא f. Kartendistel (s. חמטריא)

חֻטְרָא f. Stab, Stock.

חֻטְרָנָא bunt, fleckig.

חֻטֶּרֶת f. Höcker.

חַי roh, ungekocht.

חַי leben, lebendig, Nahrung, gesund (R. חַיָא) Aph. am Leben erhaltend, begnadigend.

חַיֶּיךָ bei deinem Leben.

חַיָּה zahmes und wildes Thier.

חֵיוָא dasselbe.

חַיִּין m. das Leben.

חֵיל m. Graben, Befestigung, Vormauer.

חַיִל m. Kraft, Stärke, Heer.

חַיְתָא f. Hebamme, Wehmutter.

חַיִס m. Mitleid, Schonung.

חַיְסָא f. Barmherzigkeit, Verheerung.

חַךְ angeln.

חַכָּה f. Angel.

חַךְ spotten.

חֵךְ m. Gaumen.

חַךְ geizen, hoffen (R. חכה)

חַךְ schmecken, kosten (R. חכך)

חַךְ kratzen, schaben (R. כבך)

חִיכּוּךְ m. Krätze.

חַכִּים Weiser, Magier.

חֲכַם weise, verständig seyn, unterscheiden, rechten, kundig, geschickt seyn.

חכן faul.

חכן m. Meerigel (gr.)

חכנא f. Otter, Viper (gr.)

חכר m. Pächter, Miether (gegen Erbertrágniß).

חכי dunkel, finster.

חכשרת f. Wolkensammlung, Wasserfluth.

חל profan, ungeweiht, gemein, (R. חלל) Gegensatz von heilig.

חלל lösen, entweihen.

חל m. Sand, Staub.

חל m. Phönix (s. ירחני)

חל m. Held (R. חיל)

חל drehen, (R. חול) überfallen, fallen, bleiben.

חל m. Essig.

חלוף m. Messer, Opfermesser.

חלי süß, saftig.

חלי m. Krankheit, Uebel.

חליל m. Schalmei, Pfeife, Flöte.

חליל waschen (Pael).

חלילא f. Axt, Beil.

חלל eröffnen, anfangen, anheben.

חלל erlösen, befreien.

חללה wechselseitig (gr.)

חללה f. Höhlung, Tiefe, Raum.

חלחולת f. Mastdarm.

מחולחל beweglich, los.

חלחל bewegen.

חלחולת f. Bewegung, Regung.

חלל durchbohren (mit dem Schwerte).

חלה f. Kuchen, Opfer, Fladen.

חלב m. Milch.

חלב m. Fett, Unschlitt.

חלבון m. Eierweis.

חלבנה f. Galbanum.

חלביץ m. Hühnermilch, Vogelmilch, Milchstern.

חלגלוגות f. Portulak.

חלד m. Marder, Wiesel, Maulwurf.

חלד verstecken.

חלדה f. Rost.

חלז ausziehen (wie חלץ)

חלז m. Kiste, Schrank (gr.)

חלזון m. Hagel am Auge, Gerstenkorn.

חלזון m. Schnecke.

חלזון m. Erdschnecke.

חלזון m. Buccinum, Purpurschnecke.

חלט erproben, bestimmen, behaupten, zueignen.

שטר חלטא Vindicationsspruch, Zueignungsrecht.

חלטם erklären.

חלט mischen.
חלט m. Kuchen.
חלטא f. Schmuck.
חליטין m. (s. אליטין) Bretzel.
חליטר m. Küchenmeister.
חלי f. Sand, Erde.
חלי f. Gelenk, Wirbelbein des Rückgrats.
חלי f. Glied, Theil.
חלי f. Abtheilung.
חלי ein Ei.
חליקופרי Chalicopari (E. N.)
חלם m. zäher Leim.
חלם m. Malve, Pappelrose.
חלם stark, kräftig, unverletzt, fest, passend.
חלם m. Traum.
חלמון m. Eierweiß, Dotter.
חלן c. Fenster.
חלני m. Fremder.
חלס m. Feldsteine, Kalksteine, ungebrannter Kalk.
חלף vorübergehen (von der Zeit).
חלף verwechseln, tauschen, vertreten.
חלוף m. Vertreter, Nachfolger.
חליפין m. neue Sprößlinge.
חלף m. Binse, Schilf.
חלף f. Pappelweide.
חלף f. Blatt, Zweig.
חלפי דימא Lavendel (Rosmarin).
חלפסדרא f. Wasseruhr.
חלץ ausziehen, herausreißen, sich rüsten, gerettet werden.
חלץ die Wüste Sahur.
חלק glatt seyn, glätten, gleiten.
חלק schälen, bearbeiten, theilen, loosen, streiten.
חולקא Loos, Theil.
חלקא f. Speltgraupe.
חליקת נפש f. Nüchternheit.
חלק Tunika, Oberkleid, Unterkleid, Hemd.
חלק m. Loos, Theil.
חלק m. Verband.
חלק m. Häring.
חלק (E. N.) Chilok.
חלקה f. verlooster Acker, Erbtheil.
חליקוסטא f. (s. סליקוסטא) Narzißbüschel.
חלש loosen, würfeln.
חלש schwach, hinfällig seyn, werden.
חלש, חליש schwach, gering, klein.
חלש m. Archiv.

חָלַשׁ auszichen.
חַלְשְׁתָּא f. (s. חַשְׁלְתָּא) Brei.
חָלַת f. sandiger Boden.
חֲלַת חֲרִיעַ f. wilder Safran.
חִלַּת f. Thal.
חַלְתָּא f. Bienenstock oder Korb.
חִלְתִּית f. Laserkraut, Dotterblume, Asand.
חַם m. Wärme, warm.
חֹם m. Hitze, Eifer.
חֵם f. Zorn, Geschick, Verhängniß.
חֲם sehen, schauen (R. חמא)
חֲם begeistern (R. חמם)
חָם Ham. (E. N.)
חָם Rettig.
חֶמָא f. Jugendfeuer, Gluth, Zorn.
חֲמֵי verbergen.
חֲמַד erwärmen, entbrennen.
חֲמַד begehren, wünschen, streben.
חֶמְדָּא f. Wunsch, Verlangen.
חַמָּה f. Sonne.
חֲמַט sich beugen, krümmen, winden.
חֻמְטָא f. Staub, Nebel.
חֲמִמְתָּה f. Schale, Schüssel.
חֲמִיטָה f. Fladen.
חֲמַמְתּוֹן m. Sand, Staub (gr.)
חֲמַטְרִיא f. Kartendistel (חֵמְרָא)
חֲמִילָה f. Hülle, Umwurf.

חֲמָם m. Amome (gr.)
חֲמַס m. Gewaltthäter.
חֲמֵסַר fünfzehn.
חֹמֶץ m. Herling, Sauereffig.
חֲמַץ gähren lassen, versauern. Pael erbittern, erzürnen, Schmerz verursachen.
חֲמַץ wie חמס gewaltsam behandeln.
חִמְץ m. Kichererbse.
חֻמְצָא f. das Fett des Unterleibs.
חֲמַצְתָּא f. Tunika (römisches Unterkleid).
חֲמַק umgehen, verstecken, bergen.
חֲמָר m. Esel, Lastthier.
חֲמָרַת f. Heerde von Lastthieren.
חֲמַר führen, treiben (das Thier).
חֲמַר anhäufen, sammeln.
חֵמָר m. Anhöhe, Stufe.
חֵמָר m. (Asphalt), Lehm, Thon.
חֲמַר m. Wein.
חֹמֶר ein Maaß (flüssiger und trockner Dinge).
חֲמַר zerrütteln, stürzen.
חֲמַר schwierig.
(דּוֹרְשֵׁי חֲמוּרוֹת Erklärer schwieriger Stellen).
חוֹמֶר m. Knoten.
חוֹמֶר Schluß, Schloß, Knopf.

חמרא f. Sitz (s. אנקטמין) hölzerner Esel.

חמרי פתכייתא Glaskorallen, Bleikügelchen.

חמרתא דקטפתא f. Gewürzbüchschen.

חומרית דפילון f. Bisambüchschen (gr.)

חמרתא f. (s. מדושא) Siegelring, Knoten, Schleife.

חמרתא f. Sand, Stein (Schluß, Ende).

חמרתא f. Sand, Stein (im Menschen).

חמש fünf.

חמת f. Schlauch.

חמת חלילין f. Sackpfeife.

חמת wegen.

חמתי Bertram, Feuerkraut.

חן m. Schooß.

חן begünstigen, gnädig seyn, sich erbarmen, Aph. flehen (R. חנן)

חן m. Gnade, Mitleid, Lieblichkeit, Erbarmen.

חנא f. Gunst, Ansehen, Annehmlichkeit, Gnade, Erbarmen.

חנא Hanus (E. N.)

חנגא f. Fest, Markt.

חנגא m. Gesang und Spiel.

חנט m. Waizen.

חניך Chanof (E. N.)

חנך o. Beiname, Spitzname.

חנך m. Gaumen, Schaum.

חנסנמיא f. Schleier.

חנף m. Heuchler (Ketzer).

חנופתא f. Schmeichelei, Heuchelei.

חנק würgen, erwürgen.

חנות f. Laden, Gewölbe.

חנוני m. Wirth, Kaufmann.

חס das sey fern von mir.

חס f. Lattich.

חסד m. Gnade, Liebe, Frömmigkeit, Demuth, Heiligkeit.

חסדת f. Aderlaßseite, Medianader.

חסודא Hohn, Spott, Schmach.

חסחוס m. (s. סחוס) Knorpel.

חסייך hager.

חסית f. Zwiebelgewächse.

חסך zurückhalten, sparen, mager, gering werden.

חסל vollendet seyn, aufzehren.

חסם verschließen, verbinden; verstopfen.

חסום m. Maulkorb.

חסן m. Werg, ungehechelter Flachs.

חסן m. Kufe, Tonne, Faß.

חָסַן stark seyn, besitzen.
חָסִין stark, mächtig.
חַסְנָיָא Scheuer, Vorrathshaus, Magazin.
חֲסַן aufbewahren, erben, in Besitz nehmen.
חָסָס m. Kleien.
חָסַף schäbig werden, abblättern.
חֲסַף m. Töpferwerk, Scherben.
חָסֵר entbehren, Mangel haben.
חַסִּיר mangelhaft.
חֹף m. Trauer.
חַף (arab.) reiben, waschen, abkratzen, abspülen, reinigen (R. חפף)
חַפְפִית f. Krätze.
חַף m. Zahn, Bock, Rabe.
חַף m. Scheide, Ueberzug, Hülle.
חֲפָא f. Ueberschwemmung.
חֻפָּה f. Brautbett, Trauhimmel.
חֲפָא bedecken, schützen, beschützen.
חֶפָּה f. Fell, Haut.
חֶפָּה f. Weberkamm.
חַפְּאַטִיקוֹן m. Konsul (gr.)
חֹפֶן m. Faust, eine Hand voll nehmen.
חֵפֶס f. Schlauch.
חָפַס suchen, erforschen.
חֵפֶץ m. Gefallen, Wunsch, Wille; Kleinod.
חֻפָּץ m. Kichererbse.
חֵפֶר f. Wurzelknolle (Kartoffel).
חֲפַר graben, durchgraben.
מַחְפּוֹרֶת f. Bergwerk.
חָפְרַע Ephra, König in Egypten (E. N.)
חַפֵּשׁ entledigen.
חֹפֶשׁ m. Pracht, Herrlichkeit.
חָפְשִׁי frei (Freiheit).
חִפּוּשִׁית f. Käfer.
חִפּוּשִׁית f. eine Fischart ohne Flossen und Schuppen.
חַפְשׁוּשִׁית f. Jur (Schaum).
חֶפֶת f. Saum, Aermel.
חוּץ draußen, ausserhalb.
חַיִץ, מְחִיצָה f. Wand, Scheidewand.
חֲיַץ theilen (R. חצץ)
חוּץ aussen.
חֵץ halb.
חָיץ m. Graben.
חָצַב aushauen.
חֲצוּבָה f. Dreifuß.
חָצָב m. Krug, Wasserkrug.
חָצָב Epheu (s. יבלא)
חַצָּב m. Steinmetz.
חָצָב m. Zuckerrohr.

חָצַד ernbten, einernbten.
חָצָד m. Ernbte.
חֲצַדְד Chazadad (ein Fluß).
חֲצָל f. Matte.
חֶצֶן m. Strang.
חוֹצֵן m. der Lauernde.
חוֹצֵן m. Freigeist.
חַצְנָא f. Art, Beil (gr.)
חֲצִיף hart, streng, frech.
חֲצִיצָא f. Art (s. חצנא) Beil.
חָצִיר m. Lauch, Porre.
חָצֵר c. Hausflur, Vorhof.
חֲצַר מָוֶת Kirchhof.
חֲצַר כָּבֵד Netz (im Leibe der Säugethiere).
חֲצֹצְרוֹת f. Trompete, Horn.
חֲצָצְתָא f. Vermittlung, Theilung.
חֹק m. Bestimmung, Bedürfniß.
חֹק m. Art, Weise, Gebrauch, Gesetz.
חַק eingraben, zeichnen (R. חקק)
חֵק m. Grundlage, Basis.
חֲקַל m. Acker, Feld.
חַקְלָאָה m. Bauer.
חֲקַר forschen, spähen.
חַקְרָה f. Burg (s. אקרא) (gr.)
חֹר m. Loch.
חַר durchlöchert.
חֲרָרָה f. Kuchen, Tropfen, Eisenblech.
חַר schüren (Feuer), auskehren (R. חרר)
חַר m. Dreck, Koth, Mist, Dünger.
חֹר Choräer (ein Volk) Höhlenbewohner.
חַר entbrennen (R. חרה)
חֹר weiß, frei, gelöchert.
חֹר m. Unflath, Dreck.
חוֹר frei.
חָרוּב m. Johannisbrod, Johannisbrodbaum.
חֶרֶב f. Schwert, Messer.
חֹרֶב m. Ruin, Trümmer.
חֹרֶב m. Hitze, Dürre, Trockniß (trockener Ausschlag).
חַרְבְּרִיךְ m. (s. חֲוַרְוָר) weißer Staar.
חוֹרֵג stief.
בְּנִי חוֹרְגִי mein Stiefsohn.
בִּתִּי חוֹרַגְתִּי meine Stieftochter.
חָרְגָא f. Atom, Stäubchen.
חַרְגָא f. Schrecken, Zittern.
חַרְגּוֹל m. (s. דשנא) Heuschrecke.
חָרַד m. Schrecken.
חַרְדָּל m. Senf.
חַרְדְּלִית f. Wassergraben (zum Abzuge) (gr.)

חַרְדּוֹן m. (s. חֲבַרְבַּר) Schlange.
חָרַז (arab.) durchbohren, stechen, durchgraben.
חֲרַז durchbohren (etwas um es anzureihen), anreihen.
חַרְחָבָן m. Nessel.
חַרְחָלִין m. Brachdistel.
חַרְחוֹר m. Hacke, Haue.
חַרְחוֹר m. Anbrennung.
חַרְחַר rauchen (brennen).
חַרְחַר versinken.
חָרַט bereuen.
חַרְטוֹם m. Flügel, Schnabel.
חַרְטְמִין m. Bilderschriftkenner.
חָרִית f. Fichte (siehe אַלְמִין) Palme.
חֲרַךְ versengen, verbrennen.
חֲרַךְ m. Gitter, Fenster, Ritz, Oeffnung.
חֵרֶם m. (Verbannung), Krieg, Streit.
חָרֵם m. Räuber.
חֵרֶם m. Netz (des Fischers, Vogelstellers).
חָרַם m. der Graben.
חָרַם weihen, heiligen.
חָרַם plattnasig, stumpfnasig (eingedrücktes Nasenbein).
חַרְמָן m. Schlange, Geraſt.
חֲרַס(ית) f. Kalk, Ziegelerde, Scherbe, Thon.
חֶרֶס m. Sonne.
חַרְסְפְּתִין m. Schuppen.
חֲרֹסֶת f. Mandelbrei.
חַרִיעַ m. Safran (s. דולת חריע)
חֲרַף m. Lästerung.
חֹרֶף m. frühreif (Herbst).
חֲרַף m. Scharfsinn, scharf, spitzig.
חֲרַף (s. ערב) verwirrt.
חֹרֶף m. Lamm.
חַרְפִּזְתָא f. Bertram.
חַרְפִּתָא f. Fledermaus.
חָרִיץ m. Spalte, Graben.
חָרִיץ m. Augenlid.
חָרִיץ m. Wassergraben.
חֲרַץ mächtig werden.
חֲרַץ m. Lende, Hüfte.
חַרְצֻב f. Schmerz, Qual.
חַרְצָן m. Traubenkern.
חֲרַק knirschen, einbeißen.
חֲרַק m. geflissentliche Verderbung des Wortes חרם (s. חרף) Lästerung.
חָרִק m. Vertreter.
חֲרַר Chorreus (E. N. einer Stadt).
חוֹרֵר m. Oehr, Loch.
חֲרַר entbrennen.

חָרַשׁ zaubern.

חֲרַשׁ pflügen, ackern, sich verflechten.

חֻרְשָׁא Wald, Dickicht.

חָרֵשׁ still, schwül.

חֲרִישׁוּתָא f. Dickicht.

חָרָשׁ m. Meister, Künstler (Steinschneider).

חֶרֶשׂ m. (Scherbe) irdenes Gefäß.

חֲרַת f. Tinte, Schwärze.

חֲרַת einschneiden, eingraben.

חָרֵת f. Palmzweige.

חָרוּתָא f. Verhärtung (der Lunge).

חַרְתָּא Charta, ein Ort in Mesopotamien.

חָשׁ still, leise, sachte, schweigen (R. חשׁה)

חָשׁ leiden, sorgen (R. חושׁ)

חשׁ m. Gesträuch.

חַשַּׁאי Saturei.

חֲשַׁב denken, vorhaben.

חֲשַׁב rechnen, achten.

חוּשְׁבָּן f. Rechnung, Resultat.

חֲשַׁד verdächtig seyn.

חֲשַׁח nöthig haben.

חֲשֵׁךְ finster werden.

חֲשַׁךְ (wie כחשׁ) abnehmen, abzehren, entziehen.

חֲשׁוֹךְ Finsterniß.

חֲשׁוֹךְ dünn, mager.

חֲשַׁל dünn, weich machen, zermalmen, quetschen.

חֲשַׁל dünn, zusammengedrückt.

חֲשַׁל denken, brüten.

חֲשִׁילְתָּא f. Brei.

חַשְׁמָל m. Chaschmal, feuersprühende Wesen.

חֲשַׁק verbinden, hängen an etwas, Lust haben.

חֲשַׁר durchsieben.

חָת nehmen, angreifen (Feuer, Kohlen), fassen (R. חתה)

חַת m. Schrecken, Furcht.

חַיְתָא (חֵת) f. Beutel, Schlauch.

חֲתַךְ schneiden, entscheiden.

חֲתָלָה f. Korb aus Palmenblättern (Windel).

חֲתוּל m. Katze, Meerkatze.

חֲתַם versiegeln, vollenden.

חוֹתֵם m. Stiel, Verstopfung, Schluß, Petschaft.

חָתָן m. (Bräutigam), Regentropfen.

חֲתַר durchbrechen.

חֲתַת zerbrechen, schrecken.

ט

טָא ausfehren, ausfegen, wegfegen (R. טוא)

טַאטָא m. Besen.

טְאַב fröhlich seyn.

טְאַטְרוֹן Theater (s. תאטרון)

טַארְגָא f. Schild.

טָב gut, wohlthun.

טַב Verläumdung.

טֵיב m. Art, Sitte, Brauch, Eigenschaft.

טבב Gerüchte ausbringen.

טִיב Pfand (das Beste).

טַבְאָג m. Topas (ein Edelstein).

טְבַאי versinken.

טַבְהָק m. Braten (pers.)

טְבַח schlachten, niedermetzeln.

טַבָּח m. Scharfrichter, Leibwächter.

טְבִי m. (Hirsch), Gazelle.

טְבַל eintauchen, genießen.

טַבְלָא f. Schalmei (Tuba).

טַבְלָא f. Tabula, Tafel, Brett.

טְבָל unverzehrt, ungenießbar.

טַבְלָרָא Tabellarius, Bote.

טְבוּסָה f. Schmuck (s. כבול) Halskette.

טְבַע einsinken, versinken, eintauchen, untertauchen.

טְבַע m. Münze (prägen).

טְבַע prägen, bilden (Natur).

טַבַּעַת f. (Siegel), Ring.

פִּי טַבַּעַת Afteröffnung.

טַבּוּר m. Nabel.

טְבֶרְיָה Tiberias (E. N.)

טַבְרִירֵי m. Jagdzuschauer.

טֵבֵת Name des 10ten Monats.

טָג f. Toga.

טַגֵּן in der Pfanne backen, braten (gr.)

טַגְרוֹס Tiger (gr.)

טָדִי Tadi, Name eines Thores auf dem Tempelberg.

טְהֹר rein.

מְטַהֶרֶת f. Wasserrinne.

טְהַר lauter, hell.

טִיהֲרָה f. Mittag.

טְוָה spinnen, umdrehen, zusammendrehen, fassen.

טְוִי m. Braten.

טַרְזִג m. Gasterei, Schmaus.

טַוְסָא f. Pfau (gr.)

טָוִים m. Fest.

טוּמְטוּם m. (s. טמם) Geschlechtsloser.

טְוָת Adv. fastend, das Fasten (R. טוה)

טָח verkleben, überziehen, überstreichen (R. טוח)

טָח werfen, schleudern, zielen (R. טחה)
טְחַב feucht, kalt.
טְחַל m. Milz.
טְחַן beschlafen, mahlen.
טְחַף schwarz (s. שחף)
טְחַר sich zwingen, drängen.
טָט (s. כטה) beugen, strecken.
טָט (s. פת) Angelmutter.
טט m. Horn (von dem Tone des Horns).
טִט m. Schlamm, Lehm, Thon.
טוּטְלָא f. (Traubenkamm) Nachlese.
טוּטְפְּרָאוֹת f. (Weinlaube), Vierblätter, Pallast, Burg, Vierstadt (gr.)
טוֹטָפֹת f. Amulet, Denkzettel, Stirn- und Armbänder, Gebetriemen (R. טוף)
טֵטְרָאמוֹלִין m. Viergespann.
טֵטְרַגוֹן m. (s. דְּגוֹן) zwei Winkel.
טַטְרֵג schlagen, hauen.
טֵטַרְטוֹן m. das Viertel (gr.)
טֵטְרוֹנָא durchlöchert.
טֵטְרֹס m. Sprengkelch.
טֵטְרַפְלִיוֹת f. Pallast (s. טטפראות) viereckige Dächer.

טַיֵּיזָן beschneiden.
טַיֵּיט übertünchen.
טִימוּיָא f. Preis (s. טמר) Werth.
טַיֵּיל wandeln, sich ergehen.
טַיֵּיל ruhen (im Schatten).
טַיִּיכוֹן m. hyacinthenfarbig (gr.)
טַיְיע m. Araber, Türke.
טִין m. Thon.
טַיִּיר m. (arab.) Vogel.
טַכְּמָך m. Sessel.
טַכְּנִי m. Kunst, List, Betrug (gr.)
טַכְּסָא f. Mauer, Burg (gr.)
טֶכֶס m. Ordnung, Reihe, Schlachtordnung, Amt, Pflicht (gr.)
טַל werfen, hinstürzen (R. טול)
טַל flicken (R. טלא)
טְלָאי m. Lappen, Lumpen.
טֵל m. Schatten, Obdach, Schutz, Zuflucht.
טַל zielen (auf etwas).
טַל erheben, aufheben (R. כטל)
טַל geworfen werden.
טְלָאִי Thalier (ein asiatisches Volk).
טִלָא schlechter Wein.
טְלִי f. Unterbett (gr.)
טְלִי m. Knabe (gr.)
טַלְיָא f. mannbares Mädchen.
טַלֵּל spotten, spielen, scherzen.

טלל beschatten, zudecken Aph. im Schatten liegen, ruhen).

טלם m. Laib.

טלם m. Dreistigkeit, Verwegenheit (gr.)

טלן m. Gespenst, Schatten (Satan).

טלסר Talasar (eine Stadt in Assyrien).

טלע hinken, ausrenken, ausziehen.

טלף einschneiden, einspalten (die Klaue).

טלפחא f. Linse, linsenförmig.

טלק m. Beutel, Sack, Schlauch (gr.)

טלק werfen.

טלר f. Talaria, Knöchelschuhe.

טלש m. Speierling.

טלת f. Bedeckung, Hülle.

טם m. Leidtrager.

טמם verstopfen.

טומטום m. Geschlechtsloser.

טמי f. Werth, Preis (gr.)

טמא unrein seyn, verunreinigen.

טמיא f. Todtenbein.

טמיון m. Magazin, Schatzkammer (gr.)

טמן aufbewahren, verbergen.

טמס m. Theil, Band (gr.)

טמע versinken, untergehen.

טמיקון ehrenvoll (gr.)

טמר verscharren, vergraben, bewahren, behüten, verbergen.

טמש eintauchen.

טן feucht, schleimig machen (R. טין).

טן m. Lehm, Koth, Scherben, Thon.

טן beneiden, nacheifern (R. טנך)

טן m. Eifersucht, Schelsucht, Neid, Nachtheil.

טן m. Last, Bürde, Sack.

טן m. Beweisgrund, Entgegenstellung.

טן m. Korb.

טנדר zwei zusammen, gepaart (gr.)

טנדס m. Tentorium, Zelt.

טנס m. Thunfisch (s. אמונס)

טנס Tanis (eine Stadt in Unterägypten).

טנס m. Papierschilf.

טנף besudeln, beschmutzen (Koth, Dünger) (Pael).

טנר m. Stein, Festigkeit, Verhärtung.

טס m. Dehnung (Blech).

טייס m. Geflügel, Raubvögel.

טְסָבָר m. Thesaurus, Schatz (gr.)
טְסָן m. gestampftes Getreide (gr.)
טַסְקָא f. (Tasaca, Tasche), Sack, Beutel.
טַסְקָא f. Grundsteuer.
טָעָ irren, verführen (R טעה)
טַעֲוָא f. Götzenbild.
טְעַם kosten, schmecken, empfinden, zu essen geben.
טְעֵם m. Geschmack, Sinn, Verstand, Wille, Befehl, königl. Edikt, Rechenschaft, Rücksicht.
טְעַן bedürfen, damit beladen seyn.
טְעַן m. Bündel.
טְעַן bewegen, begründen, entgegenstellen.
טְעַן durchbohren.
טְעַק enge (s. עק) bange.
טַף tropfen, triefen (von Regenwasser) (R. כטף)
טִף m. Tropfen, Insektenauge.
טַף schauen, spähen (R. טפה)
טַף schwimmen (R. טוף)
טַף viel, mehr, besser.
טַף glimmen, qualmen.
טַף um etwas herumgehen (R. טוף)

טְפַז hüpfen, springen.
טַפְזָא m. Springhahn.
טְפַח m. Breite (Durchmesser).
טְפַח feucht, befeuchten, Feuchtigkeit.
טְפַח zusammenstreichen (mit dem Finger).
טְפַח schlagen, schlagen in die Hände.
טְפַח m. Quecke (eine Hülsenfrucht).
טְפִיךְ m. Vogelreuse, Krug, linsenförmiges Gefäß.
טַלְפַח m. schwarzes Geschirr.
טְפֵי mehr, besser.
טְפֵי m. Krug (wie טפיח)
טָפֵיט m. Teppiche, Decke, Tapete, Saumsattel (gr.)
טְפַל verschmieren, beschmieren, salben.
טְפַל verbinden, anfügen, flicken, anflicken.
טְפַל Mühe.
טְפַל m. Gesinde, Kinder.
טְפַס m. Tipus, Bild, Abdruck, Modell, Gepräge, Form (gr.) (דְפוּס Druckerei).
טְפַס übereinstimmen.
טְפַס m. Uebereinstimmung.

טֶפֶס m. Fetzen, Lappen.
טְפָס (wie oben) (gr.)
טְפַס hüpfen (s. טפז) springen.
טְפַף ebnen, gleich machen.
טַפְקָא f. Ziegelkuchen.
טְפָר m. Nagel (am Finger), Seenagel.
טוּפְרָא Onyx, לְבוּשׁ טוּפְרָא das Kleid, welches von Gott den ersten Menschen gegeben wurde.
טַפַּר m. Klaue, Kralle.
טְפַשׁ fett seyn, gerinnen.
טַפְתָּא f. Ringmauer.
טַצְדְּקָא f. List.
טַצְדַּר zweijährig.
טֶקֶס m. Ordnung (gr.)
טַקָס m. Wand.
טַקָּס m. Panier.
טַקְסִיוֹטֵי m. Bogenschütze (gr.)
טָר harren, warten.
טָר geben (R. טרא)
שְׁקִיל וּטְרֵי nehmen und geben.
טוּר m. Berg, Gebirge, Fels (hebr. צוּר).
טָר bewegen, wanken.
טוֹר m. Thurm, Schloß, Gehöfte.
טַרָא f. Tora, eine Pflanze.
טַרְבָּל Tribulum, Dreschmaschine (gr.)
טַרְבּוּנוּס m. Tribunus, Tribun.
טַרְגִּיס m. eine Graupenart von Waizen oder Spelt (gr.)
טַרְגִּימָא f. Nachtisch, Naschwerk (gr.)
טַרְגּוֹן m. (s. דִּיגוֹן) zwei Winkel.
טְרַד fortstoßen, durchrütteln, herauswerfen.
טְרוֹז m. Kürbis.
טְרוֹז m. Hemdkragen, Umschlag.
טַרְזִיָא Garderobe (n. E. eine Art persische Kleidung).
טוֹרְזִין m. Aufseher des Zeughauses.
טְרַח (s. טרה) säumen, weilen, ruhen.
טָרַח bemühen.
טַרְטֵימָר ein Drittel des Mana, n. E. ½ Mana.
טַרְמַן m. Oberkleid.
טַרְמַן m. Trutina, Waage (gr.)
טְרִימוּן m. das Drittel (gr.)
טַרְטְקָל m. schwarze Kohle.
טַרְמַת länglichrund.
טַרְיָא f. Beere (Frucht.)
טַרְיָאקוֹנְטָא dreißig (gr.)
טַרְיָה drei (gr.)

טַרְיוֹן himmelblau.

טַרְיָינָא f. Korb.

טְרַיָינָא Trajana, Münze des Kaisers Trajan.

טַרְכָן f. Unordnung, Schrecken (gr.)

טַרְכוֹנָא f. rauhe, harte Gegend (gr.)

טַרְכְסִיד m. feiner Kalk.

טְרַכְסְמוֹן m. roh zum essen, eßbare Früchte (Endivie) (gr.)

טֵרֶם m. Thermae, warme Bäder (gr.)

טְרִימָא f. das Geriebene (gr.)

טְרִמִּיטָא f. weichgesottenes Ei (s. רְפִיטוֹן) (gr.)

טוּרְמִיוֹת f. Turma, Haufe, Truppe.

טֹרְמֶנְטֹן m. Tormento, Geschoß, Geschütz.

טַרְמֵס lehn (s. דטלמס) dreist.

טְרִימִיס m. (eine kleine Münze).

טוּרַן m. Tyrann (gr.)

טִירֹן m. Tiro, Jünger, Anfänger, Lehrling.

טַרְסִי m. Kupferschmied.

טַרְסִיס Tarsus (eine Stadt in Sicilien).

טְרַס auffsuchen, suchen.

טְרִסִית f. Tressis, eine römische Münze.

טוּרִיסְקִי Name eines persischen Festes.

טְרַסְקַל dreifüßig.

טַרְסוּס (s. טרסי) Tarsus.

טְרַף verwirren, mischen.

טְרַף schlagen, stoßen, ritzen.

טְרַף aufreiben, zerreißen, zerfleischen.

טְרַף erbeuten, erraffen.

טְרַף gefleckt, glatt, gezeichnet seyn.

טְרַף m. Blatt.

טְרַף nähren, pflegen, erziehen.

טְרַפֵּיז m. Tisch, Wechslertisch.

טַרְפַּחַת f. Gebärmutter.

טְרַפְּסִיטִים m. Geldwechsler.

טַרְפְּעִיק (s. אסתרא) Stater.

טַרְפִּידָא f. Fledermaus.

טַרְפַּשׁ m. Netz.

טַרְפִּיתָא f. Habicht, Raubvogel.

טְרַק vermischen, vermengen.

טְרַק beißen, stechen.

טְרַק verschließen, sperren, gefangen halten.

טְרַק schlagen.

טַרְקָארִיךְ m. Theriak (giftwiderstrebende Arznei).

טרוקטא f. Näschereien.

טרקי Thrazien.

טרקיא f. Türkis.

טרקלין m. Triclinium, Tafelzimmer (gr.)

טרוקסימון m. Endivie.

טרקליל m. Beinschiene.

טרקלריך m. Gefäß.

טרקנין m. Aschkuchen.

טרקסין m. Zwischenwand.

טרש glatt machen.

טרש verstärken, befestigen.

טריש m. Kiesel.

טרש taub werden.

טרש m. Uebereinkunft, Festsetzung.

טרת f. Vorgemäuer.

טרתא f. Kuchen.

טרית f. Triton (ein Thunfisch).

טש verbergen, verstecken.

טש verschmieren (R. טוש)

טשטק m. irdenes Geschirr.

טשטוש m. Befleckung, Verwischung, Unordnung, Besudelung.

י

יאר Jaav (eine Gegend).

יאי schön, anständig, geziemend, gebührend.

יאור m. Kanal, Fluß, Strom (ägypt.)

יאוש von etwas absehen.

יאוש dahin, verloren.

יאות schicklich, geziemend.

יאות f. Schönheit.

יאלי m. (s. יילי) Vampyr.

יאת benützen, genießen.

יבב jubeln, schmettern, (Pael) rufen.

יבדה (s. אבד) verloren.

יבחוש m. Fliege, Käfer.

יבל bringen Aph.

יבלא f. Epheu.

יבלת f. Warze, Geschwür, Blatter.

יבם Pflichtehe vollziehen (Pael).

יברוח m. Levkoje.

יברודין m. (s. מריש) Lotosblume.

יבשתא f. das trockene Land.

יגל (s. תבמש) Zeichenspiel.

יגר m. Hügel, Steinhaufe.

יד c. Hand, Henkel.

ידא loben, preisen Aph.

ידיד m. Geliebter, Freund.

ידע wissen, erfahren, einsehen, Aph. anzeigen.

ידעוני m. (s. דכורו) Wahrsager.

יְדְפַת Jedofeth (eine Stadt).
יְדְקִי m. Iudex, Richter.
יוּדָא Juda (E. N.)
יוּדְקַרְתָּ Judcartha (eine Stadt) als Sprichwort: Aus einer Mücke einen Elephanten machen.
יָהּ Gott.
יָהּ he, ha!
יְהַב geben, übergeben, legen, setzen.
יְהָב m. Last, Bürde.
יְהַט m. Zweig, Reis.
יְהַר m. Koralle.
יָהִיר stolz, übermüthig.
יוֹן f. Taube.
יָוָן griechisch.
יוֹחָנֵי וּמַמְרֵא (zwei E. N.)
יוֹחֲנָא Jochna (eine Heuschreckenart).
יוֹרָה f. Kessel.
יָחִיד einzig, allein, einsam.
יְחָה eilen Aph.
יְחַט m. Verführer.
יְחַל hoffen, erwarten, harren.
יחכיף (s. בעמדם) eine Wortabkürzung.
יְחַס m. Geschlecht, Stammbaum, Familie.
יְחַף barfuß.

יְטוּר m. Reis, Zweig.
יְטַמּוּר m. Wolkensäule, Rauchsäule.
יְטַב jemanden wohlgefällig seyn.
יַי (s. יה) auf!
יַיכָא f. Kopfbinde.
יַילִי m. Blutsauger, Vampyr.
יַימִים m. die Furchtbaren.
יַיִן m. Wein, Wein-Rausch.
יַיְנְמִילִין m. Wein mit Honig vermengt (gr.)
יַינִיס m. Ceder.
יַיִס m. Gesundheit (gr.)
יָכוֹל vielleicht, möglich.
יַלְדָה f. junge Pflanze.
יָרְלִין m. (s. חוורלין) Lattich.
יַלְתָּא Julietta (E. N.)
יָם m. Meer.
יָם m. Linse (s. טלפחא) linsenförmig.
יָם m. Mehl (s. חמר) Behältniß in der Mühle.
יְמֵי (s. טגן) in der Pfanne backen.
יוֹם m. Tag, Zeit; heute, jetzt.
יְמֵי schwören, betheuern.
יוֹמְחְרָא f. Morgen, der folgende Tag.
יָמִין m. die Rechte, rechte Seite.

יְנִיבָא f. Nüsse (s. אִנְבָּא)

יַנוּבָרִיס m. Januarius (der Monat).

יִסְכָּה Jusca (E. N.)

יַסְמִין m. Jasmin.

יָסַף hinzuthun.

יָעָא blühen.

יַעְבֵּץ Jabetz (E. N.)

יְעִידָה f. Bestimmung.

יָעַט rathen, berathen, beschließen.

יָעַט Rath, Minister des Königs.

יעלקגם wie (s. הדסטב) Wortabkürzung.

יָעֵל m. Steinbock.

יָעַף schnell laufen.

יָעַק ekeln.

יַעֲרֶשְׁיָה (E. N.)

יָף schön.

יִפְגְּעֶנּוּ (R. פגע) jemanden begnen.

יִפְנָּה (E. N.) Japhne.

יִצְהָר m. Oel (E. N.)

יַצִּיב festbestehend, heimisch.

יַצִּיב wahr, gewiß, zuverläßig.

יַצּוּל m. Pflugstürze, der gekrümmte hintere Theil des Pflugs bei den Alten.

יְצָא ausgenommen.

יְצָא eine Sache beendigen Schaphel.

יַצִּיעַ Spalte (s. אפתא), Stockwerk.

יָצַף besorgt seyn.

יֵצֶר m. Leidenschaft, Trieb (Gebilde).

יֶקֶב m. Stufe, Kelter.

יְקַד brennen, anzünden.

יְקֵדָה f. der Brand.

יָקְטָן (E. N.)

יַקְמִיךְ m. Badmantel.

יְקוּמְנֵי m. die bewohnte Erde (gr.)

יַקִּנְטִין (s. טירכון) hyazinthenförmig.

יְקָר m. Werth, Würde, Ansehen, Pracht, Preis.

יַקִּר schwer, werth, mächtig, geehrt.

יְרוּאָר m. Olive.

יַרְבוּז m. Spargel (Fenchel).

יֵרוּד m. Geschwulst.

יְרוֹג m. Drache.

יַרְדֵּן Jordan (E. N.)

יַרְדִּיכוּן Lorbeer (s. הרדפני).

יְרַח m. Mond, Monat.

יְרִיד m. Markt.

יָרֵךְ m. Seite (s. תוך) in Mitte.

יַרְכָה f. Lende.
יִרְמְיָהוּ Jeremia (s. ארימון)
יְרִינוֹן m. Irissalbe (gr.)
יָרֹק grün.
יֵרָקוֹן m. Gelbsucht, Blässe des Angesichts.
יְרֹק f. Kürbis.
יְרַק Topas, Chrysolith.
יִרְקוֹמֵי Name eines Schutzgeistes.
יַרְקְרִיקָא f. Grünspecht.
יְרוּשָׁלֵם Jerusalem.
יְרַת erben, in Besitz nehmen.
יְשַׁב sitzen, bleiben, wohnen.
יְשַׁט ausbreiten, ausstrecken.
יֵשַׁע m. Heil, Erlösung, Glück, Hilfe, Rettung.
יָשַׁר grade, recht.
יַת Zeichen des Accusativ.
יְתֵב sitzen, sich setzen, Aph. wohnen.
יְתַד f. Nagel, Pflock.
יְתוֹכִים m. Löffel (Zange).
יְתוֹם m. Waise.
יְתַר m. Zwerchfell.
יְתֵר m. Ueberfluß, Ueberrest.
יַתִּיר sehr groß, ausserordentlich.
יָתוּר überflüssig.
יַתִּיר besser, deutlich.
יִתְרָא Jethra (E. N.)
יַתּוּשׁ m. Mücke.

כָּא da, hier, dort.
כָּאָה verzagt machen.
כְּאִילּוּ fast, also, beinahe.
כְּאוֹר dem Scheine nach.
כְּאָמֵי auf der Erde (gr.)
כָּאָר m. Esel.
כָּאוּר schändlich, abscheulich.
כְּבָא m. Kufe (Cuva).
כִּבָּא m. Dorn.
כִּבְּא m. Schmerz, Brand.
כַּבָּא m. Braten.
כָּבוֹד m. Ruf, Ehre, Ruhm.
כַּבֵּד reinigen, auskehren.
כָּבֵד schwer, groß, reich.
כֹּבֵד m. Weberbaum.
כֹּבֶד m. Schwere.
כְּבוּרֵי thierische Exkremente, Mist.
כְּבִכְבּ m. Stürze.
כֶּבֶל m. Fußeisen, Knöchel, Kette.
כוּבְלַת f. (s. כרכלת) Bisambüchschen.
כְּבַן verbinden, binden, zusammenbinden.
כְּבֵינַת f. (s. רדיד) Schleier.
כְּבַס m. Palmzweig.
כְּבַס m. Tasche, Schnappsack (gr.)
כְּבַס waschen, walken.

כֻּבַע m. Kappe, Helm.
כְּבַר sieben (flechten).
כְּבָרָה f. Sieb.
כַּבַּר räuchern mit Schwefel.
כְּבָר längst schon, zuvor.
כֶּבֶשׂ Schaafmann.
כְּבַשׁ beizen, einmachen.
כְּבַשׁ treten, unterwerfen.
כִּבְשָׁה f. gebahnter Weg.
כַּבֵּשׁ walken, waschen, bedecken, aufhören, aufhalten.
כֶּבֶשׁ m. Schemel, Stufe.
כְּבַשׁ aushauen, behauen.
כֶּבֶשׂ m. Bock.
כִּבְשָׁן m. Brennofen, Schmelzofen.
כִּבְשָׁן m. Turteltaube.
כַּגְנֵי m. zerbrochene Gefäße.
כְּגוֹן wie, wie so.
כַּד f. Eimer, Krug (gr.)
כַּד wie, wann?
כְּדַב lügen (wie כזב)
כְּדַב lügenhaft, unwahr.
כְּדָה f. Erkühlung.
כְּדַי umsonst, vergebens, leeres Gewäsch.
כְּדוֹ wenn, also nur.
כְּדֵי genug, hinlänglich.
כְּדֵיי hinlänglich, genügend.
כְּדֵי damit.
כְּדִי vergebens, umsonst.
כְּדֵין sodann, nachher, darauf.
כַּדְכֹּד m. Chalzedon (vielleicht Rubin) (gr.)
כְּדַם unruhig, unreif.
כְּדַם m. Stampfeisen (zu den Oliven).
כְּדוּם m. Haken (hakiges Werkzeug).
כְּדַן dienen, schwere Arbeit verrichten.
כִּדּוֹן m. Speer, kleiner Spieß, Wurfspieß.
כִּדּוֹן m. Dreschplatz (eine Gegend).
כְּדוֹן nun, jetzt.
כַּדַּן f. Maulthier.
כַּדּוּר m. Ball, Globen, Zirkel.
כְּדָקָא wie.
כֹּה also, so, hier, jetzt.
כְּהָדָא also, auf die Weise.
כְּהָדֵי gleich wie.
כְּהָה dunkel werden, abnehmen (die Farbe).
כְּהָה (siehe קהה) verzagt werden.
כְּהָה f. Kraft, Gemüth.
כְּהַחֲלוֹנוֹת f. (s. חלון) Fenster.
כְּהִיל können, ertragen, aushalten, vermögen.
כַּהֵן m. Priester.
כְּהוּנְתָא f. Priesterthum.

כהותא f. Zank, Hader.
כהה brennen.
כוא Fenster, Loch in der Mauer.
כואנגר m. Marschall (s. אמורדנגא)
כוי m. Bockhirsch, Brandhirsch.
כון bereiten, feststellen, begründen.
כיון nachdem.
כון wenden, kehren (Pael).
כון schnell.
כוץ einschrumpfen.
כוור m. Fisch.
כורדק m. Bäcker (s. ברדקאי)
כורנק Laube (s. אבדנקי)
כוורת f. Sieb, Bienenkorb.
כוז f. (wie כוס) Gefäß.
כוך m. Grube, Grab.
כול messen.
כונת f. Spelt.
כוות wie, eben so.
כז (siehe בוז) schamhaft.
כזב trügen, täuschen.
כזיב m. Cosibamünze (s. בתר)
כזית Choseth (E. N.)
כח Kraft, Stärke, Vermögen.
כח schleimen, rotzen.
כח zurechtweisen (R. יכח)
כחל Augenschminke (arab.)
כחל m. Brust (eines Thieres).
כחל m. (s. אוכביר) Hop.

כחל m. schwarzer Marmor.
כוחלילא f. Schwarzspecht.
כחש der Lüge zeihen (Pael).
כחש abnehmen, zehren.
כי der 22ste Buchstabe des griechischen Alphabets Xi.
כי denn rc. (s. אי)
כי היכי damit.
כיי wie jener.
כיצד wie so.
כייר malen, zeichnen (Pael).
כיס m. (s. כש) Beutel.
כך also.
כבא f. Grube, Graben.
כבא f. Backenzahn.
כבא f. Höhle, Hütte.
כבב m. Komet (s. זק)
כבב m. Kochtopf (gr.) Cacabus.
כבדיתא f. Honigseim.
כביר m. Mark (vom Rohr).
כביא f. Weberschiffchen.
כבלא f. Staatskleid (gr.)
כבלי m. Drossel, Krametsvogel.
כבליאר schneckenförmig (gr.)
כבלת f. Bisambüchschen.
כבר f. Talent (ein Gewicht).
כוכיתא f. Dunst, Nebel.
כל alle, alles, ganz, das Ganze.
כלל allgemein, überhaupt.

כַּל Scheuche, Netz, Schleier.
כַּל schreien, rufen.
כַּלָּה f. Zierde, Braut, Festtag.
כָּלאֲתַר überall.
כָּל הָכֵי überall.
כָּל כְּדֵין nichts desto weniger.
כָּל כָּךְ darum.
כָּל כְּמָה so lange als.
כָּל שֶׁהוּ so klein, wie es ist.
כָּל שֶׁכֵּן um wie viel mehr.
כִּלָּה Himmelbett (Brautbett).
כְּלָא messen.
כְּלִי m. Gefäß.
כִּלְאָב Chilab, ganz der Vater (E.N.)
כִּלְאַיִם zweierlei, heterogen.
כֶּלֶב m. Hund (arab.)
כְּלֹב m. Korb, Käfich.
כְּלַב m. Zange.
כּוּלְבָא dumm (s. קולבא).
כַּלְבּוּס m. Calvus, Nagel.
כְּלְבּוּס m. Opferschale (gr.)
כְּלְבּוּס (s. כפרא) Becken mit drei Füßen.
כַּלִּיד m. Becher, Calix.
כַּלְדָּאִי m. Sterndeuter, Chaldäer.
כְּלִידוּן m. Schmutz, Gemülle (gr.)
כְּלְדָר m. Handschuh.
כּוּלְטִיתָא faul.

כֵּילִי m. Schildkröte (gr.)
כְּלְיָא f. Bauch (gr.)
כְּלִיל m. Krone, Kranz.
כְּלִיל m. (s. רושאי) Lorbeer.
כְּלִיוֹן m. geiler Mensch, Hurer (gr.)
כִּילִירְכִיךְ m. Anführer (von 1000 Soldaten) (gr.)
כְּלָךְ m. Flockseide, Floretseide.
כְּלָךְ m. (s. אכלבא) Getreidekammer.
כְּלָךְ m. Art.
כְּלֻבָה f. Schrank.
כְּלָכִית f. Ichneumon.
כַּלְכֵּל befördern, den Wachsthum.
כַּלְכֵּל Korb, Gefäß.
כְּלַל vollenden Schaph. vollkommen machen.
כְּלָם m. Geländer.
כְּלוּם etwa, vielleicht.
כַּלְמִי m. (s. קלמי) Ungeziefer.
כְּלִימָךְ m. Klima.
כַּלְמוּס m. Oberkleid (der Soldaten) (gr.)
כְּלָךְ wollener Mantel, Toga (gr.)
כֵּילוֹן m. Cilo, Spitzkopf.
כַּלְנָס m. Zaum (gr.)
כְּלְנָס f. Holz, Stock (gr.)
כּוּלִיקוֹס gallsüchtig (gr.)
כְּלִינְרִיךְ m. Zaum.

כֵּן m. Gestelle, Grund, Ursache, Ursprung, Basis.
כַּן m. Lineal.
כַּנָּא f. Linienbrett.
כַּן eine Hand voll.
כַּן benennen (sowohl ehrend als schmähend) (R. כנת)
כֵּן also.
כַּנֵּן umbinden, umgeben.
כַּנְכַּן m. (Kanne), Korb, Schüssel (gr.)
כַּנְגַּר (s. פקועות) Koloquinthe, wilde Gurke.
כַּנְדָּא f. Geschwulst.
כַּנְדָּא Gewand.
כַּנְדָּא f. Kanne, Vase, Krug.
כַּנְדֵּי m. (s. כנרי) Artischocke.
כַּנְדוּקָא m. Vasenhändler.
כָּנָה f. Mehlwurm.
כִּנָּה f. Laus.
כְּנָת u. כְּנָוֹת, כְּנָוֹך Beiname, meton. Mitbürger, Mitunterthan (s. בנות)
כַּנְיָא ein Raubvogel.
כִּנְמָא f. Wurm, Mücke.
כִּנְמָא so, auf diese Weise.
כְּנַס versammeln.
כּוֹנֶס m. Mündung.
כּוֹנָס m. Schaufel.

כִּלְנִיאָת f. (s. שצניתא) Schwindelhafer.
כְּלַס m. (s. אכלסרן) Speierling (wie es auch dort heißen muß).
כְּלַפֵּי wider, gegen.
כְּלַפֵּי לַיָּיא wohin denn.
כְּלַת f. Ehegespons.
כְּלֹת f. Galle, Zorn (gr.)
כְּמָא, כמות so wie.
כִּמָה f. (Sternhäuflein) Plejaden.
כַּמְהִין m. Schwämme.
כְּמַן m. Venusgürtel.
כְּמוֹךָ gleich dir.
כְּמַךְ f. Tunke, Brühe.
כַּמֹּן m. Kümmel (gr.)
כְּמַן lauern, sich verstecken, verbergen, verborgen seyn.
כְּמֵן m. Frauenreitzeug.
כּמַס m. Helm (s. כבע) Garbenbündel.
כְּמַס aufhäufen, anhäufen.
כִּמְסַת f. Zahl, nach Maaßgabe.
כְּמַץ m. Grube, Graben.
כְּמַר verstecken, warm machen.
כֻּמָר m. Priester, und zwar nur Götzenpriester.
כַּמְרוּסָא f. Gewölbe, Zimmer.
כְּמַשׁ einschrumpfen, zusammendrücken.
כְּמָתָא f. Mütze.

כְּנָעָה f. Waare.

כְּנָף f. Schamlippe, Flügel, Seite, Saum, Schutz.

כְּנַף sammeln, versammeln.

כְּנוּפְיָא f. Versammlung, Fest.

כִּנְרֵי m. Cinara, Artischocke (s. גנסר)

כִּנּוֹר m. Zither (gr.)

כְּנַר m. Badmantel.

כְּנַשׁ sammeln (wie כנס)

כְּנִישָׁא f. Versammlung.

כִּנְשָׁר m. Spinnrocken.

כִּנְשָׁר m. Nabel.

כְּנָתָא f. Korb, Schüssel (gr.)

כִּנְתָא f. Spelt (s. כונת)

כַּנְתָּא f. Gekröse (siehe in den Artikel הדר הדורי דכנתא)

כְּנָוֹת m. Mitarbeiter, Kollege, Gesellschafter, Mitbürger, Mitunterthan.

כֵּס m. Sessel, Sitz.

כָּס verdecken, bedecken (R. כסא)

כֶּסֶא m. Zeit des Vollmonds.

כַּס zurechtweisen, beschuldigen, schelten (R. כסס)

כֹּס f. Becher.

כֹּס f. Haargrübchen.

כִּס m. Beutel.

כַּס kauen.

כַּס zählen (R. כסס)

כְּס schlachten.

כַּס m. wilder Hopfen.

כֻּסְבַּר m. Koriander.

כְּסוּ f. Bedeckung, Decke.

כַּסְדַּי Chaldäer.

כְּסַח abschneiden.

כָּסָךְ m. Schnur, Bindfaden.

כַּסְכֵּס auswinden.

כֶּסֶל m. Lende, Thorheit, Feistigkeit (das Innere).

כִּסְלָא f. Hügel.

כְּסִיל m. Orion.

כְּסִילְתָּא f. Lanzette.

כְּסָן m. Mandelkuchen, Biscuit.

כְּסָן rösten.

כְּסְסְטְאוֹת ein gewisses griechisches Maaß.

כִּסְטָר m. (גזובר) Schatzbewahrer.

כְּסַף bleich werden.

כָּסַף erbleichen, sich schämen.

כְּסַף verderben, schlecht werden.

כֶּסֶף m. Silber, Geld.

כִּסְפָּא f. Behältniß.

כִּסְפָא Schimpf, Schande.

כִּסְפָּן f. Trester.

כַּסְפְּתִיאָס Name eines Fisches.

כְּסוּדְיָא f. Exil, Verweisung (aus dem Lande).

כֶּסֶת f. Polster, Kissen, Pfühl.

כַּסַּת großfersig.

כְּסִיתָא f. Koralle.

כִּסְתָּא m. Futter.

כַּעַךְ m. Kuchen.

כַּעְכַּע sich räuspern.

כְּעַן nun, jetzt, bisher.

כָּעוּר häßlich, scheußlich.

כַּף f. Löffel, Pfanne, Schale, überhaupt etwas Gekrümmtes oder Gehöhltes.

כֵּף m. Ufer.

כַּף m. Ast, Zweig, Büschel.

כַּף Seite (s. כתף) Schulter.

כָּף zwingen, drücken, bändigen (R. כפה)

(כִּכְפָּה m. Epileptiker).

כָּף decken, stürzen.

כַּף f. Koth, Mist, Dünger.

כַּף (s. אכף) Sattel.

כַּף, כֵּיפָּה f. Stamm, Pfahl, Säule.

כֵּף m. Stein, Fels.

כַּפָּה κ, 10te Buchstabe im griech. Alphabet.

כַּפָּה f. Kappe.

כַּפָּח m. kleiner Backofen.

כָּפֵחַ (s. גבם) lang, hoch.

כְּפֵי f. Kleinode.

כְּפִייָה f. Undankbarkeit.

כְּפִי Büschel, Bündel.

כְּפַל uneben, holpericht.

כָּפַל doppelt.

כֶּפֶל m. Darm.

כָּפַן hungern und dursten (Hunger).

כַּפְנִית f. Dattel.

כְּפָס m. Pflock, Balken, Sparren, Querbalken.

כְּפַע (s. פרע) brechen.

כְּפִיפָה f. Korb, Behälter.

כְּפָר m. Dorf, Flecken.

כֹּפֶר m. unreife Dattel.

כֹּפֶר m. Zweig.

כֹּפֶר m. Nelke, Cyperblume (Pech).

כְּפוֹר m. Reif.

כִּפֵּר entsühnen, versöhnen, genugthun.

כִּפֵּר Lügen strafen, überführen, nicht zugestehen.

כֹּפֶר m. Asphalt (ein Erdharz).

כְּפַר abwischen, verwischen, Becken, Becher.

כָּפַר bedecken, überziehen.

כָּפַשׁ eindrücken, einzwängen, einpfropfen.

כַּפְשָׂה f. Capsa, Behältniß.

כִּפְשָׂנִי Turteltaube (s. כבשן)

כְּפָת f. Korb.

כַּפַּת הַיַּרְדֵּן f. Jordans-Schaum, Ambra.

כְּפַת knüpfen, binden.

כְּפַּת Brodkügelchen.

כַּפַּת Balken, Pfeiler (s. כפים)

כַּפַּת f. Cipus, Pfahl.

כַּפַּת (knospen), reifen.

כַּפְתּוֹר Caphtor (E. N.) (s. פתרוס)

כַּפְתּוֹר m. Knauf, Kapitäl (in Gestalt einer Granate).

כֵּיצַד wie so.

כְּצוֹצֶרָה Schatzbewahrer (s. גזוזטר)

כַּר m. Polster, Sattel.

כִּר m. Pfanne.

כֹּר m. Schmelztiegel.

כַּר kurz, eng.

כֹּר m. Curus, Maaß für trockene und flüssige Sachen.

כֵּר m. Herr, Gewalthaber.

כֹּר m. Joch (s. כִּירָא)

כָּר graben, kaufen (R. כרה)

כָּר Freude (gr.)

כְּרַיָא Aglaja (s. בית גליא)

כֵּר f. Graben, Grube, Cisterne.

כֹּר m. (Maaß), Haufen.

כֹּר m. Schutthaufen.

כְּרָא Ithpe. Schmerz empfinden.

כִּירֵי (eine Begrüßung) (gr.)

כְּרֵב m. Kohl (gr.)

כְּרַב Acker, Größe, Länge, Weite.

כַּרְבִּיז E. N. eines Ortes (s. עיזא דכרביז)

כַּרְבֵּל bedecken (Hahnkamm, Kopfschmuck).

כַּרְבְּלָא f. Mantel.

כַּרְבֵּל sieben (Verb.)

כַּרְבְּלִין m. Flötenbläser (gr.)

כַּרְבֵּק pfeifen.

כִּרְבַּת f. Glocke.

כְּרַג m. Kopfsteuer.

כַּרְדּוּ Cardia (ein Ort in Bythinien).

כַּרְדְּט m. Opferkuchen.

כַּרְדְּט m. ein Kleid mit Aermeln versehen (gr.)

כְּרָה krank seyn, ermüden.

כַּרְוְיָא (s. כמון) Kümmel.

כְּרַז ausrufen.

כַּרְזִי m. Amphibien.

כָּרוֹז m. Napf.

כָּרוֹז m. Herold.

כַּרְזוּב m. Hagel.

כַּרְזִים Carsita, ein Ortsname.

כַּרְזָל m. Oberhirt.

כַּרְטִיס m. Charta, Karte, Blatt (gr.)

כְּרַךְ umhüllen, umwickeln, umwinden.

כְּרַךְ binden, decken.

כְּרַךְ mit Pallisaden umgeben (Burg, Festung).
כְּרַךְ essen.
כַּרְכֹּב m. Einfassung, Rand.
כַּרְכַּד m. Weberlade (gr.)
כַּרְכְּדוֹן Chalzedon (s. כדכד)
כְּרוֹבָה f. Darm.
כְּרוֹבָה f. Heuschrecke.
כּוּרְכְּיָא f. Rabe (gr.)
כַּרְכֹּם m. Safran, Gelbwurz.
כַּרְכּוֹם (s. כרקום) Lager.
כַּרְכּוֹם kupfern (gr.)
כַּרְכְּמִישׁ f. Blei.
כַּרְכֵּס drohen, den Kopf schütteln.
כַּרְכֵּר springen.
כַּרְכֵּשׁ bewegen, schütteln.
כַּרְכֵּשׁ m. Mastdarm.
כַּרְכְּשְׁתָּא f. Feldmaus (gr.)
כַּרְכַּשְׁתָּא m. Lockhammel.
כַּרְכַּשְׁתָּא f Faden, Wollflocke.
כְּרַם sammeln, zusammenbringen.
כֶּרֶם m. Weingarten.
כֶּרֶם Carma (Stadt in Medien).
כְּרָם Farbe (gr.)
כְּרַם gelb werden, sich entfärben.
כְּרוּם יַמָּא Aquamarin (s. תרשיש)
כּוּרְמִיזָא f. Schleuder, Wurfgeschoß.
כַּרְמָל kernvoll.
כַּרְמְלִית f. Freiplatz.
כְּרוֹמְנְקְיָא f. Handeisen.
כַּרְמְשָׁא m. Wolf.
כְּרַן m. Zeit, selbst (Laute, Harfe).
כַּרְנְבִי (s. עליתא) ein Thiername.
כְּרַנְכָאוֹת f. Schöpfkelle (Meerfenchel, Igelklette).
כְּרֵס m. Bauch.
כְּרֵס inmitten.
כְּרֵס m. Sessel.
כְּרֵס m. Gold (gr.)
כְּרִיסוֹ wann.
כַּרְסֵט m. Waage.
כֻּרְסֵי m. Thron.
כְּרְסְפֵּד m. Saum, Rand (gr.)
כְּרוּסְפְּלָא f. Spange.
כְּרַע beugen, (Tritt), Fuß.
כְּרַע überwiegen, entscheiden.
כְּרַף m. Gewürzhändler.
כְּרַף aufschwellen (erschlaffen).
כַּרְפַּס Steineppich, Petersilie (Baumwolle).
כֶּרֶץ m. Spulwurm.
כַּרְקוֹם m. das Lager mit Pallisaden befestigt (gr.)
כּוּרְקוֹם Safran (s. כרכם)
כַּרְקוֹם m. Weinpfahl (gr.)
כְּרֵשׁ m. Porree, Lauch.
כְּרֹשׁ (ein Fisch).

כרשן m. Wicke.
כרשן Scholle (s. פיס) Steinchen.
כרושייתא f. Brödchen.
כרשפתינא Fledermaus.
כרת Kresse, Porree, daher: grün.
כרת schneiden, abschneiden.
כרתי m. Kreter, Philister.
כרתי m. Scharfrichter.
כרתית f. Sack.
כש f. Bündel.
כש schwarz, äthiopisch.
כש m. Spindel.
כש wedeln, bewegen.
כש (s. קשקש.) der Laut Kis.
כש anschlagen, schlagen (R. כשח)
כש m. Gurt, Beutel (כיס)
כשט einsehen.
כשל schwach, arm.
כשיל m. Axt, Beil.
כשף m. Kiste, Schrank.
כשף m. Pflaumenbaum.
כשר recht, schicklich seyn.
כשר f. Balken.
כשר m. Stückchen.
כשרתא **Costus**, ein wohlriechendes Kraut.
כשות f. Haarbüschel.
כשת f. **Cistos**, Teufelsklaue. (s. שחלת)

כת f. **Coetus**, Vereinigung, Versammlung.
כת m. Nachwuchs (ohne Aussaat).
כתא babylonische Brühe (s. כתח)
כתב m. Schrift, Schreibekunst, Buch, Vorschrift.
כתובה f. Verschreibung.
כתבת f. Schrift (s. קעקע tattowiren).
כתבת f. Dattel.
כתח babylonische Brühe: aus Brod, sauerer Milch und Salz bestehend.
כתי Chutäer (s. Anhang II).
כתל m. Wand.
כתם m. Fleck, Mackel, Schmutz.
כתן m. Lein, Flachs.
כתן f. Unterkleid (gr.)
כתף f. Schulter, Seite, tragen (eine Last).
כתר m. persischer Turban, Diadem.
כתר warten.
כתש stoßen, hämmern, zerschlagen.
כתש aufstoßen, streiten.
כתש m. Stoß, Plage.
כתית m. Quetschung, Blase (gestoßenes Oel).
כתית Fetzen.
כתות kastrirt, entmannt.

ל

לָא nicht, nichts.

לְאָה müde, ermüden.

לַאו nein, nicht.

לַאו דַוְקָא nicht nur, nicht allein.

לְאַט leise, langsam.

לָאיי nein, mein Sohn.

לְאַכְסַן gleich, bald.

לֵב m. Herz, Gemüth, Muth.

לָבוּב vereinigt.

לַב vereinigen (R. לבב)

לַב ermuthigen.

לב Lybien.

לָבָא f. Butter, Fett.

לָבָא E. N. eines Ortes.

לָבַד verbinden.

לַבַד m. Filz.

לְבַד f. Band.

לָבְדְקָס Waldesel (s. אבודרנוס)

לְבַךְ fassen, greifen.

לְבַלְבַ m. Blume, Sprosse.

לְבַלָר m. Libellarius, Schreiber, Notar.

לְבַן weiß seyn.

לָבָן weiß, rein.

לַבֵּן glühend machen (Pael).

לְבֵן f. Brandstein, Backstein, Ziegel.

לְבָן f. Weihrauch (gr.)

לְבָן m. Storaxstaude (Weißpappel).

לִיבוּנְאָה Libiana, Lapidar- oder Steinschrift.

לֶבֶס m. Kessel (s. לפס) Tiegel.

לְבַרְנַיָא Liburnae, liburnische Schiffe (gr.)

לְבַשׁ anziehen, ankleiden (beschlafen).

לְבוּשׁ m. Gemahl, f. Gemahlin.

לג m. Becken, Schüssel, auch ein kleines Maaß für flüssige Dinge.

לְגָא f. Hase, Hasenfell (gr.)

לְגָז m. (s. מַלְגָז) Gabel.

לְגָטוֹן m. Legatum, Legat (ein bestimmtes Vermächtniß).

לְגִיוֹן Legion, Schaar, Regiment (gr.)

לְגִין m. Lagena, Beet, Krug (s. לג) (gr.)

לְגִין m. Toga.

לְגְלַג höhnen, spotten.

לְגְלוֹג m. Blume.

לגלוגות (s. חלגלוגות) Portulak.

לְגַם (Schluck, ein Mundvoll).

לְגוּמְיָא f. Tadel, Gebrechen.

לְגִנִין m. Beet.

לְגַם stottern, stammeln.

לְגַשׁ m. eine Strauchart, wie unsere Weiden.

לד was einen Tag alt ist (R. ילד)

לָדִי lydisch (wie in Lydien gebräuchlich).

לָדִי Lydier.

לְדִידִי was mich betrifft.

לְדָנָא f. Ledanum, ein Gummi (gr.)

לְדָנָה f. Scheide.

לָדִיק Leodicea, Stadt in Syrien (gr.)

לְהָדִי m. Lotterbube, Schmäher (gr.)

לָהּ (hebr.) ihr.

לָה ermüden, ermatten.

לָה erschöpft seyn (R. להה)

לַהַב m. Flamme, das Flammende.

לַהַג predigen, studiren.

לָהֲדֵי gegen, bei.

לַהַט m. Zauberkunst.

לָהַט brennen, flammen.

לָהַם gierig verschlingen.

לָהֵן deßhalb, deßwegen, ausser, aber, sondern.

לַהַק versammeln.

לַהֲקָה f. die Versammlung.

לָוָה leihen, borgen.

לְוָה begleiten, sich an jemanden anschließen.

לְוֵי bezeichnen (eine Sache durch Namen).

לְוַי wenn doch!

לְוָאי f. Butter (s. לבא)

לְוָיְתָא f. Trauer.

לוּז m. Mandelbaum (s. כית אל)

לוּז m. Wirbelbein.

לְוָטִיךְ m. Antheil, Geschenk.

לְוָטַס m. (s. לסטים) Räuber.

לוּל m. Steige, Wendeltreppe.

לוּל Name eines Nachtgespenstes.

לְוַל verwirren, Jemanden durch Geräusch.

לוּלָב Zweig, Blatt, Mark.

לוּלָב m. Kelterbesen (wahrscheinlich aus Palmzweigen).

לוּלְיוֹן geschwätzig (gr.)

לוּלְיָיכִית f. schneckenförmige Scheere.

לוּלִיתָא f. Meteorstein.

לוּלְשָׁפַט E. N. eines Ortes.

לוֹעַא m. Kehle, Schlund.

לוּף egyptischer Arak, Kalokasia.

לְוָקָן weiß (gr.)

לְוַת f. bei, zu, Verbindung.

לז Wolle und Linne (s. שעטנז)

לָז nachreden, verleumden (R. לוז)

לְזָבֵז m. Henkel, Handhabe, Schnalle.

לַח m. Eiter, Feistigkeit, Saft und Kraft, frisch.

לֹחַ m. Tafel, Fläche, Latte.

לָחוֹר gewaltig, kräftig, sehr.

לחוד allein, sondern.

לחי f. Buckel, Kinnkette. Nach Maimon: Brustharnisch, Bett, Pfoste.

לחיי wohlan, Glückauf!

לחית E. N. eines Orts.

לחך abweiden, auflecken.

לחם c. Brod, (Schaubrod), Speise.

לחם Fleisch (arab.), Kost.

לחם lehemitisch (aus Bethlehem).

לחמניות f. Oblate.

לחנתא f. Konkubine (Kebsweib).

לחץ schwächen (ein Frauenzimmer).

לחוש schwarz, gebrannt.

לחש glühen, brennen.

לחש flüstern, ins Ohr raunen.

לחישה f. das Zischen.

לחת krumm, die Füße auswärts gebogen.

לחת Bundestafeln.

לחת niederbeugen.

לט Ladanum (s. לדן u. לטס)

לט schelten, fluchen (R. לוט)

לט m. Flamme (s. להט) Zauberkunst.

לטאה f. Eidechse.

לטס m. Ladanum, Lotus.

לטר m. Litra, Pfund, Gewicht (von 12 Unzen).

לטור m. Leser, Vorleser.

לטריא f. Badefaß (gr.)

לטרים m. Trabant.

לטש bespritzen.

לטש schärfen, poliren.

ליא wo, wohin, wozu?

לידא wozu, weßwegen.

ליל Lilith (s. לילית) Nachtgespenst.

לילת Lilith, dasselbe.

לינא nicht ich.

לית nicht.

לית f. Löwin.

לך gehen (s. הלך)

לך mischen, vermengen.

לכך darum.

לכא f. Laca, Lack, Siegellack.

לכלך verunreinigen, beflecken, beschmutzen.

לכלוך m. Schmutz.

לכיך Legion (s. אספר)

לכיס weiß (gr.)

לכסן schief, schräge (gr.)

לכתא f. Saumsattel.

לם Denar (eine kleine Münze).

למד lernen, urtheilen.

למד m. Brett.

למד nachdenken.

למה warum?

לְמָה wozu?

לְמַן m. Hafen (gr.)

לְמַס m. Hund (gr.)

לְמַעַן wegen, weil.

לַמְפָּדָס m. Lampas, Leuchter.

לַן übernachten.

לְנְטִית f. Leintuch.

לְנָךְ f. Lanze (gr.)

לְסוּטָה f. Schleier.

לְסְטִים m. Räuber (gr.)

לִיסְטָנוּס m. Raub, Straßenraub.

לְסַת f. Kinnlade (R. לסס)

לָע sich ermüden (wie לאה)

לֹעַ m. Kinnbacken.

לְעַב verspotten.

לְעַז f. fremde Sprache sprechen.

לְעַז verspotten, höhnen.

לְעַט fressen.

לְיעוּת f. Arbeit.

לעט (s. הַדְסָטַב) Wortabkürzung.

לְעִין m. Melde.

לְעַס essen, kauen (s. אליס)

לַף einwickeln, zusammenrollen, vereinigen.

לַף lehren, lernen (R. אלף)

לַפְדָא f. Kochgeschirr, Tiegel, die Speise in demselben.

לַפַּד m. Fackel, Lampe, Flamme.

לַפִּיד m. Vorleuchter, Aufklärer.

לְפִי darum, weil.

לְפִי hinzuthun.

לְפִיכָךְ deßwegen, daher.

לְפְלוּף m. Augenschmutz.

לפף triefäugig.

לַפְסַן m. Lapsana, wilder Kohl.

לְפָס m. Kessel, Tiegel (s. לפדא)

לְפָס m. Tribut, Steuer.

לַפְפֵי m. Klammern.

לְפֵר m. Amtsbote, Gerichtsdiener (Laufer).

לְפַת f. Rübe.

לְפִתַּת f. Zusammenfügung, Fuge.

לְפִתָּן (s. בשש) Zukost.

לֵץ spotten (R. ליץ)

לֵץ Parabel, Lehrspruch.

לַצְוָי (s. מטפראות) Weinlaube.

לַק weich, dünn.

לַק lecken (R. ללק)

לְקָא Schläge bekommen.

לְקָבֵיל wegen, gegen.

לְקַט sammeln, auflesen.

לְקַט f. Fieber.

לְקְטָא klein (s. קטלפטא) gering.

לְקְטִירָא f. (s. אלקטידת) Sommerwohnung.

לְקִיטְנְבָּנִים m. Statthalter, Stellvertreter.

לקטיקא f. Lectica, Sänfte.
לקן m. Schüssel, Schale (gr.)
לקן eine kleine Münze.
לקני (s. בטך) Pistazie.
לקוס m. Wolf.
לקש spät.
לקיש Spätregen.
לרטיא (s. לטריא) Wanne.
לרחצן sicher, gewiß.
לרע unten.
לש m. Knabe.
לשכת f. Nebenzimmer, Zelle.
לשלשת f. Koth.
לשם Stadt in Syrien.
לשון c. Zunge, Sprache.
לשון f. Bündel.
לתא f. Schicksal, Glück.
לתך (ein gewisses Maaß).
לתת beizen, einweichen lassen, befeuchten, benetzen.

מ

מא was, etwas, wie?
מאי דאי was soll das heißen?
מאי לאו ist es etwa nicht?
מאי הרי עלה wie hat es zu verbleiben?
מא קא משמע לן wie ist es zu verstehen?
מאים vielleicht.
מאד m. Vermögen, Wohl, Kraft, Stärke.
מאדים der Planet Mars (der Röthliche).
מאה hundert.
מאזנין m. Wage.
מאך gering, niedrig seyn.
מאכלת f. Eßinstrument (Messer).
מאכולת f. Blutsauger.
מאום m. Flecken, Makel.
מאים vielleicht, wenn etwa.
מאן m. Gefäß, Geräth.
מאס verachten, verwerfen, verabscheuen, als Substant. Verabscheuung.
מאמר m. Wort, Befehl.
מאירת f. Leuchter.
מארופות f. Spaten.
מבגאי m. Bauer, Ackermann.
מבגאי (E. N.) Mabagai.
מבוי m. Portale, Eingang.
מבל m. Verstümmelter, der geführt werden muß.
מבל f. Last, Bürde.
מבן m. Besen, Kehrbesen.
מבסיך m. (s. מכסיך) Speierling.
מברכתא Mabrachtha (ein Ort) (E. N.)

מְבַת genau, streng.
מָג auflösen, zerfließen, zergehen, zerrinnen, zagen (R. מוג)
מָג m. Magier, persisch. Priester.
מְגַב m. (Handschuh), Getreidschwinge.
מְגַבְּיָא Alaun.
מַגְבִּיתָא f. Umsturz, Zerrüttung.
מָגָג m. Schilf, Binsen.
מְגַג f. Maschine.
מֶגֶד m. Frucht, köstliche Gabe.
מְגַד Brett, Nagel, Wandhaken, Pflöckchen.
מִגְדָּנוֹת f. Kostbarkeiten, Pretiosen.
מִגְדָּל Thurm.
מִגְדַּלְעֵדֶר eine Stadt.
מַגְזֵיךְ ein Saiteninstrument (gr.)
מְגוּפָה f. Deckel.
מַגָּל m. Sichel.
מְגַל f. Eiter.
מִגְלָב m. Zaum.
מְגִלָּה f. Rolle, Buchrolle.
מַגְלוֹן groß (gr.)
מַגְלֵס m. Thürangel.
מְגַמְגֵם stammeln.
מְגַמֵּר m. Rauchwerk (s. גמר)
מַגָּן umsonst, vergebens.
מַגָּנָא dasselbe.
מַגַּן (siehe מגני) Maschine.
מַגְנִיָא ein Feld.
מַגְנוֹן f. Betrügerei (gr.)
מָגֵס m. Schüssel (gr.)
מָגֵס eine von geknetetem Teige gemachte Form (gr.)
מְגִסְטְרוֹן m. Magister, Meister, Herr.
מַגֶּסֶת (E. N.)
מַגִּסְתָּא die Großen, Magnaten (gr.)
מְגַפַּיִים m. Beinschiene, Beinharnisch.
מָגוֹר f. Behältniß, Magazin.
מַגַּר stürzen, fallen (Pael).
מָגֵרֹס m. Koch (gr.)
מָגֵרִיוֹן m. Küche (gr.)
מַגְרֵפָה m. Schaufel, Spate.
מִגְרָשׁ m. Trift, Weideplatz, freier Platz.
מָגוּשׁ m. Zauberer, Magier (s. אמגושא)
מַד m. Maaß, messen (R. מדד)
מַד m. Schwimmer, Taucher.
מַד m. Priesterkleid.
מַדְבַּח m. Altar.
מִדָּה (s. מִנְדָּה) Steuer, Tribut, Abgabe.
מְדֻבְלָל dünn, (s. דבלל) verwirrt.
מִדְבָּר m. Feldthier (welches auf Triften lebt).

מַדְבַּר m. Fackel.

מָדַי medisch (aus Medien).

מְדִנָא f. Provinz, Land.

מְדָם irgend, etwas.

מְדָךְ f. (s. דך) Mörserkeil.

מַדִּין warum, weswegen.

מְדַל ausbrechen, ausreißen, aushauen (dünner machen) Pael.

מְדַל m. Schatz, Vermögen.

מְדַן m. Bündel, Bund.

מֹדֶן m. Wage.

מַדּוּעַ warum, aus welchem Grunde?

מִדְעָא f. Bekenntniß, Beichte.

מִדַּעַם irgend, etwas.

מֹדִעִים Modiim, ein Flecken in Palästina.

מַדֵּף m. Bienenscheuche, Vogelfalle.

מִדְּקָה weil, denn.

מְדָר f. Scheiterhaufen.

מָדָר m. Abhang.

מְדָר m. Wohnung.

מְדַר m. Erdscholle.

מַדְרֵגָה f. Stufe (s. דרג) Leiter, Felsenhöhle.

מַדְרָא f. Knute, Peitsche.

מַדְרְכִיתָא f. Anhöhe.

מִדְרָס m. Tretung (s. דרס)

מִדְרְקָא abgestorbenes Fleisch.

מְדָשָׁא f. Dreschung, das Gedroschene.

(חַמַרְתָּא דְמַדּוּשָׁא f. Dreschflegel).

מַהֲדוּרָא f. Wiederholung } הדר
מַהֲדוּרֵי das Hausiren }

מָה was, wie, warum?

מְהָה veraltern, verfaulen, verwesen.

מְהָה abwaschen, abwischen.

מַהוּ wie ist es?

מְהַט putzen, schnäuzen.

מְהַל beschneiden.

מְהַלְתָא f. Beschneidung.

מְהַלְתָא f. Sieb, Schwinge.

מְהַם sich tummeln, heftig bewegen.

מְהַם verbergen (s. חמי)

מַהֲסָם (s. חסם) verschließen.

מְהַר (s. פגר) matt.

מְהַרְקָא Möbel, Hausgeräthe.

מוּבָאת, מוּבַת gerade, eben.

מְוָעֵי sich heftig äussern.

מְוורךְ m. (eine Art Meeraal.)

מוֹאַל gegenüber.

מז m. Haar.

מַז zerfließen, wackeln, zittern, Convulsionen haben, Ithp. erzittern, verzagen (R. מזז)

מֹז m. Spreu.

מֹזָא m. Kopf (Faust).

מִזְבֵּחַ m. Altar.

מִזְבְּלֵי m. Strohmatte.

מְזַג mischen, verdünnen.

מֶזֶג m. gemischter Wein.

מְזֹד (s. מזור) Wurfschaufel.

מְזַדְנְדִין stottern.

מָזוֹן m. Speise.

מַזְחֶלֶת f. Kanal.

מַזָּל f. Einfluß der Gestirne, Planet, Glücksstern, Schicksal, Fatum.

מַזָּלַיָּא Bilder des Thierkreises.

מַזְלֵג m. Fleischgabel.

מְזָמוּט m. Freudenfest, Gesang.

מְזוּפִית f. Schelten, Drohen.

מַזְקֵף Striegel (s. זקף Bürste.

מִזְקַת f. Kanal, Graben.

מְזַר m. Klopfholz.

מְזַר m. Wurfschaufel.

מְזֹר m. Ranzen, Schnappsack.

מְזַר spinnen, ausbreiten.

מָזוֹר m. Lüge, Falschheit, List, Nachstellung, Netz.

מְזַר faul, ausgeronnen (s. מזורת)

מַזְרִיוֹן Mazeriun, ein persisches Kraut.

מִזְרָן m. Tapete.

מִזְרָק m. Nerve, Fiber, Ader.

מִזְרָק m. Gazelle.

מַזָּרוֹת f. Sterne, Bilder des Thierkreises.

מֹחַ m. Mark, Fett.

מְחַ erweichen (R. מחה)

מַח schlagen, an etwas stoßen (R. מחא) Aph. leben lassend, begnadigend, Pael auf die Hand schlagen, hindern, zurückhalten, Ithpel. angeschlagen.

מַח abwischen, abwaschen (R. מחה)

מַח setzen, legen.

מַח weben (R. מחא)

מֵחַ m. Mehl.

מֹחַ m. Gehirn.

מַח vertilgen, ausrotten (R. מחה)

מַחֲבַת m. Pfanne.

מְחַג nicken, winken.

מַחְגּוֹר m. Halskette.

מָחוֹז m. Küste, Gegend, Rand, Seite.

מַחַט fehlgebären.

מַחְיָה f. Zeichen, Mahl.

מַחַךְ m. Mieder.

מְחַל m. Saft.

מְחַל nachgeben, vergeben, verzeihen.

מְחִל f. Höhle, Grube, Graben.

מָחֹל m. Kreis, Tanz, Reigen.

מַחַל f. Bündel.

מַחֲלַץ m. Maurerkelle.

מַחְלְקָה f. Abtheilung, Klasse; Glätte, dah. entwischen.

מַחַם m. Warmkessel.

מְחוֹס m. Zank, Streit.

מְחַסְּפַס (s. חפס) suchen.

מחפז (s. הדסטב) Wortabkürzung.
מַחַץ m. Gefäß, Kufe.
מַחֲצַל m. (s. מחלץ) Kelle.
מַחֲצֶלֶת f. Matte, Decke.
מְחַק radiren, streichen.
מְחֹקֵק m. Gesetz.
מְחִיר m. Kaufpreis, Lohn.
מְחַר morgen, einst.
מַחֲרָאוֹת (s. דביון) Taubenmist.
מַחֲרֵשׁ f. Striegel, Kamm.
מְחַת f. Untergang, Noth, Kummer.
מַחְתָּה f. Feuerbecken, Kohlenpfanne.
מט Nagel, Haken, Stange.
מָט wanken, bewegen (R. מוט)
מְטָ ankommen, erreichen, gelangen, über jemand kommen (R. מטא)
מָט ersuchen, bitten.
מַטְבֵּעַ Gepräge, Ruf, Münze.
מְטָה stützen, unterstützen.
מְטַח f. Hüfte, Hüftbein.
מְטוֹטֶלֶת f. Decke, Bleiwage.
מְטָטֹר m. Metatore, Absteher, Festsetzer, Abtheiler (der Grenzen), Abmesser (des Lagers).
מְטַטְרוֹן (wie oben).
מְטַכְּס m. Seide.
מַטַּכְּסָא zwischen, mitten, der Zwischenraum.
מַטְלְיָא f. eine Hülsenfrucht.
מְטוּל wegen, weil.
מְטְלִיךְ m. Hut (s. מכוול)
מַטְלָךְ m. Hebel, Riegel, Stange.
מַטְלוֹן m. Metalium, Bergwerk.
מַטְלָיוֹת f. Lumpen.
מְטַמְטֵם sich überladen (durch Genuß).
מַטְמַע (s. טמע) Versenkung.
מִטְפַּחַת f. Handtuch, Serviette.
מִטַּר f. Gebärmutter.
מְטַרְדַי (s. מסרדי) ein pers. Götze.
מַטְרוֹנָא f. Matrone.
מְטְרוֹפּלִין Metropolis, Mutter-Hauptstadt (gr.)
מְטוֹרְפָּס m. Vergeltung, Loos.
מַטְרְקָא m. Geißel, Peitsche.
מַטְרְתָא m. Faß, Tonne.
מֵי m. Wasser, Saft.
מֵיר von da.
מֵיאוֹמָס m. Mimus, Harlekin.
מֵידֵי etwas, irgend.
מִידְהָא von da.
מֵידְהִ wenigstens.
מִיל m. Meile (1000 Schritte).
מִילַת Malta (s. מל feine Wolle.
מְיַימִיס m. Entbindungskunst.
מַיְירֵי reden, sprechen.
מֵימְרָא m. Wort, Rede.
מַיְישׁ Maisch, Lotosbaum (arab.)

מַיְית (s. אתא) schwingen.
מַךְ hinbreiten (R. מוּךְ)
מַךְ zerdrücken, zerquetschen.
מַךְ niedrig.
מַךְ m. Wolle (überhaupt was weich und moosig ist).
מַךְ sinken, unterdrücken (R. מכך)
מַךְ überschlagen.
מִכַּאן daher.
מִכַּאן וְאֵילָךְ nachher, ferner.
מַכְבֵּד f. Besen, Zweig.
מַכְבַּנְתָּא f. Spange, Spannkette, Spannkleid, Nadel.
מַכְבַּד Machaerus, Festung in Judäa.
מַכְבֵּר m. Erbitterung.
מַכְבֵּשׁ m. Presse, Zwinge, Mangel.
מַכְוור (s. מכבר) Festung in Judäa.
מַכְחֹל m. Ohrlöffel, Augenschminker.
מַכְחוֹל m. Stiel, Griffel.
מְכִילְתָּא, מְכִלָּא f. Ritus, Lehrsatz, talmudische Dogmatik.
מִכָּל vollkommen, ganz.
מְכַלְתָּא Opferschale.
מִכְמַנִּים m. pl. Schätze, eigentlich verborgene Dinge (s. כמן)
מִכְמָס m. Ort im Stamme Benjamin (Schatz).
מִכְמָר m. Netz, Jägergarn.
מְכָךְ m. Maschine, Rolle, Walze (gr.)
מְכֹךְ f. ein Lager von wilden Thieren.
מֶכֶס m. Zoll, Zöllner.
מִכְס f. Zahl, Betrag.
מְכַסְסִין (s. אבלסין) Speierling.
מִכְסַר (s. אכסר) Schaden.
מְכַר verkaufen.
מֶכֶר m. Verkäufer.
מִכַר m. Säbel, gebogener Degen.
מַכְשׁ m. Hammer, Schlegel.
מִכְתָּא f. Schiff, Mast.
מִכְתָּב m. Schrift, Schreiben.
מִכְתָּם m. Zerknirschung, Hingebung.
מַכְתֵּשׁ m. Mörser.
מַל reiben, schneiden (R. מלל) (die Aehren).
מַל durchmehlen, Mehl in die Speisen werfen.
מַל zusammenfalten (R. מלא)
מַל m. Franse.
מַל niedrig, gemein.
מַל beschneiden (R. כמל)
מַל schneiden, Pael reden (R. מלל)
מַל f. von מִלָּה Wort, Sage, Rede.
מַל m. Kohle.
מַל, מללא Gold.
מל hoch, stark.
מַל voll seyn oder werden.

מוּלַיְיתָא f. Pastete.
מֵל m. Esche, Eiche (gr.)
מֵל, מִילַת f. Wolle aus Malta, Pelz.
מְלַאי m. Waare, Ertrag.
מְלָאכָה f. Arbeit.
מְלִיאוֹת Mula, Maulesel.
מִלְבַד ausser, ausgenommen.
מַלְבָנִיקִי ein gewisses Kraut.
מִלְבַּז (E. N.)
מַלְבֵּן m. viereckiger Ziegelstein, Ziegelform, viereckiges Bett.
מְלַג abbrühen, nutznießen.
מְלְגָא f. Ledersack.
מַלְגֵז m. Gabel.
מְלִיגְלָה f. Honigmilch, Kuchen (gr.)
מַלְגְמָה f. Pflaster.
מַלְזְמָה f. Gewicht.
מְלַח m. Salzkraut, Melde.
מְלַח rudern.
מְלַח zusammenfügen, binden.
מַלְטְמַיְיא f. Leichnam, Zergliederung.
מְלְטְמִיָא f. Honigkuchen (gr.)
מַלְטֵס m. Kitt (s. המלטא)
מַלְטִיתָא f. Wurm, Knochenfraß,
מוּלְיָאתָא f. Wall.
מְלָיוֹן m. Mauleseltreiber.
מְלָיר m. Miliarium (gr.), kupfernes Gefäß Wasser zu wärmen, hoch u. oben spitzig.
מֶלֶךְ m. König.
מַלְכָּה f. Königin.
מַלְכוּ f. Königreich, königl. Herrschaft.
מַלְכַיָא f. Krankheit (gr.)
מַלְכָנִיקִי m. Malve (gr.)
מַלְמֵד m. Art, Keule, Knüttel, Ochsenstecken.
מִלְמֵל murmeln.
מְלִימְלָה f. Honigapfel, Quittenapfel (gr.)
מְלְמְלִין m. Schmutzkörner.
מְלַן m. Schwärze, Tinte (gr.)
מְלַס m. Raum.
מְלַס m. Topf.
מְלַסְפְּנוֹן m. (s. מלפפון) Melone.
מִלְעֵל oben.
מִלְרַע unten.
מַלְעָן m. Bart, Büschel.
מַלְפַן m. Lehrer, Weiser.
מְלַפְפוֹן m. Melone (gr.)
מֶלְצַר m. Kellermeister.
מְלַק abkneipen, einknicken (ohne abzubrechen).
מְלַק lecken, ablecken.
מַלְקֵט m. Haarzange.
מַלְקֵט m. lederner Sak, Fell.
מַלְקוֹת f. Schläge.

מלוש m. Topf.

מלתא f. Aderlaß.

מלתא f. Wall.

מלתח f. Garderobe, Kleiderhaus.

מומי, מומתא, מומתא f. Schwur, Eid (ימא)

ממזר m. Ausländer, Bastard.

ממחה (erprobt) gelehrter Künstler.

ממחה ebene Bahn, Kaiserstraße (nach Jarchi: Meßkünstler).

ממל (f. מפרכתא) Olivenstampfe.

ממלא Mamala, ein Dorf im glücklichen Arabien.

ממון m. Mamon, Reichthum (gr.)

ממנו von ihm.

ממס m. Mimus (f. מיאימס)

ממק Mimiker (f. ממס) Spötter.

מומר m. Apostat.

ממרו m. Balsamapfel.

ממש m. Festigkeit, Dauer.

ממשח m. Ausdehnung, Maaß (f. משח)

מן m. Manna.

מני zählen, Pael bestellen in ein Amt, einsetzen (R. מנא)

מן m. Art, Gattung, Geschlecht.

מן von, davon, aus.

מן Mani (E. N.), davon
מנים Manichäer (eine Sekte).

מן m. Gefäß, Werkzeug.

מן m. Mina (ein Gewicht von 100 Seckel).

מן m. Mina (eine Münze).

מן (f. מעה) Münze.

מן wer, was.

מנבית f. Haushälterin.

מנגנון m. List, Scharfsinn, Kunst (gr.)

מנד m. Erschütterung.

מנדה f. Tribut, Abgabe.

מנדעם etwas.

מנדרותא f. Dienst.

מנדיל m. Hut, Mütze.

מנחה f. Opfergabe, Geschenk.

מניט zittern.

מניט m. Moneta, Münze.

מנטר m. Schutzgewand (gr.)

מנטרומין furchtbar.

מנין m. Zahl.

מנין woher?

מנייק m. Halsband (gr.)

מנך m. Binde, Kette.

מנלן woher?

מנמכוס m. Zweikämpfer, Alleinstreiter (gr.)

מנמכמי m. Vorsteher.

מנומר fleckig, gesprenkelt.

מנוך (f. אטבח) Wortabkürzung.

מנן woher?

מנוני Fischbrühe, Fischchen.

מנעל פינון f. Wollsocke.

מנעלזרד f. Filzschuh (s. זרד)

מנעל m. Riegel.

מנפא f. Blasebalg, Fächer.

מנפול m. Monopol, Alleinhandel (gr.)

מניקא f. Säugamme.

מניקת f. Heber (s. סלאפים)

מנקטא Schmuck (s. קטלא) Kette.

מנשה Manasse (E. N.)

מנשתפא verweht werden.

מנת (s. ארנונא) Beitrag.

מנת deßwegen.

מנתא Münze (s. אמיתא)

מס heilen.

מסא sich auflösen, verfaulen, vermodern, weich werden.

מסא f. Schaufel (des Bäckers).

מסא Gericht (Missus).

מסאסא Ochsenstachel, Knüttel, Stecken.

מסבלין m. Verbindung.

מסובין m. Sitz (s. סוב)

מסר Magen (s. מסס)

מסרי schauen, blicken.

מסחף m. Wurfspieß.

מסחתא f. Schlachtbank.

מסטיכי Mastix (s. לטס)

מסטר m. Geheimniß, Heimlichkeit, Geheimlehre, Mysterium (gr.)

מסטור m. (wie oben) Eingeweihter.

מסטרני m. Meister (s. מגסטרן)

מסיא Mysia (ein Theil Kleinasiens).

מסך m. die Fäden des Eintrags.

מסך (s. מסכתא) Ueberlieferung.

מסך mischen.

מסכן Gefahr (s. סכן)

מסכנות f. Armuth, Mangel.

מסכן kundig, gelehrt.

מסכין Moschus (s. מסקין)

מסכסכת sägartig.

מסכתא f. Tradition, Ueberlieferung.

מ[illegible]מא f. Legestein.

מסמס Semisis, halbes Aß.

מסמס (s. אכסלגס) Baumwollenstoff.

מסמס stärken, trösten.

מסמס zusammendrücken.

מסמסא f. Vorhof (Terasse.)

מסמר m. Nagel.

מסון Mitte (s. מס) weich werden.

מסנא f. Sandale.

מסס m. Omasum, Rindsdarm.

מסע Aufbruch, Zug (R. נסע)

מְסוּסְטְלָא f. Halbsäule (gr.)
מְסִיפָס hohl, durchbrochen.
מְסֹפּוֹטַמְיָא Mesopotamien.
מְסַק ablösen (Olive), abstreifen, abreißen.
מְסָק m. Räuber.
מֹסָק Bisam (s. מֹשֶׁק) (gr.)
מַסְקִיד zurechtweisen, ermahnen.
מְסָר m. Säge.
מְסַר übergeben, verrathen, überliefern.
מֹסֵר f. Halfter.
מַסְרְדֵי Mithras (eine Hauptgottheit der Perser).
מַסְרֵק m. Hechel, Striegel, Kamm, Kerbe.
מְסֹרֶת f. Tradition, Ueberlieferung.
מַסְרֵת m. Tiegel, Pfanne.
מְסַת genug, hinreichend.
מִסַּת Beitrag, Tribut.
מְסַת (s. מְשַׁפֵּר) gewiß.
מַסְתָּא f. Bad.
מַסְתֵּק m. Harz, Mastix.
מַסְתּוֹרִין (s. מסטורין) Geheimniß.
מָעָ f. Münze, Sandkorn.
מְעָ(י) m. das Innere (Eingeweide), Durchfall.
מְעָ f. Faden.
מַעְבָּר m. Kahn, Brücke (Schlinge), Fuhrt, enger Paß.

מַעַבְרָתָא getheilter Bart.
מַעְגָל f. Walze (von עגל)
מוֹעֵד m. Fest, Feiertag, bestimmte Zeit.
מַעֲדָן Band (s. מדן) Bündel.
מַעְדֵּר m. Gäthacke, gäten (R. עדר)
מַעְדֵי athmen.
מַעֲזִיב f. Estrich (mit Kalk überzogener Fußboden).
מְעַט wenig, gering.
מַעְטָן m. Kufe.
מְעִיךְ der äussere Leib.
מְעָיָן m. Quelle, Quellort.
מְעַךְ zerdrücken, drücken, unzüchtig betasten.
מְעוּכָא (s. מחוך) Mieder.
מְעַל versündigen, verletzen, vergreifen.
מַעַל m. (wie oben): Versündigung, Vergehen.
מַעַל m. Untergang (der Sonne).
מַעַל beitragen, verursachen.
מַעַל (s. אנקלי) Spange.
מַעַל f. Vortheil.
מַעֲלַל m. Blöße.
מָעוֹן m. Heiligthum.
מַעֲמַד m. Ort zum Stehen, Grund.
מַעֲנָה f. Furche.
מַעֲס (s. חלט) Kuchen.
מַעֲפָרֶת f. Kopftuch, Turban.

מַעֲצָד m. Beil, Axt.
מַעֲצַרְתָּא f. Kelter.
מַעֲקָה m. Einfassung um das platte Dach der Morgenländer.
מַעֲרוֹךְ m. Walkerholz.
מַעַשׂ m. That, Handlung.
מַעֲשֵׂר m. der Zehnte.
מַפָּה f. Mappa, Tuch, Serviette.
מִפְּאַת zum Theil.
מַפְגִּיעַ Ueberraschung.
מַפּוּדָא f. Schlauch.
מַפְלִיא spotten.
מְפַלֵּם stark, feucht.
מַפְלֶצֶת spotten (s. מפליא)
מְפוּלָשׁ offen (s. פלש)
מְפִיס überreden (s. פס)
מְפִיס loosen, unterscheiden.
מֶפִיס Memphis.
מְפֻלָּג abgetheilt, abgesondert, ausgezeichnet.
מַפָּץ m. Matte, Decke.
מְפָרְכְתָּא f. Olivenstampfe.
מַפְרִיס getheilt, zerfallen (s. פרך)
מַפְרֶקֶת f. Genick.
מוֹפֵת m. Wunder, Auszeichnung, Zeichen (eine Sache beweisen, darthun).
מִפְתַּח Knie (s. ארכובה)
מָץ aussaugen, ausdrücken; ausschlürfen (R. מְצָה)

מַצְבִּיתָא Wand (s. קר)
מְצַג m. Weinranke.
מְצָה f. Haut, Leder.
מַצָּה f. ungesäuertes Brod.
מְצָה f. Haarbüschel einer Pflanze.
מִצְוָה f. Befehl, Gebot, Wohlthat, Frömmigkeit.
מְצוּי zu finden seyn.
מַצְטְרָא m. Löffel (gr.)
מִצְטַרֵּד zerbrechen, zerspringen.
מַצָּל f. Dreizack.
מְצוּלָה f. Tiefe (besonders des Meeres).
מַצְלִיף aufheben (die Hand zum Schlagen).
מַצָּע m. Lager, Polster.
מִצַּע mitten.
מְצִיעוּת f. die Mitte.
מְצַף ausgießen.
מֵצִיק m. Bedränger, Tyrann.
מְצַר m. Brückchen.
מְצַר messen, ausstrecken.
מְצַר pressen, drücken.
מְצַר m. Geflecht (aus Reisern).
מְצַר m. Steg, enger Weg.
מְצוֹרָע m. Aussätziger.
מַק zerschmelzen, verschmachten, zerfließen, hinschwinden (von Fäulniß (R. מקק)

מַק nießen.
מק m. Pantoffel.
מק m. Scheitel.
מַק Pael nachäffen, verspotten (R. מוּק)
מַקָּב f. Spitzhammer.
מְקַד m. Scheitel.
מַקְדוֹן Macedonia, Macedonien.
מַקְטוֹר m. Kappe, Kopfbekleidung.
מוּקֵי (s. קאי) sich fußen.
מַקְיוֹן m. Spaßmacher (gr.)
מַקֵּל Stab, Stock.
מָקְלִין m. Macellum, Fleischbank.
מְקַלֵּס Helm (s. קלס)
מָקוֹם c. Ort, Stelle, Raum.
מַקְמֵק sich auflösen, dahinschwinden.
מַקְמְתָּא f. Arbeit.
מַקֵּס m. Turban.
מַקְפָּה f. Brei, Muß.
מַקְצָה f. Hinterhof (Absonderung).
מְקַצָּה abgesondert, ausgebreitet.
מְקֻצָּה zusammengehäuft, besonders gelegt.
מַקְצָה f. Feigenmesser.
מַקְצוּעַ f. Messer, schneidendes Werkzeug, Hobel.
מִקְצוֹעַ m. Winkel, Ecke.
מֹקֶר m. Mark.
מָקֹר m. Quelle.
מְקֹר m. Spitzhammer (der Mühle).
מְקוּרְזְלוֹת zerrieben (s. קרזל)
מָקְרוּלְפְרוֹס schlank u. schnell (gr.)
מַקְרְצוֹת Locken (s. קרץ)
מַקְשָׁה f. Borste.
מַר preisen, erheben, rühmen (R. ימר)
מַר m. Herr, Gebieter.
מר m. Myrrhe (s. צרי)
מָר abrichten (R. מרדה)
מָר anstopfen, füttern (R. מרא)
מַר m. Gift, Galle, bitter.
מַר m. Marru, Hacke.
מר dumm, einfältig (gr.)
מַר Merus, unvermischt, rein.
מָר austauschen, verwechseln (R. מור)
מָרֵא m. Herr.
מַרְאָה f. Metallspiegel.
מֻרְאָה f. Kropf eines Vogels.
מְרָאֲנָה f. Made, Wurm, Wurmkrankheit (unter der Eichel, aus welchem Grunde die Orientalen sich beschneiden mußten).
מַרְבֵּג (s. רבג) aufschichten der Steine.
מַרְיָבַג m. Smaragd.
מַרְבִּיּוֹת f. (die) Lagen, Haufe.

מַרְבֵּז m. Mittelpunkt.
מַרְבִּידוֹת f. Zweige.
מַרְבִּיכְלֹת f. Säugamme.
מֹרֶג m. Gaumen.
מֹרַג (s. טַרבל) Dreschmaschine.
מַרְגָּל f. Gemme, Edelstein.
מַרְגֵּל gewöhnen, üben (רגל)
מַרְגַּן m. Peitsche, Geisel (gr.)
מְרַד entzünden, entzündet sein, triefen, verfolgt werden, abfallen, abtrünnig sein.
מְרַד widerspenstig, ungehorsam.
מְרַד (s. רדד) ausdehnen.
מָרָד aufrührerisch.
מַרְדָּה (s. צרדא) Hänfling.
מַרְדָּה f. Getreidschwinge.
מַרְדְּיָא f. Ruder.
מַרְדְּכִיתֵיה Stab, Stütze.
מַרְדֵּעַ m. Stachel, Knüttel.
מַרְדַּעַת f. Saumsattel.
מָרָה Mara, Ort in der arab. Wüste.
מְרָוָא Marum, eine Pflanze.
מַרְזֵב m. Kanal, Rinne.
מַרְזֹב c. Hammer (s. מרזף)
מַרְזְבַן m. Fürst.
מְרַז schwärend machen.
מַרְזֵחַ m. Ausbruch (der Freude oder von Schmerz).
מַרְזְמָא lang und roth (Name eines Vogels.

מַרְזֵף Hammer (s. מרזב)
מְרַח beschmieren, bestreichen, einreiben.
מְרַח stolz, keck, frech.
מַרְחֶשְׁוָן der Monat der im November od. December fällt.
מְרַט ausrupfen, rupfen, glatt machen; raufen, ausraufen.
מַרְטוּטָא (s. סמרטוט) Kleid.
מַרְטְסָא f. Heuschrecke (eingesalzen).
מוֹרְטֵירוּ m. Mortarium, Mörser, Mörtel.
מַרְטְקָא (s. מַטְרְקָא) Peitsche, Geisel.
מְרִיא m. Mastkalb.
מְרִיא m. Kobold, Unhold.
מָרִיא belehren, anzeigen, unterrichten.
מֹרִיָּה Moria (der Berg).
מַרְיָלָא (s. עסוס) Wegwart.
מֻרְיָס m. Muries, Salzbrühe, Pökel.
מְרַךְ weich werden.
מַרְכְּדָתָא f. Tränkrinne.
מַרְכֵּז m. Mittelpunkt.
מַרְכַּנְתָּא (s. הדורי דכנתא) Gekröse.
מַרְכּוּף m. hölzernes Pferd, (n. A.) ein musik. Instrument oder der Steg desselben.
מַרְמְהוֹן m. Mahagonibaum.

מרמטא f. Marmotta, Murmelthier.

מרן m. Lusthaus.

מרן Maronia, eine Stadt in Syrien.

מרן f. Spieß.

מרן Myrthe (gr.)

מרון (s. אמרנא in אמר) Schaf.

מרנן m. eine Art von Platane.

מרוס Homer, der griechische Dichter (blind).

מרס erweichen, einsalben, einreiben, mischen.

מורסא f. Blatter.

מורסן m. grobe Kleie.

מורסינטון heilig (s. אריוסטור) Eisenkraut.

מרע krank seyn.

מרעל m. Korb.

מרצט zerschnitten, zersprungen.

מרפסת f. Säulengang, Gallerie.

מרפק m. Achsel (hebr. אציל Axilla) Schulter, (u. A.) Ellenbogen.

מרצף m. Marsupium, Sack, Beutel (gr.)

מרק vollenden.

מרק erhitzen, entflammen, poliren.

מרר m. Kitt (Brühe).

מרקא unvermischt, unvermengt, rein.

מרקא f. Dattelkern.

מרקא f. Safran.

מרקוליס m. Mercurius.

מרקפא anklopfen (R. רקף)

מרש f. Balken, Bauholz.

מרשניא Marazana (Stadt).

מרשותא f. Brettermühle (Sägmühle).

מרת Most (hebr. עסיס)

מרתכא f. Almartaga (arab.) Silberglätte.

מרתק Vorrathskammer, Magazin.

מרתק m. Faust.

משש sich anschicken.

משש waschen (R. משה).

משא reinigen (s. בהי)

משבזג m. lederner Sessel.

משבר m. Gebärstuhl.

משבשתא Fehler, verderbte Lesart.

משגש (s. שגש) toben.

משה Moses (der Herausgezogene).

משדורתא Tanz, Tanzsaal, Steigbügel.

משח salben; Oel.

משח ausdehnen.

משח m. Meßkünstler.

משח f. Faden, Strick.

משחז m. Schleifstein.

משחן warm werden (s. שחן)

מִשְׁפָּחָה f. Familie.
מַשְׁפֵּל f. Mistkorb.
מֶשֶׁק m. Bisam, Moschus.
מִשְׁקֹלֶת f. Perpendikel, Setzwage.
מְשֻׁקָּר gespalten.
מֶשֶׁר f. Beet.
מַשְׁרוּעִין m. schlüpfrige Dinge (Wege).
מַשְׁרוֹקִיתָא m. Pfeife, Rohrpfeife.
מַשְׁרִית f. Lager, Heer.
מִשְׁתֶּה m. Trank, Gelag.
מַשְׁתּוּתָא erste Ehe (s. פרטגם)
מְשַׁשׁ tasten, tappen.
מָת f. Stadt.
מוֹת m. der Tod.
מָת sterben (R. מות)
מְתִיבָתָא f. Lehrhaus, Kanzel.
מְתִבְתָּא f. Wohnung.
מֶתֶג m. Zaum.
מַתָּה f. Gewebe.
מִתּוֹךְ dadurch, deßwegen.
מְתַח ausdehnen, spannen.
מַתְחַל m. Schale, Rinde.
מָתַי wann?
מְתִיל ähnlich.
מַתְּכָא gegossen, geschmolzen.
מַתְכַלְתָּא f. Opferschale (s. מכלתא) Zukost.
מְתַל m. Gleichniß, Parabel, Aehnlichkeit.

מִשְׁחָתָא (s. שידותא) Futter.
מְשׁוֹט m. Ruder.
מַשְׁטֵה spaßen, scherzen, Jemanden zum Besten haben.
מַשְׁטֵחַ m. (s. שטח) ein breites Gefäß die Trauben auszubreiten.
מֶשִׁי m. Seide.
מְשַׁךְ ergreifen, nehmen, ziehen.
מִשְׁכָּב m. Lager, Bett.
מַשְׂכּוֹכִית Lockhammel (s. כרכשתא)
מִשְׁכָּל m. Becken.
מַשְׁכֵּן f. Pfand, Unterpfand.
מְשַׁל herrschen, regieren.
מָשָׁל m. Gleichniß, Parabel, Beispiel, Spruch.
מַשְׁלֵיתָיָה Gabel.
מַשְׁמְהִיג Hafen (s. פרודתא)
מַשְׁמוֹט m. Dieb.
מִשּׁוּם wegen.
משום הָכִי deßwegen.
מַשְׁמַע (von שמע) der (einfache) Sinn, die schlichte Bedeutung.
מִשְׁמֶרֶת f. Seiger, Seigetuch.
מְשַׁמֵּשׁ bedienen (s. שמש)
מִשְׁנָה die Mischna (s. Anhang I).
מַשְׁנִיתָא (s. שונית) Erhöhung.
מַשְׁפּוֹ (s. שפה) gewiß.
מַשְׁפֵּךְ m. Trichter.

מַתְמְהָא Essig (s. חל)

מְתַן feuchten, anfeuchten.

מְתַן abwarten (mit Geduld).

מָתַן m. Hüfte.

מָתַן m. kleiner Strick.

מַתָּן m. Geschenk, Gabe.

מַתְנוּנָה hinschwinden nach u. nach.

מַתְנִיתָא Mischna (s. משנה)

מְתַק reif sein, zeitig werden.

מַתְקַל m. Gewicht.

מִתְקְדָא eilen, Eile haben.

מִתְרָא f. Brand.

מִתְרָא f. Brett.

מְתָרִין die Grenze (machend) (gr.)

נ

נָא halbgar s. אברנים (R. ניא)

נאב m. Napf, Topf.

נַאֲלָא f. Narrheit, Wahnsinn.

נַאֲלָא f. Joch.

נָאֲמָן m. Jünger, Schüler, Lehrling.

נָאֲתָא halbgar (s. נעתא)

נִב m. Spreu.

נִב m. Nerve, Senne, Ader.

נֵב Blüthe (sprossen נוב)

נב (s. גם) abschneiden.

נִב m. Zahn, Hundszahn, Schneidezahn.

נְבָא prophezeien.

נְבִיא m. Prophet.

נְבוּאָה f. Prophezeiung.

נִבָא f. Nisse (s. אנבא)

נבוב hohl, Deriv. נְבָבָה Augapfel.

נְבַג m. Pokal, Becher.

נְבַג herausgehen (s. נפק)

נְבַג m. Zweig, Ruthe.

נְבוּל Schande, Scham.

נְבַז m. Gabe, Geschenk.

נִבְזְבָה dasselbe.

נְבַח bellen.

נִבְחָז m. Hund (ein Idol) (s. תרתק)

נְבָט Nabatha, das steinige Arabien.

נְבַט hervorsprossen, hervorschauen.

נְבַט schauen, hinblicken.

נְבוּכַדְנֶצַּר Nebuchadnezar (E. N.)

נֶבֶל m. ein musik. Instrument.

נָבֵל abgefallen, unreif (von Früchten).

נְבֵל f. Aas, Leichnam.

נְבַר wühlen, durchwühlen.

נְבַר m. Moos.

נִבְרָא (s. ברדלס) Panther.

נַבְרַשׁ leuchten.

נַבְרַשְׁתָּא f. Leuchter, Lampe.

נְגָאן f. Graben, Grube, Loch.

נְגַב trocknen, trocken seyn.
נְגַד vor, gegen (verhauchen, verscheiden).
נְגַד ziehen, führen, fließen.
נְגַד geiseln.
נָגִיג m. Fürst, Richter.
נְגַד m. Ausfluß, Strom.
נְגֹד mager, abgezehrt.
נְגַד ausbreiten, verbreiten (Pael)
נְגַהּ leuchten, erleuchten.
נֹגַהּ f. Licht.
נְגָה säumen, weilen.
נַגְהֲקִיהּ mitgebracht.
נַגְוָות f. Insel.
נְגֹט f. Becher.
נְגַס kauen, lecken.
נְגֹסְטָר m. ein Messer.
נִכְפַּס (ſ. כבש) festgetreten.
נְגַר m. Riegel.
נְגַר m. Gang, Schritt.
נַגָּר m. Künstler, Meister.
נְגֹר m. Leichnam.
נְגַר ziehen, fließen.
נְגָר m. Fluß, Strom.
נְגַר טוּרָא Auerhahn.
נָד wanken, bewegen, herumirren, weit fliehen (R. נוּד)
נְדָא wegtreiben, entfernen.
נָדָא spritzen, sprengen.
נְדַב willig sein zu etwas, freiwillig geben.
נְדַד fliehen, entfliehen.
נִדְבָּךְ m. Reihe, Schicht, Wand, Ringmauer.
נִדָּה weiblicher Blutfluß, Aussonderung, Unreinigkeit.
נִדּוּי Ausschließung von der Synagoge.
נִדְיָיךְ (Geflügelte) Heuschrecke.
נְדַל m. Tausendfuß (Insekt).
נִדְנֶה m. Scheide, steht auch für den Körper, als Scheide oder Hülle der Seele.
נְדוּנְיָא f. Mitgift.
נְדַף duften, sich verbreiten.
נֵדֶר m. Gelübde.
נָהֶג gebräuchlich, sittlich seyn.
נְהַג führen, leiten.
נְהַל sieben, sichten.
נַהֲם Brod.
נְהַם toben, lärmen.
נוֹהֵם Angst und Jammergeschrei.
נְהַק Geschrei des armen Hungrigen.
נְהַר erleuchten, hell, heiter sein, sich freuen.
נְהַר m. Fluß, Strom.
נְהוֹר m. Licht, Glück.
נְהִר mit gutem Gedächtnisse versehen.

נהירו Erleuchtung, Weisheit.
נהר בלאי Name einer Stadt.
נהרדעא wie oben (s. den Anhang II).
נוי schön, hübsch.
נווט (s. נבט) Nabat in dem steinigen Arabien.
נווטי Schiffer, Nauta.
נוול schmutzig, unrein.
נוול weben (Pael).
נוול beschmutzen, verunreinigen.
נוולא er, sie selbst.
נוולו f. Morast, Schutthaufen.
נון m. Fisch.
נוסין m. Schifffahrt.
נור m. Feuer.
נורתק (s. ברכט) Kochgeschirr.
נוות (s. נווט) Nabat in dem steinigen Arabien.
נז verbunden, genäht, verwebt.
נזה brüllen, schreien.
נזיז m. Splitter.
נזיר m. Kerne.
נזירתא f. Deckel.
נזף hart anfahren.
נזוף strafbar, schuldig seyn.
נזק Schaden leiden, Aph. Schaden bringen.
נח gelassen, gefällig (R. נוח)
נח Noa (E. N.)

נחבי Nachbi (E. N.).
נחל m. Bach.
נחיל m. Schwarm.
נחם trösten.
נחמני (E. N.)
נחר durchbohren.
נחר fließen.
נחר sich räuspern, schnauben.
נחר m. Nasenloch.
נחש m. Schlangenknoblauch.
נחש m. Kupfer.
נחש m. Schlange, Gift.
נחשול m. Gewitter, Sturm.
נחשרכן (s. שרך) ruhig.
נחשת f. Grund, Boden.
נחשא (s. קלניתא) polirt.
נחת befestigen.
נחת herabsteigen, Aph. hinabbringen, niederlegen (zur Aufbewahrung), Hoph. herabgestürzt werden.
נחותה, Spahn, Latte.
נחתום m. Becker.
נטל aufheben, erheben, wegnehmen, entsagen.
נטל sich waschen.
נטע pflanzen, bepflanzen.
נטף m. (s. צרי) Balsam.
נטף Stadt bei Bethlehem.

נטף m. Beere.
נטר aufbewahren.
נטרון (s. נתר) Natrum.
נטרין m. Notari, Schreiber.
נטריקון m. Geschwindschreiber.
נטש entblößen (verlassen).
נטש die Haut abziehen.
ניב Hundszahn, Schneidezahn.
ניהליה bei, nächst.
ניות f. Wohnung, Gebäude, Knoten.
נידא selbst.
ניהם m. Gebrüll.
ניח m. Ruhe, Friede.
נייקא (s. אינקא) eine kleine Münze.
נייר m. Karte, Papier, Pergament.
נייר (eine Stadt).
נך abschlagen, niederschlagen.
נך schlagen (R. נכה)
נכאת f. Wachs.
נכל arglistig handeln.
נכס m. Schatz, Reichthum, Vermögen.
נכס schlachten.
נכס Geldbuße.
נכר m. Heide, Barbar.
נכש gäten.
נכת beißen.
נכתם m. Deckel.

נילוס Nil (E. N.)
נם sprechen, aussprechen (im Hebr. נאם)
נם entschlummern, schlummern (R. נום)
נם m. Saite, Faden (gr.)
נם fressendes Geschwür (gr.)
נם Blutigel.
נמי auch, ebenso.
נמיה f. Marder.
נמך niedrig.
נמל m. Hafen.
נמס m. Zeichen.
נמס m. Gebrauch, Form, Gesetz (gr.)
נמפה f. Braut (gr.)
נמפיון m. Fluß, Wasser (gr.)
נמק rechtskundig (gr.)
נמר Nimra, Stadt im Stamme Gad.
נמר (fleckig), mannichfaltig.
נמר m. Parder.
נמר m. (s. אבטלירת) Provinz.
נומרקין m. Decke.
נמש nachlesen (zum zweiten Mal).
נן sprossen, grünen (R. נון)
נן wir.
נבג m. Anzeige, Denkbuch.
נניא (arab.) Münze, Balsammünze (s. מנתא)

נְבִיא (s. נבם) Saite, Faden (gr.)
נְבִי m. Hund.
נְנָס m. Nanus, Zwerg (gr.)
נֵס (s. אדר) Zedernmast.
נֵס m. Insel (gr.)
נַס bedrücken, bevortheilen.
נְסַב nehmen, annehmen, erlangen, wegnehmen.
נְסַח ausreißen, niederreißen, fortschaffen, entschlagen.
נְסִיב m. Abgabe.
נְסִיוֹבִי m. Molken.
נְסַךְ f. Goldplatte, Silberplatte, Faden.
נְסַךְ ausgießen, spenden (in Bezug auf Opfergabe).
נְסַךְ m. Trankopfer.
נְסַן m. Dattel (s. כפנת)
נְסִיס traurig, betrübt (s. בנס)
נְסִיס m. Warze, Geschwür (vom Viehe).
נְסַק aufsteigen, ersteigen, Aph. hinaufführen, bringen.
נְסַר f. Abschnitzel, Spahn.
נְסַר m. Brett, hölzerne Platte.
נְסַר sägen.
נַסְתִּיה nehmen (s. נסב)
נַע Rotz, Schleim.
נָע bewegen (hin und her), schweben, herumschweifen (R. נוע)
נָע blühen (R. נעא)
נְעָא f. Brust.
נַעֲרָא m. Kelter, Keltertrog.
נַעַל Schuh (s. מנעל)
נְעָלָא Heuschrecke (s. דשנא)
נַעֲמָה f. Strauß.
נַעֲנַע Balsammünze (s. מנתא)
נְעַץ hineinstecken, stechen, stacheln.
נְעִיץ m. Loch, Oeffnung.
נְעַר ausschütteln, ausgießen, abschütteln.
נַעַר durchrütteln, mengen, mischen, vermengen.
נְעַר Beinbrecher, (s. ער) Meeradler.
נְעַר treiben, leiten, führen (das Vertriebene, Verirrte).
נְעַר brüllen (der jungen Löwen) (syr.)
נְעַר erweckt, gerüttelt werden (Pass.)
נַעַר m. Knabe, Säugling, Jüngling.
נַעֲרָה f. Mädchen, Dirne, Jungfrau, aber höchst selten für junge Frau.
נַעֲתָא halbroh.
נָף schwingen, bewegen (Schwinge, Sieb), hoch, erhaben sein, erheben, besprengen (R. נוף)
נֹף Zweig (Frucht).
נְפַח schwellen, anblasen, hauchen,

wegblasen, verhauchen (das Leben).

נַפַּח m. Schmied.

נֶפְטְ m. Naphta, übelriechendes Bergöl.

נְפִיוֹרָא m. Regent.

נֹפֶךְ (Onix), ein Edelstein.

נְפָל (s. דשכא) Heuschrecke.

נְפַל fallen, niederfallen, vorfallen.

נְפַל m. Wolke, Nebel, Nebelstern, Orion (hebr. כסיל) (gr.)

נִיפּוּל getrennt, als Körper für sich betrachtet.

נִיפּוֹל m. Täubchen, welches noch nicht fliegen kann.

נְפִילָה f. (מפלת) Abfall.

נָפַס m. Steckrübe, Napus.

נְפַס schütten, mit der Hand trennen.

נְפַץ ausschütteln, theilen, ausgießen.

נְפַק ausgehen, herausgehen, bes. von einem Edikte.

נְפַק m. Exkrement.

נְפַק m. Wohlthat, Gefälligkeit, eigentl. בִּנְפִיקִין d. h. Beneficium.

נִפְקָא f. Kosten, Aufwand.

נֶפֶר Stadt in Afrika: Nopheris, in der Provinz Zeugitania.

נַפָּר m. Freiherr, Herrscher.

נַפְרְזָא Panther (s. נגרא) (eine gefleckte Schlange).

נַפַשׁ f. Hauch, Athem, Leben, Seele, Geist, Gemüth, Empfindung, Lebenskraft, Körper.

נְפַשׁ geräumt, leer.

נְפַשׁ f. Denkmal, Monument.

נְפַשׁ wachsen, zunehmen.

נְפִישׁ viel, genug, mehr.

נֹפֶת f. Honigseim.

נַפְתֻּחָאָה Naphtuchäer, ein egyptisches Volk.

נַץ blühen, hervorbrechen, Aufgang (der Sonne), schimmern, glänzen (R. נצץ)

נֵץ m. Blume.

נֵץ f. Feder, Schwungfeder.

נֵץ m. Habicht.

נֵץ metaph. für Sonne, daher נֵץ הַחַמָּה

נְצָא hadern, streiten, kämpfen.

בַּר נֵץ Habichtsohn.

נְצִיב m. Vorgesetzter.

נִצְבָּה f. Festigkeit, Härte.

נְצַב m. Pflanze, Pflanzung.

נְצִיבִין Nazib, Stadt im Stamme Juda.

נְצַח bezwingen, siegen Ilhpa.

נִצְחָן m. Sieg, Triumph.

נְצִיָא Grube.

נָצַל gerinnen, (Feuchtigkeit) absondern.

נָצַל schwächen, entkräften, Aph. befreien, entreißen, retten.

נָצֵל Tiefe (s. מצל)

נַצְנֵץ funkeln.

נְצַף zwitschern, girren.

נִצְפָּה Kaper (s. קפריס)

נִצּוֹץ m. Funke, Brand.

נִצְצָא Falkengeschlecht, Habicht (s. נץ)

נֵצֶר m. Ruthe, Zweig, Sprößling, Wurzelgeschoß.

נִצַּר m. Zirkel.

נְקָא rein seyn, Pael für unschuldig halten, erklären.

נַק saugen (R. ינק)

נְקֵבָה weiblich, Weib.

נֹקֵד m. Hirt, Viehbesitzer.

נְקַד rein, reinigen, Reinlichkeit.

נְקֻדָּ(ה) f. Punkt (interpunktirt).

נִקֻּד m. dürres Brod (verschimmelt).

נָקָה f. weibliches Kameel.

נְקַט sich versammeln.

נְקַט siegen (gr.)

נְקַט betrüben, niederschlagen, schmerzen.

נִקְטְמוֹן m. Stelzen (s. אנקטמין)

נָקִי leer, rein, frei, unschuldig.

נִקְלוֹגוֹס m. Sieger im Reden, Advokat, Redner.

נִקְלוֹרוֹס Nicolaus (E. N.)

נַקְלִט m. eine Art Bettstelle, eine Art Zelt ohne Decke.

נִיקְלֵי (s. אנקלי) Kleidung.

נָקָם m. Blutrache.

נְקַמַּז (R. קמז) einpflanzen.

נַקְק m. ein Kriegsgeräth bei Belagerungen die Mauern und Thore einzurennen.

נוּקְנִיקָא Fleischwurst, Knackwurst.

נִיקְנוֹר Nicanor (E. N.)

נֶקַע m. Graben, Grube.

נְקַף schlagen, hauen; bangen.

נֶקֶף m. Wunde (abschlagen).

נִקְצָא Stück, (s. בזק) Theil.

נְקַר bohren, stechen, graben, durchbohren.

נַקָּר m. Wurm, Fetzen.

נִקְרָאִין sie sind verlesen (R. קרא Niph.)

נְקַשׁ schlagen, stoßen.

נְקַשׁ versäuern (s. קש) schmacklos werden.

נֵר m. Licht, Leuchter, Lampe.

נוּר f. Feuer.

נִר m. Acker, urbar gemachtes Feld.

נָרָא violett, hyacinthenfarbig.

נְרָא m. das Trumm, Weberfaden, Aufzug, Zettel beim Weber.

נִירָא f. Joch.

נוֹרָא f. Wunder.

נַרְגָא f. Knüttel, Haue, Hacke.

נֵרְגַל ein Götze der Chuthaer (Nergal).

נַרְדִּנוֹן von Nardus gemacht (gr.)

נַרְדְּשִׁיר Brettspiel, Schach (das Spiel selbst heißt im Arabischen אלנרד)

נַרְוַח Bahre (s. נדבך)

נַרְוַד Narvad, Name eines Orts.

נַרְמַק m. Socke, weiche Fußbekleidung.

נֵרוֹן Nero, der Kaiser.

נַרְקָס m. Narcissus, Narcisse.

נַרְתֵּק m. Behältniß, Schachtel, Futteral.

נְרִיתָא f. Ader, Senne, Geäder.

נָשָׁא Salamanderöl (eine Salbe die Haare zu vertreiben).

נְשָׁא vergessen.

נְשָׂא wegnehmen, nehmen, wegraffen, Ithpa. sich erheben.

נָשׁ m. Mensch.

נָשָׁא m. Schwiegervater.

נְשַׁב Netz, Garn.

נְשַׁב wehen, blasen.

נש״ג Wortabkürzung (s. הד״סטב)

נְשָׁדוּר m. Ammoniak.

נְשׁוֹרוּר Brodkrume.

נְשַׁט abziehen (die Haut).

נְשַׁךְ beißen (s. שך) zusammenhängen, Zins nehmen.

נְשַׁם athmen (Athemzug).

נִשְׁמָא Lebenshauch, Leben.

נְשִׁין Weiber, (Pl. v. אִשָּׁה)

נֶשֶׁף m. Dämmerung, für Morgen- und Abenddämmerung.

נְשַׁף verblasen, zerstreuen, verwehen, hauchen, blasen, anblasen.

נְשַׁק bewaffnen, fügen, ordnen.

נְשַׁק küssen.

נְשַׁר abfallen (s. שר)

נְשַׁר m. Adler, Geyer.

נָשֵׁר m. ein Gefäß.

נְשַׁר abreißen, abhauen, abfallen, zerrupfen, verwunden.

נִשְׁתְּוָן m. Brief.

נַשְׁתֵּק m. Futteral.

נְתַב wehen.

נִתְבְּרָא (ein Götze).

נְתַז zerfließen, zerstreuen.

נְתָזָה Nasthasius (E. N.)

נְתַח entrücken, wegnehmen, zerlegen, zerschneiden.

נָתַךְ schmelzen, gießen, sich ergießen.
נָתָן Nathan (E.N.)
נְתַן geben.
נָתִין m. Diener, Knecht des Tempels.
נְתַס aufreißen.
נְתַק abreißen, zerreißen, abschneiden.
נֶתֶק m. Grind, ein Grindiger.
נֶתֶר m. Natrum, Alkali, ein mineralisches Laugensalz.
נְתַר ausfallen, abfallen, abschütteln (der Früchte).
נְתֶרֶת f. Ausschluß.
נְתַשׁ ausrotten von Pflanzen u. dgl., auch auf Völker übergetragen, dann versiegen, vertrocknen.

ס

סָא verrücken, abwenden, wegrücken.
סָא m. Last, Bürde (hebr. מַשָּׂא)
סָא tragen (R. נְסָא)
סָא f. (ein Getreidmaaß).
סְאַב verunreinigen, beschmutzen.
סְאַב Ueberdruß haben.
סְאָה mäßig, genug.
סְאָה Saturei (s. צתרי)
סְאמָא Schatz (s. סימא) Silber.
סְאוֹר m. Sauerteig.
סְאוֹר Abgeschmacktheit.
סָאן (סִין) Schmutz, Koth.
סְאן Lärm, Geräusch.
סְאַר häufen, zusammenstellen (s. סוור)
סַב nimm! (R. נסב)
סוּבִין m. Kleien (s. מורסין)
סַב m. Rad.
סַב m. Moos.
סַב m. (feucht) Weinwirth.
סַב sitzen, anlehnen (R. יסב)
סָב m. Greis, Aeltester.
סַבְהֲלוֹם m. Jaspis.
סַבְטָא f. Nagel.
סַמְבַּטְיוֹן oder סַבַּטְיוֹן, Sabbathfluß, (גוֹזָן?) der sechs Tage hindurch geräuschvoll fließen und am siebenten ruhig sein soll. Nach Einigen ist er in Indien, nach Andern in Assyrien oder in Mesopotamien.
סְבַךְ verwickeln, verflechten, verschlingen.
סֹבֶךְ m. Wade.
סַבְּכָא f. ein dreieckiges harfenartiges Instrument.
סְבָכָה f. netzförmige Haube.
סְבַל tragen, aufheben, aufrichten.
סְבַל m. abonnirte Gesellschaft (s. סִנְבַּל)
סְבְלוֹנוֹת f. Geschenk, Gabe.

סבן Art feiner Linnen, nach Andern ein Kleid.

סביס Lotosblume (s. מייש)

סבסטי Samaria (s. סורסטי)

סבע sättigen, satt werden.

סבקין m. Talglichter.

סבר m. Hoffnung, Meinung.

סבר aufrecht erhalten, helfen, unterstützen.

סבר tragen (heitzen), ertragen.

סבר Aderlassen.

סבר (s. סכר) verstopfen, verspunden.

סבר glauben, meinen, hoffen, erwarten, denken, sinnen, erklären, daher der Name der dritten Klasse der Rabbinen סבוראים Ausleger, Erklärer (s. Anh. II).

סבר ansehen.

סג m. Zaum (R. סיג)

סג m. Schmutz, Staub, Schlacken, Abgang.

סג m. Kufe.

סג Gang, Art, Styl, Natur der Sache, Leseart.

סג möglich.

סג sich vermehren, wachsen, zahlreich seyn (R. סגא)

סגא spazieren gehen.

סגד niederfallen, um anzubeten.

סגי genug.

סגריגי m. Weidenblätter.

סגל m. Narcisse (gr.)

סגל f. Schatz, Vermögen.

סגל f. Traube (der Kamm, woran die Trauben wachsen).

סגל erwerben.

סגולה f. Eigenthum.

סגלגל rund.

סגלרון (s. בקידן) Schwätzer, Spötter.

סגמטין m. Decke, Sattel (gr.)

סגמוס m. Tafel (gr.)

סגן m. Vorsteher, Vorgesetzter, Stellvertreter, Vicarius.

סגנם m. Signum, Zeichen, Merkmal, Fahne, Siegel.

סיגנון wie oben.

סיגביות f. Körbchen.

סגוס m. Sagum, dichter grober Mantel (gr.)

סגע viel.

סגף kasteien, Pael bedrücken.

סגוף m. Bedrückung, Noth.

סגר verschließen, zuschließen (Aussatz).

סגר m. Halfter.

סגרון (sich heiligst verbinden) Soldateneid.

סגריד m. Regen.

סַד (R. סוּד) mit etwas überziehen.
סוֹד m Geheimniß.
סַד m. Schminke, Salbe.
סַד m. Polster (s. אסד)
סַדָּה Floß (s. אסד)
סְדוֹם Sodom.
סְדָיָא m. Block.
סַדָּן m. Stamm, Wurzel.
סַדָּן m. Ambos.
סַדָּן m. Rad, Axe, Pol.
סַדָּן Mühle, Bräuhaus.
סַדָּן Weiser (Bierbräuer).
סָדִין m. feine indische Leinwand (gr.)
סְדַק spalten.
סֶדֶק f. Splitter von Glas (s. סתק) Landes.
סַדְקִי m. Getreidboden, Getreidmarkt.
סָדָר m. Schleier.
סוּדָר Sudarium, Schweißtuch.
סֵדֶר m. Ordnung, Abtheilung, Schlachtordnung.
סַדַּר ordnen, stellen, einrichten, reihen Pael.
סַהֵד Aph. zeugen, bezeugen.
סַהַר m. Zaun.
סַהַר Mond (von סהר rund).
סַהֲרוֹן m. Schmuck (in Form eines Mondes).
סוּגֵי, סוּגְאָה Menge.

סְוָחָה schwimmen.
סְוָחִי ein Schwimmer.
סְוָך Schmutz (s. סך)
סְוָסְטִי Samaria, Sebaste.
סְוַר zusammenstellen, häufen, aufhäufen.
סְוַרְקִין Handschuh (s. ספרק
סוּרְחָן m. Sünde, Verkehrtheit, Schlechtigkeit.
סְוֵי sehen, ahnden.
סָח reden, kosen (R. סיח)
סַח f. Unflath, Koth.
סַח waschen (R. סחה)
סַח verbannt, abwesend seyn.
סְחַט auspressen, ausdrücken.
סְחִיתָא f. Koth, Mist.
סְחוֹס m. Knorpel.
סְחָן m. Gewächs, Baum.
סְחַף anfügen, überstürzen, verdoppeln.
סְחַף abscheeren, verloren werden, abreißen, zerstören, niederwerfen.
סְחָף m. Schlag, zu Boden stürzen.
סְחַף m. Spieß.
סְחַק ausdehnen, (s. שחק) ausbreiten.
סֹחֵר m. Handelsmann, Kaufmann.
סְחוֹר umher.
סְחוֹר rundherum.

סחר als Bettler herumziehen.
סט rütteln, bewegen.
סט m. Spanne.
סטיו Gallerie, Halle (gr.)
סטטיאה f. (s. אסטטיבה) Standquartier.
סטטיונר m. Stationarii, sind Soldaten auf Posten ausgestellt.
סטכטון m. Haarsalbe, Lauge (gr.)
סטכתי Myrrhenöl (s. אסטכטון)
סטלא f. Wassereimer.
סטמתא f. Chiffer, verabredetes Zeichen (gr.)
סטן m. Getreideverkäufer (gr.)
סיטון m. Panzer, Brustharnisch.
סטיני (s. קר) Gebälk.
סטסימה gemästet (gr.)
סטף aufspringen (von Reifen).
סטיפה f. Blutfluß.
סטר schlagen, mißhandeln.
סטר m. Saum.
סטר m. Seite.
סטר m. Lohn.
סטרטיוטין (s. אסטרטיא.) Kriegsheer.
סטרומין m. Lager, Bett (gr.)
סטרנליא Saturnalien.
סיב beschließen (Pael).

סיבא schwarz (s. סיינא)
סיח Maulesel.
סייט m. Schreck, Graus.
סייט m. Raubvogel.
סיים ergänzen, vollenden, endigen.
סיים blenden.
סיים anlegen, bekleiden.
סיים bezeichnen, bestimmen.
סיים anlegen (Feuer).
סייך m. Helm.
סיינא schwarz.
סיינק (eine Münze).
סייע helfen, unterstützen.
סייף m. Schwert, Degen.
סך schmieren, salben (R. סוך)
סך Nothdurft verrichten (R סכך)
סך m. Zweig, Dickicht.
סך m. Hütte, Zelt, Wohnung.
סך (Aussicht) schauen (R. סכא) betrachten.
סך blödsichtig.
סך anzetteln (beim Weber), weben (R. סכך)
סך (R. סכך) summiren.
סך m. Summe, Zahl.
סך f. Nagel, Haken, Pflock, Klammer.
סך f. Spitze (des Bartes).
סך setzen (wie שכך) legen (vom Zorne).

סך f. Stempel.

סך f. Feige.

סכוי m. Hahn (Bild).

סכל schauen, erblicken.

סכל m. Narr, närrisch.

סכם m. Anzahl.

סכם übereinstimmen.

סכין m. Messer.

סכין m. Dorn, Stachel.

סכן gefährlich seyn.

סכיס spöttisch, thöricht, närrisch.

סוכלתן klug, einsichtsvoll.

סוכלתנות f. Einsicht, Verstand.

סכוס (s. סגוס) dichter Mantel.

סכסך anzünden, anreizen, anstecken.

סכף kasteien (s. סגף)

סכף verderben.

סכר Graben, Fischreuse.

סכר verstopfen, verschließen.

סכרא Sichra, Name einer Stadt.

סל erheben, aufheben, wiegen (R. סלא)

סל m. Korb, Korbflechter.

סלא Sella, Stuhl, Sessel (s. אסלא)

סלוא f. Dorn.

סלאך m. Schlacken.

סלל kitzeln, reiben.

סליל m. Spuhl.

סלסל kräuseln (die Haare).

סלסל m. Erhebung.

סלסלה (s. סבן) eine Art feiner Linnen.

סלבון gewirkt.

סלג Brodkorb, (s. סג) Kufe.

סלד zurückziehen, zusammenziehen.

סלד brennen.

סליוף (s. לוף) Kalokasia, Lupina.

סלייס m. Pantoffel.

סולם m. Leiter, Steige.

סלמנדרא Salamandra.

סלמנטון m. Kornwurm.

סלן m. Kanal, Rinne (gr.)

סלון Sessel (s. סלא)

סלע m. Fels, Stein.

סלע m. Schilling (Münze).

סלעם m. geflügelte Heuschrecke, welche vierfüßig und eßbar ist.

סלעם verschlingen, verzehren, verderben; ausleeren, ausschlürfen.

סליף verkehrt.

סלפידם m. Trompete (gr.)

סלק wegräumen, wegbegeben, heraufsteigen, aufsteigen.

סלק Mangold, Kohl mit dicken rübenartigen Wurzeln.

סְלַק sieben (s. שלק)

סְלַק Waldesel (s. אבהדנוס)

סְלִיק Seleucia.

סַלְקַנְדִּית f. gewürztes Salz, Sal conditum.

סְלִקוּסְתָּא f. Narcißbüschel.

סִלְקוּסְתָּא f. Datteltrester (Ueberbleibsel ausgepreßter Datteln).

סַלָּרִין m. Salarium, Besoldung, Geschenk, Lebensunterhalt.

סְלַת schneiden, spalten, sägen.

סְלַת Mehl reinigen, sieben.

סְלִית f. Gesalzenes.

סִלְתָּא f. Korb.

סִלְתָּא f. Nachgeburt.

סִלְתָּנִית f. kleine Fische.

סַם m. Arsenik (gr. Wohlgeruch), Samius, weiße Erde aus der Insel Samos.

סֵם f. Schatz.

סָם blind.

סְמִד m. Mehl.

סְמָדַר m. Weinblüthe, von סמם duften und הדר schmücken, auch unreif.

סַמַּדְרְקוֹס m. Possenreißer (gr.)

סִמְדַּתָּא f. Cistosblüthe.

סִמְטָא f. Grind, Ausschlag.

סִמְטָא f. Semita, schmaler Weg, Fußsteig, Winkel.

סָמוּךְ nahe, bei, neben.

סְמַךְ Ring am Joch (promoviren, sich stützen, unterstützen).

סְמַךְ m. Schwelle.

סֹמֶךְ m. Dicke.

סְמַךְ verbunden, benachbart seyn.

סְמַךְ m. Mahl, Gastmahl.

סַמָּאֵל Todesengel.

סַמְלִיוֹן Semeleon (E. N.)

סִמְלָךְ m. Jochriemen.

סְמִלַק m. Taxusbaum (gr.)

סָמַם m. Schminke.

סְמָמִית f. Eidechse.

סַמֵּן bezeichnen (Pael).

סִמָּן m. Zeichen, Fahne (gr.)

סִמְנְטֵר m. Stempel Siegel (gr.)

סִמְנְיָא f. Stechpalme, Ried, Meergras.

סַמְנִים Amana (s. אמנה), ein Theil des Libanon.

סְמִיסְרֵקוֹן ganz seiden (s. אלוסרקון)

סִמְפּוֹן m. Uebereinstimmung, Contract (gr.)

סִמְפּוֹן m. Fehler, Makel.

סִמְפּוֹן m. Röhre (gr.)

סִמְפּוֹנְיָא f. Symphonie, Doppelflöte (gr.)

סַמְפֵּר m. Scheere, Schneide.
סַמְפִּירִינוֹן m. Saphir.
סָמֹק roth.
סַמּוֹקְרֵי roth.
סָמַר bewahren, in Acht nehmen.
סְמַרְטוּט m. Hader, Fetzen, altes Kleid, Lumpen.
סַמַּרְטִיךְ das Land der Sarmaten (Polen).
סָמְרוֹן heute (gr.)
סַמְתַּר m. Salbe, Pflaster.
סָן böse, verhaßt (R. סנא)
סָן m. Koth.
סָן Sinai (E. N.)
סַן m. Estrich (s. מעזב)
סָן m. Holznagel.
סַן m. Schuh.
סָנֵא hassen.
סְנָא f. Haß, Feindschaft.
סָנֵא m. Feind, Hasser.
סְנִיאָה f. Haß, Feindschaft.
סַנְוַארְתָּא eiserner Helm.
סַנְבּוּטִיךְ m. Halsband, Schmuck.
סִינְבּוֹל m. abonnirte Gesellschaft (s. סבלת)
סַנִיגוֹר m. Vertheidiger, Wortführer (gr.)
סְנוּדְיָא f. Reisegesellschaft (gr.)
סַנְדָּל m. Sandale (eine Art Schuhe), Holzsohle (gr.)
סַנְדַּלְכִּין m. ein Stein, Gemme.
סַנְדִּיקוֹס m. Syndikus, Beistand, Advokat (gr.)
סַנְהֶדְרִין m. Sitzung, Versammlung, Räthe, Richter.
סַנְוֵר blenden.
סַנְחֵרִיב Sanherib (E. N.)
סְנַט auslachen, reizen.
סִנְטָמָא f. Vertrag (gr.)
סִנְטוֹמוֹס kurz, Hauptinhalt (gr.)
סַנְטֵר m. Wächter.
סַנְטֵר m. Kinn.
סְנָטוֹר m. Senator, Rathsherr.
סְנַן reinigen, durchsieben, kehren, fegen.
סְנוּנִית f. Schwalbe.
סְנַף verbunden, vereinigt, zusammenhängend (gr.)
סְנַפִּיר m. Floßfeder.
סְנַק versammeln, vereinigen (gr.)
סִנְקְלֵט m. Senat, Rathsherr (gr.)
סְנוֹקֶרֶת f. Faustschlag.
סִנְקַתְּדְרוֹן m. Staatsrath.
סְנָר m. Gürtel.
סְנַר f. Kresse.
סִנְתָּא f. Gewohnheit.
סָס m. Motte.
סָסָא (s. זאזא) Zweig.
סַסְבַּל m. Heuschrecke.
סַסְגּוֹן m. (Farbenlust) Karmoisin.

סִיסְמָא f. Zeichen.
סַסְמָגוֹר m. Zeder.
סָסִין m. ein meditin. Kraut (gr.)
סָסָנִי m. Gefäße.
סִסְרְנוֹן m. Pelz (auch סִיסַרְמוֹן)
סָע bedingen, übersetzen.
סָע aufbrechen (R. נסע)
סָע f. Bund, Sekte.
סָעַד unterstützen, stärken, helfen.
סַעֵד befestigen, erquicken.
סַעַד m. Erhaltung, Unterstützung.
סְעוּדָה f. Speise, Mahlzeit.
סֵעִיר (wie שֵׂעִיר) Se-ir.
סָעַר verwehren, toben, stürmen, heftig bewegt, unruhig seyn.
סְעַר (s. שער) Hülse, eingeschrumpft.
סַעֵר nachsuchen, nachforschen.
סְעוּרָן m. Heimsuchung, Bestrafung.
סַעוּתָא f. (s. סוח) Kehricht.
סָף speisen, zu essen geben (R. ספא)
סָף verbrauchen, aufhören, ein Ende machen, verzehren (R. סוף)
סוֹף f. Rand, Ende.
סָף (s. נדבך) Reihe.
סוֹף f. Rest, Ueberbleibsel.
סָף fürchten.

סַף m. Schwelle, Becken.
סְפָא Lippe.
סְפָג m. Schwamm, daher einsaugen, anziehen, abtrocknen, abwischen, erschöpfen.
סְפַג schlagen, klopfen.
סְפַג schwammig.
סָפַד klagen, eine Trauerrede halten.
סְפִחַ m. Nachwuchs, was im 2ten Jahre ohne Aussaat von den abgefallenen Körnern des vorigen Jahres nachwächst.
סִפְטַ m. Schrank, Archiv.
סֵפֶל m. Schaale, Becken.
סְפְלִי m. Körner.
סְפְּלִינִי (s. אספלנית) Pflaster.
סַפָּן m. Schiffer.
סְפַן wühlen, durchwühlen.
סְפַן schätzen, ehren.
סְפוֹן m. Seife, Sapore.
סְפוֹן m. Wurfspieß.
סְפָּן (s. חלזון) Schnecke, Thunfisch.
סְפִסְטָה m. Sophista, Weiser, Redner.
סַפְסַל m. Stuhl, Schemel, Sessel.
סַפְסֵף ausreißen.
סְפִסְקָא f. Kommißbrod.
סַפְסַר m. Schwert.
סַפְסָר m. Sensal, Unterhändler, Spekulant.

ספף m. Schatten.
ספק Zusammenschlagen der Hände.
ספק m. Zweifel.
ספק binden, knüpfen.
ספק überflüssig seyn.
ספקטר m. Präfekt, Inspektor.
ספקל m. Spitze, Stachel.
ספקולא f. Specula, Anhöhe.
ספקלטור m. Lanzenträger, Leibgarde.
ספקלר durchsichtig (n. A. Spiegel).
ספיקריא f. Höhle.
ספר scheeren **Pael.**
ספר m. Buch, Rolle, Brief, Schrift.
ספר schreiben, zählen.
ספר m. Hafen, Ufer, Gestade.
ספיר m. Hülsenfrucht.
ספר m. Schreiber, Schriftgelehrter.
ספרגס m. Siegel.
ספרכיתא (s. פרך) verkehrte schmutzige Reden.
ספרינון (wie ספיר) Saphir.
ספרק m. Handschuh.
ספת abschneiden, eintauchen.
ספתק verfault, ausgegährt (gr.)
סק anzünden (**R.** נסק)
סק Sack, Nadelstift.
סק aufhetzen, aufbringen.

סקא Heuschrecke.
סקב m. Rauhigkeit, Räude, Krätze.
סקבטר m. Schreiber.
סקבס m. Geschoß.
סקד (s. מסקיד) ermahnen, zurechtweisen.
סקוסתן (**Sacasina**), E. N. einer Küste.
סקל m. Schlag (Unfall).
סקל entsteinen, d. h. von Steinen befreien **Pael.**
סקל (s. סלק) aufsteigen.
סקלא f. **Scala**, Leiter.
סקלט m. Pallast.
סקמיון (s. צמק) eintrocknen.
סקונדרי (s. אסקונדריך) Brettspiel.
סקס m. Maaß, Waage, Gewicht, Feige, Feigwarze, feigenartiges Gewächs.
סקף m. Schwelle.
סקף veranlassen, verursachen.
סקף m. Ursache, Vorwurf.
סקפט m. Kleid, Hülle (Sänfte).
סקפטס bedeckt, verhüllt.
סקר f. Schminke.
סקי winken, gaffen.
סקר springen, hüpfen.
סקר m. **Sicarius**, Bandit.
סקרדיך m. geheime Archive.

סַקְרְדָק m. Schuhriemen.

סְקוֹרְטְיָא f. Scortea, Pelz, Kleid aus Fell oder Leder.

סְקוֹרִיָא f. Securis, Beil, Axt.

סַקְרִיפְטוֹר m. Schreiber.

סְקְרִיקוֹן m. Tyrann.

סִיקְרִיקִין m. Zuckerwerk.

סַר f. Abschnitzel (Sägspäne).

סָר nachsehen, untersuchen, erforschen.

סֵר f. Höhe, Aufwallung (Iris im Auge).

סֹר m. (Sauerteig), Leidenschaft.

סַר m. Patron, Herr.

סַר schwach, kränklich.

סָר m. Sünder.

סֵר f. Schranken, Riegel, Gefängniß.

סָר verfaulen, stinkend werden.

סָרַב sich weigern, widerspenstig seyn.

סַרְבִּיטִין m. Flügelhaube.

סַרְבֵּל bedecken.

סַרְבָּל m. Pluderhosen, weites Kleid (gr.)

סַרְבֵּק blinzeln, winken mit den Augen.

סָרַג pausiren.

סָרַג verknüpfen, verweben, verbinden.

סָרַג flechten, Schabrake.

סָרָג m. Mauer (netzförmig).

סַרְגֵּל m. Lineal, liniren.

סְרִגְלָא f. Säule, Pfeiler.

סָרִד(ה) f. Backtrog.

סֶרֶד m. Schild.

סָרַד fürchten.

סֶרֶד m. Sieb, Netz.

סְרָד m. Teppich, Vorhang, gewirktes oder gestricktes Zeug.

סַרְדְּיוֹט Krieger (s. אסטרטיא) Gerichtsdiener.

סָרָה f. Pupille im Auge.

סָרָה f. Panzer.

סָרָה f. Serra, Säge.

סַרְהֵב eilfertig machen, beschleunigen.

סָרַח einschneiden.

סָרַח sündigen, sich vergehen.

סָרַט m. Flechte.

סָרַט Risse oder Einschnitte machen (am Körper).

סֶרֶט Strasse (s. אסטרט)

סַרְטָנָא f. Stab.

סְרִיָא Syrien.

סְרִיקוּת f. das Eitele, Erfolglose.

סָרַךְ m. Brustriemen.

סָרַךְ umdrehen, verdrehen, wenden.

סָרַךְ Büttel, auch Vorgesetzter (s. ארכון)

סַרְכָא f. eine Feigenart.

סרמט Lappen (s. סמרטוט) Lumpen.

סרמיסין m. ein Fünftheil.

סוריך ziehen, schleppen (gr.)

סרנג Sirongia, Name eines Ortes.

סרני Syrene (s. דלפן) (gr.)

סרנך Bräune.

סרס m. Verschnittener, Eunuch.

סרס syrisch.

סרס m. Diener, Knecht.

סרסור m. Mäkler.

סרף m. Saft (s. שרף)

סרף verbrennen.

סראפיס Serapis (Vater des Apis, ägyptischer Beiname Josephs).

סריק nichtig, leer.

סרק leer, ausgeleert.

סרק kämmen, hecheln, striegeln.

סרק möbeln, zeichnen, sticken.

סרק seiden, von Seide (gr.)

סרק m. Syricum, eine feine Röthelerde (gr.)

סרק m. Sarazene, Türke.

סריקות f. das Eitle, das Erfolglose.

סרד m. Staar, Blindheit.

סת reizen, verführen (R. סות)

סתו m. Winter, überwintern.

סתם vollständig, absolut (anonym).

סתק Tandes, Splitter.

סתר verheimlichen, Geheimniß, geheim, verbergen.

סתר entgegen seyn, widerstreben, zerstören.

סתר m. Winde, Spindel.

סתת m. Steinmetz.

ע

עאן Schaf, Ziegenvieh.

עב c. Wolke, Nebel, Dickicht, Dunkel.

עב Dicke, Dichtheit.

עב dickes Holz am Pflug, welches in das Joch hineingeht.

עב umwölken, verdichten, verfinstern (R. עוב)

עבא Busen, Schooß.

עבד bearbeiten, anbauen, dienen.

עבד m. Knecht, Sklave.

עבד wirken, machen, thun, geschehen.

עבד gerben.

עבדקן m. Dickbart (s. ולדקן)

עבט m. Pfand.

עבט m. Kufe, Sattel.

עבט m. Nachtgeschirr.

עבידא f. Geschäft, Werk, Handwerk.

עבוף grün, belaubt.

עבץ verdüstern, beschämt werden.

עֲבַר f. Riegel (עִבְרָא)

עֲבַר überfahren, übergehen, riegeln, übertreten, vernichten, durchgehen, einhergehen, vorübergehen.

עֵבֶר m. Jenseits, Ebräer.

עֲבַר zuvorkommen, sich fördern, beeilen.

עֲבַר verführen, verleiten (zum Uebertritt), sich vergehen, empfangen (Pael).

עֲבַר m. Preßstein (s. עכר) Preßbrett.

עֲבַר f. Zweig, Wipfel.

עִבּוּר Schaltjahr.

עֲבַר Rache schnauben.

עָג einen Kreis machen (R. עוּג)

עוּגָה f. Kreis.

עוּגִית f. Beet.

עָג f. Kuchen.

עֲגָבוֹת f. der Hintere.

עֲגָה (s. אגא) Aga.

עָגֹל rund, gerundet (was eine runde Form hat).

עִגֵּל m. Reif.

עָגֹל zirkelförmig.

עֲגַל m. Schnürbrust.

עֲגַל m. Schild, Ohrring.

עֲגַל m. Becken.

עֲגַל f. der Wagen.

עֲגַל (Gestirn), der Wagen, der Bär.

עַגָּל m. Wagner.

עֲגַל bald, schnell.

עֲגַם traurig, bekümmert seyn.

עֲגַן verschließen, verschlossen halten, sich einschließen.

עוֹגִין m. Anker.

עֲגַעַג eintauchen.

עֲגַשׁ stoßen.

עֵד m. Zeuge, Beweis, Tuch zur Reinigung (vor und nach dem Coitus).

עַד m. Raub, Aas, Beute.

עֵד זוֹמֵם m. überwiesener, falscher Zeuge.

עַד f. Jungfrauschaft (eigentl. עֲדִרָה)

עֲדָ(י) dieses, dieser, diese.

עַד bis, zu, auf, während.

עַד הָכִי bisher, bis jetzt.

עֲדָ empfangen, schwanger werden, schmücken (R. עֲדָה)

עֲדָ vorübergehen, wandern, zurückweichen, wegnehmen (R. עֲדָא)

עַד binden, anlegen (R. עוּד)

עוּדָה f. Bündel.

עֲדָאָה f. Raub, Beute.

עֲדַב m. Loos.

עִדּוּי Empfängniß.

עֲדִי Ade (E.N.)

עֲדִיָא f. Geschwulst.

עדל Zwiebelysop, Saturei.
עדלר m. Socken, Fußbekleidung.
עדן zart, fein.
עדן m. Zeit, bestimmte Zeit, Jahr.
עדף überflüssig, übrig seyn.
עדר m. Heerde.
עדק m. Wolle, Schwamm.
עדר gäten, reinigen.
עדר m. Pflug (syr.)
עדר Wolle (s. עמר)
עדש Wage (s. ערסא)
עדש Linse (s. טלפח)
עדש Schale, Warmflasche (von linsenförmiger Gestalt).
עשתרות f. Heerden, auch Astarte eine phön. Göttin.
עדית f. Wohnung, Tempel.
עוה sündigen, verdrehen, krümmen, beugen, verkehren, sich vergehen.
עוה (s. מעוי) athmen.
עויא f. Verkehrtheit, Sünde.
עויל m. das Junge.
עוים die Avåer (ein altes Volk).
עוכה f. Beiwohnung.
עוית f. Convulsion, Krampf.
עוף m. Geflügel.
עויק drehen, krümmen, lenken, sich beugen.
עולם m. Kind, Knabe.
עולמתא f. Mädchen.

עוללך Traubenkämme.
עושן m. Kraft, Stärke.
עור blind.
עור m. Spreu.
עות beugen, krümmen.
עותה f. Unterdrückung.
עז Ziege.
עז Meeradler (s. אזא)
עז stark, hart, frech.
עזא Asa (ein böser Geist), ebenso Asael.
עזב vernachlässigen, unkeusch seyn.
עזגד m. Bote.
עזל Garn (s. אזל) Netz.
עזם einknicken, abkneipen.
עזק umgraben, umzäumen.
עזקא f. Ring, Fessel, Kette, Siegelring.
עזק Wolle (s. עדק) Schwamm.
עזר helfen, beistehen.
עזרד m. Speierling, Speierapfel.
עזרה f. Vorhof des Tempels, Absatz, Terrasse.
עט m. Feder, Griffel.
עטה ergreifen, sich vergreifen; bedecken, verhüllen.
עטה f. Rath, Verstand.
עטל faul, träge.
עטלז Markt (s. אטלס)
עטם Seite (s. אטמא), Flanke.

עֲטַךְ setzen, legen.
עֲטַף m. Busen, Schoos (eigentl. Falte).
עֲטַף (s. טף hebr. צוף) schwimmen.
עֲטַף bedecken, bekleiden.
עֲטַף säumen, aufhalten, verschmachten, verzagen, vergehen.
עֲטַר f. Krone, Rand, Diadem, Kranz.
עֲטַר abweichen, wegräumen (umgeben).
עֲטַר rauchen.
עִטְרָא f. Kontrakt, Instrument.
עִטְרָן m. Pech, Harz.
עִטּוּשׁ das Niesen.
עֵיל oben, oberhalb.
עִיּוּל m. Staub.
עַיֵּן Pael schauen (s. איין) beschauen, trachten (Auge), Fenster, Ring.
עַיְנָן m. ein Großaugiger.
(מֵעַיִן so wie, gleichwie).
עַיִן Dorn, wie in Aglaia (s. בית גליא)
עֵין עֶגְלָא (Kalbsauge) Amethyst.
עֲכַב verzögern, aufhalten, hindern, verschieben, verweilen.
עַכְבִּיּוֹת f. Tamarisken.
עַכְבָּר m. Dorf, Flecken.
עַכְבָּר m. Maus, Feldmaus.

עַכּוּבִיתָא f. Spinne (hebr. עַכָּבִישׁ m.)
עַכּוּזֵי Hode (s. הרגז).
עֲכַל f. ein gewisses Maaß.
עֲכַל verzehren.
עִכּוּל m. Ueberrest.
עֲכַן m. Viper, Otter, Echinus, Igel.
עֲכַס m. Schlange, Viper, Otter (sich ringeln, winden, schlingen).
עֶכֶס (s. קרדוקיים) Bracelette.
עֲכַס zürnen, wüthen, sich ereifern über etwas.
עֲכַר trübe seyn, einschrumpfen, betrübt machen.
עֲכַר m. Preßbrett, Preßstein.
עֲכַר zerrütten, ins Unglück bringen.
עַכְשָׁיו jetzt, gegenwärtig, nun erst.
עַל erheben, loben, schätzen, vergleichen (R. עלה)
עִלּוּי Schätzung.
עִלַּי erhaben.
עִלָּיָה f. das Beste, das Vorzüglichste.
בְּנֵי עֲלִיָּה m. die Himmlischen, Erhabenen (würdig in den Himmel zu kommen).
עַל m. Blatt.
עֶלְבּוֹן m. Vergehen, Beleidigung, Verachtung.
עִלָּה f. (על) Ursache, Vorwand, Ausrede.

על m. Joch, ein Feldmaaß.

על גב bei.

על שום מה weswegen.

עלי m. Mörserkeule.

על m. Füllen (vom Esel).

עליל öffentlich, offenbar.

על auf, über.

עלל hineingehen, eindringen, Aph. hineinführen.

עלא oben, oberhalb.

עלול gemacht, geeignet.

עללא f. Frucht.

עללות f. Träublein.

עלעל durchstürmen, umhertreiben, umherwehen, brechen.

עלעול m. Sturmwind, Ungewitter.

עלב kühn, verwegen, vermessen; schmähen, plagen, spotten.

עלבן m. Plage, Spott, Noth, Unverschämtheit.

עלוב, עלובה bedauerungswerth.

עלם m. Welt, Zukunft, Ewigkeit, Weltsinn.

עלם stark.

עלס sich sanft aufschwingen.

עלע Rippe, großer Hauzahn.

עלף verschmachten, ohnmächtig sein.

עלץ sich freuen.

עלש m. Endivie, Meerkohl.

עלת Endivie (s. עלש)

עלת 1/4 Maaß (s. אנטל) Flasche.

עליתא (s. אליתא) ein Thiername.

עלית f. Obergemach.

עם mit, bei.

עם verfinstern, verdunkeln (R. עמם)

עם m. Volk.

עמד stehen, feststehen, bleiben, aufstehen.

עמדה f. Wohlstand.

עמידה f. Nachtgeschirr.

עמה (s. איום) verfinstert, fürchterlich.

עמל sich ermüden, sich in Schweiß bringen.

עמילה f. Kraftmehl, ohne Mühle gemahlen (gr.)

עמל m. Auslage, Unkosten.

עמלך Mehlteig, vom Topfe den Schaum abzunehmen (Garbe)

עמלא f. Zins, Steuer.

עמלק Amalek (E. N.)

עממי m. Heiden, Völker (von עם)

עמון Amon (E. N.)

עמוס Amos (stottern).

עמעם darüber wegsehen, dunkel, finster seyn.

עמץ zuschließen, verschließen, versperren.

עמק m. Thal, tiefliegende Ebene (Thalbewohner).

עמק m. Tiefe.

עוֹרֵב הָעֶמֶק m. weiße Rabenkrähe.

עֵמֶק Thal (als Ortsname).

עֲמִק tief, hohl, unerforschlich.

עַמֵּק sich hinstrecken, dehnen, ausdehnen.

עֲמַר m. Wolle (hebr. צֶמֶר dass.)

עֲמַר m. Heu, Garbe, Getreidehaufen, Mandel.

עַמֵּר sklavisch behandeln, zur Arbeit gebrauchen Pael.

עַמֵּר (hebr. עמר) zusammenbinden.

עֲנָ antworten, entgegnen, erwiedern, Zeugniß ablegen (R. ענה)

עֲנָ strafen, züchtigen, niederbeugen, bedrücken, betrüben, kasteien (d. h. fasten) (R. ענה)

עֲנָ sich auslassen über etwas, erhören, anheben zu reden (R. ענה)

עֲנָ Wechselklage, Klageschrei.

עֲנָ singen, besingen (R. ענה)

עֲנָ Mangel an Einsicht haben (R. ענה)

עֹנָ f. Zeit, Periode, Epoche.

עָנָ Schaf, kleines Vieh (s. עאן)

עִנַּב m. Beere.

עִנַּב(ה) f. Korn, Gerste.

עִנַּב m. Blatter, Blase.

עַנֵּב fügen, flechten, binden.

עִנְבָּל m. Klöpfel, Nagel, Schlägel in der Glocke (s. אִנְבָּל)

עֹנֶג m. Wonne, Lust, Wollust, Vergnügen.

עַנֵּג säumen, sich verspäten (sich ergötzen).

עֲנָה leiden.

עָנִין m. die Leidenden.

עֲנָה Ana (E. N.)

עֲנָו demüthig, unterdrückt, bescheiden seyn.

עֲנָוָה (s. ענב) Korn.

עֲנָוָ f. Lage.

עַנְטַב Entab (Ortsname).

עֲנִי m. der Arme.

עֲנַמֶּלֶךְ Götze der Sipparener (s. אדרמלך)

עַנֵּן aus dem Zuge der Wolken weissagen.

עֲנַן m. Wolke.

עֲנוֹתָן leidend, hülflos.

עִנְיָן Sache, Ding.

עִנְבִיתָא f. Lungenhäutchen.

עֲנַף zornig.

עֲנַץ Büschel (s. אניצי) Reisten.

עֲנַק (arab.) Hals.

עִנְקְלִין m. Haken (s. אנקל)

עִנְקְמוֹן gesund und stark (E. N.)

עִנְקוֹקְלוֹת unreife Trauben (bevor sie den dritten Theil ihrer

ausgewachsenen Größe erreichen.

ענש m. Strafe, Geldstrafe.

ענתא f. Zeit.

עסבא f. Kraut.

עסה f. מעסה Mus (von Graupen, Gries und Mehl).

עסה f. Teig, Masse.

עסה knirschen.

עסור m. Wegwart.

עססיות f. Gemüse (von Hülsenfrucht).

עסק m. Streit, Geschäft, Sache.

עסק sich beschäftigen, etwas betreiben, streiten.

עסר zehn, verzehnten.

עף wehen, fliegen (R. עוף)

עף ermatten, ermüden (R. יעף)

עף verdoppeln (R. עפה)

עף aufblasen (R. עפף)

עף schmieden, abstumpfen (R. עפף)

עף bewipfelt, belaubt seyn (R. עפה)

עפי m. Zweig, Laube.

עיפא f. Schleier.

עפיין (s. אפיין) kleine Häringe.

עפל m. Aftergeschwulst.

עפץ (s. אפץ) Galläpfel.

עפר m. Staub, Erde, Schutt.

עפר m. (das Junge), Jüngling.

עפרון Ephron (E. N.)

עפרן m. ein Edelstein.

עפש vermodern, verfaulen, verdummen, vertrocknen.

עץ m. Holz, Baum.

עצב gleich machen, einrichten (die Glieder).

עצב betrüben, Schmerz leiden.

עצב schaffen, bilden.

עצבא f. Decke.

עצבן Dorn, Distel.

עצה f. Stroh, Heu.

עצה bedrücken, hart, trop. widerspenstig.

עצרה f. Teig (Grütze).

עצל vernachlässigen, faul, müssig seyn.

עצם selbst.

עצם Ithpa. disputiren.

עציץ Becken (s. אציץ)

עצר ausdrücken, pressen, auspressen.

עק f. Druck, Schmerz, Bedrückung (R. עוק)

עקא f. Noth, Unglück.

עקב m. Ferse, Sohle, Huf.

עקב trügerisch, hinterlistig seyn, hemmen, einsaugen, aufhalten, zurückhalten, von hinten kommen.

עקוב m. Schwamm.

עקובה f. Klaue.

עקיבה Akiba (der berühmte Rabbi).

עקיבה f. Uterus.

עקד binden (s. רגל)

עקד sich neigen.

עקה f. Grube.

עקל netzförmiger Sack (worin die Oliven gepreßt werden), Wendholz.

עקל m. unterster Raum des Schiffes (n. A. Schiffsseil).

עקל m. Krümmung, Windung.

עקל m. Ring, Armschloß.

עקם verdrehen, den Mund verziehen, verkehrt, schlecht seyn.

עקס Schweif, Spitze.

עקס m. Winkel, Behältniß.

עקס Biß (einer Schlange).

עקף betrügen, hintergehen.

עקיף m. Betrug, List, Arglist.

עקץ m. Stiel, Spitze.

עקץ ausreißen.

עקיק m. Topas.

עקר unfruchtbar (s. בקל)

עקר ausreißen, ausrotten.

עקרב m. Stachelgebiß (Scorpion).

עקרב gekrümmtes mit Widerhaken versehenes Eisen (in der Form eines Scorpions).

עקרבת (ein Ortsname).

ער erwachen, erwecken, aufregen, erregen (R. עור)

ער ausleeren, ausgießen (R ערה)

ער sich entblößen, sich anschließen (der erste Versuch des Beischlafs) (R. ערר)

ער blos, einsam, verlassen, kinderlos (R. ערר)

ער m. Erdschollenbrecher (beim Pflug)

ער brechen, reiben, zerstören (R. ערר)

ער m. Lorbeer.

ער f. Stadt.

ער streiten (R. ערר)

ער m. Feind.

ער m. Wolle (gr.)

ער c. Haut, Fell.

ער m. Wächter (Engel).

ער m. Beinbrecher, Meeradler.

ער zufällig.

עראי bisweilen, selten.

ערב vermischen, mischen, mengen, verwirren, Pilp. bestürzt sein.

ערב bürgen.

ערב m. Rabe, Rabengeschlecht.

ערב m. Araber.

ערב c. Abend, Abenddämmerung.

ערב, ערבה f. Mulde, Trog.

ערבה f. Brachweide.

ערבל verwirrt, bestürzt, in Angst, Noth.

ערבלא (s. ארבלא) Sieb.

ערגה f. Gartenbeet, Lungenlappe (n. E. Geländer, Leiter).

עַרְגֵל wälzen.
עֲרוֹד m. Schlange, wilder Esel (ausstoßen, vertilgen).
עַרְדַבְלִין (s. הרדוליס) Wasserorgel.
עַרְדִילִין (s. עדלר) Socken.
עַרְדְסְיָא Name eines babylonischen Ortes.
עַרְדְסַק f. Rauchfaß.
עוּרְדְעָן m. Frosch.
עֲרָוָה f. Ausleerung, Schaden.
עֶרְוָה f. Blöße, Schaam.
עֲרַט entblößt sein.
עַרְטֵל nackt, entblößt.
עַרְטֵל leicht, schnell.
עֲרַךְ schätzen, achten, hochachten.
עֲרַךְ zurechtstellen, anordnen, reihen, richten, gleichstellen.
עַרְכָּאוֹת f. Tribunale, Gerichtsstelle (s. ארכי)
עֵרֶךְ Eintheilung, Anordnung, Rüstung, Schätzung.
עֲרָךְ m. dünner Kuchen.
עַרְכֵּל verbrühet (s. ערסל) entzündet, verletzt.
עָרֵל unbeschnitten.
עָרַם ersinnen (mit List), listig sein.
עָרַם nackt, entblößt sein.
עַרְמוֹן m. die Platane, der morgenländische Ahorn.
עַרְמוֹן m. die gehörnte Schlange, der Cerast.
עָרָךְ m. Städter.
עֶרֶס f. Lager, Bett, Wiege.
עֲרַס sich vermischen, ineinander wachsen.
עֲרִיס m. Spalier aus zusammengeflochtenen Reben.
עֲרַס vermischen, zerstoßen, zerreiben.
עֲרָסָן Gerstenmehl, Gerstengrütze, Graupe.
עֲרָס Wächter (s. אריס)
עַרְסָא f. Zeile (von Häusern), Reihe.
עַרְסָא f. Wage.
עַרְסָל m. Lager, Hütte.
עַרְסֵל verbrühen, versengen, entzünden
עֲרַע begegnen (zufällig), sich zutragen, Pael zusammen-herbeirufen.
עַרְעִיתָא f. Hornisse.
עֹרֶף m. Genick, Nacken (träufeln).
(מַעֲרָף ein guter Kund).
עַרְפָּד der Vampyr, die Fledermaus.
עָרְפָּה Arpa (E. N.)
עוּרְפִילָא f. Nebelregen.
עַרְצְבְיָא geschwänzte Heuschrecke.
עֲרַק m. kleine Kufe.
עֲרַק m. Stange, Blech (von Eisen).
עֲרִיק Flüchtling.
עֲרַק entfliehen, fliehen.
עֲרַק drehen, (s. עריק) krümmen.
עַרְקָא f. Blutegel.

עַרְקָא f. Riemen, Schnur, Flechte.
עַרְקָא f. Riedgras.
עַרְקֹב m. Knie, Kniebeuge, Kniekehle.
עַרְקְבַל m. Scorpionkraut.
עַרְקַל hurtig, schnell.
עַרְקְמָא f. Sumpf, Schlußbein.
עַרִירִי einsam, allein.
עֶרֶשׂ f. Bette, Lager.
עַשׁ (s. עגלה) der Wagen (Gestirn).
עֲשׁ machen, schaffen, umwandeln (R. עָשָׂה)
עֵשֶׂב m. Kraut, Kräuter, Futterkräuter, Saat, Gemüse.
עֲשַׁן räuchern (dampfen, rauchen).
עֲשַׁן stark, fest.
עֶשֶׁף m. Beil, Grabscheit, Hacke, Pflugschaar.
עֹשֶׁק m. Gewalt, Erpressung, Raub, Bedrückung.
עֲשַׁק theuer, übersetzt, übervortheilt.
עֲשַׁר bereichern, reich machen.
עֲשַׂר zehn.
עֲשָׁשִׁית f. Glas, Leuchte.
עֲשַׁת Platte (s. ערק)
עֲשַׁת denken, sinnen.
עַשְׁתְּרוֹת Anwachs (von Heerden).
עַשְׁתְּרַת Ortsname (Astarte).
עֵת Zeit, Mal, Periode.
עַתָּא f. Noth, Härte, Verkehrtheit, Tadel.

עֲתַד bereit sein, stehen, Pael stellen, zurecht machen.
עָתְנִיאֵל Athniel (E. N.)
עֲתִיר m. Reichthum.
עַתִּיק alt.
עֲתַר m. Schaufel (Duft, Dampf, Anbeter).
עֲתַר bereit halten, sein (s. עתד)
עַתַּר Pael bereichern, reich machen.

פ

פֵּאָה f. Ecke, Kante, Gegend, Seite.
פּאָה f. Färberröthe, Krapp.
פֵּאָה נָכְרִית f. falsches Haar.
פָּאפֵי m. Väter.
פְּאֵר m. Schönheit, Glanz, Schmuck der Felder (die Kante der Felder).
פְּאֵר m. Kopfschmuck, Turban.
פְּאַר f. Saite.
פַּארֵי m. Kleie.
פְּאֵרֵי (s. קטלא) Schmuck.
פַּג erschlaffen, ausdünsten, verrauchen, matt werden (R. פוג)
פַּג m. Quelle (gr.)
פַּג lustwandeln, sich unterhalten, umhergehen, spazieren gehen.
פַּג m. unreife Feige.
פַּג m. Kinn, Gebiß, Zaum (gr.)
פַּגִּי E. N. (s. בית פאגי)

פִּגָּה **Piga** (ein Fluß in der Nähe von Palästina).
פַּגָּז m. Mauerbrecher.
פִּגְיוֹן m. kurzer Degen, Dolch, **Pugio**.
פַּגֵּל faul, stinkend machen.
פִּגּוּל m. Greuel, Unreines, Abscheuliches.
פִּגְלָא m. Rettig.
פֵּגָם Raute (eine Gewürzpflanze).
פְּגָם m. Schlinge, Falle, Schlagbauer für Vogelsteller (gr.)
פַּגֵּם schwächen, entkräften, ermatten.
פַּגֵּן schreien, jammern, wehklagen.
פָּגָן m. **Paganus**, Bauer, Landmann, Dorfbewohner.
פִּגּוּן m. Schale.
פֵּגַן Raute (s. פגם)
פֵּגַע m. Pflaume.
פַּגֵּר zerstören, auflösen **Pael**.
פֶּגֶר m. Leichnam.
פָּגֵר müde, ermattet, faul, träge, müssig seyn.
פַּגְּשׁ Mauerbrecher (s. פגז)
פְּגַשׁ kämpfen, ringen, auf Jemanden losgehen.
פַּגֵּשׁ ausarten.
פְּדָה loskaufen, lösen.
פִּיד m. Schnabel.
פִּדְרָא f. Griff, Handhabe.
פַּדְאָמֵי f. Schleier, Larve, Maske, Hülle.
פַּדְגּוֹג m. Erzieher, Führer, Lehrer, **Paedagog (gr.)**
פּוֹדַגְרָא **Podagra**, Fußgicht.
פַּדַּחַת f. Stirne.
פַּדְיָא Kinder (gr.)
פַּדָּן m. Paar, Joch, Ochsen.
פַּדָּן Hacke, Karst.
פִּדָּס Faß (s. פטס)
פִּדַּע m. Wunde.
פַּדִּיעָא f. Hammer.
פֶּדֶר m. Fett, Schmeer.
פִּדְרָא f. Marmor.
פַּדֵּרַת spotten, schimpfen.
פֶּה m. Mund, Oeffnung, Schärfe, Rand, Mündung.
פֶּה m. Made (in den Feigen).
פְּהִי sich trennen, sich bemeistern.
פְּהַק den Mund aufsperren, gähnen.
פּוֹל m. Bohne.
פּוּלְחָן m. Dienst, Verehrung.
פּוּם bei, nach, vermöge, laut.
פּוֹן gewiß.
פְּרוּסְדּוֹס m. Schneckengang.
פּוּרְתָּא wenig, klein.
פְּרוּת trippeln.
פַּז m. Platina, gereinigtes Gold.
פַּז eilen, gelenk seyn (**R.** פוז)

פַּז voreilig, behend seyn, sich schnell bewegen.

פַּזְמָא f. Ausstreuung, Verschwendung (gr.)

פִּיזְמְרִיק dasselbe.

פַּזְמַק m. Socke.

פֹּז״ר קֹשׂ״ב (zufrieden stellen), eigentlich eine Abbreviatur, nemlich פִּיּוּס, זְמַן, רֶגֶל, קָרְבָּן, שִׁיר, בִּרְכַּת הַמָּזוֹן

פִּזְרָא f. Stock, Stab, Ruthe, Gabel.

פַּח blasen, aufblasen, wegblasen (R. פוח)

פַּח brüten, zum ausbrüten geeignet.

פַּח einen Wind lassen (פִּיחַ)

פַּח ausmalen, ausspalieren (R. פחח)

פַּח bedecken, verkleben.

פַּח nackt, entblößt.

פֶּחָה m. Statthalter, Verwalter.

פַּחַז übereilen, überrumpeln, überkochen.

פְּחַז m. Gang, Weite.

פַּלְץ m. Mistkorb, netzförmige Decke (für Kameele).

פַּחַם schwarz färben, kohlschwarz sein.

פֶּחָם m. Kohle.

פֶּחָמִי m. Köhler.

פַּחַם vergleichen.

פְּחַס zusammendrücken.

פְּחַס überfüllt sein, überströmen, überlaufen.

פֶּחָר m. Töpfer.

פְּחַשׁ zusammendrücken.

פְּחַת vermindern (graben, ausgraben).

פְּחוֹת weniger.

פַּחַת m. Graben, Grube.

פַּט ausdauern, hinlänglich sein.

פט Licht, Leuchte (gr.)

פַּט schwatzen, plaudern (R. פטט)

פַּטִּיט m. Schwätzer.

פַּטְטָא, פַּטְטְיָא f. Geschwätz.

פַּטְטָנִית f. Schwätzerin.

פַּטְפְּטָנִית f. Plaudertasche.

פַּטְפֵּט entgegen, widerstreben.

פּוֹטְאֵלוֹס Pozzuolo (eine Stadt in Kampanien).

פַּטַגְרִיטוֹס m. Podagrist.

פַּטְפּוּט m. Dreifuß, Tiegel.

פִּטְמָר f. Stiel am Obste.

פַּטְרְכָה f. Mastdarm.

פַּטִּילְיָא f. Weidenkorb (für Feigen).

פִּטְלָךְ m. Goldplatte (gr.)

פְּטִילִיקִין m. Schüsselchen (gr.)

פַּטֵּם fett machen, mästen, würzen Pael.

פַּטֵּם fett, gemästet.

פְּטָב m. Nerve, Ader.

פִּטֵּם Krone, Spitze, Warze.

פִּטְמָא f. Gewürztes (Gewächs).

פִּטַּג ein Farrenkraut (s. פליטריכון)

פִּטִּיכוּן Eunuch, (reich an Viehheerden) letztere Bedeutung nach Jarchi.

פִּטָּס m. Faß (gr.)

פִּטְקָא (s. פתקא) Schritt, Ausspruch.

פְּטַר entlassen, aufbrechen, loslassen.

פִּטִּירְתָא f. פֶּטֶר m. Erstgeburt.

פִּטּוּר f. Erdschwamm, Pilz, Morchel, Trüfel.

פַּטֵּר m. Vater, Patronus, Schutzherr, Rathsvorsteher, Vorgesetzter (gr.)

פַּטִּיר ungesäuert.

פַּטִּיר rauh, nicht mit Stroh gemengt.

פַּטְרָא f. Petra, Stein, Fels (gr.)

פַּטְרוֹתָא f. Lämmchen.

פַּטְרִיוֹן m. Becher (gr.)

פַּטְרִיקוֹן erblich von den Vorfahren her.

פַּטְרוֹשְׁלִינוֹן m. Steineppich, Wassereppich, Petersilie.

פּוֹטִיפַר Potiphar (Pfleger des Stiers Apis).

פַּטִּישׁ m. Hammer (hebr.)

בַּר פַּטִּישׁ m. Hämmerlein.

פַּטְשִׁין m. lange Hosen.

פִּטְגָא (ein gewisser Fisch).

פִּי constr. von פֶּה m. Mund.

פִּי טַבַּעַת After.

פִּי טוּרֵי Seil, Strick.

פִּי כְרִיסָה Nabel.

פִּיכוּר Loch des Schmelztiegels, wo der Blasbalg hineingeht.

פִּי כוּשׁ Spindelspitze.

פִּי רֶשַׁע (s. אשכרוע) Buxbaum.

פִּי תִקְרָה Schärfe des Balkens.

פַּיְיטָן m. Poet, Dichter (gr.)

פַּיָּיל m. Becher, Schale, Phiole (s. פטריון)

פַּיִּיס m. Scholle, Steinchen (gr.)

פִּיל m. Elephant.

פִּיף m. Gürtel, Rand, Kante.

פִּיקָס m. Meertang, Seetang (gr.)

פַּךְ m. Oelflasche, Flasche.

פַּךְ umkehren, umwenden, wenden (R. אפך)

פֻּךְ m. Augenschminke (s. כחל)

פְּכַח vermindern, schwächen, weniger machen.

פַּכְחוּתָא f. Ueberlauf der Dinte.

פַּכְסְמָיִן m Zwieback (gr.)

פְּכַר zusammenfalten Pael.

פְּכַר zerstören, entwurzeln, niederreißen Pael.

פַּל richten, rechten, bitten, beten, entscheiden (R. פלל)

פַּל untersuchen, erforschen.

פַל m. Ritz, Spalte, Grube, erweichte Erde.

פַּל m. Thor, Thür, Pforte.

פַל fallen, abfallen, zufallen, niederfallen (R. כפל)

פַל m. Wurfspieß.

פַל m. Gesandter, Bote.

פַל mischen, mengen.

פְלָא absondern, auszeichnen, aussondern, entfernen (groß).

(מְפְלָא berühmt, ausgezeichnet).

פְלָא spotten.

פְלָאָה alt, veraltet(gr.)

פַלְאָתָא f. Parabel.

פְלִיבְרוֹכְסִין m. viel Regen (gr.)

פְלַג theilen, streiten.

פַלְגָא, פְלַג Hälfte.

פַלְגָאָה Streiter, Zänker.

פלוּג Brosame.

פְלַג Abtheilung.

פְלַג m. Antheil, Flagge, Hälfte.

פְלְגְס m. (Mittelalter), Jüngling, Mädchen.

פַלְגוֹג m. Liebkosung, Lust, Wonne.

פַלְגוּת f. Trennung, Spaltung, trop. Bedenklichkeit.

פְלַגְס m. Ziel, Beobachtung (gr.)

פְלָגוֹס das hohe Meer, Pelagus (gr.)

פְלַגְס m. Hammel.

פְלְבָס m. Bast, Flachs (gr.)

פְלְדָם m. Bastkleid, Bastzeug, leinenes Unterkleid.

פְלַז Messing, goldfarbig (falso, falsch, unecht.

פְלַח m. Schnitt, Stück, von Feigenkuchen.

פְלַח m. Wächter, Beschützer (gr.)

פְלָח m. Spindel.

פְלַח m. Schluck (Maaß).

פְלַח m. Ackersmann, Feldbauer.

פְלַח dienen.

פֻלְחָן Gottesdienst.

פְלַט auswerfen, speien, spucken, (hervorragen).

פְלַט sich flüchten, retten, entwischen, entkommen.

פְלַט m. Palatium, Pallast, Palatin, Fürst, Hofleute des Kaisers.

פְלַטְיָא (breite) Strasse, Gasse, Platz.

פְלַטְיָא f. Dienst.

פְלַטְיָא Pozzuolo (s. פוטאלוס)

פִילוֹטוֹמְיָא f. Freigebigkeit, Ehre, Größe, Großmuth.

פוֹלִיטוֹמְכוֹן m. Landesfürst (gr.)

פְלַטָנוּס der Berg Garisim (im Medrasch), wahrscheinlich wegen der dortigen Platanen oder Ahornbäume so genannt.

פוֹלִטִק m. Staatsmann (gr.)

פַּלְטֵר m. Verkäufer (gr.)

פַּלְטֹר m. Stadtvorsteher (gr.)

פּוֹלִיטִיר m. Markt (gr.)

פּוֹלִיטְרִיכוֹן m. Vielhaar (ein Farrenkraut (gr.)

פַּלְיָא abgesondert (s. פלא) ausgezeichnet.

פַּלְיָה בְּאֵרֵי f. Weinvogel (ein Schmetterling).

פַּלְיִיתָא f. eine Eidexenart.

פַּלְיִיטוֹן m. Blättersalbe, von einem dornigen Strauch mit Rosenblüthe.

פְּלִיוֹס m. Hut, Pallium, Mantel, Oberkleid (gr.)

פְּלַךְ spinnen Pael.

פִּלְכָה f. Spindel (s. פלח)

פֶּלֶךְ m. Bezirk, Kreis.

פֶּלֶךְ m. Krücke, Stab (s. אגד)

פַּלְכִין m. Axt, Beil (gr.)

פִּלְפְּלָה f. Rettig, Meerrettig.

פְּלוּלְיָא f. eine gewisse Pflanze.

פְּלוּלִינָא Brosamen.

פְּלָם Schlamm, Morast, die Fluth (gr.)

פְּלַם stark, (s. מפלם) feucht.

פַּלְמוּד m. Thunfisch (gr.)

פְּלוּמָה f. Pluma, Pflaume, Feder, Pfühl.

פַּלְמַטוֹס m. Krieger, Streiter, Kämpfer, Soldat.

פַּלְמַנְטַר m. Kriegsschreiber (gr.)

פּוֹלְמוֹס Krieg, Kriegsheer (gr.)

פַּלְמַרְכוֹס m. General, Kriegsminister (gr.)

פְּלָן m. ein Gewisser, Ungenannter.

פִּלָּן Bisam (s. חמרתא)

פְּלָן m. Vorsaal (gr.)

פְּלָן m. Thor, Pforte (gr.)

פְּלָן m. Blatt, Laub (gr.)

פַּלְנְיָא Beinkleid, Unterkleid.

פְּלָנִיךְ m. kleine Tunika (gr.)

פְּלָנִים m. (irrend) die Planeten (gr.)

פְּלֻנְק f. Streitsucht, Zanksucht, Rechthaberei (gr.)

פַּלֵּס abwägen, ebnen Pael.

פֶּלֶס m. Wage, Schnellwage.

פֶּלֶס Follis, eigentlich ein Geldbeutel und später der griechische Name einer Münze.

פְּלַס zerbrechen.

פְּלַס Stoß, Schlag, Hieb.

פְּלַס pelusisch.

פִּלַס Pelusium (ein Gewand).

פְּלַס m. Wächter (gr.)

פַּלַסְטִינֵי Palästina.

פְּלִסְלוֹס Lupine (s. תרמוס)

פִּלוֹסוֹפָה m. Liebhaber der Weisheit, Philosoph.
פַּלַסְטַר falsch, unecht, erdichtet, erlogen.
פַּלְסְמוֹן Balsam (s. בלסמון)
פִּלְפֵּל m. Pfeffer.
פַּלְפֵּל mit Scharfsinn behaupten, streiten.
פַּלְפֵּל streuen, zerstreuen.
פְּלִיפוּס m. Polypus, ein Nasen- oder Herzauswuchs (gr.)
פַּלְצוֹר m. Netz, Garn.
פִּלַק Gefängniß, Wache (gr.)
פְּלַק m. Axt, Beil (gr.)
פַּלְקָט geflochten (gr.)
פַּלַקְתָּא f. Konkubine, Kebsweib (gr.)
פְּלַר eine gewisse Münze (s. פלס)
פְּלַשׁ offen, öffentlich.
פְּלַשׁ sich bekümmern Pael.
פַּלְתָּה f. Schuppe (gr.)
פֶּם m. Mund, Oeffnung, Mündung.
פּמְבִי m. Pomp, öffentliche Schau (gr.)
פָּמוֹט f. Leuchter.
פָּמְלִי f. Filzhut (gr.)
פָּמַלְיָא f. Familie, Verein.
פְּמִלְנַיָא Unterhosen (s. פלניא)
פְּמִסְקָא Wache (s. פרמסקא)
פַּמְפִיָא f. Reibeisen.
פַּמְדִיָת Larve (s. פדאמי)
פַּךְ ausräumen, wegschaffen, vertilgen (R. פנה)
פַּךְ sich wenden, kehren (R. פנא)
פַּךְ Angesicht, Schaam.
פַּךְ (Pinna, Spitze), gezähnter Riegel, Klinkhaken.
פוּךְ eine Partikel (s. קא)
פַּנַג süßes Backwerk.
פְּנְדָה f. Funda, Bauchgurt, Hohlgürtel, Geldkatze.
פְּנְדְיוֹךְ Pfund (eine gewisse Münze).
פּוּנְדַק m. Gastwirth, Gasthaus (gr.)
פוּנְדָק m. Haselnuß.
פַּנְדוּרָא Pandura, Hirtenflöte, überhaupt ein Blasinstrument.
פְּנַח verwahren.
פַּנְטִי entgegen (gr.)
פַּנְטִיגוֹךְ fünfwinklicht (gr.)
פַּנְטוֹךְ ganz und gar (gr.)
פּנְטוּס eine Landschaft in Klein-Asien: Pontus.
פַּנְטוּס überhaupt, allerdings, auf alle Weise (gr.)
פַּנְטַסְיָא f. Phantasie, Einbildungskraft (gr.)
פַּנְטִיקָקְיָא durchaus schlecht (gr.)
פַּנְיָא f. Abend.
פָּנְיָיס Paneas (E. N.) (s. לשם)

פנך f. Teller, Schüssel, Schale (gr.)
פנך jagen, eilen.
פנם m. Gegenwart, Vorstellung, Auseinandersetzung.
פנון m. Panus, grobes Tuch.
פנס m. Tuch, Kleid (gr.)
פינוס m. Zinsen, Wucher.
פנס Laterne, Lampe.
פנע zerschmettern, zerstreuen.
פנק Pael verzärteln, verweichlichen, ergötzen, schmeicheln, pass: verzärtelt, kostbar, delikat leben.
פנק m. Saum, Zipfel.
פנקט m. Pallast.
פנקיה Phönizien (gr.)
פנקס f. Rechentafel, Schreibtafel (gr.)
פנקרס Kaper (s. קפרס)
פנר Bosheit, schlechter Charakter (gr.)
פנר f. Pforte, Thüre.
פנתא f. Obertheil (der Schuhe).
פנתק ein Farrenkraut (s. פטנג)
פנתר Pantherstein.
פנתירין m. Panther (gr.)
פס m. Pfahl, Stange, Latte, Pallisade.
פס losen (R. פוס)
פס m. Tribut, Lösegeld.
פס ausgleichen, versöhnen, bereden (R. פיס)
פס m. Schaufel, Gabel.
פס entweichen, verwerfen.
פס sich ausbreiten, um sich greifen (R. פסא)
פס einhergehen, schreiten (R. פסע)
פס hohl.
פס Stück.
פס mit ידא Hand.
פס graben.
פסג durchschneiden, zerschneiden, zerlegen, zertheilen.
פסגא f. Theil, Stück.
פסיגה f. Schnitt, Stück.
פסד verlieren, zu Schaden kommen, um etwas kommen.
פסדיות f. Polster, Kissen.
פסטל Brief (s. אפסטלי)
פסטולי Hauptbalken (s. אפסטליות)
פסטילוס m. Kügelchen, Brödchen, Pastillus.
פסטם m. Versicherung, Zuversicht, Hoffnung (gr.)
פסטן m. Infanterie.
פסטיס m. Glaube, Treue, Zeugniß (gr.)
פסיון m. Rebhuhn (Fasan).
פסך abschneiden Pael.

פְּסַכְתַּר Kühlfaß (s. פסקטר)
פְּסַל m. Haue, Hacke, Meisel.
פַּסָּל m. Steinhauer.
פְּסַל m. Pflock (gr.)
פְּסַל entweihen, entstellen, verwerfen.
פְּסִיל verwerflich, profan.
פְּסֶלוֹס m. Stotterer (gr.)
פְּסִילְיָא eine Hülsenfrucht (s. שעיתא)
פְּסִילְיָא verworfen (s. מאס)
פַּסָּן m. Maurer.
פְּסִינְטוֹן Wermuth (s. אפסינטין)
פְּסַנְטֵר m. Einkäufer für die Küche.
פְּסַנְתֵּרִין m. ein der Zither ähnliches Saiteninstrument.
פְּסַנְתֵּר m. Psalter (gr.)
פְּסִיס Scheincontract (s. פסטיס)
פְּסַע eintreten, feststreten.
פְּסַע schreiten, gehen.
פְּסַע ausstrecken, vorstrecken.
פְּסִיעַ Jemand der irgend ein zu langes Glied hat.
פְּסַע stampfen.
פְּסִיפוֹן m. Stein, Urtheil, nemlich der Stein zum Votiren sowohl, als zum Rechnen (gr.)
פַּסְפֵּס zermalmen, erweichen, zertrümmern.
פְּסִפָּס m. Stein im Brettspiel, Würfel (gr.)
פַּסְפָּס m. Mosaik (kleine Steine zum Pflastern).
פְּסִפָּס m. Quaderstein, behauener Stein.
פְּסַק abschneiden, pausiren, aufhören, entscheiden, beschließen.
פְּסִק f. Fischteich.
פְּסַקְטֵר f. ein großes Gefäß, Trinkgeschirr (gr.)
פְּסִיקְיָא f. Binde, Gurt, Windel.
פַּסְקוֹלְיָה f. Schubsack, Tasche.
פַּסְתָּא f. Brod.
פִּסְתָּא f. Blatt.
פַּסְתְּיָין Matratze.
פִּסְדְּקָא m. Pistazie, Pimpernuß.
פְּעָא flüstern, stöhnen, schreien, zischen, blasen (R. פעה)
פְּעַ schwellen, erweichen, zerfließen (R. פוע)
פְּעָא rufen, hervorrufen.
פַּעְפַּע glänzen.
פָּעוּט unmündig.
פָּעַל thun, machen, wirken, bereiten.
פְּעַל Schutz (s. מדל)
פְּעַם klopfen, schlagen.
פָּעַם schellen, klingeln.
פַּעְפּוּעִין Klettenwurzel (s. קְקַל)
פְּעַר entblößen.
פּוֹפַּי bei den Göttern! (bei den Griechen ein Schwur).
פַּפִּירְ f. Papierschilf (gr.)
פַּפִּיתָא (ein Fluß) Papa.

פַּפִּילְיוֹן m. Pavillon.

פְּפוֹלְסָמוֹן (s. אפופלסמון) Gummi des Balsambaumes.

פִּיפְּנָא Epiphania, eine Stadt in Syrien.

פִּיפְסוֹדוֹס Doppelweg.

פִּיפְקוֹן Vorhang,

פַּץ werfen, schütteln (s. נפס und נפץ)

פָּץ eröffnen, leiten, führen, aufreißen (R. פצא)

פָּץ befreien, erretten, herausreißen (R. פצא)

פַּצִּיד m. Rinne, Bach, Sumpf, Grube.

פַּצַּח m. Platz, Flecken.

פְּצַח klar, rein.

פְּצַח glänzend, schillernd.

פְּצִטְלִין Brödchen (s. פסטלין)

פְּצַל schneiden, schälen, trennen, theilen, zackig seyn, Zinken haben Pael.

פְּצוֹלְיָא Zwiebel (s. בצל)

פְּצַם spalten, brechen Pael.

פַּצִּים Seite, Blatt, Pfoste.

פְּצַע schlagen, spalten, zerquetschen, zerschneiden, verwunden.

פְּצַע schwanken, sich hin und her bewegen.

פַּצְעַל unzeitig, unreif.

פְּצָתָא f. Loos, Schicksal.

פַּק verstopfen, verschließen (R. פקק)

פַּק graben, forschen (R. פקק)

פַּקְפַּק aufmachen, auflösen, öffnen.

פַּק hervorbringen, herausgeben, herausgehen (R. פוק)

פַּק entblößen.

פַּק vernachlässigen, sich entschlagen, auflösen, gering schätzen.

פִּקָּא Halszäpfchen, Kehlkopf; Spinnwirtel, eine hölzerne oder bleierne Rinne an der Spindel, damit sie desto besser sich umdrehe.

פְּקַד untersuchen, beiwohnen, übergeben an Jemanden, empfehlen.

פְּקְדוֹן heraus damit (פוק דון)

פּוּקְדָן m. Gebot, Vorschrift, Lehre.

פְּקַח öffnen, wegschaffen, befreien, sehend machen.

פְּקַט Tresteröl.

פַּקְמֵז werfen, auswerfen.

פְּקַל schälen, abschälen.

פְּקָל m. Bündel, Baumwolle (gr.)

פְּקַל die Decke von Fett, das Astwerk.

פִּיקְיִילְדָה f. Hut, Kopfdecke, Turban (gr.)

פּוּקְלְמוֹן gestickt (s. פלקט)

פְּקַם zäumen, Gebiß anlegen.

פְּקַס schminken, Fucus, Schminke, kämmen, scheeren (gr.)

פְּקַס den Mund aufsperren, öffnen.

פְּקַס Abfallen (der Blüthe, Haare, Wolle).
פִּקָס m. Auswuchs.
פִּקָס (Name eines Thurmes).
פַּקְסָן m. Torf (irdene Gefäße).
פַּקְסָן Buxbaum (s. אשכרוע).
פְּקַע f. Spalte, Pfütze.
פִּקְעַ m. Bündel.
פְּקַע geißeln, peitschen.
פַּקְיָע f. Geißel, Knute.
פְּקַע zerreißen, spalten, schlagen, Dochte flechten.
פְּקַע einwickeln, umwickeln.
פְּקוּעָה f. Knäuel, Ball.
פְּקַע brechen, drücken, platzen, erschweren, ausgehen (von einer Sache).
פִּקְעָא f. Bruch.
(בֶּן פְּקוּעָה) Frucht der Geschlachteten).
פְּקַע eindringen.
פַּקּוּעוֹת f. Koloquinthen.
פִּקְקָל f. Nervenast.
פְּקַר m. Unterredung.
פְּקַר sich auslassen, losbrechen, sich Preis geben, ausgelassen seyn.
פְּקַר m. Spalte, Loch.
פַּקְרִין m. geschorne Wolle, kleiner Pelz (gr.)
פַּקְרָס m. Hemd.
פַּקְרָס Brustlatz, gesticktes Kleid.
פַּקְרָס m. Fruchthändler.
פַּקְרָסִין m. theuere u. seltene Früchte.
פִּקְתָּא f. Thal.
פַּר schneiden, theilen, brechen (Theil Stück) (R. פרר)
פִּירוּד m. Brocken.
פַּר sich ausbreiten, fruchtbar seyn (R. פרא)
פּוּרְיָא f. Ehebett.
פֵּירָא f. Frucht.
פַּר m. Stier.
פַּר laufen, davon laufen (R. פרא)
פְּרָא Thunfisch (s. פלמוד)
פְּרָא Graben, Grube, Behälter.
פְּרָא mehr, darüber, wenig (gr.)
פְּרָאדְּרַךְ m. Herumschleicher (gr.)
פְּרַב m. Halfter (gr.)
פְּרַבְגְּרוּן m. Steuer, Abgabe, Zoll,
פְּרַבְטָא f. Schafvieh (gr.)
פְּרַבְטָאוֹת (span. Privada), geheimes Gemach, Sekret.
פַּרְבָר m. Vorstadt, Vorwerk.
פְּרַג sich unterhalten.
פְּרַג wechseln, tauschen.
פַּרְגַד m. Vorhang, Vorhalle.
פַּרְגַּד m. Praganda, gewirktes Kleid.
פַּרְגְּזִיוֹת f. Schellenschmuck.
פַּרְגִּיוֹת f. kleine Vögel.

פרגין m. Mohn.

פרגיתא (E. N. eines Ortes).

פרגל m. Zirkel.

פרגל Geißel (gr.)

פרגמטיא f. Geschäft, Handel, Waare (gr.)

פרד trennen, losreißen, ausbreiten.

פרודה, פרד Kern.

פרד ausgelassen, ungebunden, frech.

פרדא m. Scholle, Steinchen.

פרדא Brustbeere, Kreuzdorn (s. שזף)

פרדה f. Täubchen.

פרדכסוס (s. אפרדכסוס) wunderbar.

פרדכשי m. Oberster, Verweser, Vorsteher.

פרדלס Panther (s. ברדלס)

פרדכת m. Fauler, Einsiedler.

פרודומוס m. Vorhof (gr.)

פרדס m. Paradies, Garten, Park (gr.)

פרדיסקי (s. פרסדיקי) leere Gefäße.

פרדסקן m. Gitterfenster.

פרדשן f. Vorausbezahlung, Geschenk (gr.)

פרהבא weiß, fein, zart.

פרהגבן m. Hauptmann (gr.)

פרהדיא f. Mühle.

פרהדריך m. Beisitzer im Amte (gr.)

פרהז ermuntern, erfrischen, aufmuntern.

פרהגג (s. אפרהגג) Vorgesetzter aus einer andern Nation.

פרהסיא freimüthig, offen, öffentlich (gr.)

פרוה Parva (Name eines Zauberers).

פרוויים ergiebig.

פרוון m. Schulter.

פרוונקא m. Bote, Laufer, Träger (gr.)

פרוור m. Vorstadt, Vorwerk, Bezirk, Weideplatz, freier Platz um eine Stadt.

פרוותא f. Port, Hafen.

פרז überschreiten, übermäßig, schneiden, scheiden, entscheiden.

פרזבט Gesandter (Ehrenbezeigung, Gesandtschaft), Geschäftsträger (gr.)

פרוזבול Schutzwehr, Bollwerk, Grenze, Vorsicht, Schadenverhütung, zur Sicherheit. Eine von Hillel festgesetzte Verordnung zur Sicherheit des Gläubigers.

פרזביך m. Gesandter, Botschafter.

פרזג Chrysolith.

פרזדאות f. Praesidium, Schutz,

Bedeckung, Truppenbesetzung.

פרדגמא f. Anordnung, Befehl (gr.)

פרוזדור Vorhof, Vorplatz (gr.)

פרזל m. Eisen.

פרזם zusammenziehen, drücken, pressen.

פרזומא f. Schurz, Schürze (gr.)

פרזומא f. Gerstensaft, Bier.

פרזק Rufili (s. רפילא), so hießen diejenigen, welche der General zu Officieren machte.

פרח m. Blüthe (als Verzierung).

פרח Flügelhaube (s. כל)

כליא פרוחי Vogelscheuche.

פרח m. Blüthe, Jugend, Herumstreicher.

פרח m. Jüngling.

פרח m. Vogel, junge Brut.

פרח ausstreuen, hervorbrechen.

פרח ohnmächtig werden.

פרחא f. Bruchus, Samenkäfer.

פרחא f. Kaper.

פרט einzeln, Eines nach dem Andern.

פרט brechen, theilen, zerstreuen.

פרט einzeln, allein.

פרט umsetzen, wechseln, vereinzeln.

פרוטה f. Heller, kleine Münze.

פרט f. Tropfen.

פרט f. Heller.

פרט Testament, letzter Wille.

פרט scherzen, lachen.

פרט f. Schale, Rinde.

פרט m. der Erste, der Vorzüglichste.

פרטומי m. die Stärksten, Tapfersten.

פרט m. Maulesel, Maulthier.

פרטיגם erste Ehe.

פרוטטות f. Heller.

פרוטומי m. Brustbild.

פירטון (s. אפרטין) Pirat, Korsar.

פרוטיקטור m. Protector, Beschützer.

פרטר der Platz vor der Thüre, Schwelle.

פרטירא m. Portier, Thürsteher.

פרטורייני m. Leibwache.

פוריא übermäßig.

פריומא f. Tragsessel, Sänfte (dünnes leichtes Oberkleid).

פוריון m. Tragsessel, Sänfte (s. אפריון)

פוריון Frucht.

פרייפריך m. Blashorn.

פריית f. Deckel.

פרך knacken, zerbrechen, zertrennen, zerdrücken, verkehren.

דהבא פריכא Bruchgold.

פרך reiben, brechen.

פרך binden, knüpfen.

פרכיטא m. Bader.

פַּרְכֵּל m. Traubenkamm.

פְּרוֹכִימָטוֹס m. Anführer, der erste im Kampfe, Advokat (gr.)

פַּרְכִּין m. Stückchen.

פַּרְכִּין m. Spüllappen, Kesselhaken.

פַּרְכִּיּוֹת f. Vorhänge, Tapeten.

פִּרְכֵּס Schminke (Runzel) (s. כחל)

פִּרְכֵּס zappeln (umtanzen), sich bewegen, zucken.

פְּרַכְּסִין m. Praxis, Geschäft (gr.)

פְּרַכְרַגְמָא verschlagenes Geld (gr.)

פַּרְכוֹרִין benachbart, um die Gegend gelegen (gr.)

פַּרְכְּשָׁא Oberster, Verweser (s. פרדכשא)

פִּירוּלִין Beryll (s. כרלא)

פֵּרֵם spalten, theilen, trennen, reißen.

פְּרָמָא Gerstensaft (s. פרזמא)

פְּרָמָא f. das Gemischte (gr.)

פְּרָמָא Forma, Larve (s. פדאמי) Maske.

פַּרְמָא f. Schild, Parma (s. אספרס)

פרמא f. Tragsessel (gr.)

פְּרַמְבִיָּא f. Halfter, Zaum, Gebiß (gr.)

פַּרְמוּסְקָא Wache (s. פמסקא)

פַּרְמָקוֹס m. Zauberer (gr.)

פַּרְמַשְׁתָּק m. das männliche Glied, Penis.

פֻּרְן f. Furnus, Ofen.

פְּרָן gezahnter Riegel (s. פין)

פְּרָן m. Leuchtthurm, Pharus.

פֵּרָן f. Gewinn.

פַּרְן Mitgift, Ausstattung (gr.)

פֹּרֶן f. Hure, Hurerei (gr.)

פֵּרֵן aussteuern, ausstatten (gr.)

פַּרְנְדָא syrische Seide (s. שד)

פְּרַנְדָּסִין Brundusium, eine alte Seestadt in Apulien, jetzt Brindisi.

פַּרְנֵס unterhalten, nähren, herrschen.

פַּרְנֵק verzärteln, verweichlichen.

פַּרְנְקִיתָא verzärtelt, verweichlicht.

פְּרַנְקָא f. Spundfetzen, Spundlappen.

פַּרְנְתָא f. Kern.

פָּרַס theilen, brechen, ausspannen, ausbreiten, Pars, Theil, Stück (gr.)

פַּרְסָה f. Huf, Klaue, Fußsohle, gespaltene Klaue.

פַּרְסָנִית f. Herumläuferin.

פָּרְס persisch.

פַּרְסָאוֹת f. pers. Dattelfrüchte.

פְּרָס m. Lohn, Belohnung.

פְּרָס m. Aufseher (gr.)

פְּרֹס m. Ueberfluß (Ende, Grenze).

פְּרֹס m. Fetzen, Lappen, Bedeckung, Hülle (gr.)

פְּרַס den Segen ertheilen.

פָּרַס Persien.

פְּרַס schätzen, taxiren.

פַּרְסָא f. ein Meilenmaaß.

פְּרַסְבּוֹטִיס Gesandter (s. פרזבט)

פְּרוֹסְדָאוֹת Bedeckung, Schutz (s. פרזדארת)

פְּרַסְדִיקֵי leere Gefäße.

פְּרַסְדוֹר Vorhof (s. פרזדור)

פְּרַסְדָא f. Eingang zum Tempel (gr.)

פְּרַסְטַגִי Gebot (s. פרסטגמא)

פְּרוֹסְטַגְמָא Befehl (s. פרזדגמא)

פְּרוֹסְטֵיָה f. Aufsicht, Herrschaft (gr.)

פְּרוֹסְטְקוֹסְרִין m. Kassier.

פְּרוֹסְטְקְלִין m. Hauptschmuck.

פַּרְסוֹף m. Trabant, Wache.

פְּרוֹסְפִּיָא f. Gesicht, Antlitz.

פִּרְסוּם m. Kundmachung.

פְּרוֹסְפָּא f. Marmor.

פַּרְסֵק m. Persica, Pfirsich (Königsnuß?)

פַּרְסֵק Netz.

פְּרְסִישְׁמָנַג m. Oberrichter.

פְּרוֹסְתַּק m. Vorgesetzter, Befehlshaber (gr.)

פְּרוֹסְתָּון m. Herr.

פְּרוֹסְתִּיקִין Läufer (s. פרצטק)

פְּרוֹסְתִּיוֹתְאָה f. Vorsteherin (gr.)

פְּרַע entblößen, aufreißen, lösen, loslassen.

פְּרַע bezahlen, belohnen, vergelten, rächen.

פְּרַעַ schnell, eilig.

פְּרַף anheften, befestigen; Spange, Haken, Schnalle (gr.)

פְּרַף unschicklich, unanständig, niedrig, schändlich (gr.)

פַּרְפְּחִין m. Portulak (s. חלגלג)

פַּרְפֵּל m. Pfeffer.

פַּרְפַּס m. Gärtnertopf.

פְּרֵפּוֹסִט m. Vorgesetzter, Praepositus.

פְּרוֹפְּסְלָה f. Armband.

פַּרְפַּר wälzen.

פַּרְפַּר zerbrechen.

פְּרְפִּירָא f. Purpur (gr.)

פְּרוֹפְרְיָיא f. Protokoll, Schrift.

פַּרְפְּרִיוֹת f. Umfang, Rundung (gr.)

פַּרְפְּרָנִין Mitgift (s. פרן)

פַּרְפֶּרֶת das Herumtragen einzelner Gerichte bei Tische, die Gerichte selbst.

פָּרַץ sich ausbreiten, durchbrechen.

פְּרַץ einreißen, reißen, brechen.

פָּרִץ untauglich, unbrauchbar.

פַּרְצַד m. Kern.

פַּרְצִד Rinne, Bach, (s. פצד Sumpf).

פְּרְצַטְק m. Läufer.

פְּרַצָם m. matter verdünnter Wein.

פְּרַקְמַטְיָא Handel (s. פרגמטיא)

פְּרוֹקְסְטוֹרִיךְ m. Steuereinnehmer.

פְּרַקְסִיךְ gestickte Kleider (פקרס)

פְּרוֹקוֹפִי f. Fortgang, Zunahme (an Ehre und Würde) (gr.)

פְּרוּד m. Kloß.

פְּרוּרָא f. Leim, Kleister.

פְּרִישׁ m. Birn, Pirus.

פָּרָשׁ m. Reiter, Ritter, Held.

פְּרַשׁ sich absondern, trennen.

פָּרוּשׁ m. Sonderling, Pharisäer (s. im Anhange II die verschiedenen Sekten der Juden).

פֶּרֶשׁ m. Mist, Excrement, Unflath, Unrath.

פָּרָשָׁה f. Abschnitt, Abtheilung, Paragraph.

פְּרִישׁ ausgezeichnet, ausserordentlich, wunderbar.

פְּרַשׁ ewig (s. אפרש)

פָּרַשׁ absondern, verbannen, theilen, zerstreuen.

פְּרָשָׁא f. Knüttel, Flegel.

פַּרְשֶׁגֶן m. Abschrift, Inhaltsverzeichniß, Exemplar.

פַּרְשְׁדוֹן m. Mist.

פְּרַשְׁתְּבִינָא Vorsteher (s. פשתיכנא)

פְּרָת Euphrath.

פַּרְצָן (s. פרצד u. תמד) Kern.

פַּרְצוּף (s. פרספיא) Angesicht.

פֶּרֶק m. Zeit, Periode, Abschnitt, Gelenk, Glied, Genick.

פְּרַק auseinandersetzen, befreien, loskaufen, erklären, losreißen, trennen, ab- heraus- zerreißen.

פְּרַק m. Jugendzeit.

פַּרְקֵד rücklings.

(אַפַּרְקֵד auf dem Rücken).

פַּרְקֵד sich umkehren, umwenden, umdrehen.

פָּרִיק m. Erretter, Befreier.

פְּרַקְדָל Nackenstoß, Hieb von rücklings.

פִּרְקְדָן Bohne (s. פול)

פַּרְקְדַס seltene Frucht (s. פקרס)

פַּרְקוֹן f. Lösegeld.

פּוּרְקָן m. Hülfe, Errettung, Befreiung.

פְּרוֹקְטָט Wendekreis, Tropicus.

פַּרְקְמָן m. Teich.

פְּרוֹקְלָא Perikles (E. N.)

פַּרְקָלָה f. Lösegeld.

פַּרְקְלִט m. Beistand beim Gericht (gr.)

פְּרַקְלְמָן m. Stirnbinde.

פַּרְקְלִין m. lederner Handschuh.

פְּרַקְלוֹס Perikles (E. N.)

פְּרַת Mist, Koth (s. פרש)
פְּרַת Nabel.
פְּרַת wenig.
פְּרְתִּיזְמִיאָה f. bestimmter Tag, eine bestimmte Zeit (gr.)
פַּרְתּוּנָאֵי m. die Vornehmen.
פַּשׁ sich ausschnaufen, ausruhen, erholen (hebr. נפש)
פַּשׁ zunehmen, sich häufen (R. פשה)
פַּשׁ zerstreuen, verbreiten (R. פרש)
פְּשַׁג entfliehen.
פְּשַׁח zerreißen, spalten, zerfleischen.
פְּשַׁט ausstrecken, ausbreiten, entkleiden, entscheiden.
פְּשׁוּט flach, einfach, schlicht.
פְּשִׁיטָא f. kleine Münze.
פַּשְׁטִיגָא Epheu (s. פשׁשנא)
פְּשַׁךְ eine Handbreite, vier Querfinger.
פְּשַׁל aufhängen, anhängen, einhängen.
פִּישׁוֹן Pison, Nil, n. A. der Indus.
פִּשׁוֹן m. Pisum, Erbse (gr.)
פְּשַׁע treulos handeln, unbarmherzig schlagen.
פַּשְׁפֵּשׁ untersuchen, nachforschen.
פִּשְׁפֵּשׁ m. Wanze.
פִּשְׁפָּשׁ m. Thür, kleines Thor, Pförtchen.
פַּשְׁפָּשׁ (s. פספס) Quaderstein.
פְּשַׁק Sumpf (s. דבשק)
פְּשְׁקַנְצָא f. weiblicher Rabe.
פְּשַׁר auslegen, deuten.
פְּשַׁר m. Auslegung, Deutung.
פְּשַׁר mäßigen, vergleichen, laulich machen, ins Gleichgewicht bringen.
פְּשַׁר zerschmelzen, zerfließen.
פְּשַׁר wiederkäuen.
פְּשׁשׁ m. Vogel.
פְּשׁוּשׁ m. Socke, Sandale.
פְּשִׁישְׁנָא f. Epheu.
פַּשְׁתִּיכְנָא m. Vorsteher.
פַּת f. Brod.
פַּת כַּפְלִיךְ sprödes Brod.
פַּת zwei.
פַּת das Loch worin sich die Thürangel bewegt, Zwischenraum, weibliche Schaam, Thürangel.
פַּת f. Platz.
פַּתְבַּג Leckerbissen, Backwerk.
פְּתָגָה f. Leinwand, Kittel.
פְּתָגוּתָא Paticos (eine Stadt).
פִּתְגָם m. Wort, Ausspruch, Brief, Sache, Befehl, Edikt.
פַּתְדּוּר stürzen, herunterwerfen.
פְּתַח öffnen, aufthun, eröffnen.
פִּתּוּחַ m. Verzierung (über der Thüre).

פְּתִיחָה f. Eingang, Einleitung.

פְּתָחַת f. Schloß.

פַּתְיָא f. Eimer, Kürbis, Urne.

פְּתָי m. Weite, Breite.

פְּתַיָא Kind, Säugling.

פְּתַי m. Breitkopf.

פְּתַךְ mischen, mengen.

פִּתְכָּא f. Bündel, Büschel.

פִּתְכָה (s. חמרי פתכייתא) Korallen.

פַּתְכְּמַר m. (Priesterschleier), Oberkleid, Kopftuch.

פִּתְכַר Moloch.

פְּתַל drehen, spinnen.

פְּתִילָה f. Faden, Schnur, Docht, Seil.

פְּתַל sich entspinnen, ereignen.

פִּתוֹם Pithon (eine Schlange), die Priesterin Pythia.

פִּתוֹם Pithan (eine Stadt, vielleicht Pelusium).

פְּתִיךְ (s. ראש) Hauptbalken.

פְּתַק m. Schrift, Ausspruch, Buch, Urtheilsspruch, Reskript.

פְּתַק werfen, ablassen, aussprechen.

פְּתַק m. Pokal.

פָּתוֹר m. Tisch.

פָּתוֹרָא m. Wechsler.

פְּתַר m. schwarzer Mantel.

פְּתַר auslegen, deuten (von Träumen).

פִּתְרָךְ m. Magerkeit, Schwindsucht.

פַּתְשֶׁגֶן (s. פרשגן) Abschrift.

פַּתְשֶׁגֶר m. der Zweite nach dem Könige.

פְּתַת brechen, theilen.

צ

צָא (R. יָצָא) ausgehen, herausgehen.

צֹאן בַּרְזֶל f. eisernes Schaf, eiserne Kuh.

צָאֲרֵי sich winden, sich hin und her bewegen.

צָאֲרֵי binden, knüpfen.

צָב wollen, wünschen, geneigt sein, verlangen, vorhaben (R. צבא)

צִבְיוֹן m. Wille, Gestalt, Zierde, Herrlichkeit.

צָב m. Fett, Geifer.

צָב m. Wagen, Sänfte.

צָב m. Faden, Bindfaden.

צָב Cibus, Gewürz, Kraut, Holz, Stroh.

צִבְחַר m. ein Wenig, ein Bißchen.

צָבַע (s. אפא u. ברדלים) Otter.

צְבַע den Finger aufheben, loosen.

צְבַע färben, benetzen, heucheln, eintauchen.

צְבַע Henkel (s. ביתצבע)

צְבוֹעִים (Name eines Thales) Zeboim

צָבַר aufhäufen, aufschütten.
צִבּוּר m. Haufe, Versammlung.
צְבַת bereiten, anschaffen.
צְבַת m. Garbe, Bund.
צְבַת Zange, Beißzange.
צְבַת binden, vereinigen, sich verbinden.
צִבְתָּא f. Halm, Stroh.
צַד m. Seite.
צְדַד zur Seite sein, beseitigen, zurecht legen.
צָד fangen, nachstellen, nach dem Leben trachten (R. צוד)
צִדְנִיתָא f. Trauermahl.
צְדָא sich mengen, zerstören, zertrümmern, verheert werden (R. צדא)
צְדָא f. Vorsatz.
צְדִי f. Verwüstung, Zerstörung.
צִדְדָא f. Augenschminke.
צַדְיָא f. Nachteule.
צִידוֹן Sidon (berühmte Handelsstadt).
צֶדַע f. Schläfe.
צַדִּיק tugendhaft, fromm, unsträflich, gerecht.
(מוּצְדָק unfähig).
צָדוֹק Zadok (s. Anh. II).
צְדָקָה f. Wohlthätigkeit, Almosen.
צַדָּר m. Trödler.

צִדְרָא Panzer (s. זרדא)
צִדְרִיָּא f. kleines Schiff.
צְהַב glänzen wie Gold, goldfarbig.
צְהַב Gefühl erregen Pael.
צְהַב zürnen, feindselig seyn Pael.
צְהָה Durst haben.
צְהַל wiehern.
צְהַר Licht, Glanz, rein, lauter, hell.
צַוָּה f. Gebot, Befehl.
צְוָה vertrocknen, ausdörren.
צְוַח schreien, vor Freude rufen, nennen.
צוֹי schmutzig.
צַוָּאר m. Hals, Kehle.
צַוְרְדָן Haufe, Heer.
צַוֵּית binden (s. צבת)
צַחַת ausdrücken.
צַחַת reinigen, putzen.
צַחְיָא dürsten.
צַחַן f. Gestank, Moder.
צַחַן f. Fischlake, marinirte Fische.
צַחוֹר weiß, schimmernd.
צַחוּת f. Durst.
צְטַם (s. אסטמה) Stahl.
צְטַר Seite (s. סטר)
צִיּוּן m. Zeichen, Denkmal als aufgerichteter Stein.
צַיֵּיץ jauchzen Pael.
צַיִּיתוּר Unform (s. צורתא)

צִין m. niedrige Palme.
צַל rein, lauter.
צַל braten (R. צלה)
צַל m. Schatten.
צַל sich neigen, beugen (R. צלא)
צַל beten Pael (R. צלא)
צַל versinken, versenken (R. צול)
צַל m. eine Feigenart.
צְלָא f. Haut, Fell.
צְלַב hängen.
צִלְבְּחָא f. Aal.
צְלַהֵב glänzen, leuchten.
צְלַח gelingen, beglücken, sich in Ehre und Glück befinden, gerathen Aph.
צְלַח spalten, theilen Pael.
צִלְחָתָא f. Kopfschmerz, Hemicranie.
צְלֹחִית f. Flasche.
צִלְלִיבָא (ein gewisser Baum).
צְלֵם m. Bild, Götzenbild.
צַלְמָוֶת f. Todesschatten, Todesnacht.
צַלְמוֹן Salmon (Ortsname).
צַלְמוֹנִית einsam, allein.
צֵלַע f. Seite, Rippe.
צְלַע Fell (s. צלא)
צְלַף erheben (s. מצליף)
צְלַף m. Kaperstrauch.
צִלְפְּחָא (s. צלבחא) Aal.
צֶלְצֶל Schellen, Becken, Kastagnetten, Zimbeln.
צִלְצוּל m. Schattendach.
צִלְצַל Gürtel.
צְלַק spalten.
צַלֶּקֶת f. Narbe.
צַם wachsen lassen.
צַם fasten, sich versammeln (R. צום)
צְמַד binden, verbinden, anheften.
צְמַח m. Blase, Schuppe.
צְמַח wachsen, sprossen, hervorsprossen
צִמְח kleinohrig.
צַמְיָא (eine gewisse Frucht).
צְמַל überreif (בחל)
צְמַם Hängohren haben (s. צמח)
צַמְצֵם zusammendrücken.
צַמְצֵם zusammenziehen, vereinen.
צַמְצֵם verschleiern, sich bedecken, verhüllen.
צְמַע Hängohren haben.
צְמַק eintrocknen, vertrocknet seyn.
צֶמֶר m. Baumwolle.
צַמָּר m. Wollhändler.
צַמִּרָא f. Hitze, Fieber.
צַמִּרְתָּא f. Blasenstein.
צִמְרָא f. Fieber, Schmerz, Schreck.
צְמַרְמַר m. Schrecken.
צְמַת zusammenziehen, vertrocknen, vereinen (vernichten, wegraffen).

צֹן kalt, kühl.

צָנָא m. Korb (hebr. טנא)

צִנִּי kleine, niedrige Palme.

צָנָם m. Stein, Fels.

צְנָם trocken, hart.

צְנוֹן f. Rettig.

צְנָן m. Zinne, Spitze, mager, dürr.

צְנַע fromm, geheim, demüthig, bescheiden, niedrig.

צְנַע verbergen, verhehlen.

צְנַף f. Zipfel, Wipfel, Gipfel.

צְנַף wiehern.

צִנֹּר Wirtel, Gabel.

צִנֹּר das Loch, worin sich die Thürangel bewegt.

צִנֹּר m. Kanal, Graben, Wasserleitung.

צִנֹּר Speichel.

צָנִית f. Blatter (s. בת ארעא)

צַע betten, ordnen, ergründen, erläutern (R. יצע)

צָעָא f. Schale, Schüssel.

צַעֲצַע m. Sprößling, Kind.

צְעַק um Hilfe flehen (s. עזר)

צָעִר klein, jung (Sopran).

צַעַר f. Schmerz, Leiden.

צָף lauern, beobachten, schauen (R. צפה)

צָף überlaufen, schwimmen (R. צוף)

צַף m. pipen, zwitschern (R. צפף)

צָף sorgen, leiden.

צַף gedrängt seyn.

צָף überziehen (R. צפה)

צִפּוּי m. Ueberzug.

מְצוּפָה, מְצוּפִית f. Mündung, Mundstück.

צִפָּא, צִפְּתָא f. Divan, Matte.

צִפָּא f. Knäuel, Perücke.

צִפָּא Ueberzug, Fleisch der Dattel.

צְפָא f. Reihe.

צַפְדִינָא Mundfäule.

צֶפַח m. Freude, Fröhlichkeit.

צַפַּחַת f. Flasche, Krug.

צַפִּחִת f. Honigkuchen.

צְפִיתָא f. Leuchter.

צְפַן verbergen, aufbewahren.

צִפּן Seife (s. ספן)

צָפוֹן m. Norden.

צַפְצָף f. Pappelweide.

צְפַר umgeben.

צְפִירָה f. ein Reif.

צְפִיר m. Bock.

צְפִירָה, צְפִירְתָא f. Ziege.

צִפַּר c. Vogel, Geflügel.

צִפּוֹר m. Zwerchfell, Schlüsselbein am Halse.

צִפּוֹרֶת כְּרָמִים (s. פל״א ביארי) Weinvogel.

צָפַר morgens, früh.
צָפַר rufen.
צִפּוֹרֵי Seil (s. פיטודרי)
צְפַרְדֵּעַ m. Frosch.
צִפּוֹרֶן m. Nagel, Kralle (s. שחלת)
צִפּוֹרֶן m. Grabstichel, Meißel, Onyx.
צִפּוֹרִין Hülsenfrucht (s. ספיר)
צָץ schauen, blinken (R. ציץ)
צָץ blühen (R. ציץ)
צִץ m. Schuppe, Zipfel, Quaste.
צַץ funkeln, glänzen (R. נצץ)
צִצָּא Schwalbe (s. חטפיתא)
צִצְלָא Turteltaube (s. דייציפי)
צַק (R. יצק) gießen.
צֶק m. Einguß, Zuthat, Würze.
צֶק m. Gipfel, Spitzberg.
צִקְלַג (Stadt im Stamme Simeon).
צִקָּן m. (צִיקָן) Geizhals.
צַר m. Stein, Fels.
צְרוֹר m. Knoten, Steinchen.
צַר brechen, reißen, spalten, ritzen (R. צרה)
צְרוֹר m. Bündel, Säckchen.
צַר (R. צרר) binden, einbinden.
צָר formen, zeichnen, mahlen, sticken, spalten (R. צור)
צָר sich drehen, winden.
צִיר m. Schmerz, Thürangel.
צִר m. Fischlake.
צוֹר Tyrus.
צַר m. Reis, Ruthe.
צָרַב hart, stark, fest.
צָרַב entzünden, entbrennen.
צְרָבָא Stärke, Kraft (gelehrt).
צְרָבָה f. Narbe, Entzündung.
צָרֵד trocken, dürr.
צְרוֹד heiser, rauh.
צַרְדָּא f. Hanf.
צַרְדָּא f. Hänfling, Flachsfink.
צַרְדָּה f. Zeigefinger, Daumen.
צַרְדָּה f. Katalepsie, Starrsucht.
צַרְדָּא f. Ohnmacht.
צְרִי m. Harz (der Balsamstaude).
צְרַךְ benöthigen, bedürfen, arm sein.
צְרַם abschneiden, abreißen.
צָרָן rundaugig, triefäugig.
צְרַע niederschlagen.
צִרְעָה f. Wespe, Hornisse.
צָרִף m. Binsen.
צְרִיף m. Binsenhütte.
צָרַף läutern, prüfen.
צְרַף anfügen, vereinigen, verbinden.
צְרַף dünn schlagen (s. חשל)
צֶרֶף m. Alaun.
צָרַף blendendweiß.
צַרְצוּר m. Flasche, Pokal.
צַרְצוּר m. die Kammheuschrecke.

צרצרא (ſ. בת קבריא) Krähe.

צת (R. יצת) anzünden, entzünden, verbrennen.

צת vernehmen, hören, aufmerken (R. צות)

צת f. Zinne, Höhe, Spitze.

צותרא hinfällig, zerbrechlich (gr.)

צתרי Saturei (ſ. חשאר)

ק

קא weil, da, doch.

קאי sich fußen, sich beziehen.

קאלוחסין sehr gut, sehr brav.

קאקגריסין Bösewicht (ſ. קקגריסין)

קאת f. Krähe (Pelikan).

קב Cabus (ein Maaß) gestrichen voll.

קב (הקיטע) Stelze, Stelzfuß.

קב Pael wölben, ein Gewölbe erbauen (R. קבב)

קב (R. נקב) bohren, durchlöchern, durchbohren.

קביל gegen, wider.

קבה f. Alkoven, Schlafzimmer, Gemach, Zelt.

קבה f. Born, Wasserbehälter.

קבטיות f. Kräuterwasser.

קבטין Polstersitz (ſ. אקבטך)

קבטרא f. Stirnbinde, Vorderhauptbinde.

קביא f. Kubik, Würfel, Würfelspiel.

קבייסטס m. Würfelspieler, Schwelger.

קבל empfangen, einnehmen, annehmen Pael.

קבל finster, dunkel, bescheiden, zurückhaltend.

קבל gegen, gegenüber, gegenseitig, vor, wegen, weil, eben deßhalb.

קבל schreien, jammern, klagen, sich beklagen.

קבלה f. Ueberlieferung, erprobte, empfangene Lehre.

קבלנא m. Aufbewahrer, Empfänger.

קבבאה f. Säule, Zinne, Mauerspitze.

קבס beleidigen, Ekel erregen.

קבע festsetzen, bestimmen, anschlagen.

קבע rauben, betrüben, hintergehen.

קבץ versammeln, sammeln.

קבר m. Mutterscheide.

קבר m. Grab (Tiefe).

קבר anhäufen, hinzufügen, winden.

קיבורא f. Ballen, Knäul.

קבר f. Zweig, Besen, Ast.

קבר ciburius, schlecht, gering.

קבר begraben.

קבר כובא Gründling, welcher Flossen und Schuppen hat.

קַבַּרְנִט m. Steuermann, Lootsen

קִבְרְנִט m. Gruft, Grab.

קְבוֹרֶת f. das Fleisch oberhalb des Armbugs.

קַבַּת Kiste, Faß, Krug.

קַד (R. יקד) brennen, anzünden.

קַד, קוֹד, מְקִידָה Schüssel.

קְדַד durchbohren, durchlöchern, spalten.

קְדִיָה f. Cassia (s. כשרתא)

קְדָה löchern, bohren.

(מַקְדָה f. Bohrer).

קְדַח anbrennen, entzünden.

קְדַח schöpfen, heben.

קְדַח hervorschießen, wachsen.

קַדִּישׁ heilig.

קַדְיָא f. Nachteule.

קְדַל m. Nacken, Genick.

קְדָם vor, vorn, ehe, früher, gegen, gegenüber.

קְדָם m. Ostwind, Orient.

קַדְמָה vor, zuvor.

קַדְמַי der Erste.

קָדְקֹד m. Scheitel, Ecke, Ende.

קַדַר m. Unrath, Schwärze, Schmutz.

קְדַר irdener Topf (gr.)

קְדַר durchbohren (s. קדד)

קַדְרוֹן von Zedernholz (s. אדר)

קוֹדְרָנְטִיס m. ein viertel Aß.

קְדַשׁ heiligen, weihen, geheiligt sein, trauen, verloben Pael.

קְדַשׁ verbrennen Pael.

קְדֵשׁ m. männliche Hure, öffentlicher Buhler.

קְדַשׁ Ohrring, Ohrenschmuck.

קַדְשׁוּנָא der heilige Fisch, der Meerpfau.

קְהָא sich versammeln.

קְהָה sauer werden.

קִיהֲא f. Säure.

קְהָה betrachten, untersuchen, bedenklich sein, kleinmüthig, verzagt werden.

קְהָלָא f. Gemeinde, Versammlung.

קַהַרְמָנָא m. Verwalter, Machthaber.

קְהַת verrenken, von Gliedern.

קְהַת f. Schleife, Band.

קַו Linie, Gürtel, Schnur (arab.)

קְוָה hoffen, warten, harren (binden, winden).

קַוָּאִי m. Weber.

קַוְּסָר kränklich, schwächlich.

קְוַעַר ruhen, wohnen.

קְוַץ einschrumpfen (s. כוץ)

קַוָּץ lockig, haarig.

קְוַץ säubern, reinigen von Dornen, gäten Pael.

קַוְּדָק m. Feuerung, Rauchfaß, Feuerstürze, Feuernapf.

קָזָךְ m. Herde.
קְזוֹתָא f. Nagel.
קַז Aderlassen.
קָזָא Wunderbaum (s. קק)
קוֹזְדוֹר Vogt, Kastellan (s. קסדור)
קוֹז f. Rothstein, Bolus, Siegelerde, Erdkloß, Klumpen.
קוֹזֶם m. Zierrath, Schmuck (gr.)
קוֹזְמִיקוֹן die Welt betreffend, durch die Welt verbreitet (gr.)
קוֹזְמוֹקְרָטוֹר m. Weltbeherrscher (gr.)
קוֹזְמַרְיָא kleiner Schmuck (gr.)
קוֹזְפִיתָא hervorbrechen, strahlen.
קוֹזְפִירָא f. Zusammenfügung.
קָזוֹת röthlich.
קָט erzürnen (R. קוט)
קַט Pfebe, der gemeine Kürbis.
קַט arm, dürftig.
קֶטֶב m. Sturm, Pestwind, Seuche, Verderben.
קָטַב hauen, spalten, schneiden, verderben, vernichten.
קֶטֶב m. Presse, Olivenpresse.
קְטָבָא f. das Heruntersteigen.
קַטְבַל f. Polster, Kapuze, Mantel, Lager, Strohmatte.
קַטַּבְלִיטוֹן m. Schuldigkeit, Bezahlung (gr.)
קָטֵיגוֹר m. Ankläger, Anklage (gr.)
קָטָדִיקֵי m. Verdammung, Verurtheilung, Strafe.

קָטָדִיקוֹס m. Vollzieher des Urtheils (gr.)
קִטָּה f. Vorhang.
קָטוֹר m. Stab, Stock, Stecken.
קְטִיזְמָא das Erschaffene, Erbaute (gr.)
קָטַל tödten.
קָטַל schneiden, spalten.
קַטְלָא f. Schmuckkette, Ringe, Spangen.
קַטְלִיזָה Markt (s. אטלס)
קַטְלְפַטָא wenig, klein, gering, winzig (gr.)
קַטְלִת f. Höhlung des Knochens (gr.)
קָטַם brechen, abbrechen, pflücken, abpflücken.
קִטְמָא m. Asche (Ruß).
קָטָן m. Knabe, Jüngling.
קָטָן Linse, Hülsenfrucht.
קֹטֶן m. Schwanz, Schweif.
קִטְנָא kleines Ackerfeld.
קִטְנָה f. Schlafgemach, Zimmer (gr.)
קַטְנְטִין m. Mörder (gr.)
קְטַסְפוֹן Ctesphon, Stadt in Assyrien.
קָטַע schneiden, hacken, reißen, brechen, verstümmeln.
קֶטֶף Harz, Balsam.
קָטַף abreißen, abbrechen, abpflücken.
קָטֵף m. Winzer.
קָטַף zusammenkleben.

קְטוֹף Beere, Traube, Traubenkamm.

קַטְפוֹרָא f. Schlag, Druck, Last, Krug.

קַטְפְּרֵס m. Abhang, abschüssig (gr.)

קַטְפְּרַס m. Schlag, Hieb, körperliche Züchtigung.

קַטְפְּרַקְטוֹס bepanzert, geharnischt (gr.)

קְטַקְטוֹן engbrüstig, kurzathmig.

קְטַר m. Knoten, Knopf, Wolke.

קְטַר binden, knüpfen.

קְטַר m. Gelenk, schwierige Aufgabe.

קְטַר duften, räuchern Pael.

קְטַר unbebälkt, unbedeckt.

קְטַר, קְטִיר m. Linie, Zug, Strich.

קַטְרַב m. Joch, Gabelstange.

קַטְרֵג anklagen (gr.)

קְטַרְטוֹן Katarrh, Schnupfen (s. קטקטון)

קְטַרְטוֹן den Durchfall befördernd (gr.)

קַטַרְקְטִין Zug-Fallthor, Fallgitter (gr.)

קַיִט m. Sommer.

קְיָם m. Gebot, Edikt.

קַיָּם bleibend, beständig.

קַיָּים Eid, Bundeszeichen.

קִינָן m. Gewebe.

קַיִן m. Hodenauswuchs.

קִיסָא m. Holz.

קְיָיסְטוֹר m. Quaestionarius, Untersuchungskommissär.

קַיָּיף Kaipha (E. N.)

קַל leicht, gering, leichtsinnig, schnell.

קַל, קָלִיל kurz, klein, wenig, gering.

קַל verbrennen, rösten (R. קלה)

קַל (קלקל) verderben, verbrechen, zu Grunde richten, vernichten.

קָל m. Stimme.

(קוֹלָנִית f. Schreyerin, Schnauferin)

קוּלָךְ, Gequacke, daher Frosch.

קֹל Holz, Gebälke (s. קר)

קַל, קֹל m. Schlauch, Krug, Eimer.

קְלָא m. Zelle, Behältniß, Speisekammer.

קְלָא f. Stein.

קְלָא Gefängniß, Kette, Schlinge, Netz, Fallstrick.

קְלָא אִילָן kornblau, azurblau (Indigo).

קְלַב m. ein mit eisernen Haken versehenes Holz das Fleisch darauf zu hängen, n. A. ein Halsschmuck für Kameele.

קְלַב m. Kamisol, Unterkleid ohne Aermel.

קְלַב Zange, Beißzange.

קַלְבָא f. Butter, Pech, Harz.

קְלַבְאִי einfältig, albern, dumm.

קַלְבּוֹן ein kleines Geldstück, Agio (gr.)
קְלָבָן verstümmelt, verkürzt (gr.)
קְלִיבְנִטֵירִין m. Ruhestuhl (gr.)
קַלְבַס Befehl (s. קלווס)
קְלִיבוֹסְתָּא f. Hüftbein.
קְלִבְקָר Kutte (s. גלפקרא)
קַלְגְסִין m. Geschrei, Getöse (der lärmenden Streiter) (gr.)
קְלִגְרְפוֹן m. Schaufel, Scharre, Fege.
קְלַד verschließen, Schlüssel (gr.)
קַלְדָּהִי Chaldäa (s. כלדאי)
קַל וָחוֹמֶר um wie viel mehr.
קְלָוָן (Dattelbaum).
קַלָוָס m. Befehl, Gebot (gr.)
קְלַח m. Stengel, Strunk.
קְלַח fließen, strömen, brennen, rösten.
קֶלַח, קִלּוּחַ m. Fluß, Strom.
קַלַּחַת f. Topf, Kessel.
קְלַט annehmen, einziehen, aufnehmen, fassen.
קָלַט zusammenziehen, einschrumpfen.
קָלוּט dicht, fest, ganzhufig (zwergartige Statur).
קְלִיטָה f. Aufnahme, Versammlung.
קְלִיטִין m. Abhang, Abschüssigkeit (gr.)
קְלִיטוֹר m. Gerichtsdiener, Gerichtsbote (gr.)
קוֹלְיָה Zuckerbrod.

קַלְיָא Kali (s. נתר)
קַלְיָא f. Wachs (feurige Schlange).
קְלִיאַס m. Dohle, Schwalbe, Kranich (überhaupt ein nicht genau bestimmter Zugvogel, im Hebr. סוס עגור Jerem. 8, 7. Jes. 38, 14.)
קְלִיל wenig, gering, leicht.
קְלִינוֹן m. Zelt, Baldachin.
קוֹלִיס Colias, ein Fisch der marinirt wird.
קוֹלִיס Mercur (s. מרקולוס)
קְלִית f. Oberschenkelbein.
קוֹלְמוֹס m. Feder, Rohr (gr.)
קְלַמְזְמַס Haarkamm, Haarnadel, Haarschmuck (gr.), auch קַלְמַסְמַסְיָא)
קַלְמָר m. Calamarium, Pennal, Federbüchse (gr.)
קַלְמִין edel, ehrbar (gr.)
קַלְמִין Ungeziefer (s. כלמין)
קֹלֶן m. Leim, Pappe, Kleister (gr.)
קָלָן m. Haufe, Menge.
קְלָן Frosch (s. קולן)
קָלוֹן m. Schmach, Blöße, Schande, Schaam, Verächtlichkeit.
קִילוֹן m. Brunnenschwengel, eine lange an einem Eimer befestigte Stange, um aus tiefen Cisternen das Wasser zu schöpfen.

קלין m. Schlinge (s. קלא)

קלך verbrennen.

קלנדא jeder erste Monatstag, lat. **Calendae**, nach dem jerusalem. Talmud bedeutet es: guter Tag, d.h. Festtag.

קלונטריך Ruhestuhl (s. קלבנריך)

קלניא f. Colonie, Pflanzstadt.

קלביתא f. ein unbekannter sehr magerer Vogel.

קלביתא polirt, glänzend.

קלס m. Stiel, Stengel, Kohl (gr.)

קלס stampfen.

קלס Stock (s. בקלס)

קלוס schön, lieblich, anziehend (gr.)

קלס loben, preisen, erheben,

קלס m. Schönheit, Anmuth, Lob, Ruhm.

קלס bepanzern, bewaffnen **Pael.**

קלס m. Helm (auch eine Art Kleidung).

קלוס Kolik.

קלסטרא m. Folterer, Scharfrichter (gr.)

קלסטר m. Futterkorb.

קלסטר Antlitz, Gesicht.

קלסטרא f. Schloß, Riegel, eiserne Riegelstange.

קלוסנטר m. Vorsteher.

קלסק Weck, kleines rundes Brod.

קלסקא m. weichlich, ausgereift.

קלוסקוס Kiste (s. גלסקום)

קלסרקין m. edle Reisende, edle Richter.

קלע schleudern, flechten, einschneiden.

קלע sich begegnen, finden, antreffen.

קלעא m. Vorhang, Zelt.

קלעילון (eine Hülsenfrucht).

קלף c. Hülse, Schale, Schuppe, Rinde (gr.)

קלף schälen, abschälen.

קלף Pergament, Balg, Haut.

קלפא f. Schorf, Grind.

קלפא f. Knüttel, Faustschlag (gr.)

קלפה f. Kassiarinde.

קלפי f. Becher, Urne (gr.)

קלפנדר m. Seelenverkäufer, Menschenräuber.

קלפס m. große Olive.

קלק werfen.

קלקי m. grobes Tuch, Decke von Ziegenhaaren.

קלקלון m. Vorhang.

קלקנתוס m. Kupfervitriolwasser.

קלקס m. Aronpflanze (s. לוף)

קלר m. Salbe, besonders Augensalbe (gr.)

קלר Behältniß, Vorrathskammer (gr.)

קלר Kuchen, Brod, nemlich weckenförmiges (gr.)

קָלָר m. Collare, eiserne Halskette, Halseisen.

קָלָר m. Gesellschaft, Verein.

קָלַשׁ dünn machen, schwächer machen.

קָלָת f. Obstkörbchen, Spinnkörbchen, Blumenkörbchen (gr.)

קָלָת f. Gestelle, Postament.

קם m. Molken, Käsewasser, Molkenwasser.

קָם erhalten, bestehen, aufstehen, stehen, aufrichten (R. קוּם), Pael. קַיֵּם ein Gebot geben, ausgehen lassen, Aph. errichten, erheben, einsetzen, stehen.

קַמָּא ehe, früher, vor (s. קדם)

קָמָא m. Gummi (gr.)

קָמָא f. Statue.

קוֹמָא Minister (s. קמס)

קֶמַח m. Mehl, Kahm, Schimmel, (figürl. Gesetz).

קָמַט zusammenschrumpfen, zusammenziehen.

קֶמֶט m. Runzel, Falte.

קָמַט fesseln, binden, festpacken, ergreifen.

קוֹמִיטַטוֹן m. Hofstaat.

קִמְטָר f. hölzerne Kiste (gr.)

קוֹמִי f. Coma, Haupthaar (gr.)

קִמוֹלְיָא f. eine weiße Thon- oder Boluserde von der Insel Cimolus.

קִמֵלְיָא f. Kostbarkeiten (gr.)

קָמִין m. Kamin, Rauchfang.

קַמְנְטְרִיס m. Verzeichniß, Erklärung.

קוּמְנִיתָא f. Brodkügelchen.

קוֹמוֹס Gummi (s. קמא)

קְמוֹס Vampyr (s. ערפד)

קֹמֵיס m. Comes, Minister, Vorsteher, Vorgesetzter.

קְמַע binden, knüpfen.

קָמֵיעַ f. Amulet.

קָמַע wenig, gering.

קַמְפוֹן m. Campus, Ebene, Fläche, Feld.

קוֹמְפְּרוֹמִסִין m. gegenseitiges Versprechen, Compromiß, Uebereinkunft.

קָמַץ nehmen (mit voller Hand), zusammendrücken.

קָמַץ einsammeln, sammeln.

קָמֶץ m. Graben, Grube.

קָמֶץ m. Heuschrecke.

קַמֵּץ verschließen Pael.

קַמְקוֹם m. Kessel (gr.)

קַמְקְמָא Ringelnatter.

קְמַר verschließen, bedecken.

קָמַר m. Gewölbe (gr.)

קַמְרוּטוֹן gewölbt (gr.)

קְמָרָא Gürtel, Schurz.

קַמְרִין Federbüchse (s. קלמר)

קַמְתִּין binden (s. קמט)

קַן m. Ton, Schnitt, Zubereitung.

קָנֶה (קְנֵי) m. Rohr, Vogelrohr, Arm des Leuchters, Schaft, Röhre, Stengel.

קֵן m. Nest, metonymisch: Turteltaube.

קְנָא beneiden, eifern, eifersüchtig seyn Pael.

קוּנְיוֹן m. Eiferer.

קַנָּאָה Goldarbeiter.

קְנָה besitzen, erwerben, kaufen (R. קנא)

קוּנְאוֹת f. Helmspitze (gr.)

קְנַב abschneiden, schneiden.

קַנְבָּס m. Hanf (gr.)

קַנְבַּק f. Mostkuchen, Lorbeerkuchen, Pfefferkuchen.

קְנִגְיָא f. Jagd (gr.)

קְנִיגִי m. Jäger (gr.)

קְנִיגַּיָא m. Werkmeister, Maschinist, Artist,

קִנְדָא kurz, spitzig, scharf.

קַנְדֵי (ein Wort das magische Heilkraft haben sollte).

קַנְדִּיטוֹן gewürzt, eingemacht, conditum.

קְנְדִיל m. Siegelring.

קַנְדְּלָא f. Licht, Leuchter.

קוֹנְדָּס Stange (s. קנטס)

קוֹנְדְּרִיקוֹן Pantoffel, Schuh.

קְנַז Kenas (E. N.)

קְנַח abwischen, abtrocknen.

קְנַח versagen (s. קנם)

קְנַט erzürnen, ereifern.

קִינְטוּרִין Centaur (s. קנאר)

קֻנְטֵס m. Contus, Stange, spitziger Stab (gr.)

קַנְטֵר m. Stachel, Spitzeisen (gr.)

קִנְטָר m. Centner.

קוּנְטְרָס m. Bogen.

קוֹנְטְרָקוֹס Contracus (E. N.)

קָנֵי Cana (Ortsname).

קְנְיָא Kiessand.

קִנְכִי Oelgefäß, wie eine Muschel gestaltet (gr.)

קַנְכֵר Hirse, und eine Demantart nicht größer als ein Hirskörnchen.

קַנְכִיתֵר m. Genealogie.

קְנַם geloben.

קַנְמִיָה f. Zurückhaltung, Mäßigung.

קְנוֹן m. geflochtener Korb, Schüssel.

קְנוּנְיָא f. Zusammenrottung, Gemeinschaft, Hinterlist.

קַנְנְטְרוֹפוֹס ein Wüthender (s. גנדרופס)

קְנַס Censio, Bestrafung.

קְנַס Spahn (s. קסס)

קַנְסוֹדָם m. Kurierstiefel.

קַנְעָה f. Weib (gr.)

קְנוֹף ein Bett mit Vorhängen, von

dünnem Zeuge, die Fliegen abzuhalten; woraus vielleicht das Wort Canapée entstanden ist.

קַנְפּוֹן Fläche (s. קמפון) Feld.

קַנְקַל m. Gitterwerk, Flechtwerk, Rost (gr.)

קַנְקַל m. Tafelzimmer.

קַנְקַן Kanne, Krug, Flasche.

קַנְקַן m. Pflugsterze, Pflugreute, Henkel, Handhabe, hartes, trocknes Holz.

קִינוּקוֹס hündisch, Hundswuth habend, gallsüchtig.

קְנוּקְאוֹת unreife Trauben (s. ענקוקלות)

קְנַקְנוֹת Astwerk (der Adern) (s. פקל)

קַנְקַנְתוֹס Kupfervitriolwasser (s. קלקנתוס)

קִנָרֵס Artischocke, Cynara.

קוֹנָארִיתָא f. der Grund.

קְנִשׁוֹבְרִין m. Geschwisterkinder.

קְנִישְׁקִין m. Becher.

קַנְתָּא f. Stiel, Schaft.

קַנְתַּל m. Saumsattel, Fruchtkorb.

קַנְתְּרוֹת f. Zither.

קַנְתָּנִית f. Neiderin.

קַנְתֵּנָר m. Hausflur.

קַנְתֵּר m. Zank, Hader.

קס m. Spahn.

קס Parasit (s. קסטרפזין)

קַסְד m. Helm, Sturmhaube.

קַסְדוֹר Kastellan (s. קיסטור)

קַסְוָה f. Schale, Rinne, Krug.

קַסְטָא f. Schale, Krug, ein gewisses Maaß.

קַסְטִיטִירִין m. Zinn (gr.)

קַסְטֵל m. Wasserkasten.

קַסְטֵל m. Castell, Schanze.

קְסְטִינָר m. Scharfrichter, Folterer, Untersuchungskommissär.

קַסְטַר f. Festung, Burg, Fort.

קוֹסְטוֹר m. Quästor, Büttel.

קַסְטֵר Zinn (s. גסטרון)

קְסְטְרַפְזִין m. Parasit, Speichellecker, Schmarotzer (gr.)

קַסִיָה f. Handschuh, Flasche (s. קסוה)

קַסְלְפָנִס m. großer Leuchter (gr.)

קֵסֵם m. Linie, Halm, Spahn, Splitter, Schmuck (gr.)

קָסַם zaubern, wahrsagen.

קְסַם Chesium (Flecken in Kleinasien)

קְסַם Taxe, Steuer.

קֵסֵם m. Becher.

קוֹסְמוֹגְרַפְיָא f. Weltbeschreibung.

קִיסְמָא f. Schmuck.

קֵסָן Splitter, Blätter (s. קנס)

קַסְנְטוֹר m. Notar.

קֶסֶן Brettspiel, kleiner Hund (s. נרדשיר)

קָסַס kahmig werden, scharf, sauer seyn (gr.)

קְסוֹס Epheu, Narzisse.

קַסִּיס Helm (s. קסד)

קְסוֹסְטַבַּךְ (ein gewisses Maaß).

קוֹסַף kreisförmig.

קוֹסְפִיתָא f. Strahlen.

קוֹסְפְּתָא f. Grund.

קַסְפִּיטִיךְ m. Hammer.

קֵסָר Caesar, Kaiser.

קַסְרְטַל m. Korb.

קֵיסְרִיוֹן (eine Stadt).

קֵסָרְקִיט kaiserl. Residenz, kaiserl. Hofstaat.

קַע m. Hals, Kehle, Schlund.

קְעִילָה f. Schlafgemach.

קְעִילָת keilisch (nach der Stadt Keilah).

קַעֲקַע tatowiren, einätzen, einbrennen, eingraben (in die Haut).

קַעֲקַע gackern (Nachahmung des Lauts).

קְעַר (arab.) tief sein.

קְעָרָה f. Schüssel, Schale, Form.

קַף (R. יקף) borgen, trauen, leihen, vergleichen, übereinstimmend finden.

קַף (R. יקף) näher rücken.

(מוּקָף nahe liegend, benachbart).

קַף (R. נָקַף) umringen, umgehen, rings herum abschneiden.

קַף Schwiele (s. נקף)

קְפָא gerinnen, sich zusammenziehen.

קִפָּה, קוּפָּה f. Bodensatz.

קְפָא oben auf schwimmen.

קְפוּי (Schaum) leicht, billig, gemein.

קְפָא schwimmen, versammeln.

קְפָא f. Balken.

קְפָא verdichten (den Docht).

קְפָא f. Weinstock.

קְפָא schweben, abhängen.

קְפִיָּה f. Zugehör, Anhängsel.

קְפָא f. Loch (gr.)

קוֹף, קָפָא m. Affe.

קְפָא sich erheben, schweben.

קִפָּא f. Wind, Schleicher, Blähung (gr.)

קַפָּא (eine Stadt) Capo, Vorgebirg.

קוּפָא, קַפָּא f. Stange.

קָפַד Fleisch (Stück).

קְפַד besorgen, gallsüchtig seyn.

קְפַד beschränkt seyn.

קִפֹּד m. Igel.

קַפּוּדְקִיָּא Kappadozien.

קִפָּה f. Kufe, Behältniß, Büchse.

קְפַז springen, hüpfen.

קִפְזָא (ein gewisses Maaß).

קְפַח abhauen, abhacken, ausrotten.

קָפֵּח kahl (s. גִּבֵּחַ)

קוּפְּטָא f. Verbindung.

קַפְטֵר verbinden.

קַפִּיטִילִיר m. das Kapitäl der Säule.

קוּפְטוּרָא f. Heftigkeit.

קַפְּטָק Kappadozien (s. קפדק)

קְפַל verdoppeln, zusammenlegen, umwälzen Pael.

קְפַל m. Kopf, Spitze, Knauf, Kuppel (gr.)

קְפַל (wie קְלַף) abschälen, abschaben

קָפַל Keule, Kolbe.

קָפַל f. Kette.

קָפַל m. Graben, Grube.

קָפַל m. Krämer, Gastwirth, Weinschenk.

קְפִילִין m. Häckerei, Weinschenk, Garküche.

קְפָלָא דַגְיָא Wiederholung, Replik.

קַפְלַט f. Porreelauch (gr.)

קַפְלִיטָא f. Kopfschmuck (gr.)

קַפְלִטִין m. Haarbekleidung, Perrücke.

קוּפּוֹן m. Schlägel, Stampfe.

קְפִיכָא f. Loch in der Art oder Schaufel für den Stiel.

קַפַּנְדָר abgekürzter Weg, Durchgang (im Hause).

קַפְנוֹס (Name eines Tempel-Thores).

קָפִיס Pflock (s. כפיס)

קָפְסָא f. Behältniß, Kasten, Kiste, Capsa.

קַפְסוֹרָה m. Beherrscher.

קְפִיפָה Korb (s. כפפה)

קִיפּוּף f. Blashuhn, ein Wasservogel (gr.)

קַפִּיפִיּוֹת f. Runzeln (in der Mutterscheide).

קְפַץ m. Dolch (gr.)

קְפַץ zusammenziehen, verschließen (den Mund).

קְפַץ tanzen, springen Pael.

קַפּוּקְלִיטוֹר Direktor (s. קמס)

קַפּוּקְלַטְרְיָא m. Bäcker.

קוּפְרָא ein Stück Fleisch.

קוּפִירָא f. Krone, Diadem.

קְפְרַמְסָאוֹת (s. קמפרומסין) gegenseitiges Versprechen.

קִפְרָךְ fleischig, fett, korpulent.

קַפְּרַס m. Kaper.

קָפַשׁ ergreifen, fassen.

קַץ (R. קצץ) abschneiden, abtheilen, stutzen, abhauen.

קַיִץ Sommerfrucht, Dessert.

קַיֵּץ übersommern, aufbewahren für den Sommer Pael.

קוֹץ von Dornen jäten (s. קוֹדַץ)

קוֹץ m. Spitze, Kamm, Krone (der Buchstaben).

קֵץ (R. קָצַץ) bestimmen, übereinkommen, festsetzen.
קְצָצָא f. Vertrag, Accord, Beschluß.
קֵיץ, קֵץ m. bestimmte Zeit, Ende.
קֵץ m. Hülse.
קֵץ m. Brett.
קֵץ verziehen (den Mund).
קֵץ anekeln, Abscheu, Ueberdruß, Widerwillen empfinden (R. קוּץ)
קֵץ (קְצִיצָה) f. Knoten, Zelle.
קֵץ abgesondert (s. מְקֻצָּה)
קֵץ (קִיצוּצָא) f. Blindschleiche, Schnecke.
קֵץ (קְצִיצָה) f. Beschluß, Entschluß, Eintracht.
קְצַב schneiden, bestimmen, abschneiden.
קַצְדִיָא f. Dreizack, Gabel.
קְצָה f. Färberröthe, Krapp.
קֶצַח m. Schwarzkümmel.
קְצַע pressen, trocknen (die Feigen).
קְצִיעָה f. Feigenmasse, Feigenkuchen.
קְצַע abschneiden, abkratzen.
קְצַע abschaben, schaben, reiben.
קְצַע f. Mutterzimmt, Cassia.
קְצַף aufbrausen, schäumen, losbrechen, in Zorn ausbrechen.
קְצַר abschneiden, mähen, erndten.
קְצַר schwach, matt, entkräftet seyn.
קְצִיר m. Kranker.
קְצִירָא f. Schwäche, Krankheit.
קְצַר m. Dämon, engbrüstig (s. קטקטך)
קְצַר kurz (die Kopfseite des Bettes).
קַצְרָא m. Walker.
קַצְרָה eine Festung unweit Ziporis.
קַצְרְקִיטוֹן kaiserliche Residenz, (Kriegsheer, Lager) (s. קסרקיטדן)
קְצָת f. Theil, Ende.
קָק Wasserrabe, Seekrähe, Wunderbaum des Jonas (קִיקָיוֹן)
קָק m. Gans (viell. Krähe).
קָק Hodenauswuchs (s. קִיק)
קָק Hals (s. קָע)
קָק Cormoran, Pelikan.
קַקְבְּטִיךְ m. warmes Brod (neugebacken).
קַקְגְרִיסִיךְ Bösewicht (s. קאלחסיך)
קְקָל m. Klettenwurzel.
קְקַל f. Mist, Dünger.
קוֹקְלָא f. Seide (gr.)
קַקְיָאבִיךְ m. Gewürm (in den Eingeweiden).
קָקִים schlecht (gr.)
קַקוֹפְדְפָטִי m. Taugenichts.
קַקְרִיךְ m. Fischreuse.
קָקָת Krähe (s. קאת)
קַר kalt.
קַר m. Mauer, Wand.

קר aufbauen, unterstützen (mit Balken), aufrichten (R. קרה)

קר (תקרה) Gebälk.

קר m. Schatten.

קר Köcher (s. קרת)

קר Werth (s. יקר)

קר Weberfaden (s. קרוס)

קרא lesen, rufen.

קרא f. Wachs (gr.)

קרא m. Herr (gr.)

קרא f. Kürbiß.

קרא f. Palmstengel.

קרא m. Schnepfe, Rebhuhn, Birkhuhn.

קראה Gesetzbuch.

קראי zufällig.

קרי m. Zufall, nachtheilige Fügung, das Entgegen-, Zuwidersein.

קרב m. Eingeweide, das Innere, die Mitte.

קרב nahe, verwandt, herannahen, hinzugehen, darbringen.

קרב m. Kampf, Krieg, Schlacht.

קרוב m. Redner.

קרבט m. Binde, Riemen.

קרבן m. Opfer, Geschenk.

קרד kratzen, reiben.

קרדיינא Armenien (s. גרדיון)

קרדייקוס Herzgespann, heftiges Herzklopfen.

קרדום m. Axt, Beil.

קרדן armenisch.

קרדקיים Schuh (s. עכס)

קרדנטס 1/4 Aß (s. קדרנטס)

קרדיה f. Kürbiß, Schlauch.

קרויכין Talglicht (s. סבקין)

קרז m. Napf, Topf.

קרזל abgenützt.

קרח kahl, dünn werden.

קרחיים (Name eines Orts).

קרט m. Grube, Loch, Graben.

קרט m. Korn, Tropfen (gr.)

קרט klein, kurz, winzig.

קרט ausruhen, ruhen.

קרטב m. eine Quart (der 64ste Theil eines Log).

קרטבל Polster (s. קטבל)

קרטל f. Korb (gr.)

קרטם abreißen, abfressen.

קרטם m. wilder Safran.

קרטמן schwielig, dickhäutig.

קרטון m. Held, Ueberwinder (gr.)

קרטין Zeitpunkt (s. קרס)

קרטס m. Befehl, Verordnung.

קרטים m. das Fest des Doppelsieges.

קרטיס m. Richter (gr.)

קרטס Leinwand (s. סדן)

קרטס m. Karte, Papier, Brief (gr.)

קַרְמֵס poliren, abreiben.

קַרְמַע hüpfen, springen.

קַרְטְפָּךְ m. Ritze, Spalte, Beule.

קוּרְטוֹר Schatz, Haus.

קְרִיאָסוֹת f. Geschrei, krächzen, schreien (gr.)

קְרִייָה f. Fäulniß.

קְרִיָּה f. Dorf (im Hebr. Stadt).

קְרִיָּח Pfirsich (s. פרסקא)

קְרִיוֹט (eine Art großer Datteln) (gr.)

קְרִינָא f. abgesottener Most, wovon 2/3 eingekocht ist.

קְרִיס Herr (s. קֵר)

קְרָכִין m. Kutsche, Wagen.

קוֹרָלִין m. Korallen.

קְרַם sich krusten, überzogen seyn (mit einer Kruste, Rinde, Haut).

קְרָם m. Bast, gewirkte Zeuge.

קְרָם f. Splitter, Bruchstück, Abfall.

קְרַם Schwindelhafer s. שצניתא

קְרוּמָה f. bunte Decke.

קַרְמִיד m. Dachziegel (gr.)

קַרְמִיוֹן Name eines Sumpfes in Palästina.

קַרְמוֹלִין m. wilde Münze, Roßmünze.

קַרְמָן eine Stadt in der Tartarei.

קֶרֶן f. Blashorn, Rohrpfeife, Horn, Haken.

קֶרֶן f. Kürbiß, Horn als musikalisches Instrument.

קֶרֶן f. Winkel, Ecke.

קֶרֶן f. Strahl.

קֶרֶן f. Kern, Haupt.

קָרוֹן f. Wagen, Karren (metonym. Marktzeit).

קְרוּנָה f. Quelle (gr.)

קַרְנְזוֹל Diagonallinie (ein abgekürztes Wort aus מקרן זו לקרן זו d. h. von diesem bis in jenen Winkel gezogen).

קֵירִינְטוֹן m. Wachsblume.

קוֹרָנִית Saturei (s. חשאי)

קוֹרְנָס m. Horn, Hammer.

קַרְנָסָא Markt (s. אשקוקא)

קַרְנָס m. Loos.

קוֹרוֹנִת f. Krone, Kapitäl, Knauf (gr.)

קִרָס m. Weberfaden (gr.)

קְרַס sauer werden.

קַרְסִי m. Essig, Weinessig.

קְרַס Risse bekommen.

קֵרֹס m. Zeitpunkt, gelegene Zeit.

קַרְסְטָל m. Korb.

קְרִיסְטָלִין m. Krystall (gr.)

קְרִסְטָמֵל m. Goldapfel (gr.)

קְרִיסְטוֹר m. Notar.

קַרְסֹל m. Knöchel.

קִרְסֹל Nessel, Distel, überhaupt ein stachliches Unkraut.

קִרְסֵם abfressen, abweiden.

קרסם Stoß, Schlag (Eisen).

קרף (Name eines Orts), n. A. Gefäße mit spitzigem Boden.

קרפדאי Fledermaus, Maulwurf.

קרפטא f. Vierfuß, Sessel.

קורפיות f. ein Küchengeräth.

קרפסא f. Körper, Corpus.

קרפסנון Wolle (s. אירנוך)

קרפף m. verzäunter Ort.

קרץ abreißen, abkneifen, abbeißen, zerschneiden, zerhauen.

קרץ m. Scheidewand, Teig (s. גרץ)

קרץ nagen (an dem guten Rufe), anschwärzen, verläumden.

אכל קרצי די die Stücke Jemandes fressen, trop. f. verläumden.

קרץ sich früh aufmachen.

קריץ der Morgen.

קרץ m. Haar, Locke (gr.)

קרצובין Gesträuch, Gebüsch.

קרצטיונא Waage (s. כרסט)

קרצל m. Knie, Knöchel.

קרצף reiben, kratzen.

קרצית Fliege (s. דדב)

קרקא f. Pantoffel (Pantoffelholz).

קרקבן m. Kropf.

קרקו Ortsname.

קרקומביקין m. Kettenring.

קרקך m. Eingießung.

קרקס egypt. Aron (s. קלקס)

קרקס m. Ring (gr.)

קרקס Dreschmaschine (s. טרבל)

קרקס Theater (s. תיאטר)

קרקס m. Schuh mit hohen Absätzen.

קרקס m. Kiste, Kasten.

קרקע m. Grund, Boden, Feld, Acker.

קרקף m. Kopf, Haupt.

קרקפל m. Schädel (gr.)

קרקר quacken, gackern, pipen, krächzen, schreien, ächzen, zischen.

קרקר zerstören, verwüsten.

קרקר flacher und weicher Erdboden. (s. קרקע)

קרקש schlagen, klingen.

קרקשיא f. Quasten.

קרקשתא f. Glocke.

קרר m. Kutscher.

קרירטון m. Klaret, Kräuterwein.

קרש gerinnen, verdichten.

קרש m. (gr. Horn), Einhorn.

קרשן Wicke (s. כרשן).

קורת f. Köcher.

קרתן m. Landmann, Dorfbewohner.

קש schlagen, zusammenschlagen, einschlagen, schlottern, stoßen (R. נקש)

קַשׁ hart, schwer (s. אקשא)
קַשׁ verwittern, versäuern, schmacklos seyn.
קַשׁ veralten, alt werden (R. קשש)
קַשׁ vergleichen, gleichstellen (R. נקש)
קַשׁ hart werden, anschwellen (R. קשה)
קַשׁ m. Halm, Stroh, Stoppel, Spreu.
קָשַׁב (wie חשב) achten, merken.
קַשְׁבָא persische Dattel.
קַשְׂוָות Schale, Rinne (s. קסוה)
קְשׁוֹט Wahrheit.
קֹשְׁטְ Costus (s. כשרתא)
קַשַּׁט zielen, werfen.
קַשְׁטָנִית Bogen (zur Pfeilabschießung).
קוֹשְׁטַנְטִינָא Konstantinopel.
קַשֵּׁט sich zieren, putzen.
קַשּׁוּט wahrhaftig.
קְשִׁיטָה f. Edelstein, Schale (s. קסטא)
קַשְׁיָיתָא f. Dattelkern, Olivenkern.
קַשַּׁךְ schlagen (s. קש)
קַשְׁקוֹשִׁי Schloß, Thurm.
קַשְׁקֵשׁ behacken, gäten.
קַשְׁקֵשׁ klingen, anschlagen.

קַשְׂקֶשֶׂת f. Schuppe, Schuppenpanzer.
קֶשֶׁר m. Binde, Quaste, Knoten.
קֶשֶׁר m. Gürtel, Leibbund.
קְשִׁישׁ m. Greis.
קֶשֶׁת m. Regenbogen, Pfeil, das männliche Glied, Bogen.
קַשְׁתָּא Castha (Ortsname, viell. Casthana).
קַת Handhabe, Griff, Heft.
קָתָא Pelikan (s. קאת)
קַתֶּדְרָה f. Katheder, Stuhl (gr.)
קָתֵל m. Schinke, Schweinbacken (Kuttel, Eingeweide).
קַתְלִיכוֹס m. Generalschatzmeister (gr.)
קִתּוֹן m. Urne, Becher, Flasche (gr.)
קֶתֶר m. Distel, Dorn.
קֶתֶר m. Fels.
קִתְרוֹס Cythera (Beiname der Venus).
קַתְרוֹס m. Cederbaum (s. אדר)
קַתְרוֹס m. Cither (gr.)

ר

ר׳ (רַבִּי) Lehrer, Herr.
ר׳ (רַב) Meister, Herr.
רְאָה sehen, schauen.
רֵאָיוֹן Anschauung, Erscheinung.
רֵיאָה f. Lunge.

רְאָיָה f. Beweis, Grund.
רָאוּי werth, würdig.
רָאמוֹת f. Edelstein von funkelndem Glanze, rothe Korallen.
רֵאשׁ m. Anfang, Haupt, Kopf, Spitze, Hauptbalken, Grundstein, Summa.
רֵאשׁ תּוֹר m. Spitzwinkel.
רַאֲתָן Flüsse, was fließend ist.
רַב viel, mehr, überwichtig.
רַב m. Oberster, Rab, Rabbi als Titel (s. ר)
רִיבּוֹא f. 10,000, Miriade.
רְבַב ausbreiten, vermehren.
רְבַב m. Fett, Unschlitt, Pech.
רְבַב beschmieren, einschmieren Pael.
רְבוּבָה Sitz, Wagen (s. רכב)
רְבוּבָה f. Vertiefung, Grube, Fenster.
רְבַג aufschichten, aufeinander legen.
רְבַד binden.
רְבַד m. Ritz, Einschnitt.
רֹבַד m. Tritt, Estrich.
רְבֵי, רְבָה salben, erheben, wachsen, zunehmen.
רְבוֹ f. Größe.
רְבוּתָא f. Salbung.
רְבוּתָא f. Vortheil, Vorzug, Ueberlegenheit.
רַבְיָא, רוֹבָא m. Knabe, Jüngling.

רוּבְיָא f. Rübe, Rapa.
רְבַךְ rösten, absieden, umrühren.
רְבַל durchsieben Pael.
רְבַע viertheilen Pael.
רְבַע liegen, niederstrecken, niederlegen.
רְבַע sich begatten (wird nur von Thieren gebraucht).
רִבְעִי m. Tafel.
רְבִיעִי der vierte.
רְבִיעִית (ein viereckiges musik. Instrument.)
רְבַץ bespritzen, besprengen.
רַבְצָל m. Beutel, Gewürzsäckchen.
רְבַק mästen.
רִבְקָה f. Futterstall, Mastkalb.
רַבְרְבָן m. Magnat, Großer.
רֶגֶב (Ortsname) eigentl. Erdscholle.
רְגַג wünschen, verlangen, sich sehnen.
רְגָיָא f. Waage, Gleichgewicht.
רְגַז zürnen.
רְגַז m. Zorn.
רְגַל üben, gewöhnen.
רְגַל binden, schnüren (an den Füßen).
רְגַל f. Schenkel, Fuß.
רְגַל f. (plur. רַגְלִיּוֹת) Zwergweinstock, Zwergölbaum.
רַגְלָא (s. דגלא) Gabel.

רְגִילָא Portulak (s. חלגלגות)
רְגַן ausspähen, ausforschen.
רְגַף erzittern, erdröhnen.
רְגַשׁ fühlen, empfinden, wahrnehmen.
רְגַשׁ lärmen, toben, Tumult machen.
רְדָא feucht, frisch, grün.
רְדָאָה f. Kleien.
רְדַד f. ausdehnen, zu Boden schlagen, breit schlagen, ausbreiten, unterwerfen.
רְדִיד Schleier, weites feines Oberkleid.
רְדָה herausziehen, wegnehmen, ausnehmen, übertragen, ausbrechen (den Honig).
רְדָה züchtigen, lehren, unterjochen, beherrschen.
רְדָה ackern, pflügen, antreiben.
רְדָוֹת f. Rheda, Kutsche, Wagen.
רְדַיָא der Regenbringer, der Rieselnde (Genius des Regens).
רֹדֶם m. (Meerfahrer).
רְדַץ entschlummern, betäubt, sinnlos liegen.
רֹדֶס Rhodus.
רְדַף verfolgen, folgen, nachlaufen, nachsetzen.
רִדְתָא f. Pfanne, Tiegel, Napf.
רְהַט laufen, nachlaufen.

רְהִט m. Gebälk, getäfelte ausgewölbte Decke, Tafelwerk.
רְהִטָא f. Oelkuchen.
רְהָטוֹן m. Anführer.
רְהִטְנִי m. Haarglätter, Haarzängchen.
רְהַן pfänden.
רְוָה trunken werden, Speise und Trank übermäßig genießen.
רַוְיָא m. Besoffener.
רְוָא (wie ראה) Ansehen.
רֵיוָא Anblick, Gesicht, Gestalt.
רְוַז sich freuen.
רוּחַ Geist, Seite, Wind (s. קרדיקס)
רוּח c. Wille.
רְוַוח gewinnen.
רְוַח Raum, freier Platz, Gewinnst.
רַוָק ehelos, ledig, ungepaart.
רְוָק m. Seihkorb, Seihsack.
רְוָק m. Weinhefen.
רוּם m. Höhe.
רוֹמָא Rom.
רוֹס (s. רֵס) Stadium.
רוּת Ruth (E. N.)
רָז m. Maaß, n. A. Geheimniß, Rath.
רַזְבוֹנִית f. eine Heuschreckenart.
רַזְיָא f. Heftigkeit, Schnelligkeit.
רְזַן schwer angesehen, geehrt seyn.

רְדִיקָא ein gewisses Maaß.
רְחַב breit, weit.
רְחַיִם Mühle.
רַחִיק fern.
רְחֵם barmherzig, mitleidig.
רַחֲמִין Barmherzigkeit.
רְחַץ waschen, abwaschen, abspülen, baden.
רְחַץ zusichern, sich auf etwas verlassen, darauf fußen.
רָחֲצָן sicher, gewiß.
רוּחְצָן m. Vertrauen, Hoffnung.
רְחַק entfernen, sich einer Sache enthalten.
רְחַשׁ m. Wurm, Ungeziefer.
רְחַשׁ bewegen.
רְחַשׁ (s. חרש) Wald.
רַחַת f. Wurfschaufel, Schwinge.
רְטַב naß seyn, durchnäßt, feucht seyn.
רוֹטַב m. Brühe, Suppe.
רְטִיבָה f. Wiese, Weide.
רְטַב frisch, unzeitig.
רְטוֹב m. Vogelfang.
רוֹטְנָנִית aufbrausend.
רְטַט erzittern, erbeben, erschrecken.
רְטִיָּיה f. Pflaster.
רְטַל (ein arab. Gewicht).
רַטָּן m. Laufer.
רְטַן murmeln (Zaubersprüche).
רוֹטְנָנִית zänkisch, mürrisch, murmelnd.
רְטַע springen, hüpfen.
רְטַף (s. רטב) Brühe, Suppe.
רְטַשׁ hinwerfen, zu Boden strecken.
רְטַשׁ freiwillig verlassen, fahren lassen.
רֵיחַ m. Geruch, Duft.
רֵיכָא m. König.
רֵיתָא f. Binsen.
רְכַב reiten, propfen, impfen.
רְכוּבָה, מֶרְכָּב Wagen, Sitz.
רְכַב m. Knie (ארכב)
רְכַךְ erweichen.
רַכִּיךְ zart, glatt, geschmeidig.
רַכִּיכוּת f. Weichlichkeit.
רֹכֵל m. Gewürzkrämer, Kaufmann.
רְכַן neigen (auf die Seite).
רְכַס dreschen Pael.
רֹכֶס m. Steinchen, Scholle.
רְכַס fahren lassen, abhanden kommen.
רְכַס befestigen, anbinden.
רִכְפָא f. Getöse.
רִכְפָּה f. Schlauch, Schalottenzwiebel.
רְכַשׁ m. Hengst, schnelles Roß.
רַמָּאִי listig, betrügerisch.
רְמָא werfen, hinsetzen, auflegen, abwerfen, schießen.

רְמָה gehen, kommen, gelangen, gegenfragen.

רְמַז winken, nicken, deuten.

רֹמַח m. Dorn, Spieß, Lanze, Speer.

רְמֵי m. Brombeer, Hagedorn.

רַמָּךְ f. Stute.

רְמַךְ f. Heerde.

רְמוֹנְקִי m. Kohlentopf, Warmpfanne.

רְמוּס Remus.

רְמֵץ Asche, heiße Asche.

רְמַץ wirken, flechten.

רַמְצָא f. Nagel.

רְמַשׁ m. Abend.

רַמְתִּיקוֹס m. Rheumaticus, rheumatisch.

רַן singen, jubeln, jauchzen (R. רנן)

רַן murmeln (R. רנן)

רְנַגַר m. Taglöhner.

רֹנַק m. das gebrühte Gemüse.

רְנַק (s. רֹקָן) Hobel.

רֹנַק m. Mantel.

רַס befeuchten, besprengen, träufeln (R. רסס)

רַס brechen, reißen, zertrümmern, zerschlagen (R. רסס)

רֵס m. Augenbraune, Augenlid.

רֵס m. Stadium.

בֵּית רֵיסָא m. Rennbahn, Reitschule.

רְסִיסִין m. gerissene Hülsenfrucht.

רְסַן (s. רְזוּנְקָא) ein gewisses Maaß.

רְסַק zerbrechen, zerstoßen, zermalmen, zerschlagen Pael.

רְסוּקָא, רְפוּק Gürtel.

רִסְקָא f. Kreis, Landschaft, Provinz.

רְסִתְנָא f. Knöchlein.

רְסִתְקָא f. Markt, öffentlicher Platz.

רָע verlangen, wollen, wünschen, begehren, sich sehnen (R. רעא)

רָע weiden, leiten, beherrschen (R. רעא)

רֵעַ m. Freund, Bekannter, Gefährte, Genosse, Kanal, Wasserleitung.

רֹעֵ Schäfer, Hirt.

רַעֲוָא Wille, Wohlwollen.

רְעַ zerbrechen, zertrümmern, zerschmettern (R. רעע)

רְעִי m. Mist.

רַע unten (s. מִלְּרַע)

רַעַבְתָן gefräßig.

רְעַד f. Tropfen, besonders von solchen Tropfen gebraucht, welche sehr sparsam aus der Erde quellen.

רַעַד schütteln, beben.

רַעְיוֹן m. Gedanke, nächtliches Traumgesicht.

רְעָיָא Weide.

רָעֵי m. Hirt.

רְעַל verschleiern.

רַעַל m. Schleier.

רְעַל schlottern, beben, zittern.

רַעַם m. Donner, Getöse.

רְעַם murren, zürnen, toben, donnern.

רְעַם erheben.

רַעֲנַן im blühenden Glücke leben.

רְעַף m. Ziegel, Kiesel.

רְעַץ barbarisch, ausländisch.

רְעוּת Wille, Wunsch, Begehren, Gelüste.

רִיף, רִיפְתָא Laib Brod.

רְפָא heilen, genesen, wieder herstellen, ausbessern.

רְפִידִים E. N. (Nachlässigkeit, Schlaffheit).

רְפַח (wie נפח) anblasen.

רְפַט (s. מרפט) zerschnitten, aufgesprungen Pael.

רפטון schlürfbar, trinkbar, von einem weichgesottenen Ei, (s. טרמיטא)

רפילא Rufuli, Militärtribun vom Obersten gemacht, im Gegensatze von Comitiati, vom Volke gemacht.

רְפִיוֹן m. Luft.

רְפַס verbergen, verwahren, aufbewahren.

רְפַס brechen, schadhaft werden.

רְפַס zertreten.

רַפַס weich.

רְפַס (הִתְרַפֵּס) sich bereit finden (zu zahlen).

רִפַּס m. Feldherr, Anführer.

רִפַע riphäisches Gebirg.

רְפַף erzittern, bewegt werden, wanken, zittern.

רְפָפוֹת f. Jalousien, Holzgitter.

רְפָפוֹת f. sumpfige Gegend.

רְפַק m. Graben, Grube.

רְפַרַף regen, bewegen.

רְפַשׁ m. Koth, Schlamm.

רְפַשׁ auflockern, aufreißen, stampfen.

רְפַת m. Viehstall, Krippe.

רְפַת f. Brod, Laib.

רַץ wechseln, zählen.

רְצַה wollen, geneigt, wohlgefällig, gnädig seyn.

רַץ (רצץ) zerschlagen, zerstoßen, zerschmettern.

רְצַח morden, vernichten Pael.

רְצַם stumpf werden, verderben, ausarten.

רְצַן m. Wurm.

רְצוּעָה f. Riemen.

רַצְעָן m. Schuhmacher.

רצף anordnen, künstlich zusammenreihen, aufeinander folgen, ausstrecken, auf einander legen.

רצפה ausgelegter Fußboden, pavimentum.

רציצא f. Küchlein.

רק fahl, gelb, blaß, bleich werden.

רק ausleeren, entblößen (das Schwert).

רקב f. Schlauch.

רקד springen, tanzen, hüpfen.

רקד sieben Pael.

רקד (s. דקר) Korb.

רקיק m. Fladen, Kuchen, dünner Opferkuchen.

רקם Stadt im Stamme Benjamin.

רקם gestaltet seyn, bunt seyn.

רקן Hobel.

רקע fleckig, Fleck (auf den Schuhen).

רקע m. Blech, Scheibe.

רקע sich breit machen, Ansehen schaffen.

רקע ausbreiten, ausdehnen.

רקק speien, ausspeien, anspeien.

רוק, רוקא m. Speichel.

רקק m. Pfütze, Sumpf.

רקת f. Ufer, Rand, steiniges Ufer, (gr.)

רר m. Speichel, Geifer, Feuchtigkeit.

רש erben (R. ירש)

ריש m. Anfang, Haupt, Spitze.

רש arm.

רשאי (E. N.)

רשאי frei, möglich, vermögend.

רשבא m. Familienhaupt, zusammengesetzt aus: ראש בית אב

רשבא m. Vogelfänger.

רשה erlauben, befugt seyn, können, vermögen.

רשה Zins nehmen, wuchern.

רשל erschlaffen, schwach seyn.

רשם zeichnen, bezeichnen, schreiben, aufschreiben.

רשום m. Schrift, Zeichen.

רשון (s. דשנא) Kammheuschrecke.

רשנא m. Oberhaupt.

רשנא (s. דשן) Geschenk.

רשע m. Bösewicht, Frevler, Schurke.

רשף m. Flamme, Blitz, Gluth, Seuche, böser Geist.

רשק m. Narbe.

רשש Scholle.

רשש (s. דש) zertheilen.

רשות f. Macht, Vermögen.

רשות f. Erlaubniß, Vermögen, Macht.

רשת f. Netz.

רַת Gebärmutter (s. דּרת)

רְתָה überlassen, zulassen.

רָתוּי werth, würdig.

רְתַת zittern, beben, erschrecken.

רְתָא f. Buschwerk (s. דתאה)

רָתוּי werth, gut, besser.

רְתֻוֹת f. (s. רדוות) Wagen.

רְתַח aufbrausen, sieden, zürnen, schäumen.

רְתַךְ verlöthen, verkitten, zusammenfügen.

רְתִךְ m. Wagen, Streitwagen.

רְתֵם m. Wachholderstrauch, Ginster, Pfriemenstrauch.

רְתַע zurückweichen, zurückbeben, aufbewahren.

רְתַף (מַרְתֵּף) Vorrathskammer, Magazin.

רְתַק f. Zaun.

רְתַק verschließen, verrammeln Pael.

רְתִיתָא m. Schrecken.

רְתַת erschrecken, fürchten.

ש

שָׁה verrenken (R. כשה)

שָׁא (R. כשא) anzünden.

שָׂא (R. נשא) heben, erheben.

שְׁאַב schöpfen, anziehen.

אֶבֶן שׁוֹאֶבֶת f. Magnet.

שְׂאַג Fichte (s. שגא)

שְׁאֵל verlangen, bitten, fragen, borgen, leihen, betteln.

שְׁאֵלָא f. Bitte, Wunsch, Angelegenheit, Sache.

שְׁאוֹל Grab, Gruft.

שְׁאֵמֵם (s. שעמום) verwirren.

שְׁאַנִי anderseits, verschieden.

שְׁאַךְ m. Beule.

שְׁאַר m. der Schluß, das Uebrige, Ueberrest.

שְׁאֵר m. Nahrung, Fleisch, Speise.

שְׁאַת f. Speise.

שַׁב wehen, verwehen (R. כשב)

שֵׁב sitzen, wohnen, sich niederlassen, bleiben, unterlassen (R. ישב)

שָׁב wiederkehren, zurückkehren (R. שוב)

שַׁבֵב zerbrechen Pael.

שִׁבָא Stück, Furche.

שְׁבָב m. Nachbar.

שָׁב (s. שאב) schöpfen.

שֶׁבַע sieben (die Zahl).

שְׁבָה einfangen, gefangen nehmen.

שְׁבָבִית f. Herumstreicherin.

שְׁבִיב m. Flamme, Funke.

שֵׁבָב m. Armband.

שַׁבַּהַר verherrlichen, preisen, loben, rühmen.

שִׁיבְהוֹר m. Glanz, Ruhm, Pracht.

שַׁבְזִיז (ſ. זוזא) Saphir, Opal.

שֲׁבַח Nutzen, Vortheil, Genuß.

שְׁבַח loben, preißen Pael.

שְׁבַט ſchütteln, ausklopfen, ſchlagen (die Wolle).

שִׁבַּט (ſ. שְׁבַשׁ) Rebe, Ranke.

שְׁבָט der elfte Monat des Jahres.

שִׁבְּטָא der Stör.

שְׁבִיב m. Flamme.

שַׁבָךְ m. Taubenſchlag.

שׁוֹבָךְ m. Armband.

שַׂבְּכָא (gr.) Sambuca, auch סַבְּכָא)

שְׁבִיל m. Weg, Pfad.

שְׁבִל f. Fluß, Lauf.

שִׁבֹּלֶת f. Spicanarde (ſ. חלפי דימא.)

שִׁבֹּלֶת שׁוּעָל f. Fuchsſchwanzgras (Roggen, Hafer).

שְׁבִל wegen.

שַׁבְלוּל m. Schnecke.

שַׁבְלִיל Fönkraut, Bockshorn.

שְׁבִיס m. Quaſte, Trobbel.

שְׁבַע ſieben (die Zahl).

שְׁבַע ſchwören, beſiebenen, vielleicht bei 7 Opfern oder vor 7 Zeugen betheuern.

שְׂבַע ſatt ſeyn, Aph. ſich reich, übermüthig zeigen.

שְׁבָץ der Krampf.

שְׁבַץ flechten, miſchen.

שְׁבַק laſſen, ablaſſen, verlaſſen, zurücklaſſen, Ithpa gelaſſen, überlaſſen werden.

שְׁבַר zerbrechen, zerſtören, durchbrechen, vernichten.

שָׁבוּר Schawur (König in Perſien).

שַׁבְרָא f. Einfalt.

שַׁבְרָא m. Steckenkraut, Gertenkraut.

שַׁבְרִירֵי (Strahlenbrechung), Blindheit, Abracadabra.

שְׁבַשׁ verwickeln, verwirren, verflechten (Pael).

שְׁבִישָׁא Laub, Zweig, Schößling.

שַׁבֶּשְׁתָּא f. Ranke.

שִׁיבּוּשׁ (מַשְׁבֶּשְׁתָּא) Fehler, Verwirrung, verderbte Lesart.

שְׁבַשׁ überreden Pael.

שְׁבַת f. Zeitverſäumniß.

שְׁבַת ruhen, ausruhen.

שְׁבוּת f. Sabbathismus, rabbiniſche Verordnung.

שֶׁבֶת f. (arab. Schebeth), Dill, Gurkendill.

שִׁבְתָּא f. die Angina, Bräune.

שְׁבוּתָה (ſ. חרק) gefliſſentlich für: שְׁבוּעָה Eid.

שְׁבִיתָה f. Raſtung, Ruhort.

שׁוּגָא m. Fichte.

שְׁגָא beugen, unterdrücken.

שְׁגָא fehlen, vermiſſen, ſich vergehen.

שְׂגָא groß, mächtig.
שַׂגִיא groß, viel, sehr.
שְׂגַד m. Mandel.
שַׂגְדָן Hüftweh.
שֵׂגָל f. Liebling, Gemahlin.
שְׂגַם m. Segmen, Schnittchen, Stückchen.
שְׂגַם schneiden Pael.
שְׂגַר schicken, senden, herabwerfen, fix und fertig seyn, in Bereitschaft seyn, Pael werfen, gebären.
שְׂגַר entzünden, entbrennen.
שְׂגְרָא m. Dattelzweig, Dattelmasse.
שְׂגַשׁ toben, lärmen, verwirren, aufregen, in Schrecken setzen Pael.
שְׂגְשָׁא m. Lärmmacher, Ohrenbläser.
שְׁד spinnen, werfen, ausdehnen.
שְׁד ausschütten, ausgießen (R. שדא)
שַׁד m. Brust.
שֵׁד m. Schwächling.
שֵׁד m. Dämon.
שָׁד fliegen.
שַׂד m. Seite.
שָׂד m. Feld, Acker.
שְׂדָא f. Geschenk, Einsicht.
שִׁדְיָא f. Schwindsucht.
שִׁדָּה f. Kasten, Kiste, Weibersessel.
שְׁדָה (s. שׁר) Seide.
שְׁדַךְ ruhen, ausruhen, rasten.
שָׁדַךְ (s. שרך) müssig.
שְׁדְכָא (s. שרך) leer, saftlos.
שַׁדֵּךְ Liebe erklären Pael.
שְׁדַל an sich locken, überreden, sich bemühen, beschäftigen Pael.
שְׁדַק beschäftigt seyn.
שְׁדַף brennen.
שְׁדַר sich anstrengen, bemühen Ithpael.
שְׁדַר m. Hefen.
שְׁדַר senden, schicken, dehnen.
שְׁדַר Scholle, Rückgrat.
שׁוּדְרָא f. Seil, Strick.
שְׁהַד wachen, wach seyn.
שַׂהֲדוּתָא f. Zeugniß.
שְׁהָה säumen, weilen.
שְׁהָה ermüden, ermatten.
שְׁהָה verwüsten, verheeren.
שְׁהֵי Ruhetag, zusammengesetzt aus: שַׁבַּת הַיּוֹם, eben so wie in derselben Stelle פסח ׃ פהי׃ היום
שְׁהִיא (s. שחיא) Biegung.
שְׁוָא setzen, legen; zu etwas machen.

שודי f. Lager, Decke, Matratze.

שוא zittern, staunen.

שוא gleich, ähnlich, schicklich sein, Pael gleich stellen.

שוב ferner, noch.

שוה fürchten.

שורח hervorsprossen.

שוך (s. כתר) abfallen.

שוול m. Schüler, Lehrling, Jünger.

שולבאי Buhlerin, Phryne.

שום keineswegs, nirgends.

שום m. Name (wegen).

שויסקי m. Gebratenes.

שויסקל m. Bratenfresser.

שור m. Mauer.

שור m. Ochs, Rind.

שור hüpfen, springen, muthig seyn, hervor, auf etwas zuspringen (s. משוורתא)

שוש wilder Oelbaum.

שזב befreien.

שזג waschen.

שזף m. Brustbeere, Kreuzdorn (s. פרדא)

שזר zwirnen.

שזרה, שזרתא f. Rückgrat.

שח reden, plaudern (denken) (R. שיח)

שח sich bücken, beugen, hinabsinken, sinken (R. שחה)

שוח m. Grube, Graben.

שח zerfließen (R. שוח)

שח verwittern (R. שחח)

שח entschlagen.

שחד m. Bestechung, Geschenk.

שחז binden, im Hiph. schärfen.

שחט schlachten, hin und her fahren.

שחי m. Achselhöhle.

שחיא f. Biegung, Beugung.

שחל heraufziehen, herausziehen.

שחלא f. Korb.

שחלא f. Eierstock.

שחלא f. Ohrenfluß.

שחלים m. Kresse, Brunnenkresse.

שחלים (s. תחלא) unreife Dattel.

שחלנית f. (eine Heuschreckenart).

שחלת Seenagel, Teufelsklaue (ein Räucherwerk).

שחם dunkelroth, schwärzlich.

שחמא f. Röthe, Hitze.

שחן warm, entzündet werden, erwärmt, heiß sein, daher schwären.

שחנא f. Last, Bürde.

שחין m. Geschwür, Beule, Ausschlag, Entzündung.

שחף herausreißen, herausziehen, heraustreiben.

שְׁחִיף Baumrinde, dünnes Holz.
שְׁחַף schwinden, mager werden.
שְׁחוּף Schwindsucht (hebr. שַׁחֶפֶת)
שְׁחַף kriechen, sich winden.
שְׁחֹף grau.
שְׁחַץ wild, stolz, unbändig.
שְׁחַק ausbreiten.
שְׁחַק m. Lumpen, abgeschabtes Zeug.
שְׁחַר schwarz seyn.
שְׁחוֹר m. Kohle.
שִׁיחוֹר m. schwarze Dinte, der Nil.
שַׁחוֹר m. Scheere.
שְׁחַר Frohndienst verrichten, frohnen.
שַׁחֲוֹר m. Frohndienstmann.
(תַּשְׁחוֹרֶת f. die Frohne.)
שְׁחַרַר entlassen, befreien.
שְׁחַת, שִׁיחֲתָא f. Futter, Fourage.
שְׁחַת verderben.
שְׁחִיתָה f. Schlechtes, schlechte Handlung.
שְׁחִתָא f. goldene Ader, Hämorrhoiden.
שַׁחֲתָא f. Schüssel, Schaale.
שַׁט m. Schwimmkahn.
שׁוּט schwimmen.
שְׁטַט überziehen, schmieren (R. שְׁטַח)
שֵׁט c. Myrthenzweig, Stab, Stecken.
שְׁטַט ausstrecken, hinreichen, hinlangen (R. ישט)
שׁט m. Fenchel.
שְׁטַט umherlaufen, die Augen hin und her schweifen lassen (R. שׁוּט)
שְׁטַט verschmähen, verachten (R. שׁוּט)
שִׁטָּה f. Linie, Zeile.
שִׁטָּה f. Acacia, Schotendorn.
שְׁטָה Ittaph. sich unsinnig, thöricht stellen, rasen, unsinnig, toll seyn.
שְׁטוּת f. Thorheit, Narrheit.
שְׁטַח ausspannen, ausbreiten.
שְׁטִיחַ m. Saumsattel, Polster, Sopha.
שְׁמַח sich niederstrecken, niederfallen.
שְׁטַף ausgießen, ausschwenken.
שְׁטַף eilen, eilfertig seyn.
שְׁטַפָא f. Haar.
שְׁטַר salben, beschmieren.
שְׁטַר f. Schrift, Instrument.
שְׁטַר (s. חכר) Pachtvertrag.
שְׁיוֹל c. Hölle, Grab.
שִׁיז ungeduldig, erwarten.
שֵׁיצֵא beendigen (R. יצא)
שַׁיֵּיר übrig seyn.
שְׁיָרָא f. Karavane (von שׁיר gehen, reisen).

שִׁית Grab, Ort.

שַׁךְ (s. מְשַׁךְ) passen, übereinstimmen.

שִׁיכָא f. Loch.

שְׁךְ (s. כְּשַׁךְ) zusammenhängen.

שָׁךְ, שׁוּכָא Moos.

שְׁכַב liegen, sich legen.

שְׁכַב sterben.

שְׁכִיב m. der Todte.

שְׁכַח finden, Aph. finden, erhalten.

שְׁכַל auf etwas Acht haben.

שִׁכְלִי Rebhuhn (s. פסיוך)

שַׁכְלֵל vollständig, vollkommen seyn.

שָׁכְלְתָנוּ f. Einsicht.

שְׁכֵם m. (s. מבגאי) Bauer.

שְׁכֵן wie viel mehr.

שְׁכַן wohnen, Pael wohnen lassen.

שְׁכֵן benachbart seyn.

שְׁכוּנָה (s. ערסא) Zeile, Reihe.

שְׁכִינָא f. Wohnung; das Inwohnen oder die Gegenwart der göttlichen Majestät.

שְׁכַר m. Bier, überhaupt berauschendes Getränke.

שְׁכַר בְּזָאי Netz und Falk (nach Raschi: Eigenname eines Ortes).

שַׁכְשֵׁךְ abwaschen, abspülen.

שְׁכְתָא Schweiß.

שְׁל fragen (R. שְׁאַל)

שַׁל, שַׁלְשֵׁל herablassen, herausziehen.

שְׁל ausziehen, herausziehen (R. שלא)

שְׁל fehlen, sich vergehen, irren (R. שלא)

שְׁל ruhig seyn, feiern, aufhören (R. שלא)

שְׁל Zeichen des Accusativ, noch häufiger aber des Genitiv, steht auch öfters für בְּדִיל wegen.

שְׁלַב m. Staffel, Stufe, Leiste, Spalte.

שְׁלַב m. Spund, Zapfen.

שַׁלְבּוּקִין m. Beule.

שִׁלְגָא (s. אַשְׁלַג) Seifenkraut.

שְׁלַד m. Muskel, Skelet, Rückgrat.

שַׁלְהֵב f. Flamme.

שִׁלְהָא f. Ende, Schluß, Ziel.

שַׁלְהִי wanken, erschöpft seyn, ermüden.

שָׁלוּ Irrthum.

שְׁלָה ruhig seyn (s. שלא)

שְׁלָה vergessen.

שְׁלָה verlassen, Aph. verwerfen.

שַׁלְהֵב brennen.

שְׁלָוָה f. Ruhe.

שָׁלוּ, שְׁלוּתָא f. Irrthum, Vergehen.

שַׁלְדוּשׁ parallel, gleichlaufend.

שְׁלַח senden, schicken, ausstrecken (die Hand).

שְׁלַח ausziehen, entblößen.

שְׁלַח, שִׁילְחָא m. abgezogene Haut.

שַׁלְחָא m. Lederbereiter, Gerber.

שִׁלּוֹחַ Siloe (Rieselbach).

שְׁלַח dürsten, trocken seyn.

בֵּית שְׁלָחִים m. dürres Feld.

שְׁלַח m. Breite.

שֻׁלְחָן m. Wechseltisch.

שֻׁלְחָנִי m. Wechsler.

שַׁלְחֵף vertauschen, umändern, umwechseln, kreuzweise legen.

שְׁלַחַת f. (ein gewisses Maaß).

שְׁלַט schildartig, netzförmig seyn.

שְׁלַט über etwas herfallen, herrschen, Macht haben, Aph. zum Herrn setzen.

שִׁלְטוֹן m. Befehlshaber, Beamter;

שָׁלְטָן Herrschaft, Macht, Reich, Herr.

שׁוּל, שִׁלֵי m. Grund, Boden, Rand, Saum.

שָׁלֵי m. Taucher.

שָׁלֵי כוּוָא Fischreiger.

שִׁלְיָא schnell, plötzlich.

שִׁלְיָה f. Nachgeburt (auch סִלְיָתָא)

שַׁלִּיט mächtig, Macht habend, mit לְ es ist erlaubt zu thun.

שַׁלִּיט m. Gewaltiger, Machthaber, vornehmer Beamter.

שְׁלִיל m. Embryo (das Kind im Leibe).

שְׁלָךְ m. Nachbar.

שְׁלָל m. Naht (von weiten Stichen).

שְׁלָל m. Eierstock.

שְׁלָלִית f. Graben, Wasserleitung.

שְׁלָם m. Friede, Wohlsein, Freundschaft, Vollkommenheit.

שְׁלֵם vollenden, Aph. wiedergeben, zurückliefern, ein Ende machen.

שְׁלִים vollendet.

שְׁלַעֲמוּשׁ waldig.

שְׁלַף Ende, Ecke, Rand.

שְׁלַף ausziehen, herausziehen, zücken.

שְׁלַף m. Bürde, Bündel, Pack.

שְׁלַף דוּץ (s. אַשְׁלָג) Seifenkraut.

שַׁלְפוּחִית f. Bärmutter, Kropf.

שִׁלְפְּפִי m. Palmblüthe.

שַׁלְפָּק m. Beule, Blatter.

שַׁלְצִיּוֹן Zionsbote (Name eines Ortes).

שְׁלַק sieden, kochen.

שְׁלַק m. Anatomiren.

שְׁלֹשׁ drei.

שַׁלְשֵׁל herabschweben, umschlingen, umketten.

שְׁלְשׁוּל Kräuselschnecke, Kräuselwurm, Blindschleiche.

שֵׁם m. Name.

שֵׁם m. Ruf, Ursache, Name.

שָׂם (R. שׂוּם) setzen, legen, einsetzen, ergehen lassen (ein Edikt), bestimmen שׂוּם טְעֵם עַל berücksichtigen.

שֵׁם Sem (E. N.)

שָׁם schätzen (R. שׁוּם)

שׁוּמָא f. Warze, Fleck auf der Haut.

שׁוּם m. Knoblauch.

שֶׁמָּא vielleicht.

שֶׁמְאֵבֶר (König von Zeboim).

שְׁמָאֵי Halle.

שְׂמֹאל links.

שַׁמְגַּז stark.

שְׁמַד vertilgen.

שְׁמַדַּע erkennen.

שְׁמַדַּת f. Vertilgungs-System.

שְׁמַט wegreißen, wegnehmen, entfalten.

שְׁמַט ausdehnen.

שַׁמְטָה m. Wegreißer, Abfresser, Verwüster (eine Heuschrecke).

שְׂמִיכָה f. Matratze.

שָׁמַיִם m. Himmel.

שַׁמְבֵי Zwiebelbrühe.

שְׁמַם Ithpa. starr, betäubt seyn.

שְׂמָמִיתָא f. Eidechse.

שֶׁמֶן m. Oel.

שָׁמֵן fett, reich.

שְׁמַן der achte Theil (eines Geldstückes).

שְׁמַיִן Himmel.

שְׁמֹנָה acht.

שְׁמַע hören, vernehmen, erfahren.

שְׁמַעְתָּא f. Vorlesung.

שְׁמַע ausrufen lassen Aph.

שַׁמַּע bedienen Pael.

שַׁמָּע m. Diener.

שִׁמְעוֹן (Simon).

שְׁמֶץ wenig, gering, etwas.

שֶׁמֶר m. Hefen.

שְׁמַר hüten, bewahren, bewachen, beobachten.

שׁוּמִירָה f. Hütte.

שָׁמִיר m. Stein, Diamant.

שָׁמָר Smyrnium (eine Pflanze).

שְׁמַרְקַע m. Eschlauch, askalonische Zwiebel.

שַׁמֵּשׁ dienen, bedienen, beschlafen Pael.

שֶׁמֶשׁ c. Sonne.

שְׁמַשׁ entzunden seyn.

שִׁמְשָׁא metonym. (die Hitze)

שֻׁמְשְׁמָם m. Sesamkraut.

שׁוּמְשְׁמָנָא f. Ameise.

שׁוּמְשׁוּק m. Majoran (gr.)

שמת ausschließen, verbannen Pael.

שמתא f. Anathem, Bann, Acht.

שן m. Zahn, Spitze.

שנא m. Urin (R. שין)

שנדפין m. Elephantenzahn.

שנא hassen.

שנא m. Feind.

שנה zusammenschrumpfen.

שנו f. schauderhaft, das Schreckliche, Abscheuliche.

שנא verändert, anders seyn, Pael umwandeln, verwandeln, übertreten, anders seyn, Ithp. sich ändern, verstellt werden, Aph. abändern, übertreten.

שנה f. Jahr, Schlaf.

שנה lehren.

שנן m. Spitze.

שנן schärfen.

שיננא m. Scharfsinniger (n. A. Langzahn).

שננא, שנינא scharf.

שני zwei.

שנבים m. spitzige Klippen.

שנער (Sinear) E. N.

שנץ m. Riemen, Schleife.

שנק niederschlagen, beängstigen, ersticken, ausleeren Pael.

שינוק, שינוקא, תשנוק m. Angst, Erstickung, Beängstigung.

שנרא f. Katze.

שנית, שוניתא, משוניתא f. Klippe, Felsen, Gestade, Hafen.

שנתות f. Zähne, Kerbholz.

שסה reizen, hetzen Pael.

שסע (s. שדר) Rückgrat.

שסקי m. Pflaumen, Mandel.

שסתג m. Lappen, Fetzen.

שסתם verschließen.

שע krämpeln, hecheln, glätten, verkleben, bestreichen, streicheln (R. שעע)

שע m. Fels, Stein.

שעבד dienen, unterthan seyn.

שעבז großhodig seyn.

שעה erzählen Ithp.

שועית f. Erzählung.

שעה f. Stunde, Minute, Blick, Augenblick, eine kleine Zeit.

שעוה f. Wachs.

שעל m. Fuchs.

שעם m. Kork, Pantoffelholz.

שעמום verwirren, zerstören.

שען schlagen, lehnen, stützen.

שעועית (s. פול) Bohne.

שעף m. Balsam, Storax.

שער m. Haar.

שער m. Preis, Werth, Nutzung, Zins.

שער Schote, Hülse.

שְׁעִיתָא (s. מטלא) eine Hülsenfrucht.
שָׁף schöpfen, leeren (R. שאף)
שַׁף gebeugt seyn, niedrig seyn (R. שפף)
שַׁף wälzen, zurücktreten (R. שפף)
שָׁף schöpfen, blasen (R. שאף)
שִׁפָּא f. Spahn, Splitter.
שְׁפָא verderben, zu Grunde gehen.
שְׁפָא f. Salbe.
שִׁפָּא f. Kiste, Schrank, Büchse.
שְׁפָא (s. הדריכא) eine Münze.
שְׁפַד m. Wurzel.
שְׁפוֹד m. Spieß, Bratspieß.
שְׁפִיד gespitzt.
שְׁפָה ausglätten, poliren, feilen, hobeln, zerreiben, verrücken, glatt, kahl machen.
שִׁפּוּי Hobelspäne, glatt.
שׁוֹפִיכָא f. Feile.
שְׁפָה friedlich, ruhig, sicher seyn.
שׁוֹפִי m. Stille, Ruhe.
שִׁפָּה f. Binse (Gras), Cypergras, Binsenmatte.
שָׂפָה f. Sprache, Rede.
שְׁפָה aufrecht gehen.
שְׁפוּי weise, klug.
שְׁפַח schwellen, ausbreiten.
שָׁפִיחְלָא (Familienname).
שׁוֹפֵט m. Richter.
שְׁפָטָא m. Schuft.
שֶׁפֶט c. Ruthe, Strafe, Züchtigung.
שְׁפַט m. Proceß.
שִׁפּוּי das Decklein (über der Luftröhre).
שְׁפִי m. Höhle des Hüftbeins.
שְׁפִי lahm, schwach.
שְׁפִיךְ m. Kichererbse, Wicken.
שְׁפִינָךְ Kuchen, n. A. geröstet.
שַׁפִּיר schön, anmuthig.
שָׁפִיר Mondkalb (unzeitige Geburt).
שְׁפִיוּת f. Heilmittel.
שְׁפַךְ ausgießen, gießen, schütten.
שְׁפִיכָה f. Kanal.
שְׁפְכוֹנִי m. fette Oliven.
שְׁפוּכָאי m. Schenker, Einschenker.
שְׁפַל Aph. erniedrigen, wegreißen, wegführen, unterdrücken, stürzen, demüthigen.
שְׁפַל gemein.
שִׁפּוּל Abhang, Saum, Rand.
שְׁפֵלָא Ebene.
שַׁפָּם m. Bartscherer.
שְׁפַךְ m. Rocken.
שַׁפְנִין m. Turteltaube.
שְׁפַנַר barfuß.
שְׁפַע überfließen, zufließen, ausfließen, sich neigen, abhängen.
שְׁפוּעַ abhängig, abschüssig.

שפופרת f. Harnröhre, Rohr, Schale (vom Ei u. dgl.)

שפף zerreiben, zermalmen.

שפץ befestigen, verbessern.

שפרפר m. Ebene, flache Gegend.

שפרפר m. Morgenröthe, Purpur.

שפר schön seyn, gefallen, beschönigen, besänftigen.

שפר m. Schönheit, Güte.

שפר (s. אספרוך) ein Meerfisch.

שפרזי m. Becherglas, gläserner Pokal.

שופר m. Horn (als Geldbehältniß), Geldbüchse.

שפר m. Horn, Trompete, Posaune.

שפשף Leimruthe.

שפתא f. Stiel, Heft, Schaft.

שפת setzen, stellen.

שפת (hebr. שפה) Sprache.

שפת f. Käse.

שץ vollenden (R. שיץ)

שצא Dorn.

שצא f. Floßfeder.

שצינא f. Zweig.

שצנית f. Schwindelhaber, Zizania.

שק übergießen, überfließen.

שק gelüsten, sich sehnen (R. שקק)

שק benetzen, besprengen (R. שקה)

שק, שוק Straße, Markt, freier Platz.

שק f. Schenkel.

שקד fleißig, eifrig, wachsam seyn.

שקד m. Mandelbaum, Mandel.

שקומי m. Salzkraut.

שקט tief, versenkt.

שקטנאי (s. מרזמא) Name eines Vogels.

שקל wiegen שקול, gleichwichtig, Gleichgewicht haltend.

שקל nehmen, wegnehmen.

שקלאי m. Lastträger.

שקע untersinken, einsinken, sich vertiefen, eintauchen, eingehen.

שקיע m. Dekokte (zum Einnehmen).

שקף eingraben (gr.)

שקף einsenken.

שקף herauszwingen, herausschlagen.

שקף mit Balken überlegen, decken.

שקף schlagen.

שקיף m. Oberschwelle.

שקיפס hervorstreckend.

שקץ m. Ungeziefer.

שקרר m. Aufhetzer, Anreizer.

שר abfallen (R. כשר)

שר, שורה f. Linie, Reihe.

שור Mauer.

שֵׁר, שֵׁיר f. Kette, Band.
שֵׁר m. serische Seide.
שָׁר, שַׁיר m. Rest, Ueberbleibsel.
שָׁר singen (R. שיר)
שַׁר Trinkgeld, Hexenmeister.
שַׂרְבַּר Waldochs, Auerochs.
שְׁרָא lösen, Pael eröffnen, auflösen, ledig.
שְׁרָא aufschneiden (das Brod).
שְׁרָא wohnen, einkehren.
שְׁרַב m. Dürre, Hitze, Sonnengluth.
שַׁרְבֵּב sinken lassen.
שֵׁרוּ f. Anfang.
שַׁרְבִט m. Ruthe, Stab, Zweig, Scepter.
שַׁרְבֵּט ausdehnen, aufblasen.
שַׁרְבֵּט sich herunter lassen.
שְׁרְבִינָא (s. שגא) Fichte.
שְׁרַג ordnen, gleichstellen, aufspringen, stellen, hüpfen.
שְׁרַג überreden, verlocken, verleiten, verführen.
שְׁרָגָא f. Licht.
שַׁרְגֹשׁ m. Löffel (ein gewisses Maaß).
שְׂרִד m. Ueberbleibsel, Entkommener.
שְׂרִיד (s. רדוד) Schild.

שַׂרְדֹּנְגִין m. Sardonix (ein Edelstein).
שְׁרָה einweichen.
שְׁרָה wohnen.
שְׁרֵי Wohnung, Balken.
שְׁרָה auflösen, öffnen.
שֵׁרוּתָא שֵׁרוּ f. Mahlzeit, Mittagsmahl.
שֵׁרוּי m. Anfang, Erstling.
שַׁרְוָל m. weites Kleid, Pluderhosen.
שָׁרוֹן Thal, Ebene, Gefilde.
שְׁרַח trauern, girren.
שְׂרַט einritzen, ritzen.
שְׁרַט (s. שטר) beschmieren Pael.
שַׂרְטֵט Linien ziehen.
שִׂרְטוֹן m. Syrtes, Sandbank.
שְׂרַיִק m. Ader, Faden.
שָׁרִיר fest, stark.
שְׁרִירוּת f. Festigkeit, Wahrheit.
שְׁרַךְ leer, saftlos, müssig.
שַׁרְכַּת m. Rest.
שַׁרְנַק würgen, erwürgen.
שְׁרַנְקָא m. der Würger (ein Vogel).
שְׂרַע langbeinig.
שְׁרַע schlüpfrig seyn.
שַׁרְעַתָּא f. Schlüpfrigkeit, sumpfiger Ort.
שְׁרַף einschlucken, schlürfen.
שְׂרַף Gummi, Harz, Saft.

שֶׁרֶף m. Liqueur.
שְׂרַף verbrennen.
שִׁרְפָּא f. Blutfluß.
שְׁרַפְרַף m. Schemel.
שְׁרַץ m. (Kriechendes).
שְׁרַק verschmieren.
שְׁרַק ausgleiten, ausschlüpfen.
שְׂרַק reinigen, ausleeren, hecheln, krempeln.
שְׁרַק (s. סרקון) Röthel.
שִׁרְקָא f. Feuchtigkeit, Mark.
שְׁרַקְרַק m. Grünspecht.
שְׁרִר m. Nabel.
שְׁרַשׁ nutznießen, gewinnen, profitiren.
שֹׁרֶשׁ Wurzel.
שַׁרְשַׁר f. Kette.
שַׁרְתּוּעַ Spieß, Zügel.
שֵׁשׁ m. weißer Marmor.
שֵׁשׁ sechs.
שֵׁשׁ (s. אשישׁ) Kuchen.
שׁוּשִׁיבָא (eine fette Heuschrecke).
שׁוּשְׁבַן m. Freund, Genosse, Ehrenbruder, Bräutigamsführer, Gefährte.
שׁוּשִׁיטָא m. Bärentreiber.
שְׁשִׁיַן (s. שפיין) Kuchen.
שְׁשַׁל (s. שלשל) Kette.
שֻׁשְׁמֵי (s. שמשם) Sesamum.
שֻׁשְׁמָן Ameise.

שׁוּשַׁן m. Lilie, Rose.
שׁוּשַׁן (die Stadt) Susan.
שׁוּשְׁפָא f. Toga, Umwurf, Mantel.
שׁוּשִׁירָא f. Gürtel, Seil.
שׁוּשִׁיתָא f. der brennende Docht.
שׁוּשְׁתְּרִי (Ortsname) Sustri.
שָׁת m. Grund, Grundpfeiler.
שְׁתִיָּה f. Grundstein.
שַׁת tropfen, fließen (R. שתת)
שׁוּתָא f. Gespräch.
שׁוּתָא f. Ostwind.
שׁוּתָא f. Block, Holz, Balken.
שׁוּתָא f. Netz.
שְׁתָא trinken.
שִׂתָּא f. Lamm.
שַׁתָּא f. Jahr.
שְׁתֵּי (zwei).
שְׁתִי m. der Aufzug, die Kette (bei den Webern).
שְׁתַךְ rosten, verrosten.
שַׁתָּלָא m. Pflanzer.
שְׁתַם harnen.
שְׁתַם durchbrechen, durchdringen.
שְׁתַם gründen, befestigen.
שְׁתִין m. Feige.
שְׁתַן pissen, harnen.
שְׁתַף sich vereinigen.
שְׁתַף m. Siegel.
שְׁתַק schweigen.

שְׁתוּקִי m. Bastard.
שְׁתַר übrig seyn.
שְׁתִית f. Geröstetes.
שְׁתוּת f. der sechste Theil.

ת

תָּא m. Zimmer, Gemach.
תָּא kommen, bringen (R. אתא)
תְּאוּבָא f. Sehnsucht, Begierde.
תְּאַטֵר Schauplatz, Theater.
תָּאַל m. junge Palme.
תאלס (s. פשיתא) Abkürzungszeichen für die Anfangswörter אַל תֹּאכְלוּ סְנַפִּיר (מַכּוֹת דף יו׳), daß nemlich derjenige Strafe verdient, welcher obigen unreinen Fisch ißt.
תְּאֹם m. Doppelzahn.
תְּאֵן f. Feige.
תַּב setzen, wohnen (R. יתב)
(שֵׁן תּוֹתְבֹת eingesetzter Zahn).
(מִתְבוּתָא Wohnung).
תַּב (תתב) bedecken.
תּוֹתְבָא f. Mantel, Hülle.
תַּב, תְּיוּבָא m. Auswurf, Excrement.
תְּבַב verderben, tödten, zerschmelzen Pael.
תֵּבָה f. Kiste, Lade.
תֵּבָה, תֵּיבוּתָא f. Wort.
תבטש (s. הדסטב) Wortabkürzung.
תְּבַל würzen, mengen.
תַּבְלוֹן m. Gewürz.
תֶּבֶל m., תּוּבְלָא Aehre, Gange.
תַּבְלוּל m. (Blendung).
תַּבְלִיָא m. Seil, Leine, n. A. babylon. Palme, n. E. Matte oder Korb.
תְּבַן strohern, mit Stroh bestreuen Pael.
תַּבְנָה f. Ebenbild, Bild, Modell.
תַּבְסָה f. Tabes, Verfaultes, Eiterfluß mit Blut.
תְּבַע fodern, untersuchen.
תַּבְקִיוֹן (Maaß der Arche).
תְּבַר zerbrechen, den Muth verlieren, zerstören, ächten.
תְּבִיר zerbrechlich, Unterdrückung, Elend.
תַּבְרָא bei der Acht.
תַּבַר (s. תבר) heften.
תָּגָא f. Krone.
תִּיגְדָא Scepter, Stab.
תַּגַּר m. Kaufmann, Handelsmann.
תִּגְרָא f. Streitsache, Zank, Hader.
תִּגְרָא f. Becken.
תַּד m. Brust (hebr. שד)
תָּדִר beständig, immer, gewöhnlich.

תדורא (s. תרדא) faul.

תדירא f. Fortdauer, Umkreisung.

תהה erstaunen, sich verwundern.

תהה zittern, fürchten, bereuen.

תהא leer, öde, verwüstet, starr seyn.

תהה riechen.

תוסקפא f. Veranlassung, Ursache.

תיהא f. Geruch.

תהב hineinstecken.

תהום c. Abgrund.

תו wieder, noch, ferner.

תוה gelüsten Pael.

תוא m. Gemach (s. תא)

תוב wiederkehren, zurückkehren.

תוה erschrecken, erstaunen, erzittern.

תוהא m. Schrecken.

תווי (Fluß in Babylon).

תווך (Ortsname) Tauchus.

תוון m. Gemach.

תזז böse, dämonisch.

תזקיטא f. Hinterhalt.

תחב (s. תהב) hineinstecken.

תחבול f. (Kampfvorstellung), Scheinkampf, List, listiger Anschlag.

תחח locker, weich.

תחל anfangen, beginnen.

תחל m. halbreife Dattel, n. Jarchi: Kresse.

תחלס m. Kresse.

תחם Grenze setzen, beschränken Pael.

תחום m. Grenze, Gebiet, Ende.

תחר entzünden, reizen.

תחרות f. Neid, Streit.

תחש m. Dachs, Pantherkatze.

תחות unten, unter.

תחתון m. das Unterste.

תחתית f. Unterlage.

תחורתא (s. קוקתא) Pelikan.

תיבות f. Schiff, Fahrzeug.

תיובתא Widerlegung des Satzes durch einen zureichenden Grund (s. Anhang II).

תייה f. Zitronenbaum, n. A. ein unbekannter Baum von wohlriechendem Holze.

תיודא Ritz, Bruch.

תיום, תיומת f. zweispaltig, Doppelblatt.

תייקא (s. תייה) Zitronenbaum.

תייר m. Kundschafter, Führer, Spion, Wegweiser.

תיירא Paar, Joch.

תך Mitte, hinein, in, drinn.

תך zerfließen, zerschmelzen (R. כתך)

תך Toch, toch (Interj.) (Nachahmung des Tons).

תכא f. (Tisch), Sitz, Gefäß.

תכא m. Kette.

תַּכְבַר (gemästet) durch und durch, von innen und aussen.
תַּכְתַּךְ Sessel (s. טכטך)
תְּכַךְ m. Seidenmotte.
תְּכַךְ strafen, verdammen.
תְּכַל m. Wurm.
תְּכַל kinderlos seyn, die Empfängniß hindern.
תְּכַל hoffen, vertrauen.
תַּכְלָא f. Schmerz.
תְּכֵלֶת (s. חלזון) Purpur.
תְּכַס scharren, reiben.
תְּכַף verbinden, verknüpfen.
תֶּכֶף gleich, schnell.
תַּכְשִׁיט m. Geschmeide.
תַּכְתַּק Sessel (s. תכה)
תְּלָא hängen.
תָּלָא Nagel, hölzerner Haken.
תֵּל m. Hügel, Anhöhe.
תְּלַל erhaben seyn, erheben.
תְּלִיל hoch, erhaben.
תְּלוּלִיוֹת f. Hügelchen.
תְּלוּלִין m. Wälle.
תִּילִין m. Haufen.
תְּלָא־אִילָן (s. תחש) Pantherkatze.
תַּלְבִּישׁ (Ortsname).
תְּלַג m. Schnee, Fieber.
תּוֹלְדוֹת f. (Geschlechtsfolge).
תְּלָה stolziren.

תַּלָּה f. Glied, Stück.
תְּלַח zerbrechen, zerreißen.
תֶּלֶם m. Furche, Saatfurche.
תְּלַם (s. טלם) dreist.
תַּלְמוּד Thalmud (s. Anh. I).
תַּלְמִיד m. Schüler, Jünger.
תַּלְמִיוּתָא f. Stickkunst.
תְּלַךְ roth, scharlach.
תַּלַּסַּר (hebr. רסן) E. N. einer assyrischen Stadt.
תְּלַע m. Wurm.
תְּלַע wurmig werden **Hiph.**
תְּלַע spalten, aufreißen.
תְּלַף (s. תל) Hügel, nach Jarchi: תֵּל שֶׁכָּל פִּיּוֹת מִתְפַּלְּלִים שֶׁכָּל הַפָּנִים פּוֹנוֹת עָלָיו oder לוֹ, worunter nemlich Jerusalem verstanden ist.
תְּלַשׁ abreißen, ausreißen, entwurzeln.
תַּלְשְׁמִי (s. הרנוגאי) Name eines Vogels.
תְּלָת drei.
תִּלְתָּן (s. שבליל) Fönkraut.
תּוּם m. Knoblauch.
תּוּם m. Gebräme, Trobbel.
תָּם dort (Palästina).
תַּם zu Ende gehen.
תַּמָּא (ein gewisser Vogel).
תְּמַד m. Lauer, Tresterwein.

תמה verwundern, staunen.

תמה m. ein Wunder.

תמה f. Wüste, unbewohnte Gegend.

תמהתא f. Blatt, Stück.

תמון m. Marder.

תמחוי m. große tiefe Schüssel.

תמך stützen, halten.

תמכה f. Andorn (s. גבגדין)

תמליוס m. Grund, Grundstein.

תמן acht, der achte Theil.

תמן (ohne Augenwimpern).

תמנתא f. (s. תמן) der achte Theil.

תמר m. Palmbaum, Palmfrucht, Palmblatt, Hülse worin der Kern steckt.

תמר f. Rauch, Dunst (säulengrade emporsteigen).

תמר m. Augenwimper.

תמר augenwimperlos.

תנא, תנה lernen, studiren, vortragen, schärfen.

תנה übereinkommen, bedingen Aph.

תנאי m. Bedingniß.

תן (wie נתן) geben.

תנה verdoppeln, wiederholen.

תני erzählen.

תנן rauchen.

תנן m. Rauch.

תנב Betäubung, Geistesverwirrung.

תנין der zweite.

תנינות zum zweiten Male.

תניק f. Kind (R. ינק)

תנור m. Ofen, Heerd.

תסור f. Thesaurus, Schatz.

תסיל m. Kropftaube (gr.)

תיסומך m. Schatzmeister.

תסס gähren, moussiren.

תעב verabscheuen.

תעה herumirren, irren.

תעלה m. Fuchs.

תענית f. das Fasten.

תף ausspeien, nemlich mit Verachtung, räuspern (R תוף)

תפח sich aufblasen, aufblähen, aufschwellen.

תפחה m. Wassersucht.

תפח gesunden, zu Kräften kommen, ausschnaufen Aph.

תפוח m. Haufe (in Form eines Apfels).

תפי (s. טפי) Krug.

תפי m. Feuerheerd.

תפל fade, ungesalzen.

תפל überflüssig.

תפלות f. Coquetterie, Buhlerei.

תפלה (s. טטפת) Stirn- oder Handbinde (תפילין)

תפלה f. Gebet.

תפיני m. Zwieback.

תַּפְנוּקִין Ergötzlichkeiten.

תְּפַס ergreifen.

תְּפוּסָה f. Ergreifung, Besitznahme.

תְּפַר heften, verbinden.

תֹּפֶת (s. גיא) ein Thal bei Jerusalem.

תַּפְתַּח m. Brachfeld.

תָּפִית (s. טפיט) Teppich, Decke, Filz.

תִּפְתָּיֵא m. (Thürhüter), Landrath, Mufti, Richter.

תֵּק m. Futteral, Theca.

תֵּיקוּ der Satz ist unauflösbar (תשבי יתרץ קושיות ואבעיות) (s. Anh. II).

תְּיקָא f. Geländer, Altan.

תְּקַב aussaugen.

תְּקַל wägen.

תְּקַל ebnen, glätten.

תְּקַל anstoßen, straucheln.

תִּקְלָא Anstoß, Fall.

תְּקַן wieder hergestellt, wieder eingesetzt, befestigt.

תַּקֵּן festsetzen, anordnen Pael.

תְּקַע einsetzen, sich festsetzen.

תְּקַע anschlagen, einschlagen.

תְּקוֹעַ (Ortsname).

תַּקִּיף hart, mächtig.

תְּקֵף groß, stark, mächtig seyn.

תְּקֹף m. Macht, Gewalt.

תּוּקְפָּא dasselbe.

תְּקַף anhäufen, überwältigen, zürnen, bös werden.

תְּקוּפָה f. Umlauf der Sonne von einem Kardinalpunkte bis zum nächsten, Umkreisung, Umlauf des Jahres.

תָּר ausspähen (R. תור).

תְּרֵר frei machen, entbinden, erlauben (R. יתר)

הַתְרָה, תָּרָה erinnern, warnen.

תְּרָה einweichen.

תָּר auflösen, abstauben (R. יתר)

תָּר wachen, erwecken (R. תור)

תּוֹר m. Nebenschößling.

תּוֹר m. Ochs, Rind.

תָּר m. Rand, Zeile, Reihe.

תּוֹר (s. ראש תור) Winkel.

תְּרַב m. Fett, Schmeer.

תַּרְבּוּכוֹת f. Geräusch, Getöse.

תָּרֵךְ Pael. vertreiben, austreiben.

תַּרְבָּלָא m. Büffel, wilder Ochs.

תּוֹרִיבוֹס m. Aufruhr (gr.)

תַּרְבַּץ m. Vorhof, Hausflur, Lehrhof, Schule.

תַּרְבּוּת f. Zucht.

תַּרְבַּץ הַוֶּשֶׁט m. Schlundöffnung.

תַּרְבְּקָנָא (Ortsname).

תַּרְבְּתַר m. Kopfkohl.
תְּרַג (s. אתרג) Zitronenbaum.
תַּרְגֵּם übersetzen, erklären, dolmetschen.
תַּרְגִּימָא f. Nachtisch, Naschwerk.
תְּרָגָס m. Ruder.
תַּרְדָּא Tardus, langsam, faul, träge, dumm.
תַּרְדִּין (s. הרת) Bärmutter.
תְּרָה säumen, Ruhe halten.
תַּרְוָוד m. Löffel.
תְּרַז einen Wind lassen.
תְּרַח verzögern.
תְּרַט rund.
תְּרֹט der dritte Theil.
תְּרַטְיוֹת Theater (s. תאטר)
תַּרְטֵימַר (s. טרטימר) ein Drittheil.
תְּרֵין zwei.
תְּרֵיסַר zwölf.
תְּרִיק m. Theriak.
תְּרַךְ verjagen, verfolgen.
תַּרְכּוֹס m. Kiste.
תְּרַם die Hebe absondern, trennen.
תְּרָם m. Balken, Tram, Pfoste (gr.)
תַּרְמַד m. Holzklauber.
תּוּרְמִיּוֹת f. Truppe, Haufe.
תַּרְמָל m. Sack, Tasche, Hirtentasche, Hülse.
תַּרְמוּס m. Feigbohne, Lupine (gr.)
תּוּרְמוֹסַר m. Bader.
תַּרְנְגוֹל m. Hahn.

תִּירוֹנַיָא (s. טרנא) Jünger.
תַּרְגָּס m. (Thron), Sitz, Sessel (gr.)
תְּרְנִיתָא (s. אסטרובל) Kiefer.
תַּרְכְּתַק Heilmittelbehältniß (s. תיק)
תְּרִיס m. Fenster, Thür (gr.)
תְּרִיס m. Schild (gr.)
תַּרְסִית f. Lederring, Schleife.
תְּרַע m. Thür, Eingang, Thor, Oeffnung, Pforte.
תְּרַע einbrechen, einfallen Aph.
תְּרַע einreißen, eindringen.
תָּרְעָא m. Thürhüter.
תַּרְעִיתָא f. Anschlag, Plan.
תַּרְעוּמַת f. Murren (s. רעם)
תְּרַף m. Willensmeinung (gr.)
תְּרַף Turpis, schändlich, garstig (Schamtheil).
תְּרַף f. Heilung (gr.)
תְּרָף m. Götze.
תְּרַץ richten, ebnen, zurechtweisen.
תְּרַק (s. טרקיא) Türkis.
תַּרְקַב m. (Getreidmaaß).
תְּרִקְלִין (s. טרקלין) Tafelzimmer.
תַּרְקוּשׁ m. Krug.
תְּרַד (s. חרדא) faul.
תִּרְשָׁתָא Titel des pers. Statthalters.
תֹּרֶת f. Form, Gestalt.

תַּרְתָּק m. Esel (ein Idol der Avváer) (s. כבחן)

תַּשׁ schwach werden.

תְּשֻׁאוֹת f. Geschrei, Lärm.

תַּשְׁחוֹרֶת f. die Frohne.

תֵּשַׁע neun (die Zahl).

תִּשְׁרִי (September).

תּוּת m. Maulbeerbaum.

תַּתָּא (wie תחת) unten.

תּוֹתָב m. Insasse.

תּוֹתָב f. Kleid.

תַּתְיָה (Säugling), klein, gering (gr.)

תֻּתַּר m. Knüpfriemen.

תֻּתַּר m. Steißwolle.

תְּתַר m. Nasenverstopfung.

תְּתַר m. Brücke, Vertiefung.

תֵּיתוֹרָא dasselbe.

Anhang.

I.

Eintheilung des Thalmuds.

Mißverständnissen vorzubeugen, wird hier bemerkt, daß das **Dagesch lene** in Wörtern, die mit בּ גּ דּ כּ פּ תּ anfangen, und wo es also dem Hebräischen analog stehen sollte, im Wörterbuche selbst absichtlich weggelassen wurde, weil ich hier dieses Zeichen blos als eine Grille der Grammatiker betrachte. Jedoch im Anhange, in welchem meistens hebräische Ausdrücke vorkommen, ist es beibehalten worden.

Der Thalmud enthält die Mischna und Gamara. Jene aus sechs Theilen bestehend, wurde von Rabbi **Jehuda hanasi hakadosch** im Jahre 250 n. Chr. verfaßt, und diese dreißig Jahre später von Rabbi Jochanan unter dem Namen תַּלְמוּד יְרוּשַׁלְמִי, und in der letzten Hälfte des fünften Jahrhunderts von רַב אַשִׁי et רַבִינָא unter dem Namen תַּלְמוּד בַּבְלִי gesammelt. Beide, nemlich der jerusalemische und babylonische Thalmud, stimmen insofern überein, daß sie Erklärungen, Erläuterungen und gelehrte Disputationen über die Mischna enthalten, jedoch erhielt letzterer bei den abendländischen Juden den Vorzug. Er zerfällt nach der Mischna in die sechs unten bezeichneten Hauptabtheilungen — daher sein Name ש״ס d. h. שִׁשָּׁה סְדָרִים — und in mehrere Unterabtheilungen מַסֶּכְתּוֹת und diese wieder in Kapitel (פְּרָקִים).

ש״ס

I. סֵדֶר זְרָעִים

Saamengesetze, handelt von der Verpflegung, Erhaltung und Feierung des Landes, von seinen Früchten, den Gebetsformeln, der Hebe, dem Zehnten ꝛc.

1) בְּרָכוֹת von den Gebeten, hat neun Kapitel, und enthält Anweisungen, wann, wie und wo die Gebete zu verrichten sind.

2) פֵּאָה von der Ecke des Ackers, wie groß nemlich der Winkel seyn muß, dessen Früchte für die Armen stehen bleiben, hat acht Kapitel.

3) דְּמַאי hat sieben Kapitel, von Früchten, welche in Zweifel stehen, ob sie verzehnt worden sind.

4) כִּלְאַיִם hat neun Kapitel, von heterogenen Dingen, d. h. Thiere, die man nicht mit einander paaren, Saamen, den man nicht unter einander säen und Fäden, die man nicht zusammen weben darf.

5) שְׁבִיעִית hat zehn Kapitel, von den Gesetzen und Verordnungen des siebenten oder Sabbathjahres.

6) תְּרוּמוֹת hat elf Kapitel, von den Heben oder geheiligten Gaben, welche man dem Priester geben mußte.

7) מַעַשְׂרוֹת hat fünf Kapitel, von dem Zehenten, oder מַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן (erster Zehnte), welchen der Levite bekam.

8) מַעֲשֵׂר שֵׁנִי hat fünf Kapitel, und handelt von dem zweiten Zehenten, welchen der Levite dem Priester geben und zu Jerusalem verzehrt werden mußte.

9) חַלָּה hat vier Kapitel, von dem Kuchen, welchen die Weiber absondern und dem Priester geben mußten.

10) עָרְלָה hat drei Kapitel, von der sogenannten Vorhaut der Bäume, wie man nemlich mit den Früchten der Bäume die ersten drei Jahre zu verfahren habe.

11) בִּכּוּרִים hat drei Kapitel, von den Erstlingen, von welchen Dingen nemlich die Erstlinge dem Herrn geheiligt sind. (Die letzten 10 haben im babylonischen Thalmud keine Gemara).

II. סֵדֶר מוֹעֵד

Von den Feiertagen und was an denselben zu beobachten ist.

1) שַׁבָּת hat vier und zwanzig Kapitel, von der Feier des Sabbaths und dem Verhalten während desselben hinsichtlich des Kochens rc. rc.

2) עֵירוּבִין hat zehn Kapitel, von den sabbathlichen Verbindungen, wodurch man am Sabbath tragen und sich etwas weiter vom Hause entfernen darf.

3) פְּסָחִים hat zehn Kapitel, von dem Osterfeste, was man während dessen hinsichtlich des ungesäuerten Brodes, des Opferlammes rc. zu beobachten hat.

4) שְׁקָלִים hat acht Kapitel, von den Schekeln, welche als jährliche Abgabe für Opferthiere an den Tempel entrichtet werden mußten, hat keine Gemara.

5) יוֹמָא hat acht Kapitel, vom Versöhnungsfeste, an welchem Tag es gefeiert werden soll und was man dabei zu beobachten hat.

6) סוּכָּה hat fünf Kapitel, von der Laubhütte, wie sie beschaffen seyn mußte und von der Zeitdauer des Festes.

7) בֵּיצָה hat fünf Kapitel, vom Ei am Feiertage gelegt, überhaupt aber von allen Dingen, welche am Sabbath und an den Feiertagen zu genießen erlaubt oder nicht erlaubt sind.

8) רֹאשׁ הַשָּׁנָה hat vier Kapitel, vom Neujahre und der Feier dieses Festes.

9) תַּעֲנִית hat vier Kapitel, vom Fasten und Fasttagen.

10) מְגִילָּה hat vier Kapitel, von Esther und dem Purimfeste.

11) מוֹעֵד קָטָן hat drei Kapitel, von den kleinen Festen oder Halbfeiertagen, welche zwischen den ersten und letzten Tagen von Ostern und Laubhütten fallen.

12) חֲגִיגָה hat drei Kapitel, von der dreimaligen Erscheinung zu Jerusalem, wozu jeder Israelite verbunden war.

סֵדֶר נָשִׁים III.

Vom Ehestande und allem, was sich darauf bezieht.

1) יְבָמוֹת hat sechszehn Kapitel, von der Pflicht= oder Schwager=Ehe.

2) כְּתוּבוֹת hat dreizehn Kapitel, von den Eheverträgen und Eherechten, von der Mitgift und den Ehepflichten.

3) קִדּוּשִׁין hat vier Kapitel, von den Verlobungen, der Giltigkeit oder Nichtgiltigkeit des Eheverlöbnisses.

4) גִּטִּין hat neun Kapitel, von der Ehescheidung, und wie der Scheidebrief geschrieben und übergeben werden soll.

5) נְדָרִים hat eilf Kapitel, von Gelübden, welche bindend oder nicht bindend sind.

6) נָזִיר hat neun Kapitel, von den Gottgeweihten, den Nasiräern und ihren Gelübden.

7) סוֹטָה hat neun Kapitel, von den des Ehebruchs verdächtigen Weibern, und der Erprobung ihrer Schuld oder Unschuld.

סֵדֶר נְזִיקִין IV.

Vom Schadenersatz, hieher gehören alle bürgerlichen Rechtsfälle.

1) בָבָא קָמָא erste Pforte, hat zehn Kapitel, von den Rechten des Klägers, und den Schäden die Jemanden zugefügt werden.

2) בָבָא מְצִיעָא mittlere Pforte, hat zehn Kapitel, von gefundenen Sachen, Zinsen, Mieth- Pachtvertrag rc. rc.

3) בָבָא בַתְרָא letzte Pforte, hat zehn Kapitel, vom Gesellschaftsrechte, Erbschaften, Nachbarschaft, Kauf, Verkauf rc.

4) סַנְהֶדְרִין hat eilf Kapitel, vom hohen Rathe, Gerichten, Zeugenverhöre, Todesstrafen, falschen Propheten rc. rc.

5) מַכּוֹת hat drei Kapitel, von den vierzig Streichen, der Freistätte, falschen Zeugen rc.

6) שְׁבוּעוֹת hat acht Kapitel, von den Eidschwüren, vom Meineide rc.

7) עֵדִיּוֹת hat acht Kapitel, von Zeugenverhören rc., die Gemare fehlt.

8) הוֹרָיוֹת hat acht Kapitel, von den gerichtlichen Sprüchen und Satzungen.

9) עֲבֹדָה זָרָה hat fünf Kapitel, vom Götzenwesen und den Umgang mit Heiden.

10) פִּרְקֵי אָבוֹת hat sechs Kapitel, von den Sprüchen der Väter, hat keine Gemara.

סֵדֶר קָדָשִׁים V.

Von den heiligen, Gott geweihten Dingen, als Opfer rc.

1) זְבָחִים hat vierzehn Kapitel, von den Opfern, wie das Opfer beschaffen seyn muß, und wo es dargebracht werden darf.

2) מְנָחוֹת hat dreizehn Kapitel, von Abend- und Speiseopfern.

3) בְּכוֹרוֹת hat neun Kapitel, von den Erstgeburten, die dem Priester dargebracht werden mußten und von ihrer Einlösung.

4) חוּלִין hat zwölf Kapitel, von profanen Gegenständen.

5) עֲרָכִין hat neun Kapitel, von den Schatzungen gottgeweihter Sachen.

6) תְּמוּרָה hat sieben Kapitel, vom Austausche der Opfer.

7) מְעִילָה hat sechs Kapitel, von der Verletzung des Heiligen, der Uebertretung der Opfergesetze rc.

8) כְּרִיתוֹת hat sechs Kapitel, von der Ausrottung, und den damit bestraften Sünden.

9) תָּמִיד hat sechs Kapitel, von den täglichen Opfern.

10) מִדּוֹת hat fünf Kapitel, von der Ausmessung des Tempels, hat keine Gemara.

11) קִנִּים hat drei Kapitel, von den Vogelnestern und den Vögeln, die der Arme als Opfer bringen kann, ist ohne Gemara.

VI. סֵדֶר טְהָרוֹת

Von den Reinigungen und den verschiedenen Arten der Unreinigkeiten der Menschen, Thiere, Eßwaaren rc. rc.

1) כֵּלִים hat dreißig Kapitel, von den Werkzeugen, Gefäßen, Kleidungsstücken, Wohnungen und Hausgeräthen rc., wie diese verunreinigt und wiederum gereinigt werden.

2) אֳהָלוֹת hat achtzehn Kapitel, von den Zelten und Häusern, ihrer Verunreinigung und Wiederreinigung.

3) נְגָעִים hat vierzehn Kapitel, vom Aussatze.

4) פָּרָה hat zwölf Kapitel, von der rothen Kuh und ihrer Asche.

5) טְהָרוֹת hat zehn Kapitel, von den Reinigungen, wodurch man sich nemlich Unreinigkeiten zuzieht und von der Wiederreinigung.

6) מִקְוָאוֹת hat zehn Kapitel, von den Wasserbehältnissen und der Beschaffenheit der Bäder für beide Geschlechter.

7) נִדָּה hat zehn Kapitel, von der weiblichen Reinigungszeit. (Ausser diesem Tractate haben die übrigen elf keine Gemara).

8) מַכְשִׁירִין hat sechs Kapitel, von den verunreinigungsfähigmachenden Dingen, und wie Früchte und Gefäße rein gemacht werden.

9) זָבִים hat fünf Kapitel, von den Eiterflüssigen und ihrer Reinigung.

10) טְבוּל יוֹם vom täglichen Baden, hat vier Kapitel.

11) יָדַיִם hat vier Kapitel, vom Händewaschen.

12) עוּקְצִים hat drei Kapitel, von den Stielen des Obstes.

Die apokryphischen Bücher des Thalmuds.

1) אָבוֹת דְרַבִּי נָתָן hat ein und vierzig Kapitel, ist eigentlich als ein Commentar der Pirke Aboth zu betrachten.

2) מַסֶּכֶת סוֹפְרִים hat ein und zwanzig Kapitel, der Traktat der Schreiber.

3) אֵבֶל רַבָּתִי vierzehn Kapitel, von den Leidtragenden.

4) כַּלָּה von der Braut, hat ein Kapitel.

5) מַסֶּכֶת דֶּרֶךְ אֶרֶץ heißt רבה und זוטא, die erste Abtheilung hat elf, die letzte neun Kapitel.

6) פֶּרֶק שָׁלוֹם besteht aus Einer Abhandlung.

7) זֹהַר (das Licht) soll lange vor dem Thalmud und zwar von Simon ben Jochai verfaßt worden seyn. Es ist aramäisch geschrieben, und beschäftigt sich mit der Kabbala.

II.

Methodenlehre

des Thalmuds oder Erklärung der technischen Ausdrücke in demselben, nebst der Angabe der berühmtesten Rabbiner-Schulen und der, sich in jener Zeit gebildeten, verschiedenen Sekten der Juden.

Die Kenntniß der technischen Ausdrücke des Thalmuds, oder die Methodenlehre ist zur Erlernung desselben sehr nothwendig und wird in מבוא התלמוד von Samuel Hanagid sehr ausführlich behandelt. Nachstehendes ist eine Uebersetzung und ein Auszug desselben. Der Thalmud enthält:

1) הֲלָכָה מְקוּיֶּימֶת festgestellter Grundsatz oder Elementarsatz, wird als eine mündliche Ueberlieferung von Moses betrachtet. — (הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי)

2) הֲלָכָה דְחוּיָה durch Argumentation, d. h. durch festgesetzte Regeln der Schrifterklärung (יג מִדּוֹת), herausgebrachter Satz, welcher nach Umständen sowohl verworfen, als aufgehoben werden kann.

3) Verordnungen, welche spätere Rabbinen nach den Zeitbedürfnissen für nothwendig und nützlich hielten (תַּקָּנוֹת Satzungen).

4) Gesetze und Verordnungen, welche gleichsam als Schutzmauer oder Zaun dienen und die Uebertretung höherer Gesetze verhüten sollten, (גְדָרִים וּסְיָגִים Zaun und Schutzmauer).

Die Gemara überhaupt ist aus folgenden 31 Theilen zusammengesetzt und zwar:

I. תּוֹסֶפְתָּא der Anhang der Mischna, verfaßt von R. Nehemiah, Schüler des R. Akiba 150 J. n. Chr., wurde unter der Leitung des Rabbi Chia, eines Schülers des Rabbi Jehuda, gesammelt. Sie ist eine Erläuterung der Mischna und wird durch das Wörtchen תָּאנָא bezeichnet. Am Ende der Mischna ist ihr Schluß unumstößlich.

II. בְּרַיְיתָא Zusätze zur Mischna von R. Jehuda, gesammelt von seinen Schülern R. Hoschiah und R. Haiah, und vollendet von bar Capparah und Levi. Hieher gehören noch: die Mischna des Rabbi Chia, des R. Oschaia, des R. Elieser, Sohn des Hyrkan 100 Jahre n. Chr., das Buch Mechiltha von R. Ismael, das Buch Ahioth von R. Akiba, lebte 100 J. n. Chr., Siphra und Siphri, das erste heißt auch תּוֹרַת כֹּהֲנִים von R. Jehuda ben Ilai 150 J. n. Chr. und das zweite von Simon ben Jochai, Schüler des R. Akiba 120 J. n. Chr.

Ihre Kennzeichen sind:

תַּנְיָא אִידָךְ, תָּנֵי חֲדָא, תָּנָא רַבָּנָן, תַּנְיָא, מַתְנִיתָא. Wenn auf dergleichen Sätze nichts eingewendet wird, so sind sie unumstößlich.

Hier merke man sich noch folgende technische Ausdrücke:

אָמַר wenn es vor zwei verschiedenen Personen steht: N. sagte im Namen des NN.

וְיָתִיב פְּלֹנִי גַּבַּיְיהוּ und N. saß unter ihnen; dieser Ausdruck wird nur gebraucht, wenn N. wirklich etwas Neues lehrt.

מִשּׁוּם (zusammengesetzt aus שׁוּם Name und מִן von) heißt: es wurde im Namen des N. gelehrt oder gesagt.

מַתְנִיתָא eine Tradition der Mischna.

תָּנוּ רַבָּנָן die Rabbanan — nemlich Amoraim und Sebaraim — überlieferten oder lehrten.

תַּנְיָא wir haben die Lehre aus der Beraitha.

תְּנַן wir haben die Ueberlieferung (Lehre) aus der Mischna.

תָּנֵי חֲדָא eine Ueberlieferung haben wir
וְתַנְיָא אִידָךְ und eine andere Ueberlieferung (beide beziehen sich auf die Beraitha).

III. פֵּירוּשׁ Erklärung, das ist, wenn am Ende der Mischna

die schwierigen Stellen derselben, nach der Frage: מַאי כָּךְ wie ist das zu verstehen, erläutert werden.

IV. שְׁאֵלָה eine Frage oder Einwendung, welche aus einem vorgetragenen Lehrsatze hervorgehet, wird entweder von einer Schule der andern gemacht, und wird durch אִיבַּעְיָא לְהוּ bezeichnet, oder von einer Schule von einem Theil des Satzes an einen Einzelnen, dann heißt es: בָּעוּ מִינֵיהּ oder von einem Einzelnen an einen Andern, dann wird בָּעָא מִינֵיהּ vorgesetzt.

V. תְּשׁוּבָה die Entgegnung auf dergleichen Fragen und Einwürfe, wodurch sie gehoben, und das Resultat angegeben wird.

VI. קוּשְׁיָא eine Gegenfrage oder Widerlegung, welche nur bei willkührlichen Behauptungen, keineswegs aber bei festgestellten Grundsätzen statt finden kann. Trifft sie die Mehrheit, wird sie mit מֵיתִיבֵי, bezieht sie sich aber nur auf einen Einzigen, mit אֵיתִיבֵיהּ bezeichnet.

VII. פֵּירוּק die Auflösung, das ist die Auseinandersetzung der Gegenfrage, wodurch der Irrthum aufgedeckt wird; kann nichts mehr eingewendet werden, so ist der Schlußsatz als ein wahrer Satz anzusehen.

VIII. תְּיוּבְתָּא diese widerlegt den aufgestellten Satz durch einen zureichenden Grund, der Schlußsatz richtet sich nach der Kraft dieser Widerlegung.

IX. סִיּוּעַ der Beweis, wodurch die Scheingründe umgestoßen, und der Satz als wahr anerkannt wird, diesen bezeichnen die Wörter: לֵימָא מְסַיֵּיעַ לֵיהּ.

X. רְמִיָּה ein objektiver Einwurf, wodurch der eine oder der andere Satz für falsch gehalten werden muß, das Bezeichnungswort ist וּרְמִינְהִי.

XI. הַצְרָכָה eine relative Nothwendigkeit, wodurch beide Sätze bestehen können, wird durch צְרִיכָה bezeichnet.

XII. הַתְקָפְתָּא ist eine Art Gegenfrage, welche wir nur bei den Amaraim antreffen; sie ist nicht auf Elementarsätze gegründet, sondern durch Vernunftschlüsse entwickelt. Hiermit kann man aber die Sätze der Amaraim widerlegen; denn wenn die Thakephte sich auch auf eine Beraitha beziehet, so ist sie als Argument anzusehen, um zur Erkenntniß der Wahrheit zu gelangen. Ihr Kennzeichen ist: מתקיף לה ר' פלני.

XIII. מַעֲשֶׂה Erfahrung, d. h. die Bestätigung eines Urtheils durch praktische Fälle.

XIV. שְׁמַעְתְּתָא Wahrnehmung, so heißen alle Urtheile oder Sätze, welche nur aus der Bibel und sonst nirgends wahrgenommen werden.

XV. סוּגְיָא der Styl, Ton, Charakter und die Eigenheiten der Gemara, in ihren Fragen, Antworten ꝛc.

XVI. הִילְכְתָא der Schlußsatz oder das Endurtheil, welches immer bei opponirten Thesen, am Ende durch הילכת כך וכך, angezeigt werden muß.

XVII. תֵּיקוּ dieses eigentliche Kunstwort zeigt die Unauflöslichkeit des Problems oder der Streitsache an. In Fällen, welche das Mein und Dein betreffen, wird nach der leichtern Ansicht, in Religionssachen aber nach der strengern Ansicht verfahren (s. in den Abbreviaturen).

XVIII. שַׁכְּפֵר die Verläugnung, wenn der Gelehrte zu sehr opponirt wird, und er des ewigen Disputirens müde, seine Thesis einem Andern zuschreibt. Die Bezeichnung ist: הָא מַנִּי ר' פְּלֹנִי הִיא.

XIX. הַגָּדָה ist im Thalmud die Erläuterung, welche sich auf irgend einen Gegenstand bezieht, ohne daß dadurch ein Absolutum bedingt wird. Man braucht nur das für wahr anzunehmen, was der Vernunft einleuchtet. Die Hagada enthält oft tiefe philosophische Meinungen, unter dem Schleier der Allegorien, mystische Volkssagen, neben

rührenden moralischen Erzählungen, orientalische Wundergeschichten, die oft einen tiefverborgenen noch nicht enträthselten Sinn haben, Aphorismen, Parabeln, Lebensregeln, psychologische Bemerkungen ꝛc. Im מבוא התלמוד heißt es: zwar steht im 5 B. M. 4, 2. Thuet zu dem, was ich euch gebiete, nichts hinzu und nehmet nichts davon; durch die Hagada wird dieses Gebot durchaus nicht übertreten, weil jeder Gelehrte, wenn seine Gesinnungen human waren, nieder zu schreiben berechtigt war, was er für gut und zweckdienlich hielt, nur durfte er es nicht als göttliche Eingebung betrachten und bekannt machen. Es stand daher jedem frei, wie schon oben gesagt wurde, aus dergleichen Fiktionen zu entnehmen, was seiner Vernunft einleuchtete und zu verwerfen, was ihr zuwider war. Auch Maimonides in פירושי המשניות להרמבם sagt: „hütet euch die Worte der Weisen buchstäblich zu nehmen, ihr entwürdigt dadurch die heilige Lehre und verursachet eine entgegengesetzte Wirkung. Suchet vielmehr den geheimen Sinn, und könnet ihr den Kern nicht finden, so lasset auch die Schale fahren und gestehet: ich kann solches nicht begreifen.“ —

XX. הוראה Demonstration, Wahrnehmungsurtheile, welche aus den Schulen hervorgegangen sind.

XXI. שיטה der Styl, die Redensart, eigentlich Hypothese; so werden die Behauptungen mehrerer Gelehrten genannt, welche der Ausdruck סבירה להו d. h. es hat ihnen so gedünkt, bezeichnet, und welche nicht als Grundsatz angenommen werden.

Der Unterschied der Rabbinen untereinander oder der Werth ihrer Größe und Würde wird in drei Stufen gesondert, wovon immer die frühere, je näher sie dem mosaischen Zeitalter war, die höchste ist. Zur ersten gehören die תנאים Thannaim, Wiederholer. Von der Zeit des Synedriums bis zur Verabfassung der Mischna, war ihr Titel ausschließlich: חכמים Weise, und nur die letzten von ihnen nannte

man auch, wie die folgende Klasse רַבִּי (R. רבב vermehren, vervielfältigen) und תַּלְמִידֵי חֲכָמִים Schüler der Weisen.

Der Titel רַבָּן ist ungefähr zu Herodes Zeit entstanden und wurde als das höchste Prädikat nur einem Fürsten, Nasi oder Oberhaupt der Schule beigelegt. Die zweite Klasse nennt man אֲמוֹרָאִים Amoraim, welche aus der Mitte der Thannaim hervorgegangen sind, sie fangen mit jenem großen Manne an, mit welchem die erste Klasse sich schließt, nemlich mit Rabbi Jehuda dem Heiligen. Ihr Titel war תַּלְמִידֵי חֲכָמִים und רַבָּנָן. Sie durften nichts hinzuthun und nichts vermindern von dem, was die חֲכָמִים ausgesprochen hatten und ihre Funktion war, das von jenen Gesagte zu erklären und zu erläutern. Die letzten derselben רב אשי u. רבינה sind die Verfasser des Thalmuds.

Die dritte Stufe nehmen endlich die סְבוֹרָאִים Ausleger ein (s. im Wörterbuche סבר). Sie prüften die Sätze ihrer Vorgänger, suchten solche durch Vergleichungen und Folgerungen zu vereinfachen und so vollendete R. Jose im Jahre 500 n. Chr., was jene letzten Amoraim, Rabina und Rab Aschi schon fast hinreichend erweitert und begrenzt hatten, nemlich den Thalmud babli. Ihr Titel war רַבָּנָן סָבְרָאִים oder auch blos רַבָּנָן, letzteres eine allgemeine Bezeichnung der Rabbinen, daher der Titel dieses Wörterbuches לְשׁוֹן רַבָּנָן entsprechend seyn mag. Jedoch absichtlich wurde das hebräische לְשׁוֹן besonders seiner weitern Bedeutung wegen dem aram. לִשָּׁן vorgezogen. Alle Rabbinen der drei Klassen findet man namentlich aufgeführt in הקדמה להרמבם מסדר זרעים.

Die berühmtesten Schulen der Rabbinen waren folgende:

1) לד Lod oder Lydda südwestlich von Joppe, eine Tagreise von Jerusalem, berühmt unter Rabbi Elieser dem Großen und R. Tarphon.

2) יַבְנֶה Jabne, im Lande der Philister, südlich von Joppe, war

kurz nach der Zerstörung Jerusalems die erste Stadt, in welcher die Wissenschaft blühete.

3) טבריא Tiberias, lag am südlichen Ufer des See's Genesareth in Galiläa; ausgezeichnete Rabbinen und Naßiim lebten dort, als R. Simon ben Gamliel, R. Gamliel bar Rabbi, R. Aphes, R. Chanina ben Chama, R. Jochanan, R. Josua Neßia, R. Amme, R. Assa, R. Hillel, R. Gamliel.

4) בני ברק Bne Brak, im Stamme Dan, berühmt unter R. Akiba.

5) סורא, מחסיה, נהרדעא, Sura, Mehasia, Neharbea am Euprath; die surenische Schule wurde von Abbe Aricha oder Rab gegründet.

6) פומבדיתא Pumpeditha, zwischen dem Euprath und Tigris. Hier war schon vor der Verfassung der Mischna eine sehr berühmte Lehrschule. Zur Zeit des R. Jehuda Hakadosch wurde sie geschlossen, und erst gegen das Ende des dritten Jahrhunderts von Rab und Samuel eine neue Schule errichtet.

7) גבת Gebath, ein sehr unbestimmter Ort in Palästina.

8) אנטפטריס Antipatris, Grenzstadt von Judäa, nach der galiläischen Seite, 2 1/2 Meilen vom Meere entfernt.

9) אושא Ussa, lag wahrscheinlich in Galliläa, dorthin wurde nach der Zerstörung Jerusalems auf kurze Zeit das Synedrium verlegt.

10) ציפורא Zippora, Zepphoris, mitten in Galliläa, 10 Meilen nördlich von Tabor gelegen. Hier gründete R. Jose eine Schule.

11) תקוע Thekoa in Judäa, in der Wüste gleiches Namens, war der Aufenthalt des R. Simon ben Jochai.

Um Hyrkans Zeit fingen die Juden an, hinsichtlich ihrer Religion, sich in mehrere Sekten zu theilen:

1) פרושים oder Pharisäer, zeichnen sich besonders durch ihren Eifer für das mündliche Gesetz aus. Sie waren die beliebteste Religionsparthei und hatten die größte politische Macht in Händen. Sie waren unter einander selbst sehr verschieden; denn es gab unter ihnen Scheinheilige, Fromme, Heuchler, Aufrichtige, Schwärmer rc. Sie unterscheiden sich daher auf folgende Weise.

a) פרוש שכמי, die wie שכם wegen zeitlicher Güter demüthig scheinen.

b) פרוש נקפי, die wegen Kopfhängens überall anstoßen.

c) פרוש קיזאי, die sich blutig stoßen, weil sie, um keine Frau anzusehen, die Augen verschließen.

d) פרוש מדוכי so genannt wegen ihrer mörserartigen Haube.

e) פרוש אדע מה חובתי, der immer öffentlich frägt, was ist meine Pflicht?

f) פרוש מיראה fromm aus Furcht vor Strafe.

g) פרוש מאהבה fromm aus Liebe zu Gott.

Die letztgenannten waren leider die wenigsten und dadurch wurde der Untergang des Reiches befördert.

2) Essäer oder Essener von אסיא (Arzt) oder Essäus ihrem Stifter so genannt, lebten strenge in Wäldern und Einsiedeleien, viele enthielten sich sogar des Ehestandes. Eine besondere Klasse von ihnen, die bei den Griechen unter dem Namen Therapeuten bekannt war, bestrebte sich aufrichtig ihren Nebenmenschen wohlzuthun, und ihre eigenen Seelen von niedrigen Begierden und Sinneslust zu heilen und mehr auf das Erhabene und Göttliche zu richten.

3) צדוקים oder Saducäer, stammen von צדוק einem Schüler Antigonus ab. Die Sekte entstand aus dem mißverstandenen Spruche

des Letztern: Seid nicht, wie Knechte die dem Herrn dienen um des Lohnes willen, sondern die ihm dienen ohne Rücksicht auf Vergeltung. Sie leugneten daher die Unsterblichkeit, verwarfen das mündliche Gesetz und glaubten nur sehr wenig von dem schriftlichen.

4) חֲסִידִים Fanatiker, waren in ihrem Religionseifer höchst übertrieben, hielten viele Fasttage und verrichteten sehr lange Gebete.

5) קָרָאִים Karaiten, haben manches mit den Zaducäern gemein, glauben nicht an das mündliche Gesetz, halten jedoch mit vernünftiger Modification das schriftliche Gesetz.

6) Hellenisten oder griechische Juden, von dem hohen Priester Onias, der vor seinem Bruder nach Egypten entfloh und dort einen Tempel erbaute, gestiftet. Die Tradition verwarfen sie und vereinigten vieles von der pythagoräischen und platonischen Philosophie mit dem mosaischen Gesetze. Ihren Gottesdienst hielten sie in griechischer Sprache.

7) כּוּתִים Cuthäer nach ihrem Mutterlande oder Samaritaner von Samaria, weil sie die Provinz Samaria bewohnten, wurden von Salmanasser dorthin verpflanzt. Ursprünglich Heiden, nahmen sie nach und nach Vieles von der jüdischen Religion an, ohne das Heidnische ganz abzulegen. Der von Nehemia vertriebene Priester Menasche bauete ihnen auf dem Berge Garisim einen Tempel.

Andere kleinere Sekten sind:

1) die Sohariten oder Sabbathianer (Schäbsen), gestiftet von Sabbathai Zewi aus Smyrna, der sich für den Messias ausgab.

2) Rechabiten, ein Beduinenstamm, sollen von Jethro abstammen.

3) Hemerobaptisten zeichnen sich durch tägliches Baden aus.

4) Monisten, welche von Abraham abstammen wollen, und nicht die ganze heilige Schrift annehmen.

5) נְזִירִים Nazaräer.

6) Herodianer, von König Herodes gestiftet.

7) Gauloniten, eine politische Sekte, deren Grundsatz war, keinen andern Oberherrn als Gott anzuerkennen. Ihr Stifter war Judas aus Gaulanitas. Sie trugen viel zur Empörung gegen die Römer und folglich zum Untergange des jüdischen Reiches bei.

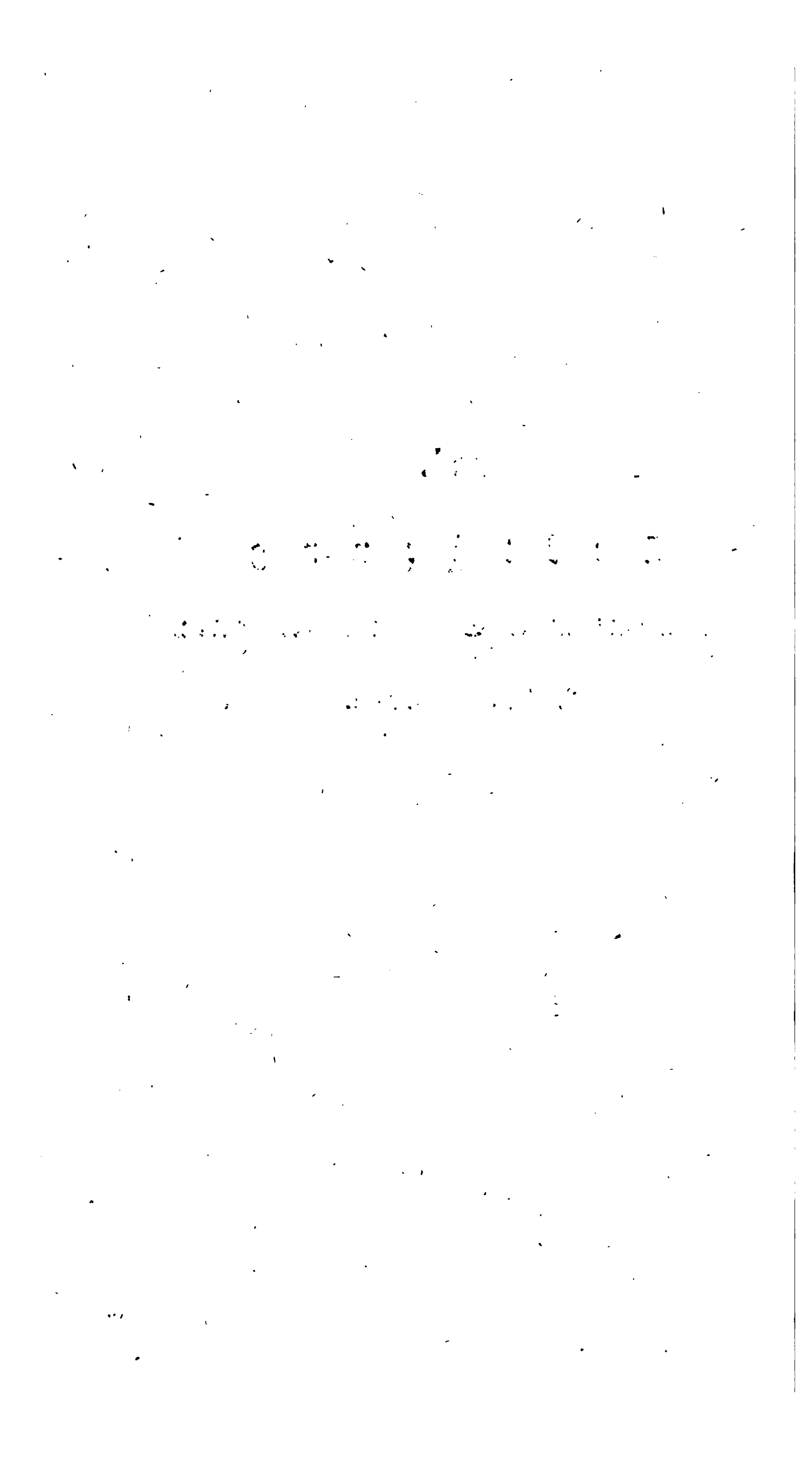
8) Gorthonienser, eine Art Essäer, nach dem Orte so genannt.

9) Cölicoles oder Himmelsdiener.

III.

Erklärung

der in rabbinischen Schriften vorkommenden Abbreviaturen.

א

Als Zahlzeichen 1, Zeichen des Aphel und vor dem Fut. Zeichen der 1 Person c.

1 אֵל 2 אֶחָד

3 אָמַר 4 אֶלֶף

5 אָוִיר 6 אָדָם

7 אֶלֶף

אא

1 אֲנִי אוֹמֵר

2 אֲדֹנִי אָבִי

3 אָמַר אֵלָיו

4 אֶחָד אָמַר

5 אוֹפָן אֶחָד

6 אִי אֶפְשָׁר

7 אִי בָּעֵית

8 אָמֵן אָמֵן

9 אֵשֶׁת אִישׁ

אאא

1 אֶלָּא אִי אָמְרַתְּ

אא זל

אֲדֹנִי אָבִי
זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה

אאכ

אֶלָּא אִם כֵּן

אאס

אָמֵן אָמֵן סֶלָה

אאע

אַבְרָהָם אֶבֶן עֶזְרָא

אאעה

אַבְרָהָם אָבִינוּ
עָלָיו הַשָּׁלוֹם

אב

אַלְפָּא בֵּיתָא

אב אב אב

אֶחָד בַּתּוֹרָה
אֶחָד בַּנְּבִיאִים
אֶחָד בַּכְּתוּבִים

אבא

אִי בָּעֵית אֵימָא

אבבי

אֶתְרוֹג, בֵּצִים, בָּשָׂר
שֶׁמֶן, יַיִן יָשָׁן

אבד

אַב בֵּית דִּין

אבה

אָמַר בָּרוּךְ הוּא

אבו

אָדָם בָּשָׂר וָדָם

אבי

אֶתְרוֹג בֵּצִים יַיִן יָשָׁן

אביה

אֱלִיעֶזֶר בַּר יוֹסֵי
הַגְּלִילִי

אביי

אֲשֶׁר בְּךָ יְרֻחַם יָתוֹם

אביע

אֲצִילוּת, בְּרִיאָה,
יְצִירָה, עֲשִׂיָּה (Cab.)

אבר

אָב בֵּן רוּחַ הַקֹּדֶשׁ

Ein kabbalistisches Zahlzeichen.

א״י

ארץ ישראל

אי״ג

אמר יהודה גדליה

א״ה

1 אם יעזור השם

2 אם יש השלום

א״יש

אדני יתברך שמו

א״כ

אם כן

אכי״ר

אמן כן יהי רצון

אכמ״

אין כאן מקומו

אכ״ע

אכולי עלמא

א״ל

אמר לו

אלכ״ם

Kab. Zeichen.

4 אליהו הנביא

5 אומות העלם

אהב״ה

אמר הקדוש ברוך הוא

א״ו

איסור והיתר

אוכ״ר אוי״ר

1 אמן וכן יהי רצון

2 אמן ויהי יהירצון

א״ז

אור זרוע

אז״ל

אמרו זכרונם לברכה

א״ח

1 אחד חסר

2 ארח חיים

אחז״ל

אמרו חכמים זכרונם לברכה

אח״כ אחכ״א

אחר כך

אחר־כך אמר

אטב״ח

אג״

אית גרסין

אגל״א

אתה גבור לעולם אדני

אג״ס

אית גרסת ספרים

אג״ר

אית גסות רוח

אג״ש

אית גזרה שוה

א״ד

איכא דאמרי

אדה״ר

אדם הרישון

אד״ם

1 אדם דוד משיח

2 אפר דם מרה

אדע״ה

אמר דוד עליו השלום

א״ה

1 אמר הפסוק

2 אפילו הכי

3 אי הכי

א"ק

1 אִיקְתִיב קָשֶׁה

2 אָמַר קְרָא

אקב"ו

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ

אראר"יתא

אֶחָד רֹאשׁ אַחְדוּתוֹ
רֹאשׁ יִחוּדוֹ תְּמוּרָתוֹ
אֶחָד Kabb.

א"ר

אָמַר רַבִּי

אר"גמן

אוּרִיאֵל רְפָאֵל
גַּבְרִיאֵל מִיכָאֵל
נוּרִיאֵל Cab.

ארז"ל

אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זַ"ל

אריב"ל

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן לֵוִי

אר"ל

אָמַר רֵישׁ לָקִישׁ

ארמ"ע

אֵשׁ. רוּחַ. מַיִם. עָפָר.

א"ס

1 אָמֵן סֶלָה

2 אֵין סוֹף

אס"ף

אַתְנָח סוֹף פָּסוּק

א"ע

1 אִבֶּן עֶזְרָא

2 אָמַר עוּלָּה

אע"ג

אַף עַל גַּב

אעכ"ע

אָמַר עוּלָּא
כּוּחוֹ עֵדֶן

אע"פ

אַף עַל פִּי

אפ"ה

אֲפִילּוּ הָכִי

אפ"ס

אֶחָד פָּסוּק סִימָן

א"צ

1 אֵין צָרִיךְ

2 אֶרֶץ צְבִי

אצ"ל

אֵין צָרִיךְ לוֹמַר

אל"כ

אִם לֹא כֵן

א"מ

1 אֶרֶץ מִצְרַיִם

2 אֶחָד מָלֵא

3 אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ

אמ"ה

אָמַר הַשֵּׁם

אמ"ן

אֲדֹנָי מֶלֶךְ נֶאֱמָן

אמ"ש

אֵשׁ מַיִם שָׁמַיִם

אמ"ת

אִיּוֹב מִשְׁלֵי תְּהִלִּים
אֵלֶּה הַדְּבָרִים
מְלָכִים תְּרֵי עָשָׂר

א"נ

1 אִם נֹאמַר

2 אִי נָמֵי

אנ"ך

אוֹרַיְתָא נְבִיאִים
כְּתוּבִים

אנס"ו

אָמֵן נֶצַח סֶלָה וָעֶד

אר״ש

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן

ארשב״ג

אָמַר רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל

אש״

1 אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם

2 אֵלֶּה שְׁמוֹת

אש״ט

אָמַר שֵׁם טוֹב

אש״ט

אֲדֹנָי שֶׁיִּתְבָּרֵךְ

אשע״ה

אָמַר שְׁלֹמֹה עָלָיו הַשָּׁלוֹם

אש״ש

אָמַר שְׁמוּאֵל שׁוֹלֵם

את״

1 Kab. Zeichen

2 אִם תֹּאמַר

3 אִמְרֵי תוֹרָה

אתב״ש

(Kabbalistisches Zeichen).

אתל״

1 אִם תִּמְצֵי לוֹמַר

2 אִם תֹּאמַר לִי

ב״

Als Zahlzeichen 2, bedeutet am Anfange eines Wortes: an, in, mit, durch, auch, für, von, wegen.

ב״א

1 בֵּית אָב

2 בֶּן אָשֵׁר

3 בַּר אוֹרְיָן

באי״אמה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

באי״ שת״

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה

בב״

1 בָּבָא בַתְרָא

2 בְּרִיךְ בְּרִיךְ

3 בַּר בַּר

4 בַּעֲלֵי בָתִּים

5 בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ

בב״ח

בְּבַעֲלֵי חַיִּים

בב״ת

בִּלְתִּי בַּעַל תַּכְלִית

בג״

1 בִּישׁוּל גּוֹיִם

2 בֶּן גַּמְלִיאֵל

בג״בג

בֶּן גֵּר בֶּן גִּיּוֹרֶת

בג״ד

בְּגִין דְּהָא

בג״ה

1 בִּגְזֵרַת הַשֵּׁם

2 בִּגְבוּרַת הַשֵּׁם

בג״כ

בְּגִין כֵּן

ב״ד

1 בֵּית דִּין

2 בְּסַעֲדָא דִשְׁמַיָּא

ב״א

בַּמֶּה דְבָרִים אֲמוּרִים

בד״ה

דִּבּוּר הַמַּתְחִיל

1 בָּבָא מְצִיעָה
2 בַּר מִנָּן

במ״א

בַּר מִן אֶחָד

במ״מ

בּוֹרֵא מִינֵי מְזוֹנוֹת

במרז״ל

בְּמַאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ
זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה

במ״ש

1 בְּמִלּוֹת שׁוֹנוֹת
2 בְּמָה שֶׁאָמַר

ב״נ

בֶּן נַפְתָּלִי

בנח״ש

בְּנִדּוּי חֵרֶם שַׁמַּתָּא

בנל״כ

בָּרוּךְ נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ

בס״ד

בְּסַעֲדָא דִשְׁמַיָּא

ב״ע

1 בֶּן עֶזְרָא
2 בֶּן עוּזִּיאֵל
3 בְּרִיאַת עוֹלָם

1 בֶּן חוֹרִין
2 בַּעֲלֵי חַיִּים
3 בַּעַל חוֹב

בחר״ג

בְּחֵרֶם רַבֵּנוּ גֶרְשׁוֹם

ביל״או

בָּרוּךְ יְהוָֹה לְעוֹלָם
אָמֵן וְאָמֵן

ב״כ

בִּרְכַּת כֹּהֲנִים

בכי״מ

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָֹה
מִמְּקוֹמוֹ

בכמ״ר בכ״ר

בֶּן כְּבוֹד מַעֲלַת רַבִּי

ב״ל

בֶּן לֵוִי

בל״א

בְּלָשׁוֹן אַשְׁכְּנַז

בלא״א

בֶּן לַאֲדֹנִי אָבִי

בל״ב

בָּרוּךְ לְעוֹלָם בּוֹרְאוֹ

ב״מ

ב״ה

1 בְּדִבְרֵי הַיָּמִים
2 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
3 בֵּית הַכְּנֶסֶת
4 בַּעַל הַבַּיִת
5 בָּרוּךְ הַמָּקוֹם
6 בֵּיאוּר הַמִּלָּה
7 בֶּדֶק הַבַּיִת
8 בָּרוּךְ הוּא
9 בֵּית הִלֵּל

בה״א

בֵּית הִלֵּל אוֹמְרִים

בה״ג

בַּעַל הֲלָכוֹת גְּדוֹלוֹת

בהנ״א

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם
נַתְחִיל וְנִגְמַר אָמֵן

בה״ק

בַּר הַקָּדוֹשׁ רַבִּי

ב״ו

בָּשָׂר וָדָם

ב״ז

בֶּן זַכָּאי

ב״ח

4 ברית עולם

בעה
בעזרת השם

בעהב
בעולם הבא

בעהז
1 בעולם הזה
2 בענין הזה

בעוה
בעונה הרבה

בעכ
בעל כרחו

בפ
בורא פרי

בק
בת קול

בר
1 בר רבי
2 בראשית רבה

בש
1 בית שני
2 בית שמאי

בשא
בית שמאי אומרים

בשכמלו
ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד

בשר
בשם רבי

בת
בעל תשובה
בעל תכלית

באכ
בתורת כהנים

ג
Als Zahlzeichen 3.

גה
1 גי הנם
2 גזרת השם
3 גיד הנשה

גח
גמול חסד

גי
גלילת ידך

גכ
גם כן

גנת
גימטריא נוטריקון
Cab. תמורה

גע
1 גן עדן
2 גלוי עריות

גש
גרסת שמואל
2 גזרה שוה

ד
Genitivbezeichnung, entspricht dem hebr. אשר. ferner, daß; so daß ꝛc. als Zahlzeichen 4.

דא
1 דבר אחר
2 דרך אחר
3 דא אידך

דאלכ
דאם לא כן

דה
דברי הימים
2 דברי הכל

דהא
דהא אמרינן

דהעה

הוה אמינא

האהל

המלה אשר הונחה להורות

האע

החכם אבן עזרא

אבבת

הבבא בתרא

הבת

הברוך הוא

הבעל

הבא עלינו לטובה

הג

הכי גרסינן

הגה

הגהת המחבר

הד

הכי דמי, הואדהך הוא דאמרי, היכו דכתיב

הדא

היכו דאמרי אינשי

החת

והוא הדין

חשך, בכורות

דר

דברי רבותינו

דברים רבה [2]

דרג

דרבנו גרשום

דרע

דברי רבי אליעזר

דש

דורש שלומך

דת

דברי תורה

דתקע

דברי הימים, תהלים קהלת, עזרא

ה

Als Zahlzeichen 5. Vor den Wörtern bedeutet es entweder eine Frage oder der, die, das, nachgesetzt Zeichen des Feminimum.

ה

השם, יהוה

הא

דוד המלך עליו השלום

דהפ

דהכי פריש

דל

די למבין

דלמאע

דע לפני מי אתה עומד

דלתה

דלא תימה הכי

דמ

דרך משל

דנ

דם נדה

דס

דברי סופרים

דפ

דו פרצופין

דצך עדש באחב

דם, צפרדע, כנים, ערוב, דבר, שחין ברד, ארבה:

הקמ״ל
הקא משמע לך

הק״ר
הקדוש רבי

הר״
הושענה רבה

הרא״ם
החכם רבי אליהו
מזרחי

הרא״ש
הרב רבינו אשר

הר״ר
הרב רבי

הש״י
השם יתברך

ו׳

Am Anfange des Wortes alle Arten von Conjunct., am Ende Suff. der 3. Person.

ואש״ו
ואלה שמות

ואש״ר
ואלה שמות רבא

הכ״מ
הכי מלי
2 הכי מאי

המ״א
היך מהדאמר

הכ״מ
הכי כמי

הנ״ל
הנזכר למעלה

הנ״ר
הנעלי רבי

העה״ב העה״ז
העולם הבא
העולם הזה

הפ״
הכי פירש

הק״
1 הא קשה
2 הכי קאמר
3 האי קרא

הקב״ה
הקדוש ברוך הוא

הקל״
הקודם לבוא

2 היינו הך
3 האיש הגדול
4 הלוא הוא

הה״ד
היינו הך דאיתמר

ההמ״כ
האיש הגדול
מנוחתו כבוד

הה״ר
החכם הגדול רבי

הז״
היינו הזה

הח״ר
החכם רבי

הי״
השם יתברך

הכ״א
היכמה דאמר

הל״
הוה ליה

הל״ל
הוה לו לומר

הלמ״מ
הלכה למשה מסיני

2 חָלוּץ הַנַּעַל
3 חִדּוּשׁ הָעוֹלָם
4 חוֹל הַמּוֹעֵד

חו״ חוש
חַס וְשָׁלוֹם

חז״ל
חֲכָמִים זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה

חי״
חֲתִימַת יָדִי

חכ״א
חֲכָמִים אוֹמְרִים

חל״
חוּצָה לָאָרֶץ

חל״ בכ״ש דד״ג מ״ה
חֵרֶם לְזָרִים בְּנִדּוּי
חֵרֶם שַׁמְּתָא
דְּרַבֵּנוּ גֵּרְשׁוֹם
מְאוֹר הַגּוֹלָה

חלב״
חֵרֶם לְזָרִים בְּנִדּוּי

חלעה״ב
חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא

ז״י
זֶרַע יִשְׂרָאֵל

ז״ל
1 זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה
2 זָכוּר לְטוֹב
3 זֶה לְשׁוֹנוֹ

זלה״ה
זִכְרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא

ז״מ
זֶרַע מְלוּכָה

זצ״ל
זֵכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה

ז״ק
זֶרַע קַיָּים

ח׳

Als Zahlzeichen 8.

חֵלֶק

ח״א
חֲכָמִים אוֹמְרִים

ח״ב
חָרְבַּן בַּיִת

ח״ה
חִלּוּל הַשֵּׁם

וה״א
וְהָא אָמַר רַבִּי

וה״מב
וְהוּא מוּבָן בְּנָקֵל

ויק״ר
וַיִּקְרָא רַבָּה

וי״ת
וְיוֹנָתָן תִּרְגֵּם

ול״מד
וּלְמַן דְּאָמַר

ול״מל
וְלָא מָצֵי לְמֵימַר

ופג״ין
וּפוֹרֵץ גָּדֵר יִשְּׁכֶנּוּ נָחָשׁ

ז

Als Zahlzeichen 7.

זאב ולב״א
זָכוֹר אֶת בּוֹרְאֶךָ
וְהַצְנֵעַ לֶכֶת עִם
ה׳ אֱלֹהֶיךָ

זב״
זְמַן בָּמָה

זהל צ״ב
זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָֹה
צַדִּיקִים יָבוֹאוּ בוֹ

חמ"

1 חתום מטה

2 חול המועד

חמש"ת

חקה, מדה, שנה, תורה

חכ"ל שצ"ם

חמה Sonne

נוגה Venus

כוכב Mercur

לבנה Mond

שבתי Satutn

צדק Jupiter

מאדים Mars

חק"

חטף קמץ

חש"ו

חרש שוטה וקטן

ט"

Als Zahlzeichen 9.

ט"א

1 טעם אחד

2 טעות אחת

טא"ח

טור אורח חיים

טמ"

טעמי מצות

טס"

טעות ספר

י"

Als Zahlzeichen 10. Vor den Zeitwörtern die 3. Person am Ende auch der Hauptw. 1 P. c. s. et pl.

יא"

יש אומרים

יאו"א

1 יהוה אלהינו ואלהי אבותינו

2 יהי אור ויהי אור

יא"א

יהוה אלהינו יהוה אחד

יבנ"

יששכר בנימן נפתלי

יב"ק

יעננו ביום קראנו

יג"

יש גרסין

יד"

יורה דעה

יד"ן

יהי דן נחש

יה"

יום הכפור

יהב"ר

יקותיאל הכהן בר יהודה

יוה"ך

יום הכפור

Der Name eines Engels.

יז"

יתעלה זכרו

יזי"א

יראה זרע יאריך ימים אמן

יח"

יום חול

יט"

יום טוב

יו"לא
יִתְעַלֶּה יִתְבָּרֵךְ לְעוֹלָם
אָמֵן וְאָמֵן

יכ"
יוֹם כִּפּוּר

יל"
יֵשׁ לוֹמַר

ימ"
יֵשׁ מְפָרְשִׁים

ימ"ה
יוֹצֵא מִן הַכְּלָל

ינ"
יִחְיֶה נֶצַח

יס
יֵשׁ סְפָרִים

יעא"
1 יִשְׁמְעֵאלִים עוֹבְדֵי אֱלִילִים
2 יִשְׁמְרֵהוּ עֶלְיוֹן אָמֵן

יצה"ר יצה"ט
יֵצֶר הָרַע
יֵצֶר הַטּוֹב

יצ"ו
1 יִשְׁמְרֵהוּ צוּרוֹ וְגֹאֲלוֹ
2 יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי

יצ"ט
יֵצֶר טוֹב

יק"ב
יִיחוּד קְדוּשָׁה בְּרָכָה

יר"
יְהִי רָצוֹן

ירה"
יָרוּם הוֹדוֹ

ירמ" ירמ"יא ירמ"יא"א
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי

יש"ו ישו"
יִמַּח שְׁמוֹ

ישי" עמה"ך
יָבוֹא שָׁלוֹם יָנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכוֹחוֹ

ית"
יוֹנָתָן תַּרְגֵּם

ית"ו ו"ית
יִתְבָּרֵךְ וְיִתְעַלֶּה

יתק"ק
יְשַׁעְיָהוּ תְרֵי עָשָׂר קִנּוֹת קֹהֶלֶת

כ"
Als Zahlzeichen 20. Vor Hauptwörtern: wie, ungefähr, beinahe; vor dem Infin.: als, indem; am Ende: Zeichen der 2. Person.

כא"
1 כִּי אִם
2 כָּל אֶחָד
3 כֹּה אָמַר

כאל"ש
כָּל אֲשֶׁר לוֹ שָׁלוֹם

כאז"ל
כֹּה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (siehe ז"ל)

כג"
כֹּהֵן גָּדוֹל

כד"
1 כְּמָה דְאָמַר

כמ"ר
כְּבוֹד מַעֲלַת רַבִּי

כמ"ש
כְּמוֹ שֶׁאָמַר

כמש"ד
כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ

כמש"ה
כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ הַחֲכָמִים

כמ"ת
כְּבוֹד מַעֲלַת תִּפְאַרְתְּךָ

כנ"ל
כֵּן נִרְאֶה לִי

כס"ב
כָּל סוֹפֵי פְסוּקִים

כע"
1 כָּל עוֹלָם
2 כָּל עִנְיָן
3 כֹּחַ עֶלְיוֹן

כפ"
1 כָּל פָּנִים
2 כִּי פְּלִיגֵי

כצ"
כֹּהֵן צֶדֶק

2 כָּל זְמַן

כי"
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל

ככ"
1 כָּל כַּךְ
2 כָּל כְּדֵנָן
3 כֵּן כְּתִיב
4 כֵּן כָּתַב
5 כָּל כְּתָב

כל"
כָּל לְשׁוֹנָא

כל"ח
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

כל"י
כֹּהֵן לֵוִי יִשְׂרָאֵל

כמ"
כְּבוֹד מַעֲלָתְךָ

כמ"ד
כְּמַאן דְּאָמַר

כמוה"רר, כמה"רר
כמה"ר, כמ"ר
כְּבוֹד מוֹרֵנוּ
וְרַבֵּנוּ הָרַב רַבִּי

2 כָּל דָּבָר

כד"א
כְּמָה דְּאִתְּמַר

כדארז"ל
כְּמָה דְּאָמְרוּ (רז"ל)

כה"
1 כֹּהֵן הַמְיוּחָד
2 כֵּן הוּא
3 כִּי הֵיךְ
4 כִּסֵּא הַכָּבוֹד

כה"א
כֵּן הוּא אָמַר

כה"ג
כְּהָאי גַוְונָא

כהר"ר
כְּבוֹד הָרַב רַבִּי

כו"כ
כַּךְ וְכַךְ
כַּמָּה וְכַמָּה

כו"ם
כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת

כז"
1 כָּל זֶה

לכ"א

לכן אמר

2 לכל אחד

ל"מ

לשון מקרא

למ"ד

למען דאמר

למכ"מ

למאי נפקא מנא

ל"נ

1 לכן נאמר

2 לי נראה

לע"ד

לעניות דעתי

לע"ט

לב עין טחול

לע"ל

לעתיד לבוא

לע"ע

לעת עתה

לפ"ל

לית פליג ליה

לפ"ק

לפרט קטון

ל"ד

1 לית דכוותיה

2 למבין די

לד"א

לדעת אונקלוס

לדא"ע

לדעת אבן עזרא

לד"י

לדעת יונתן

לד"ק

לדעת קמחי

ל"ה

לימא הכי

להד"ד

למה הדבר דומה

ל"ז

לשון זה

לז"א

לזאת אמר

ל"י

לשנה יתרה

ליק"ו

לישועתך קויתי יהוה

כ"ק

כל קריא

כ"ש

1 כל שכן

2 כמו שאמר

כ"ת

כבוד תפארתך

כת"י

כן תרגם יונתן

ל

Als Zahlzeichen 30, Zeichen des Dativ, hat auch vorgesetzt folgende Bedeutung: zu, für, wegen, auf, von, nach, sowohl, als ꝛc.

לת

ל"א

לשון אחר

לשון אשכנז

לא"א

לאדוני אבי

ל"ג

לית גרסא

לא גרסינן

מחזור גדול

מסורה גדולה

מד״

1 מאן דאמר

2 מאי דכתיב

3 מהו דתימה

מד״א

מה דאת אמר

מה״

1 מאור הגולה

2 משום הכי

3 מדת העולם

4 מדת הדין

5 מלאך המות

6 מלכי האומות

מהר״אם

מורנו הרב ר׳ אליהו מזרחי

מהמ״ דתר״

מנא הני מילי דתנו רבנן

מהר״יל

מורנו הרב ר׳ יעקב לוי

1 משקל אחד

2 מן אחד

3 מדרש אגדה

מא״ז

מאור זרוע

מא״ל

מאי איכא למימר

מנא אמינא ליה

מא״ס

מאין סוף

מאר״זל

מאמר רבותינו

מב״

מעשה בראשית

מב״ר

מלך בשר ודם

מביא״

מתוך בסתר יכפה אף

מב״ס

מנחם בן סרוק

מב״ת

מנשים באהל תברך

מג״

לצ״

לא צריך

לק״

1 לא קרי

2 לא קשיא

לק״מ

לא קשה מידי

לש״

1 לא שייך

2 לא שכן

לש״ש

לשם שמים

לת״

לא תעשה

מ״

Vor Haupt-, Eigenschafts- und Zeitwörtern: von, aus, seit; Zeichen des Comparativ; wegen, aus, halber; Zeichen der Verneinung; am Ende die 3. Pers. Pl. und nach י Plur. masc. Als Zahlzeichen 40.

מ״א

מַד סָבַר

מסֹ״ג מסֹ״ה
מְסוֹרָה גְדוֹלָה

מסֹ״ק
מְסוֹרָה קְטַנָּה

מ״ע
מִצְוַת עֲשֵׂה
מְאוֹר עֵינַיִם

מע״ל
מֵעֵת לְעֵת

מעֹ״שי ביצ״ר
מִגְדַּל עֹז שֵׁם יְהוָה בּוֹ
יָרוּץ צַדִּיק וְנִשְׂגָּב

מע״ת
מַעֲלַת תִּפְאַרְתְּךָ

מ״פ
מְצַע פָּסוּק

מפ״רת
מְפָרְשֵׁי רַבֵּנוּ תָּם

מ״צ
מוֹרֶה צֶדֶק

מצ״פץ
Kabbalistisches Abkürzungszeichen.

מכ״ת
מַעֲלַת כְּבוֹד תִּפְאַרְתְּךָ

מ״ל
מְנָא לָךְ

מל״ה
מַלְכוּת הָרִשְׁעָה

מלה״ד
מָשָׁל לְמָה הַדָּבָר
דּוֹמֶה

מ״מ
1 מִכָּל מָקוֹם
2 מַרְאֵה מָקוֹם
3 מַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה
4 מָאי מַשְׁמַע

ממ״ה
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים

מ״נ
מְנָא נַפְשָׁךְ

מנ״ל
מְנָא נַפְקָא לָךְ

מנ״ש
מְשַׁלֵּם נֶזֶק שָׁלֵם

מ״ס

מהר״ר מוהר״ר
מוֹרֵנוּ רַבֵּנוּ הָרַב רַבִּי

מהרש״ל
מוֹרֵנוּ הָרַב רִ׳ שְׁלֹמֹה
לוּרְיָא

מחז״ל
מַאֲמַר חֲכָמֵינוּ זַ״ל

מח״נ
מְשַׁלֵּם חֲצִי נֶזֶק

מחפ״ז
מִיתָה חָמֵשׁ פִּדְיוֹן
זָרִים

מ״ט
1 מַה טַּעַם
2 מַעֲשִׂים טוֹבִים
3 מַזָּל טוֹב

מ״י
מְנָא יָדְעִינַן
מִלְחֲמוֹת יְהוָה

מ״כ
מַעֲלַת כְּבוֹדְךָ

מכב״י
מִי כָמוֹךָ בָּאֵלִים יְהוָה

נח"ש

נדוי חרם שמתא

נ"ט

נותן טעם

נ"כ

נביאים כתובים:

נ"ל

1 נזכר למעלה
2 נראה לי
3 נוכל לומר
4 נפקא לך

נ"מ

נפקא מנא

נ"נ

נעשה נבילה

נ"ע

נוחו עדן

נר"ד

נטרה רחמנא ופרקיה

נ"ש

1 נזק שלום
2 נוה שלום

2 מה שלא כן

מ"ת

1 מתן תורה
2 משנה תורה
3 מכחישי תורה

נ

Als Zahlzeichen 50. Vor Zeitwörtern: das Passivum, im Fut. 1 Pers. pl. c., am Ende im Praet. dasselbe; am Ende der Haupt- und Eigenschaftswörter 3. Pers. pl. fem.

ן

בן

נ"א

1 נסחא אחרנא
2 נא אדני

נ"ב

נכתב בצדו

נד"ח

נגינה, דגש, חירק

נ"ח

נר חנוכה

מ"ק

1 מקרא קדוש
2 מועד קטון
3 מספר קטון
4 מחזור קטון

מ"ר

1 מדבר רבא
2 מדרש רות
3 מורת רוח

מר"ל

מה רצונו לומר

מרע"ה

משה רבינו עליו השלום

מ"ש

1 מוצאי שבת
2 מי שאמר
3 מאי שנא
4 מאי שנא
5 מאיר שפירה

מש"ה

מהלך שבילי הדעת

מש"כ

1 מה שכתוב כאן

כשג"ז

כְּדָה שִׁפְחָה גוֹיָה זוֹנָה

כש"ר

כִּפְתָּלֵי שֶׁבַע רָצוֹן

כ"ת

כְּתִינַת תּוֹרָה

כתב"ע

כּוּחָתוֹ תְּהְיֶה בְּגַן עֵדֶן

ס

Als Zahlzeichen 60.

1 סְתוּמָה
2 סִימָן

ס"א

1 סֵפֶר אַחֵר
2 סִבָּה אַחַת
3 סִימָן אַחֵר

ס"ג

סוֹף גְּמָרָה

ס"ד

1 סַלְקָא דַעְתָּךְ
2 סוֹף דָּבָר
3 סַעֲדָא דִשְׁמַיָּא

סד"א

סַלְקָא דַעְתָּךְ אָמֵינָא

ס"ה

סַם הַמָּוֶת
סַךְ הַכֹּל

סה"ב

סֵפֶר הַבָּהִיר

סה"ז

סֵפֶר הַזֹּהַר

ס"ח

סַם חַיִּים

ס"י

סֵפֶר יְצִירָה

ס"ל

סְבִירָה לֵיהּ

סמ"ג סמג

סֵפֶר מִצְוֹת גָּדוֹל

סמ"י

סֵפֶר מִלְחֲמוֹת יְהוָה

סמ"ק

סֵפֶר מִצְוֹת קָטוֹן

ס"ס

1 סוֹף סוֹף
2 סְפֵק סְפֵיקָא

ס"ע

סֵדֶר עוֹלָם

ס"פ

1 סוֹף פָּסוּק
2 סוֹף פֶּרֶק

ספ"ק

סוֹף פֶּרֶק קַמָּא

ס"ר

סִבָּה רִאשׁוֹנָה

סר"נך

סְמִיכוּת, רִבּוּי, נְקֵבָה, כִּנּוּי

סש"ר

סֵפֶר שְׁמוֹת רַבָּה

ס"ת

1 סֵפֶר תּוֹרָה
2 סִתְרֵי תוֹרָה
3 סֵפֶר תְּרוּמָה
4 סוֹף תֵּיבָה

סת"ר

סוֹף, תָּוֶךְ, רֹאשׁ

ע׳

Als Zahlzeichen 70.
עַמּוּד

ע״א

1 עִנְיָן אֶחָד
2 עֲבוֹדַת אֱלִילִים

עאכ״ו

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה

ע״ג

עַל גַּב, עַלגַּבֵּי

ע״ד

1 עַל דֶּרֶךְ
2 עַל דְּבַר
3 עַל דָּא
4 עֲנִיּוּת דַּעְתִּי

עד״ה

עַל דֶּרֶךְ הָאֱמֶת

עד״ז

עַל דָּבָר זֶה

עד״מ

1 עַל דֶּרֶךְ מָשָׁל
2 עַל דְּבַר מָה

עד״ש

עַל דֶּרֶךְ שָׁלוֹם

ע״ה

1 עָלָיו הַשָּׁלוֹם
2 עִנְיָן הַזֶּה
3 עוֹלָם הַזֶּה
4 עוֹלָם הַנְּפָשׁוֹת
5 עֵין הַקּוֹרֵא
6 עַם הָאָרֶץ

עוה״ב עה״ב

עוֹלָם הַבָּא

עוה״ז עה״ז

עוֹלָם הַזֶּה

ע״ז

1 עֲבוֹדָה זָרָה
2 עַל זֶה
3 עִם זֶה

עז״א

עַל זֶה אָמַר

עז״נ

עַל זֶה נֶאֱמַר

ע״י

1 עַל יְדֵי
2 עֵין יַעֲקֹב

עי״ט

עֶרֶב יוֹם טוֹב

ע״מ

עַל יְדֵי מוּקְדָּם

ע״כ

1 עַל כֵּן
2 עַד כָּאן
3 עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
4 עַל כָּרְחוֹ

עכ״ד

1 עַד כָּאן דְּבָרָיו
2 עַל כָּלָא רָא

עכו״ם

עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת

עכ״ז

עִם כָּל זֶה

עכ״ל

עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ

עכ״פ

2 עַל כָּל פָּנִים
2 עַד כָּאן פֵּרוּשׁוֹ

ע״ל

2 פַּעַם
3 פָּסוּק
4 פֵּרֵשׁ
5 פָּרָשָׁה
6 פְּתוּחָה
7 פְּלוֹנִי

פ״א

1 פֵּירוּשׁ אַחֵר
2 פִּרְקֵי אָבוֹת
3 פַּעַם אַחֶרֶת

פא״פ

פֶּה אֶל פֶּה

פ״ג

פְּלוּגְתָּא גְדוֹלָה

פגי״נ

פּוֹרֵץ גָּדֵר יִשְּׁכֶנּוּ נָחָשׁ

פ״ד

1 פַּתַח דְּסִפְרָא
2 פִּסְקָא דְסִפְרָא

פ״ה

פָּסוּק הוּא
פֵּרוּשׁ הַקּוּנְטְרֵיס

פכ״צ

פֶּרֶק כַּצַד צוֹלִין

עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה

ע״פ

1 עַל פִּי
2 עֲשֶׂרֶת פְּעָמִים

ע״צ

עַל צַד

ע״ק

עוֹד קָשֶׁה

עק״ל

עוֹד קָשֶׁה לִי

ע״ש

1 עֶרֶב שַׁבָּת
2 עַיֵּן שָׁם
3 עִם שָׁלוֹם
4 עַל שֵׁם
5 עוֹד שָׁם

עש״ה

עַל שֶׁמַע הַפָּסוּק

עש״ן

עוֹלָם, שָׁנָה, נֶפֶשׁ

פ׳

Als Zahlzeichen 80.

1 פֶּרֶק

עַיֵּין לְעֵיל

ע״מ

1 עַל מְנָא
2 עַל מִשְׁקָל
3 עַל מְשֻׁקָּץ
4 עֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת

עמ״א

עַל מִשְׁקָל אַחֵר

עמי עש״ו

עֶזְרִי מֵעִם יְהוָֹה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

עכ״ג

עֵדֶן נָהָר גַּן

עכ״ל

עִנְיָן נִזְכָּר לְמַעְלָה

ע״ס

1 עֵט סוֹפֵר
2 עֶשֶׂר סְפִירוֹת

ע״ע

עֶבֶד עִבְרִי

עע״א

עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת אֱלִילִים

ע״ז

פס״

פְּתוּחָה סְתוּמָה

פפ״

פִּתְחוֹן פֶּה

פק״

פֶּרֶק קַמָּא

פֵּירֵשׁ קוּנְטְרֵיס

פרד״ס

פְּשַׁט רֶמֶז דְּרוּשׁ סוֹד

Die vier Arten der Schrifterklärung.

פרד״ק

פֵּירוּשׁ רַבִּי דָוִד קִמְחִי

פר״ח

פֵּירוּשׁ ר׳ חֲנַנְאֵל

פרש״י

פֵּירוּשׁ רַבִּי שְׁלֹמֹה יִרְחִי

פר״ת

פֵּירוּשׁ רַבֵּינוּ תָּם

פת״ל

פֶּן תִּמְצָא לוֹמַר

צ״

Als Zahlzeichen 90.

צא״ל

צָרִיךְ אַתָּה לוֹמַר

צל״ע

צָרִיךְ לוֹ עִיּוּן

צ״ע

צָרִיךְ עִיּוּן

ק״

Als Zahlzeichen 100.

1 קְרִי
2 קָשֶׁה
3 קַמָּא

קאמ״ל

קָא מַשְׁמַע לָן

קב״ה

קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

קג״

קְהִלָּה גְדוֹלָה

קו״

קַל וָחוֹמֶר

קי״

קְהִלַּת יַעֲקֹב

קל״

1 קַיְימָא לָן
2 קָשֶׁה לִי
3 קַל לְהָבִין

קמ״ל הקמ״ל

קָא מַשְׁמַע לָן

קס״ד

קָא סַלְקָא דַעְתָּךְ

קק״

קְהִלָּה קְדוֹשָׁה

קקק״

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ

קרוב״ץ

קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים

(קְרָבוֹת)

קש״

קְרִיאַת שְׁמַע

קשה״

קְרָא שְׁנָא הִלְכְתָא

ר

Als Zahlzeichen 200.

ר'

רַב, רִבִּי, רַבִּי, רַבָּן

1 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
2 רַב אָמַר

ראב"ד

ר' אַבְרָהָם בַּר דְּיאוֹר

ראבי"ה

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בַּר יוֹסֵי הַגְּלִילִי

ראב"ע

רַבִּי אַבְּן עֶזְרָא

רב"ים

רַבִּים קָמִים עָלָי Pſ. 3, 2.

Dieſes רַבִּים ſoll bedeuten:

רוֹמִיִּים Römer
בַּבְלִיִּים Babylonier
יְוָנִים Griechen
מָדִים Medier

רבש"ע

רִבּוֹן שֶׁל עוֹלָם

ר"ג

1 רֵישׁ גְּמָרָא
2 רַבָּן גַּמְלִיאֵל
3 רַבֵּנוּ גֵּרְשֹׁם

ר"ד

1 רִבּוֹנֵי דְעָלְמָא
2 רֵאשִׁית דָּבָר

רד"ק

רַבִּי דָוִד קִמְחִי

ר"ה

1 רֹאשׁ הַשָּׁנָה
2 רִבּוֹן הָעוֹלָם
3 רְשׁוּת הָרַבִּים

רה"י

רְשׁוּת הַיָּחִיד

רז"ל

רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה

ר"ח

1 רֹאשׁ חֹדֶשׁ
2 רֵאשִׁית חָכְמָה
3 רַב חִסְדָּא

רח"ו

רַב חַיִּים וְשָׁלוֹם

ר"י

1 ר' יוֹסֵי, ר' יְהוּדָה, ר' יִשְׁמָעֵאל
2 רֹאשׁ יְשִׁיבָה

ריב"א

ר' יַעֲקֹב בֶּן אֱלִיעֶזֶר

ריב"ג

ר' יוֹסֵף בֶּן גּוֹרִיוֹן

ריב"ז

רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי

ריב"ל

ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי

ריב"ם

ר' יוֹסֵף בַּר מֵאִיר

ריב"ן

רַבִּי יִצְחָק בַּר נָתָן

ריב"ש

ר' יִצְחָק בַּר שֵׁשֶׁת

רי"ה

ר' יַנַּאי הַכֹּהֵן
ר' יְהוּדָה חַיָּיט

ריטב"א

ר' יוֹם טוֹב בַּר אַבְרָהָם יוֹסִיפוּ לָךְ

1 רַבִּי שְׁלֹמֹה יַרְחִי ר' מֹשֶׁה כֹּהֵן

2 ראשׁ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל

רשל"ע

רִבּוֹן שֶׁל עוֹלָם

ר"ת

1 רָאשֵׁי תֵּיבוֹת

2 רַבֵּינוּ תָּם

ש'

Als Zahlzeichen 300, am Anfange soviel als אֲשֶׁר

שַׁעַר

ש"א

סוּם אִתְּתָא

שאל"כ

שְׁאִם לֹא כֵּן

ש"ב

שְׁאֵר בְּשָׂרִי

ש"בנ

שׁוּם בַּר נַשׁ

שבע"פ

שֶׁבְּעַל פֶּה

ר"ע

רַבִּי עֲקִיבָה

רע"ה

רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם

ר"פ

1 ראשׁ פָּסוּק

2 ראשׁ פֶּרֶק

ר"ש

רַבָּן שִׁמְעוֹן

רשב"א

1 ר' שְׁלֹמֹה בֵּן אַדְרַת

2 רַבֵּינוּ שִׁמְעוֹן בֶּן אַבְרָהָם

רשב"ג

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל

רשב"י

ר' שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי

רש"ט

רַבִּי שֵׁם טוֹב

ר' שִׁמְעוֹן בֶּן מֵאִיר

רש"י

רי"נ

ר' יַעֲקֹב נַקְדָן

ר"ל

1 רוֹצֶה לוֹמַר

2 רָאוּי לְתַקֵּן

3 רֵישׁ לָקִישׁ

4 רַבִּי לֵוִי

רלב"ג

רַבִּי לֵוִי בֶּן גֵּרְשׁוֹם

ר"מ

1 ר' מֵאִיר

2 רַעְיָא מְהֵימְנָא

3 רֵישׁ מְתִיבְתָּא

רמב"ם

ר' מֹשֶׁה בַּר מַיְמוֹנִי

רמ"א

ר' מֵאִיר אוֹמֵר

רמב"ן

1 ר' מֹשֶׁה בַּר נַחְמָן

2 ר' מֵאִיר בַּר נָתָן

רמ"ח

ר' מֹשֶׁה חַזָּן

רמ"ך

ש"ס
שִׁשָּׁה סְדָרִים

שס"ה.
365 Gebote.

ש"ע
1 שְׁמִינִי עֲצֶרֶת
2 שֶׁל עוֹלָם
3 שֻׁלְחָן עָרוּךְ

שעהז"ל
שָׁחוֹר עַל הַלָּבָן זֵכֶר לְחֻרְבָּן

ש"פ
שָׁוֶה פְּרוּטָה

ש"צ
שְׁלִיחַ צִבּוּר

שצ"ם חנכ"ל
Saturn שַׁבְּתַאי
Jupiter צֶדֶק
Mars מַאְדִּים
Sonne חַמָּה
Venus נוֹגַהּ
Merkur כּוֹכָב
Mond לְבָנָה

שֶׁיִּחְיֶה נֶצַח

ש"ל
2 שְׁלֹמֹה לוּרְיָא
2 שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
3 שַׁיָּיךְ לְעֵיל

שליט"א
שֶׁיִּחְיֶה לְיָמִים טוֹבִים אָמֵן

של"ש
שָׁלוֹם לְךָ שָׁלוֹם

ש"מ
1 שְׁמַע מִנָּא
2 שֵׁם מְפוֹרָשׁ
3 שֻׁלְחַן מְלָכִים

שמ"ע
1 שַׁחֲרִית מִנְחָה עַרְבִית
2 שַׁדַּי מֶלֶךְ עוֹלָם
3 שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם

ש"נ
שֶׁיִּחְיֶה נֶצַח

שנ"ב
שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בִּדְבָרוֹ

ש"ג
שֶׁל גּוֹיִם

ש"ד
1 שֹׁרֶשׁ דָּבָר
2 שְׁפִיכוּת דָּמִים

ש"ה
שַׁלְשֶׁלֶת הַקַּבָּלָה

ש"ו
שְׁתִי וָעֵרֶב

שו"ם
שפייר, ווירמש, מענץ
Speier, Worms, Mainz.

ש"ח
שִׂנְאַת חִנָּם

ש"ט
שֵׁם טוֹב

שיב"ה
שְׁתִיקָה יָפָה בִּשְׁעַת הַתְּפִלָּה

שילנ"ע
שֵׁם, יֶפֶת, לֶמֶךְ, נֹחַ, עֵבֶר

ש"י

ש״ד

1 שְׁמוּת רַבָּא
2 שֵׁם רַע
3 שָׁלוֹם רָב

ש״רי

שֵׁם רְשָׁעִים יִרְקַב

ש״ש

1 שֵׁם שָׁמַיִם
2 שְׁמוּאֵל שׁוּלָם

ש״ת

1 שְׁלָמָא תְּנִינָא
2 שְׁמָא תֵּימָא
3 שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה
4 שַׁעַת תְּפִלָּה

ת

Als Zahlzeichen 400; vor und nach Verben die 2. Person; am Ende nach ך Plur. fem., nach ַ Constr. fem.

ת״א

1 תַּרְדּוּם אָחֵר
2 תַּרְגּוּם אוֹנְקְלוֹס

תא״ם

תְּהִלִּים אִיּוֹב מִשְׁלֵי

ת״ב

תִּשְׁעָה בְּאָב

תב״כ כב״כ

תְּפִלָּה בְּלֹא כַּוָּנָא כְּגוּף בְּלֹא נְשָׁמָא

ת״ג

1 תְּנוּעָה גְדוֹלָה
2 תְּקִיעָה גְדוֹלָה

ת״ה

1 תְּקוּמַת הַמֵּתִים
2 תְּפִלַּת הַדֶּרֶךְ

תיב״ב

תִּפָּנֶה וְתִתְכּוֹנֵן בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ

תושלב״ע

תַּם וְנִשְׁלַם שֶׁבַח לָאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם

ת״ח

1 תַּלְמִיד חָכָם
2 תָּא חֲזֵי

ת״י

תַּרְגּוּם יְרוּשַׁלְמִי

תיק״ו

תִּשְׁבִּי יְתָרֵץ קֻשְׁיוֹת וּבְעָיוֹת

ת״כ

תּוֹרַת כֹּהֲנִים

ת״ל

1 תַּלְמוּד לוֹמַר
2 תְּהִלָּה לָאֵל
3 תְּהִי לְשַׁדַּי
4 תִּרְצָה לֵידַע

תל״ח

תְּהִלָּה לָאֵל חַי

ת״מ

תְּבֹרַךְ מְנַשֵּׁם

תמ״כ

תְּהִי מְנוּחָתוֹ כָּבוֹד

תמכע״וכי

תְּהִי מִיתָתוֹ כַּפָּרָה עָלָיו וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

תנבע״א

תְּהִי נַפְשׁוֹ בְּגַן עֵדֶן אָמֵן

ת״נה

תַּנְיָא נָמֵי הָכִי

תנ״ך

תּוֹרָה נְבִיאִים כְּתוּבִים

תנצב״ה

תְּהִי נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים

ת״ס

תִּקּוּן סוֹפְרִים

ת״ע

1 תְּרֵי עָשָׂר
2 תְּפִלַּת עַרְבִית
3 תּוֹרַת עוֹלָה

תע״ב

צֶמַח	תְּהוֹם רַבָּה	תָּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה
תשר״ת תש״ת תר״ת	תש	תק
תְּקִיעָה, שְׁבָרִים,	תָּא שְׁמַע	1 תְּנוּעָה קְטַנָּה
תְּקִיעָה תְּרוּעָה	תשב״עפ	2 תְּקִיעָה קְטַנָּה
ת״ת	תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה	3 תַּנָּא קַמָּא
תַּלְמוּד תּוֹרָה	תשב״ץ	תר
תַּלְמִיד תּוֹרָה	תְּשׁוּבוֹת שִׁמְעוֹן בַּר	תָּנוּ רַבָּנָן

Druckfehler.

Wegen der Entfernung des Verfassers vom Druckorte haben sich, namentlich in der Interpunktion und in der Vertauschung einiger m. mit f., manche Druckfehler eingeschlichen, die aber der Brauchbarkeit des Werkes durchaus nichts schaden, und meistens hier verzeichnet sind.

Seite 1 Zeile 2 v. o. lies f. statt m.
— 2 — 3 v. o. l. אֲבָל st. אֲבַל
— 2 — 7 v. u. l. מְסַמָּא st. מַסְמָא
— 3 — 7 v. u. l. אֲגוֹד st. אֲגוֹד
— 3b — 4 v. u. l. אֲגַר st. אֲגַר
— 4b — 7 v. u. l. אִזְדַקוֹר st. אִזְדַקּוֹר
— 7 — 6 v. u. l. אַיָל st. אֱיָל
— 7 — 12 v. o. l. אַבּוּדְנְקָא st. אֲבוּדְנְקָא

Dergleichen augenfällige Druckfehler, so wie ausgesprungene Vokale z. B. S. 51 l. זְמַרְגְדִין f. זִמַרְגַדִין, wird der verehrliche Leser, wenn sie auch nicht alle verzeichnet stehen, gefälligst selbst verbessern.

Seite 9 Zeile 14 v. u. setze nach mus. Instrument: Klageweib.
— 11 fehlen einige Dagesch.
— 11 Zeile 3 v. u. l. אֲמָנָת st. אֲמֻנַת
— 11b — 2 v. o. l. מָשָׁל st. מְשָׁל
— 14 — 10 v. u. l. m. st. f.
— 17 — 1 v. o. l. Knaben st. Knabe.
— 21b — 1 v. o. l. אֲרַךְ st. אֵרֵר
— 25 — 8 v. o. l. בַּד st. בַּה
— 27 — 14 v. o. l. בַּת st. בַּת
— 28 — 14 v. u. l. בַּךְ st. בַּךְ
— 29b — 3 v. u. l. m. st. f.
— 32b — 8 v. o. l. m. st. f.

Seite 36b — 10 v. o. l. גְּוִיָּה st. גְוִיָה
— 36b — 4 v. u. l. גזר פטיך st. ךזר פטיג
— 45b — 3 v. o. l. דָּרוּשׁ st. דושר
— 46b — 6 v. u. l. דכורו st. רודכו
— 47 — 11 v. u. l. m. st. f.
— 49b — 2 v. u. l. m. st. f.
— 52 — 14 v. u. l. מהדורה st. מהדודה
— 55 — 14 v. u. l. חוֹבָה st. חוֹכָה
— 62 — 9 v. u. l. חוֹטֵף st. חֹטֵף
— 63 — 1 v. u. l. m. st. f.
— 63 — 6 v. u. l. חכך st. ככך
— 64 — 5 v. u. l. erlösen st. erlösen.
— 64 — 13 v. u. l. חַל st. חל
— 73 — 1 v. u. l. טַלֵּל st. טְלָל
— 78b — 15 v. u. l. יַבֶּלֶת st. יַבְלֶת
— 80 — 13 v. o. streiche das Wörtchen: wie
— 92b — 3 v. o. l. בית אל st. בֵּיתאֵל
— 100 — 14 v. o. l. מַכְבֵּר st. מְכַבֵּד
— 111 — 6 v. o. l. כָּגִיד st. כָּגִיר
— 112 — 14 v. u. l. כחשת st. כחשא

Von Seite 113 an kommt zuweilen neben dem ֶ noch ein ְ vor, welches man gefälligst streiche.

S.128b Zeile 7 v. u. l. זלדקך st. ולדקך
— 129 — 1 v. o. l. עֲבֵר st. עֵבֶר
— 130 — 2 v. o. l. עוֹשַׁךְ st. עוּשַׁךְ
— 166 — 4 v. o. l. קַנְדְּלָא st. קַנְדְלָא
— 169 — 7 v. o. l. קַפְּטָק st. קַפְטָק
— 183 — 2 v. u. l. שַׁד st. שֵׁד
— 191 — 12 v. u. l. שַׁפַּת st. שְׁפַת
— 192 — 7 v. o. l. שֵׂרִיף st. שֵׂרִף
— 197 — 5. v. o. l. m. st. f.
— 293 — 1 v. o. l. Gemara st. Gamara.
— 203 — 10 v. u. l. זְרָעִים st. זְרִיעָם
— 218 — 9 v. o. l. כְּקֶפֵּי st. כְּקֶפֵי
— 224 — 4 v. o. l. אַתָּה st. אֻתָּה
— 224 — 4 v. o. l. הַקָּדוֹשׁ st. הַקָּרוֹת

Nach den kurzen Vokalen ַ und ֶ wurde, wenn sie für die ihnen verwandten langen ךְ und יְ standen, natürlich kein Dagesch forte gesetzt.

Nachtrag

zum

Leschon Rabbanan,

enthaltend

Zusätze und Verbesserungen.

(Ein † will sagen, daß nur noch eine neue Bedeutung des Wortes angegeben wird.)

א

אבוב † Flöte.

אגב † (die Oberfläche) neben, bei, bei Gelegenheit.

אגדה (Erzählung, Sage) erzählen, eröffnen, mittheilen.

אגירסיך † wild, ländlich.

אדהקי zugleich, inzwischen.

אדקי dann, damals, zur selbigen Zeit.

אדיוט Unverständiger, Gemeiner.

אדום Mars (Planet, der Röthliche.

אורש schreien.

ארל Grundsatz, Prinzip.

אורקסיך wie אברקין lange und weite Hosen.

אושא † Fundament.

אז dann.

איזגדיך † Apostel.

אח † flicken.

אחמות Wärme, Temperament, Naturprozeß.

אחמתא † Schrein.

איטם † Ziel.

אי † dann, ei! (interrog.)

אידא wer, was.

אילך weiter.

אין סוף Innerstes Wesen der Gottheit.

אין אין Nichtsein, Mangel.

אידיא vorbringen als Beweis (von איר Licht verbreiten lehren.)

אישות Wesenheit, Individuatio.

אכאטיס statt אכאטים.

אכמות † schwarz.

אלייה—אליא Elegie, Klaglied, Wehklage.

אלכון Durchmesser, Querlinie.

אם † Finger.
אמידא meßbar, schätzbar.
ארני Kauf, schriftlicher Vertrag.
אנגרון † Kohlbrühe.
אנדריאנטוס Standbild eines Menschen.
אנטל † Wassereimer.
אנכיך = אנך † Onix.
אנס † Onus.
אנסיגרון Brühe von jedem Gemüse.
אנפילי bauchige, enghalsige Flasche.
אסטטיבה † Ausruhort der Reisenden.
אסטליסטקין Sessel, daß der Sitzende wie stehend aussieht
אסטס = איסטיס.
אסטרט Gelag.
אסל † Span, Streichholz.
אספתי † Schwert, Weberinstrument.
אסקפא Ziel.
אסקוטא Scutum, Schild.
אפיא † Verstand.
אפובלסמון Opobalsamum, Baumbalsam.
אפילו † obschon.
אפן Rad, Art, Form.
אפסטקין Pistazie.
אפסניון † Opsonium, Zugemüse, Nebenspeise.
אפרכי oder איפרכי gr. Epoche, Abschnitt, Abschluß, Abrechnung (Vergebung).
אצטבא Bank.
אצל † schneiden, sondern, emaniren, aus- und einfließen.
אצלוארת Ausfluß, Offenbarung.
אצטדייא Renn- und Laufbahn.
אצטלא—אצטלון Stola, Oberkleid.
ארב † Schiff.
ארגון Purpur.
ארכיליסטוס † Scholastiker.
ארנון † Urne.
אשד † vergießen.
אשמדי—אשמדאי (שמד) Asmodi, eigentlich Verwüster, Liebesteufel, welcher die Männer Sara's, der Tochter Raguel's, tödtete, König der Dämonen.
אשפיזא Hospitium, Wirthshaus, Herberge.
אשרשיפא Bank.
אתניה Asinus, Esel.

ב

בהיר hell, klar, Klarheit.
בהק † erleuchten, verklären (daher מובהק der Erleuchtete).
בהר scheiden.
בלי Nichtsein.
בלניך Ort, wo gebadet wird.

בליתא — בולעיתא (Blotta) Motte, Schabe.
בסים Essig.
בקר pflügen.
ברבר Barbar.
בריא gesund.
בריא Geschöpf.
בריאה Schöpfung.
בריתא Entscheidung (s. S. 212).
ברכייר † bearmt, mit Armen versehen.
ברהדיא eine Art Sperber.
בריוך † Taugenichts, leerer Mensch.

ג.

גב † Seite.
גב † über, von.
גבואת (אנשי גבואת) Leute vom Lande.
גבר Vater.
גדיל Wachsthum, Größe.
גוזטא — גאוטרא — גוזוטרא Gallerie, Altan.
גודה † Schnitt, Zuschnitt.
גלגול Umwälzung.
גלגל Kugel, Kreis.
גלד † gelidus, kalt sein.
גלל Stein.
גלים Kleid.
גלי Pforte.
גמא sehnen.
גן (גנה) schlafen.
גרדום Grad, Stufe.
גרזם Lupine, Wolfs-Feigbohne.
גשם leiblich.

ד.

דבר † Wort, Rede.
דבר Feld.
דויל Arbeit.
די zwei.
דיוטא Gemächerreihe.
דיוטא Diaeta, Stockwerk.
דיטריטא—דיוטרוטין Diareta, Diaretum, köstlich gearbeitete gläserne Becher.
דימוסין warme Bäder.
דיותק Nachbarschaft.
דמיון Bild, Erscheinung, Bildung, Einbildung.
דמיוני bildend, bildlich, bilderisch.
דמם schweigen, harren.
דן rechnen.
דנקנה Urbild Gottes.
דסתדר s. סודר.
דסקא † Felleisen, Ledersack.
דעדק zerstieben.
דעדקיא das Dünne.
דקדוק † Grammatik.
דקור † Ein Befehlshaber über 10 Reiter.
דרבניא (דרבן) Wächter.
דרוש die im Gesetze der Ge-

schöpfe und der Schöpfung liegende sittliche Allegorie.

ה

הגדות Legende.
הגמון † Erzbischof.
הדרוליס (אדרבליס) Hydrautus, Wasserflöte.
הדרפוני ein bitteres Kraut.
הילכתא (הלכה) s. S. 214. XVI.
המניות Humanus, leutselig, menschenfreundlich.
המירוס Homeros N. P.
הרגש empfinden, Empfindung.
הרגשא Sinn, Empfindung.

ז

זבזגא Handelsplatz.
זג grade.
זגא vermehren, zunehmen.
זכגבילה Sandelholz.
זתרם st. זתרס.

ח

חב schulden, Schuld.
חטיבא Auszeichnung.
חלילה Umwendung, Runde.
חמד Schönheit, Güte.
חמץ † sauer werden.
חפושית Skorpion.

חשב Urgedanke, Ideenwelt der Schöpfung.

ט

טיבה Lernen.
טבל † färben, waschen.
טבילה Taufe, Waschung.
טח beschneiden.
טייחן Beschneider.
טנבורא Tambura, Trommel.
טיני (פסיסני) Tisana, Gerstentrank.
טעם † Tonzeichen.
טפסר Herzog, Anführer, Vorgesetzter.
טרטות Krümmung.
טרף † Schwelle.
טרפסיטים † Wechslertisch.
טרסקל Korb.
טרופא — טריס würfelförmige Fleischstücke vom Schwanze des Triton.

י

יחס † Adel, Würde.
יפתרא eine mit Figuren bezeichnete Pergamentrolle.
יצרהרע das böse Grundwesen, daraus Samuel, Satan und alle bösen Geister hervorgingen.
ירקות Blätter (des Buches).

יש das Wirkliche, Wesentliche.
ישיבה Universität.

כ

כאן da hier.
כבע Ueberzug, Ziehe.
כבר † obschon.
כבש verdunkeln, betrüben.
כבב Stern.
כבבי לכת Planeten, Wandelstern.
כבבי שבת Fixsterne.
כוונה Andacht.
כך mit vorhergehendem ל darum, mit לך daher.
כלל † sammeln.
כלה Vorhang.
כלי Werkzeug.
כליא † Hode.
כרכים † Bollwerk.
כורמיזא † Faust.
כרע schwanken, dazwischen kommen, vermitteln.

ל

לאן wohin.
לדנא = לבדנא †.
למס = † למוס.
לטרים l. לטורים Laterensis.
לול † weiblichen Satan, Schlange.
לימצא Limax, Erdschnecke.

מ

מאין woher.
מאמם Mimus, Schauspieler.
מגמגם † lispeln, raunen.
מגמה Begierde, Verlangen, Absicht.
מדה Maß, Eigenschaft, Saphirroth.
מודיות Modius, ein römisches Getreidmaß von 20 Pfund.
מדר mit einer Verbindung von Lehm oder Letten überziehen.
מדרש Erklärung, Auslegung, Predigt.
מהר Morgengabe, Verschreibung, Heirath.
מזלתא = מזל, † Zodiacus.
מחק versuchen, probiren.
מיא Wasser.
מטרין = מטר Matrix.
מך aussaugen, mindern.
מכך = מכני Machina.
מכר überlisten, betrügen.
מלח salzen.
מלך besitzen, regieren.
מילתא Sache.
ממלל Wort, Rede.
מיליתא Milesia (lana), milesische Wolle.
ממקנא Mimicus, sich unanständig benehmen.
ממש festes Wesen, das Greifbare.

מסס Kropf, Magen.
מסר Ueberlieferung.
מציאות Sein, Wesenheit, Substanz, Essenz.
מצוה † Pflichterfüllung.
מצטיכי **Mastiche, Mastix,** balsamisches Harz.
מרג ausfahren.
מרגל † Perle.
מורגש sinnlich, empfindlich.
מרגריתא **Margarita,** Perle.
מרח munter, rührig, muthwillig.
מרכבה (Wagen) Rabb. die Gesammtheit der geistigen Geschöpfstufen mit dem sie haltenden gemeinsamen Weltleben.
מרכס abhanden kommen.
מרוס **Morus,** dumm, abgeschmackt.
מרמרא und מרמרין Marmor.
מורשא = מורסא Blatter, Blase.
מרעש st. מרצש †
מרר vorüberziehen, gehen.
משך † halten, festhalten.
משקלת † Gewichte.
משתתא † Gewebe.
מתח † messen.
מתן † Lohn.

נ

נגר Schiffer,
נהה wehklagen, versammeln.
נימוס Name.
נסיון Versuchung, Prüfung.
נפרץ Steckrübe.
נקב Loch, Höhlung, Oeffnung.

ס

סבני = סבן **Sabanum.**
סדר † Reihe.
סוג **Genus,** Art, Species, Geschlecht.
סטן Gegner, Feind, Satan.
סטרומטין **Stromata,** bunte Teppiche.
סטורניא Saturn.
סליים † Sandalen.
סמך † Handauflegen.
סמיסרקון † l. halb statt ganz seiden.
סנדל ein Fisch.
סנדלר Sandalenverkäufer.
ספג büßen, zahlen.
סיקריקן † Bambuszucker (Tabaschir.
סריקארים **Sericarius,** Seidenweber.
ספירות Zählungen (kabb.) folgende 10 Eigenschaften Gottes: 1. Bina Verstand, 2. Chochmah Weisheit, 3. Chesed Güte, Gnade, 4. Geburah Allmacht, 5. Tifereth Herrlichkeit, 6. Nazach Sieg, 7. Hod Preis, 8. Jesod

Grundfeste, 9. Malkuth Königreich, 10. Ensoph Unendlichkeit.

ע

עירן Betrachtung.
עילין Füllen.
עמודים Columnen, Seiten.
ענק Halskette, Geschmeide.
עצה † Erbsenstroh.
עצם Wesen.
עתיד dereinst.

פ

פגם Pegmae, Schaugerüste.
פגיון Pigio, kurzer Degen, Dolch.
פדגריס Podagrist.
פולא Pulla, junges Huhn.
פוסטא Fossa, Grube.
פזם singen.
פזמון rhythmischer Gesang.
פח † leer.
פליון Pileum, Kappe, Mütze.
פלטינין Palatini, Hofleute des Kaisers.
פליום st. פליוס.
פלוסין Pelusium.
פמכליא Binde, Unterhosen.
פן hinsehen, Rücksichtnehmen, wandeln.
פן Vorderseite.

פנטירי Pantherinus, Pantherstein.
פסק Abtheilung.
פסקינוס = פסק Fischteich.
פעא wehen, verbreiten, hervorschwitzen.
פעל Wirkung, Verrichtung.
פקס Phycos, Fäbermoos.
פרד Trennung.
פרסא † 4 Meilen.
פרסכלא Periscelis, Schenkelband.
פרץ † schlecht.
פשוט nackter buchstäblicher Sinn, Erklärung.
פשלית Taselus, türkische Bohnen.
פשפש kleines Zimmer.
פתין † Schlange.

צ

צבע untertauchen, waschen.
צדיק Planet, Jupiter.

ק

קבל † überkommen, überliefern.
קבר Ast voll Früchte.
קדד verneigen, verehren.
קוטב Thürangel, Centrum.
קטלון Castellum, befestigter Ort.
קיטון kleines Gemach.

קל וחמר Vom Leichten aufs Schwere schließen.
קילא = קילין Zelle, Kammer, kleines Zimmer.
קלוב Stahl, Mordstahl.
קלבין = קלבוס Colobium, Unterkleid ohne Aermel.
קליפות die zerbrochenen Schalen, Schlacken. — Theile der untergegangenen Urwelt, die bösen Saphiroth.
קילור = קילורות.
קלר = קילורין.
קלת Handkörbchen in Form einer Lilie.
קמט bestimmen.
קמליא † Trinkgeschirr.
קנטר Strafreden.
קנטרס Kommentar, Buch.
קסריין = קיסריזא.
קפא † sauer werden.
קקל Kaucalis, Gemüse.
קרדוי Kurden.
קרטס † Schuldverschreibung.
קורמין Kräuter.
קריים Cerium, Leder.

ר

רהיט Läufer.
רהטין Kanäle.
רויה Tränkung, Sättigung.
רידיא = s. רדיא.

ריש Haupt, Scheitel, Oberhaupt.
רמץ Blitz, Donner.
רמתיקוס = ריומטיקוס s.
רפסתא Bruch, Riß.
רקיע himmlisch.
רשימה Spur.

ש

שבב zerstücken, zerstreuen, daher שבבים abgeriebene Stückchen.
שובר Quittung, Wechsel.
שבישא † Rebe.
שלים Vollkommenheit.
שמשת Fenster, Schießscharte, Zwielicht.
שמרגדין Smaragd, überhaupt aber alle grünen Edelsteine.
שכה † erörtern.
שף schaben, glätten.
שרת Dienst, Kondition.

ת

תבונה Einsicht, Klugheit.
תבריא rabb. Einwurf, Gegenfrage.
תגר handeln, Handelschaft treiben.
תריך † Schlafgemach.
תלי Sternbild des Drachen.
לשון תליתאי verleumden.
תמכה † Endivie.

תסברות = s. תסוור.
תוסקפא (סקף) Ursache, Gelegenheit.
תרבים eine Thierhaut, ein Fell.
תורפיתא = s. תרף Turpis.
תשמיש Coitus.

☞ Die Vokalisation wurde bei dem Nachtrage weggelassen, weil sich im Drucke oft so sinnstörende Fehler einschleichen, daß die aufzusuchenden Wörter ohne dieselbe leichter zu finden sein werden.

So streiche man gefälligst Seite 208 unter dem Worte מסכת die ganz falsch gesetzten Vokale.

II. Nachtrag
zu den
Abbreviaturen.

Diese haben nun eine Vollständigkeit erlangt, wie man sie in keinem anderen Werke finden wird.

2 אלוהים יהי עוזרם
אישׁ״יל
אך ימי שנות חיים יוסיפו לו
אכמ״ה
אם כל מה הגיד
אמירה״
אדונינו מלכינו ירום הודו
אמרע
אש מים רוח עפר

ב
בא״
4 בן אדם
בא״ר

אא
10 אשל אברהם
אא״ב
אי אמרת בשלמא
אב״
2 אגב גררא
אדו
Sonntag, Mittwoch, Freitag.
א״ם
3 אמונה דבור מעשה
אוא
אבא ואמה
אוע
1 אלוהים יכונני עליון

באותו דבור
בה"
בין השמשות
בזה"ת
בזוהר דתיקונים
בי"ע
בריאה יצירה עשיה
בח"ת ובשד"א
בחרים חכמים ובשבועה
דאוריתא
בכ"
2 באי כחי
בלה"
בלו הכי
במז"ל
בעדן מנוחות זכרו לברכה
בע"ם
בגן עדן מנוחתו
בשי"
בצל שדי יתלונן
S. 28 l. בתכ st. באכ

ג
גג"
גדולה וגבורה
גי"
2 גימטריא

ד
ד"כ
דברים בטלים
דל"ת
1 דלא תימא

ה
הה"ק
הבניך הקל
ה"
השם ישמרהו
הי"ד
האל ינקם דמו
הי"ו
השם ישמרהו ויחיהו
הי"ן
השם ינקם נקמתו
הכ"ם
הריני כפרת משכבו
הס"ד
הוא סוף דבור

ו
ובכא
ובכל אחד
וג'
וגומר
ודהדע
ודברי הימים דניאל עזרה
וה"ס
וזה סוד
וכתי
וכן תרגום יונתן
וצ"ע
וצריך עיון
וש"ד
ושאר דוכתי

חג"ת
חסד גבורה תפארת
חג"בי
חלב גבינה בשרי יין
חגב"ש
חלב גבינה בצלים שיחליים
ח"ד כח"ד
חושבני דדין כחושבני דדין
חו"ב
חכמה ובינה
חח ושד
חרם חכמים ושבועות
דאוריתה
ח"מ
3 חסורי מחסרי

ט
ט"ר
טוב ורע
ט"ס
2 ט ספרים

י
יא
2 ירחמהו אל
יא"ע
יכוננו אל עליון
יבנ"ח
יין בשמים נר הבדלה
יב"ה
יעקב בעל חטודים
יחב"א
יהי חלקו בחיים אמן

ז
ז"א
זעיר אנפין
זה"ת
זהרי חמה
זו"ת
זוהר ותיקונות
זו"ן
זעיר ונוקבא
זי"ע
זכותם יגן עלינו
זל"ה
זכרו לחיים תעלם
זללה"ה
זכרונה לברכה לחיי העלם הבא
זלקצ"ט
זכרו לברכה קדוש צדיק טהור
זל"ה
זכרו לחיים העולמים
זל"ע
זכרונו לחיי עד
זלי"ב
זכותו לעד יגן בעדנו
זצוק"ל
זכר צדיק וקדוש לברכה
זק"ל
זכר קדוש לברכה
זש"ה
זה שאמר הכתב

ח
חב"ית
חלב בשר יין תכלת

ל

לולדהה

לברכה ולחיי העלום הבא

לע

לא עליכם

להר

לתרבות רעה

מ

מא

4 מקום אחר

מב

2 מנוחתו בכבוד

מבגעה

מנוחתו בגן עדן אמן

מגש

מגרסת שמואל

מגנר

מיכאל גבריאל נוריאל רפאל

מד

4 מיין דוכריך

מדח

מתחיל דבר חדש

מו

מורי ודבי

מחע

מנוחתו חיי עדיו

מט

מטטרון

מכ

2 מנוחתו כבוד

מנ

2 מיין נוקביך

יחב יעם

יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם

יל

2 יחי לעד

ילאנס

יחי לעד אמן נצח סלה

יליבה

יתהלך לפני ה בארצות החיים

ימש

ימריה מן שמיה

ישה

יכוננו עד העולם

יעלה

ינוח עליו השלום

יעמש

ינוח על משכבו

יצעו

ישמרם צור עולמים וחיים

יקבהז

יין קדוש נר הבדלה זמן

ירא

ירחמהו אל

ישב

יהא שלם במנוחתו

ישר

יחיה שנים רבות

כ

כחב

כתר חכמה ובינה

כסף

כל סוף עמוק

כפשו צרורה עם הצדיקים
כר
כטריה רחמנה
גרר
3 כפשו רוח
כתבע
2 כפשו תנוח בגן עדן

ס
סגל
סגן לויה
סה"ד
סוף הדבר
סט
סופר טוב
סטמ
סופר טוב מאוד
סס
סוף ספר

ע
עת .St עא .l 240 .S
עז"ל
עוד זה נקרא
עמי"ש
על משכבו ינוח שלום
עק
עד קדש

פ
פבפ
פלוני בר פלוני

מע
3 מנוחתו עדן

נ
נב
2 נשמתו בעדן
נבגאת
נפשו בגן אלוהים תלין
נבה
נפשו בצרור החיים
נבע
נשמתו בגן עדן
נבעת
נשמתו בגן עדן תנוח
נבתוזיא
נפשו בטוב תלין וזרעו
יירש ארץ
נה
נצח הוד
נח
2 נתיבת חכמה
נחי
נשמה חיה יחידה
ני
נרו יאיר
נלער
נראה לפי ענית דעתי
נג
נח נפש
נצבחא
נפשו צרורה בצרר
חיים אמן
נצעה

צ

צב"

צדיק באמנתו יחיה

צוקל"

צדיק וקדוש לברכה

צלה

צריך להיות תחתיו

ק

קג

2 קנין גמורה

קה

1 קידוש השם

2 קודם החופה

קס"

קנין סודר

ר

רא"ע

רחם אל עליה

רית (בע)

רוח ק' תנחנו (בגן עדן)

ש

ש"ד

שאר דוכתי

ש"דר

שבתה דריגלה

שה"ז

שטר חצי זכר

ש"י

שיחיה

שיחל"א

שיחיה לעד אמן

של"א

שיחיה לארך ימים אמן

ש"מ

4 שכיב מרע

שצ"ו

שמרהו צורו וגואלו

ש"ת

5 שתחיה

ת

I. תרגום ft. תרדום S. 246.

תהע"ם

תעל הטל על מלונם

ת"ו

תבונה ותכונה

תיב (ע)

תרגם יונתן בן עוזיעל

ת"כ

תנאי כפול

תשהע"ם

תעל שכבת הטל על
מלונו

